

கற்பநூல் திரட்டு

சட்டைமுனி 100

கொங்கணவர் 100

புலஸ்தியர் 300

திருவள்ளுவர் 300

போகர் 300

Acc.No. 44961

R689

தாமரை நூலகம், சென்னை - 26.

கற்பநூல் திரட்டு

சட்டைமுனி 100
கொங்கணவர் 100
புலஸ்தியர் 300
திருவள்ளுவர் 300
போகர் 300

பதிப்பாசிரியர்
ஆர். சி. மோகன்

தொலைபேசி எண் : 23620249

தாமரை நூலகம்

7. என். ஜி. ஓ. காலனி, 3வது தெரு,
வடபழனி, சென்னை - 26

தாமரை வெளியீடு எண்	: 102
முதல் பதிப்பு	: செப்டம்பர் 1993
இரண்டாம் பதிப்பு	: ஜூன் 2005
மூன்றாம் பதிப்பு	: ஜூலை 2013
நான்காம் பதிப்பு	: ஏப்ரல் 2018

பதிப்புரிமை பெற்றது

நூலைப்பற்றி

நூலின் பெயர்	: கற்ப நூல் திரட்டு
பதிப்பாசிரியர்	: ஆர். சி. மோகன்
வெளியிட்டோர்	: தாமரை நூலகம் 7, என். ஜி. ஓ. காலனி வடபழனி, சென்னை - 26.
பதிப்பு ஆண்டு	: ஏப்ரல் 2018
உரிமை	: பதிப்பகத்திற்கு
நூல் வடிவம்	: டெமி
அச்சுத்தாள்	: 16 கி.வெள்ளைத்தாள்
எழுத்துக்கள்	: 11 புள்ளி
மொத்த பக்கங்கள்	: 306
பிரதிகள்	: 1000
நூல் விலை	: ரூ. 150/-
அச்சிட்டோர்	: கிரியேட்டிவ் ஆப்செட் நுங்கம்பாக்கம், சென்னை - 34

பதிப்புரை

சாகாக் கலை தமிழ் இனத்தின் தனிப் பெரும் சொத்து. உலகத்தில் வேறெந்த மனித இனமும் அடைந்திராத உன்னதமான பேறு! சித்தர்கள் தமிழகத்திற்கு மட்டுமே விட்டுச் சென்றிருக்கும் ஈடிணையற்ற செல்வம்!

உலகத்தில் மற்ற பகுதிகளில் வசிப்பவர்களால் சிந்தித்துக் கூடப் பார்க்க முடியாத இப்பெரும் பேற்றினைத் தமிழர்கள் எவ்வாறு பெற்றார்கள் என்பதைப் பற்றிச் சிறிது சிந்திப்போம்.

மனிதன் சாகாமல் இருக்க வேண்டுமானால் - அவனுடைய தலைமுடி நரைக்கக் கூடாது. தசைகள் முதிர்ந்து தளர்ந்து போய்விடக்கூடாது. நரம்புகள் விழுந்து விடக் கூடாது. இரத்தம் முற்றிப் போய்த் தன்னைத்தானே புதுப்பித்துக் கொள்ளும் தன்மையை இழந்துவிடக்கூடாது. சுருங்கச் சொன்னால் இரத்த அணுக்கள் தசை அணுக்கள் செயலிழந்து போகும்படியான நிலைமை ஏற்படக்கூடாது. அவை மீண்டும் மீண்டும் தம்மைப் புதுப்பித்துக்கொண்டே இருக்கும் ஆற்றல் படைத்தவையாக இருக்க வேண்டும்.

இது சாத்தியமானதா?

வளர்ச்சி என்பது உலக இயற்கை. கற்கள் மலைகளும் கூட வளர்கின்றன. கால மாறுதல்களுக்கு உட்படுகின்றன. அப்படி இருக்கும்போது மனித உடலின் வளர்ச்சியைத் தடுத்து நிறுத்த முடியுமா? என்பது கேள்வி.

இன்னும் மேலை நாட்டு மருத்துவர்கள் இதைப்பற்றிச் சிந்திக்கக்கூட ஆரம்பிக்கவில்லை. ஆனால் பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தமிழன் அதைப்பற்றிச் சிந்தித்தான். மனித உடலின் வளர்ச்சியைத் தடுத்து நிறுத்த முடியும் என்பதைக் கண்டுபிடித்தான். இரத்தத்தின் இளமை குன்றாமல், தசைகள் நரம்புகள் எலும்புகள் முற்றி-முதிர்ச்சியடைந்து செயலிழந்து போகாமல் தடுத்து நிறுத்த முடியும் என்பதைக் கண்டுபிடித்தான். அதுதான் சித்தர்களின் காயகல்ப முறை!

அந்தக் காயகல்ப முறையை, உலகம் சரியாகப் புரிந்து கொள்கிறபோது-இது உலகத்திற்கே பெரிய சவாலாக இருக்கப் போகிறது. சித்தர்களின் கற்ப முறைகள் விஞ்ஞான அறிவியல் ரீதியாக ஆராயப்படும் பொழுது உலகமே அதைக் கண்டு வியப்படைப் போகிறது.

வளர்ச்சியைத் தடுத்து நிறுத்த முடியுமா? தலைமுடி நரைக்காமல், தசைகள் முதிர்ச்சியடையாமல், எலும்பு நரம்புகள் முற்றிப் போகாமல் இரத்த அணுக்கள், தசை அணுக்கள் நாடி நரம்பு அணுக்களைக் கட்டுப்படுத்தி அவை என்றும் இளமையோடு இருக்கச் செய்ய முடியுமா?

முடியும் என்பதே சித்தர்களின் பதில்.

கற்ப மூலிகைகளை முறைப்படி உண்பதால் இதைச் சாதிக்க முடியும் என்று சித்தர்கள் கூறுகின்றனர். இங்கே சட்டைமுனி, கொங்கணவர், புலஸ்தியர், திருவள்ளுவர், போகர் என்ற ஐந்து சித்தர்கள் கூறியுள்ள கற்ப சாதனை முறைகளைத் தொகுத்துக் கொடுத்திருக்கிறோம்.

முதலாவதாக-கற்பம் உண்ணத் தொடங்கும்முன் சிரசிலும் மார்பிலும் உள்ள கபம், வயிற்றில் உள்ள பித்தம், அடிவயிற்றில் உள்ள மலம் இவற்றை அகற்றி உடலைப் பரிசுத்தப் படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். இதை வழலை நீக்குதல் என்று சித்தர்கள் கூறுகின்றனர்.

பிறகு கடுக்காய், மிளகு என்று படிப்படியாக கற்ப மூலிகைகளைச் சாப்பிடவேண்டும். கடுக்காயிலும் மிளகிலும் அப்படி என்ன இருக்கிறது என்று சந்தேகப்படலாம். மஹாவிஷ்ணு தேவர்களுக்கு அமிர்தத்தைப் பகிர்ந்தளித்த பின் கையை உதறியபோது விழுந்த துளிகளே விதைகளாகக் கடுக்காய் மரங்கள் தோன்றின என்று வெகு அழகாகக் கூறுகிறார் போகர்,

ஆழியான் அமரர்களுக்கு அமுதம் ஈந்தே
உள்ளவே கையதனை உதறும் போதில்
உற்றதுளி மண்ணில் விழ மரமும் ஆச்சே...!
என்று கூறுகிறார்.

அப்படியானால் கடுக்காயின் பெருமையை நாம் கூற வேண்டியதே இல்லை. அடுத்தபடியாகக் கடுக்காயைக் கற்பமாக உட்கொள்வதெப்படி?

ஆமென்ற வயதங்கே இருபதாகில்
ஆச்சரியங் கடுக்காயை இருபானாள் கொள்
மூமென்ற வயதங்கே முப்பதாகில்
முயற்சியாய் இருபதொடு ஐந்துநாள் கொள்
நாமென்ற வயதங்கே நாற்பதாகில்
நலமாக முப்பது நாள் கடுக்காயைக் கொள்
தேமென்ற வயதங்கே ஐம்பதானால்
திறமாக முப்பதொடு ஐந்து நாளே....

இன்னும் விபரமாக எந்த மாதத்தில் எந்த விதமாக எந்த அனுபானத்தோடு (துணைப் பொருள்) உட்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கெல்லாம் வழிகள் சொல்லப்பட்டுள்ளன.

அடுத்தபடியாக மிளகு. மிளகை ஐந்து ஐந்தாக முதல் நாள் ஐந்து, இரண்டாவது நாள் பத்து என்று ஏற்றிச் சாப்பிட வேண்டும். பிறகு குறிப்பிட்ட அளவை எட்டிய பிறகு நூறு, தொண்ணூற்றைந்து, தொண்ணூறு என்பது போல் குறைத்துச் சாப்பிடவேண்டும். மிளகு சாப்பிடும் போது உடலில் உஷ்ணம் ஏற்பட்டால் அறுகம்பேர்க் கஷாயம் சாப்பிடச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

கொங்கணவர் மட்டும் கற்பம் சாப்பிடத் தொடங்கும் முன் ஒரு லேகியம் சாப்பிட்டு உடலை வலுப்படுத்திக் கொள்ளச் சொல்கிறார். போகர் ஒன்றிரண்டு கற்பங்கள் சாப்பிட்ட பின் லேகியம் சாப்பிட்டுக் கொள்ளலாம் என்கிறார். அதனால் தவறில்லை.

இப்பொழுது ஒரு மூலிகையைக் கற்பமாகச் சாப்பிடுவதன் மூலம் மனித உடலுக்கு என்ன பயன் கிடைக்கிறது என்பதைப் பற்றிச் சிந்திக்கவேண்டும்.

ஒரு மூலிகையைக் கற்பமாகச் சாப்பிடுவதால் நமது உடம்பிலுள்ள இரத்த அணுக்கள் முதலியவற்றில் அந்த மூலிகையின் அபூர்வத்தன்மை ஏற்படாமையாகச் செய்து கொள்வதே கற்பம் சாப்பிடுவதன் நோக்கமாகும்.

பழங்காலத்தில் விஷகன்னிகைகளைப் பற்றி வரலாறுகளிலும் கற்பனைக் கதைகளிலும் படித்திருக்கிறோம். ஒரு அழகிய பெண்ணின் உடலில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விஷத்தை ஏற்றி விஷத்தன்மை பெறச் செய்துவிட்டால் அந்தப் பெண்ணோடு சேர்கிறவர் பாம்பால் தீண்டப்பட்டதுபோல் மரணமடைவார். சில விஷகன்னிகளின் மூச்சே மரணத்தை உண்டாக்கி விடும் என்றும் சொல்வர். அந்த அளவுக்கு அவர்களுடைய உடலில் விஷம் ஏற்றப்பட்டிருக்கும்.

எனவே, உடலின் தன்மையை மாற்றமுடியும் என்பதை இதிலிருந்து உணர முடிகிறது.

சித்தர்கள் கற்பங்களாக உட்கொண்ட கடுக்காய் மிளகு போன்ற பொருள்கள் மனித உடலில் இரத்த அணுக்கள் தசை அணுக்களில் எத்தகைய மாறுதல்களை உண்டாக்குகின்றன என்பது பரிசோதனைக்கூடங்களில் ஆராயப்படவேண்டும். இது அறிவியல் உலகுக்கு ஒரு சவாலாகவே இருக்கப்போகிறது. ஏனென்றால் சித்தர்கள்

கற்ப மூலிகைகள் என்று ஒரு நீண்ட பட்டியலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். இவற்றில் ஒவ்வொன்றின் குணத்தையும் அவை உடல் அணுக்களில் உண்டு பண்ணும் மாற்றங்களையும் ஆராய வேண்டும்.

மருத்துவ உலகத்திற்கு இது ஒரு புதுமை! மேலைநாட்டவர்கள் கேட்டிராத அதிசயம். மேல் நாட்டு விஞ்ஞானிகள் இதைப் பற்றிச் சிந்தித்துக் கூட இருக்க முடியாது.

கற்ப மூலிகைகள்

கேளென்ற கருநெல்லி கருத்த நொச்சி
கெடியான கருவீழி கருத்த வாழை
காளென்ற கரிய கரி சாலையோடு
கருப்பான நீலியோடு கரியவேலி
கோளென்ற கருமத்தை தீபச் சோதி
கொடுதிரணச் சோதி சாயா விருட்சம்
ஏனென்ற எருமைகனைச் சான் ரோம விருட்சம்
ஏற்றமாம் சுணங்க விருட்சம் செந்திரா.

செந்திராய் செங்கள்ளி செம்மல்லியோடு
சிவந்த கற்றாழை செஞ்சித்திர மூலம்
நந்திராய் சிவப்பாபா மார்க்கத்தோடு
நலமான கற்பிரமிகற் சேம்பாகும்
பந்திராய் கல்லுத் தாமரையினோடு
பாய்ந்த குழல் ஆதொண்டை மகா பொற்சீந்தில்
வந்திராய் வெண்புரக் வெள்ளைத் துத்தி
மிகுகொள்ளைத் தூதுவளை மிடுக்குமாமே.

மிடுக்கான குண்டலமாம் பாலையோடு
வெள்ளை நீர்முள்ளி வெண் விண்டுக் காந்தி
கடுக்கான வெண்கண்டரிங் காரியோடு
கசப்பான பசளையோடு மதுர வேம்பு
கிடுக்கான கிளிமூக்குத் துவரை அழகண்ணி
கெடியான பொன்மத்தை மதுரக் கோவை
படுக்கான பொன் வன்னச் சாலியோடு
பாங்கான கருந்தும்பை மதனத்தண்டே.

தண்டோடு மூலிகையாங் குருந்துமாகும்
தணலான சிவத்ததில்லை கருத்தவேம்பு
இண்டோடே இவ்வகைகள் நாற்பத்தைந்தும்
ஏற்றமாம் மலைகளிலே மிகுதி உண்டு

பண்டோடு பாடாணம் அறுபத்து நாலும்
 பட்டுடனே கட்டுண்டு படுதீப் பற்றும்
 துண்டோடு குதமது கட்டும் ஆகும்
 சுயமான உபரசங்கள் சத்தும் ஆமே!

இந்த நாற்பத்தைந்து கற்ப மூலிகைகளும் பாதரசத்தைக் கட்டும். பாஷாணங்கள் அறுபத்து நான்கையும் கட்டும். உபரசங்கள் நூற்றிருபதையும் சத்தாக மாற்றும் என்று அவற்றின் குணத்தையும் கூறுகிறார் போகர்.

கற்பம் சாப்பிடும்போது உடலில் ஏற்படக்கூடிய மாறுதல்களையும் அவற்றுக்குத்தக்க மருந்து சாப்பிட்டுக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய விதங்களையும் சித்தர்கள் அழகாகவே கூறியிருக்கின்றனர்.

திருவள்ளுவ நாயனார் தாயாரின் கற்பத்தில் கருவாக உருவானது முதல் ஒவ்வொரு மாதமும் தாயானவள் எத்தகைய உபாதைகளை அனுபவித்தாளோ அதைப்போலவே கற்பம் உண்ணும் காலத்தில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் கடினமானதொல்லைகள் தமக்கு ஏற்பட்டதாகக் கூறுகிறார். அவற்றைத் தாம் மருந்துண்டு கடந்த விதத்தையும் கூறுகிறார். இது அறிவியல் ஆராய்ச்சிக்குரிய இன்னொரு தனிப்பகுதி ஆகும்.

இவை சாதாரணமான விஷயங்கள் அல்ல. அறிவியல் துறையில் இன்றுவரை யாரும் எட்டமுடியாத இடங்களைப் பண்டை தமிழன் தொட்டுவிட்டான் என்பதை உலகத்திற்கு உணர்த்தக்கூடிய விஷயங்கள். இந்தக் கற்ப நூல் திரட்டு என்ற நூலைத் தமிழ் மக்களுக்கு அளித்ததன் மூலம் தமிழன் விழிப்படைந்து உலகிற்குத் தான் உணர்த்த வேண்டியவை இன்னும் எவ்வளவோ இருக்கின்றன என்பதைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். உலக மனித சமுதாயங்களில் தான் பெற வேண்டிய தலைமையான இடத்தை அடைந்தே தீரவேண்டும் என்பதை தமிழ் மக்கள் முன் எடுத்து வைத்து விட்டோம்.

தமிழன் பெருமையை உலகம் உணரும் நாள் அதிக தூரத்தில் இல்லை என்று நம்புகிறோம்.

ஆர். சி. மோகன்
 பதிப்பாசிரியர்

கற்ப நூல் திரட்டு

உ

சிவமயம்

கைலாச சட்டை முனி நாயனார்
அருளிச் செய்த கற்ப விதி 100

பொருளடக்கம்

உள் வழலை	13
துர் மலங்கள் அகற்ற	14
வாலை பூஜை	14
வாலை	15
நூல் பெருமை	15
நூல் வாங்கும் முறை	16
கடுக்காய் கற்பம்	17
கரந்தை கற்பம்	17
சீந்தில் கற்பம்	18
நூறாண்டு வேம்பின் கற்பம்	18
கரிசாலை குப்பைமேனி செருப்படை	19
வாக்குண்டாதல்	19
சிவனார் வேம்பு கற்பம்	19
தூதுவளை கற்பம்	20
அண்ட கற்பம்	20
தாம்பூலம் சுன்னம்	21
தலை முழுக	21
அன்னத்திலுப்பு கூட்ட	22
வேதையாகும் உப்பு	22
உப்புச் சுன்னம்	22
செயநீர்	23
அயச்செம்பு	23
காயசித்தி - அயச் செந்தூரம்	24
காந்த பற்பம்	25
சூதமணி	26
வாத சித்தி	27
பூநாக செந்தூரம்	28
நூற் பெருமை	28
திருமூலர் நூல் கிழித்தது	29

கருப்பு சேங்கொட்டை மகிமை	30
அவுரி முதலான கற்ப மூலிகை	
உற்பத்தியின் விதி	31
மச்சமுனி முதலானோர்	
உண்ட கற்பவிதி	31
கருநெல்லி உற்பத்தி விதி	32
பொய்யாமை	32
சோதி விருட்சம் முதலானதுகளின்	
பாலுண்ணல்	32
கெந்தகபானம் நாதகற்பம்	33
தங்கச் செம்பு	34
கெந்திச் செம்பு	34
ஆபரண மணியும் விதி	34
கெந்திமெழுகு	35
நூல் பொய்யென்று இகழ்ந்தவர்	
பெருஞ்சாபம்	35
வாலை அருள் கிடைப்பது	35
பூசை செய்யும் முறை	36
காயசித்தி செய்ய வயதினளவு கூறல்	37
நூல் பெருமை	37

*கொங்கண முனிவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய
கற்ப துஸ்திரம் 100*

பூஜாவிதி - தீட்சை பார்க்க
கற்பம் உண்ணும் போது
குடு ஏறாமலிருக்க லேகியம்
அயக்காந்த செந்தூர லேகியம்
வாய்வு
மூன்றாங் கற்பம்
நாலாங் கற்பம்
ஐந்தாம் கற்பம்
கபம்
பித்தம்
மலம்
மிளகு - அறுகம்பேர்
அப்பிரக சத்து

புலஸ்தியர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய
கற்பம் 300 முதற்காண்டம்

கருவின் பாவை	85
ஆண்டின் விபரம்	87
வெடியுப்புச் சுண்ணம்	88
புடத்திட்ட விபர முறை	90
சீலைமண் செய்ய விபரம்	90
கரியுப்புக் கட்டு	92
கரியுப்புச் சுண்ணம்	93
கற்பூரச் சுண்ணம்	94
அறுவகைச் செயநீர்	95
பஞ்ச பூதச் சரக்குகள்	97
அண்ட உற்பத்தி	97
வாசியோகம்	99
கருநூலின் விபரம்	100
நிஷ்டை கூடுதல்	100
ஆசான் தோன்றுதல்	101
அவயோகம்	104
வாசியோகத்தின் பெருமை	105
மாத்திரை விபரமறிய	105
நடுக்காண்டம் 100	
நூல்	109
முதற்றிங்கள்	109
இரண்டாம் திங்கள்	110
மூன்றாம் திங்கள்	110
நான்காந் திங்கள்	110
ஐந்தாந் திங்கள்	111
தேகசித்தி	113
வெண்சாரை	113
ஆறாந் திங்கள்	113
ஏழாந் திங்கள்	115
எட்டாந் திங்கள்	116
அதிமதுர அமுரிகற்பம்	116

—அமுரியின் பெருமை	117
ஒன்பதாந் திங்கள்	118
கற்பமுண்ண நாள்	123
கல்லுப்பு	126

புலஸ்தியார் கற்பம் 300

கடைக்காண்டம் 100

முதலாவதாண்டு	130
இரண்டாவதாண்டு	130
மூன்றாவதாண்டு	131
உப்பின் பெயர்	135
வழலையுப்பு	136
பொய்மை வாதிகள்	137
சுண்ணச் செயநீர்	138
நாலாவதாண்டு	140
யோக தாரணை	141
ஆறாவதாண்டு	144
ஏழாவதாண்டு	145
ஒன்பதாவதாண்டு	147
பத்தாவதாண்டு	148
மூலிகைகளின் வகை	148

*திருவள்ளுவ நாயனார் திருவாய் மலர்ந்தருளிய
கற்பம் 300*

வாலை தியானம்	153
உருத்திர தியானம்	154
மனோன்மணி தியானம்	155
கலைமகள் தியானம்	155
திருவள்ளுவர் ஜெனன விபரம்	158
சுழிமுனை திறப்பு	163
கற்பம் சாப்பிட்டடையும் பயன்	179
வழலைச் செயநீர்	189
வைத்திய முப்பு	209
முப்புக் குரு	211
கற்ப முப்பு	213

கற்ப நூல் திரட்டு

புலஸ்தியார் கற்பம் 300

அரும்பத உரை	215
இரண்டாம் காண்டம்	217
கடைக்காண்டம்	218

திருவள்ளுவர் கற்பம் 300

அரும்பத உரை	218
-------------	-----

போகர் கற்பம் - 300

பத்தியம்	224
தாம்பூலச் சுண்ணம்	225
முழுக்கு விபரம்	225
வழலை வாங்க	225
அஞ்சனம்	226
ஆக்கிராணம்	226
வயசுக்குத் தக்கபடி	227
கடுக்காய் உற்பத்தி	227
கடுக்காய் உற்பத்தி	229
கற்பவிதி	230
செங்கற்றாழை	230
நாகக்கட்டு	231
மயக்கம் தியக்கம் மாற கஷாயம்	232
சிவதைச் சூரணம்	232
மிளகு கற்பம்	232
மலங்கழற்ச சூரணம்	233
கற்பம் சாப்பிடுவதனால் - ஏற்படும் மாறுதல்களுக்குப் பரிகாரம்	234
கற்ப முறிந்தால்	234
பத்தியக் குறை விபரம்	235
சிவகரந்தைக் கற்பம்	236
வெண் கரந்தை	237
கருங் கரந்தை	238
கொட்டைக் கரந்தை	239
சிகப்பு கொட்டைக் கரந்தை	240
விஷ்ணு கரந்தை	240

வெள்ளை விஷ்ணு கரந்தை	241
சூரிய காந்தி விபரம்	242
அயச் செம்பு	242
வெங்காரக் கட்டு	243
ஓரிலைத் தாமரை	244
விடத் தலை வேர்	244
சீந்தில் விபரம்	244
வேம்பு	245
கரு வேம்பு	245
சர்க்கரை வேம்பு	246
பொற்றலைக்கையான்	246
கிளி மூக்கு மரம்	247
கரிசாலை	247
சிவனார் வேம்பு	248
வெள்ளைத் தூதுவளை	248
அமுரி முறிக்க	250
கற்பத்தால் ஏற்பட்ட சூட்டுக்கு கஷாயம்	251
நிலஞ்சோதி	251
பிரமி	252
கல்பிரமி	252
நெல்லி	253
நெல்லிப்பட்டை	254
கருநெல்லி	254
கற்பூரவில்வம்	255
கெந்திதயிலம்	255
வில்வப்பழம்	256
ஐவணை	257
மருதோன்றி	257
பலாசு	258
வெண்புரசு	258
பொற்கொன்றை	259
மந்தாரை	260
வெள்ளை நீர்முள்ளி	260
மூலிகை உற்பத்தி விபரம்	262
சிகப்பு சித்ரமூலம்	262
இரத்த அபாமார்க்கம்	263

வெள்ளொறுக்கு	264
இரத்தக்கள்ளி	265
கருந்துளசி	265
குழலாதண்டை	266
கருவீழி	267
பசவுக்கு உபதேசம்	268
மூலிகை விபரம்	269
அண்டகற்பம்	270
மூலிகை கருப்பேற்றுதல்	271
கரி உப்புக் கட்டு	273
நாகக்கட்டு	274
வங்கச் சுண்ணம்	274
வெங்காரக்கட்டு	275
மனோசிலை சுத்தி	276
அயனாகம்	277
செம்பு சுத்தி	277
களங்குச் செந்தூரம்	279
சாரக்கட்டு	280
காந்தசத்து	281
அப்பிரேகசத்து	283
பூநாகச்சத்து	287
ரசக்குளிகை	289
ரசக்கிணறு	290
பூனை நான்குவேதம் சொன்னது	292
கெந்தகச் சத்து	296
கெந்திச்செம்புச் செந்தூரம்	300
மனத்திடம்	302

கைலாச சட்டைமுனி நாயனார்

அருளிச் செய்த

கற்பவிதி 100

பாடுகிறேன் காயகற்ப மைங்கரனேகாப்பு
பரிவான சின்மயத்தின் பாதங்காப்பு
நாடுகிறேன் சித்தருட பாதங்காப்பு
நாதாந்த மனோன் மணித்தாய் பாதங்காப்பு
தேடுகிறே னென்றாலு மென்னுல் போலச்
செப்பார்கள் காயசித்தி சித்தரப்பா
குடுகிறேன் காயசித்திக் காதியந்தஞ்
சொல்லுகிறேன் நன்றாகக் கேளுகேளே.

1

உள்வழலை

கேளப்பா முந்தி முந்தி வழலை மார்க்கங்
கெடியாக வாங்கிறதோர் வரிசைசொல்வேன்
நீளப்பா பெருவிரலிற் கரிசலாஞ்சாறு
நெய்யோட மத்தித்துப் பூசிக்கொண்டு
குளப்பா அண்ணாக்கில் விரலையோட்டி
கழட்டையிலே கபாலத்திற் கபமெல்லாம்வீழும்
நாளப்பா நாளுதயத்திற் செய்வாயாகில்
நலமான குணத்தையினிச் சொல்லுகிறேனே.

2

சொல்லுகிறேன் வாரிதிபோற் கபநீர்வீழுஞ்
சோதிக்கி லண்ணாக்கிற் குறியைக்கேளு
வெல்லுகிறேன் சுழிமுனையின் ராகுகேது
மைந்தனே சங்கோடு சக்கரம்போல்நிற்கும்
அல்லுகிறே னிதிற்பேரு ரவிமதி தானென்பார்
ஆச்சரிய மிடைபின்னா யமர்ந்த நாக்கு
சொல்லுகிறே னென்றுசொல் ஜனங்களைத்தான்
கூட்டியல்லோ கபத்தையுள்ளே வளர்க்குந்தானே. 3

தானென்ற யிதைமடக்கி விரலையேற்றச்
சாதகமாய்ச் சுழிமுனைதான் விரலில் தட்டுங்

கற்ப நூல் திரட்டு

கோனென்ற சுழிமுனையே திறந்து தானால்
 குறிசொல்வேன் அமுர்தமங்கே குமிழிபாயும்
 ஊனென்ற அமிர்தமடா சுந்தரமேயையா
 உற்றுப்பா ரிளந்தேங்காய்ப் போலே காணுந்
 தேனென்ற அமுர்த முண்டாற் காய சித்தியாகுஞ்
 செப்பாமற் சித்தரெல்லா மறைத்திட் டாரே.

4

மறைத்திட்டா ரமுதத்தை விழுங்கிக் கொள்ள
 மைந்தனே விஷமதுதான் கண்டத்தில் நிற்கும்
 நிறைத்திட்ட தட்சணையு மத்திமையுங் கூட்டி
 நேராகக் கண்டத்தே அமைத்து ஆட்டு
 உரைத்திட்ட விஷங்க ளெல்லாங் கக்கிவீழு
 முத்தமனே பித்தமென்பார் உலகத்தாரே
 கரைத்திட்ட கரைகண்டாற் சின்மயந்தான் சொன்னார்
 காயசித்திக் கின்னமொரு மார்க்கங்கேளே.

5

துர்மலங்கள் அகற்ற

கேளப்பா ஆமணக்கி னெண்ணெய் யோடு
 கெடியான குமரிச்சார் கூடக்கூட்டி
 நாளப்பா தட்சணையிற் றேய்த்துக் கொண்டு
 நலமான பாவையைப்போ லிருந்து கொண்டு
 நீளப்பா அபானத்திற் சுத்தியாட்ட
 நேரான துர்மலங்க ளெல்லாம் போகுஞ்
 குளப்பா இதை மறைத்துக் காயசித்தி
 சொன்னார்கள் திறந்துவிட்டேன் வழலைமுறைதானே. 6

வாலை பூஜை

சித்திக்கக் காயமுதல் வாதந் தானுஞ்
 செப்புகிறேன் வாலையுட மூன்றெழுத்தைக் கேளு
 பத்திக்கக் குருவினுட வுபதேசங் கேட்டு
 பண்பாகத் தேவியைத்தான் பூசச் பண்ணி
 ஒத்திக்க மேனோக்கி தாரகத்தைப் பார்த்து
 உண்டிடுவார் கற்பத்தை யுடனேசித்தி
 மத்திக்க வாலையுட மூன்றெழுத்தை விட்டால்
 மண்ணாச்சு சித்தியெல்லா மனதிற்காணே.

காணப்பா வாலையுட மூன்றெழுத்தைக் காட்டு
 கைமுறையாய்ப் பூமியொன்று ஆகாயமொன்று

தோணப்பா பிரபஞ்ச மூன்றாய் நின்று
சுகபோக சித்திகளை யீயும்பாரு
ஊணப்பா சொல்லார்கள் வாலை தீட்சை
ஒருகோடி தனமீய்ந்துஞ் சொல்லார் சொல்லார்
வீணப்பா தேவியுட தீட்சை விட்டால்
வெறும்பொய்யாம் நூல் முதலாய் சித்திபோமே.

8

வாலை

போகாமற் சிவனுடைய சக்கரத்தின் மையம்
புகழான தேவியுடன் சக்கரத்தை வைத்து
வாகாமற் சிவசக்தி சமாதி பூசை
மைந்தனே தசதீட்சை கேட்கவேணுஞ்
சாகாம லிருத்தி வைப்பா நவனுங்கூடி
சவுசஷ்டி வித்தையெல்லா மவனுக்குள்ளாம்
வேகாமல் வேகுதடா தீவினைகளெல்லா
மேனோக்கிக் கத்தமுண்டு யேறுயேறே.

9

நூல் பெருமை

ஏறுமென்ற பல நூலில் கோடாகோடி
யென்னைமெச்சங் கொங்கணர்தான் பாடிப்போட்டார்
தேறுமென்று கண்டுகொண்டு கோரக்கர்சொன்னார்
சிவமான மூலகுரு உண்டுபாரென்றார்
கூறுமென்று சிலநூலிற் கண்டு கொள்ளுமென்பார்
கூறாத மச்சமுனி அறிந்துபா ரென்றார்
மாறுகின்ற மடபதியாஞ் சித்தரெல்லாம்
வைத்தாரே காயசித்தி மாண்டார் கானே.

10

காணப்பா காயகற்பங் கொள்ளு வோர்க்குக்
கைமுறையாய்க் காட்டுகிற வரிசையில்லை
தோணப்பா கொள்ளையிலே மயக்கந்தாகுஞ்
சொற்பெரிய உடனோவு வருத்தமானால்
வீணப்பா வென்று விட்டோர் கோடாகோடி
விதியளவோ மதியளவோ வினையோ கானேன்
ஊணப்பா வென்று சொன்ன நூலின் தொன்மை
வொருமொழியாய் குருசொல்லாத் தோஷந்தானே.

11

தானென்றபடி நூலிற் பாடிவிட்டாரப்பா
சட்டமுனி நூல்பாரு வென்றோகோடி

நானென்ற காடுபோற் காயசித்தி மாதங்
கைமுறையாய்ப் பாடாமல் மறைத்தா ரையோ
ஏனென்று கேட்டாக்காற் சுந்தரானந்தர்
யெல்லாருங் காயசித்தி யாவாரென்று
கோனென்ற ஆதிமுத லொன்பதுபேர் சித்தர்
கோடியாய் நவகோடி சித்தராச்சே.

12

ஆச்சப்பா நவகோடி கோடா கோடி
யாச்சதென்று சித்தரெல்லாம் பேசிக்கொண்டு
போச்சப்பா காயசித்தி மறைத்துச் சொன்னார்
போக்கறியா ருலகத்தோர் நின்று கேட்டார்
ஏச்சப்பா வாதசித்தி லாதியென்ற கருவை
எழுப்பாமல் வழலையைத்தா னிழுக்கச்சொல்லி
காச்சப்பா மடுநீச்சு காயசித்தியாகக்
கண்டோடி யென்னுலை யொளித்தார் பாரே.

13

பாருமெந்த னூலோடு கண்டுகொண்டு
பார்த்தோர்க்குப் பரிசுமுசல் சந்தான வேதை
காருகண்டா யவர்ப்பதத்தை பன்னிரண் டாண்டு
கருணையுடன் கைகொடுத்தார் கண்டுபாரு
மாறுகொண்டு திருடாதே வாயாடாதே
மயக்கமொடு வல்லமைகள் செய்திடாதே
போருகொண்டு வாங்காதே பொய்சொல்லாதே
புத்திகெட்ட சித்தர்களே புகலக்கேளே.

14

நூல் வாங்கும் முறை

கேளப்பா யென்னுலை வைத்திருந்தோர் பாதங்
கெடியாக தொழுதிறைஞ்சி வாங்கநன்று
நாளப்பா யில்லாவிட்டாற் கேட்ட தனமீந்து
நலமாக வாங்குவது யிரண்டாம் பட்சந்
தாளப்பா யென்னுற்குச் சரிநூலில்லை
சாதகமாய்க் கொடுப்பதற்கு சிலநூலுமொவ்வா
குளப்பா நூல்கொடுத்தார் மனது நொந்தால்
சுத்தப்பாழாகு மென்று சபித்திட்டேனே.

15

இட்டதொரு சாபத்தாற் பயந்துசித்த
ரென்னுலை வாங்கையிலே குளிகையீவார்
பட்டதொரு தணங்கேட்டால் கோடியீவார்
பரிவாகத் தொண்டுசெய்து வாங்குவார்கள்

கற்ப நூல் திரட்டு

திட்டமுடன் வாங்கையிலே பூசை செய்வார்
செகத்தோர்க்குக் கிட்டினால் சித்தராவார்
மட்டமருங் குழலாளுஞ் சிவனும் வந்து
வசனிப்பார் காயசித்தி வரிசைகேளே.

16

கடுக்காய் கற்பம்

வரிசையுடன் கடுக்காய்க்குச் சுந்தரானந்தர்
மாதத்தைச் சொல்லுகிறே னானியாடி
உரிசையுட வெல்லத்தோ டொக்கக்கொள்ளு
வுத்தமனே ஆவணிக்கும் புரட்டாசிக்கும்
பரிசையுட னிந்துப்பு வுடனே கொள்ளு
பாங்கான அற்பசிக்குங் கார்த்திகைக்கும்
தரிசையுடன் சர்க்கரையிற் கூட்டிக் கொள்ளு
சாதகமாய் மார்கழிக்குந் தைக்குங் கேளே.

17

கேளப்பா சுக்கினுட கியாழத்திற் கொள்ளு
கெடியான மாசியொடு பங்குனிக்குந் தேனாம்
நீளப்பா சித்திரைக்கும் வைகா சிக்கும்
நிலையான அமுரியிலே கொண்டு யேறு
தூளப்பா செய்யும்போற் கடுக்காய் நன்று
சுகமான செங்கடுக்காய் மெத்த நன்று
தாளப்பா கடுக்காயை நுண்மையாய்ச் செய்து
சாதகமாய் வயதறிந்து சாப்பிட்டேறே.

18

ஏறியபின் மிளகுதன்னைக் கணக்காய்ப் பார்த்து
யெடுத்தல்லோ பீங்கானில் வைத்துக் கொண்டு
மாறியபின் னமுரியிலே முறித்துக் கொண்டு
வாகாக வைத்தால் தினமு மேற்றி
கூறியநன் னூறுமட்டாய்க் கொண்டு தள்ளு
கொள்ளையிலே வெட்டை சற்றே மீறிற்றானால்
தேறியபின் னறுகுடனே மிளகு காய்ச்சி
சிறுகவதி லெண்ணையிட்டுத் திறமாய்க் கொள்ளே.

19

கரந்தை கற்பம்

கொண்டபின்பு கரந்தையைத்தான் குரணமேசெய்து
கூட்டியல்லோ சர்க்கரையி னாலுக்கொன்று
தண்டவது தேனோடு கழஞ்சி கொள்ளு
சாதகமாய் மண்டலத்தில் வாசியேறி

ஒண்டுவதற் கிடமற்று வாதமோடு
முத்தமனே பித்தமெல்லாம் கீழேநோக்குங்
கண்டிதமாய்க் கொண்டுமெளனந் தீர்ந்தபின்பு
கற்பத்தின் வரிசையெல்லாஞ் சொல்லுறேனே.

20

சீந்தில் கற்பம்

சொல்லுகிறேன் பொற்சீந்தி யானால் நன்று
துலங்காது கிடைக்காவிட்டால் நல்லசீந்தி
அல்லலுற்றோர் மேற்றோலை யுரித்துப்போடு
யடித்தண்டாய்க் கொண்டுமெளனந் கிழித்துப்போட்டு
நல்லுறவே யுலர்ந்தபின்பு இடித்துத்தூளாய்
நலமாக நாலிலொன்று சர்க்கரையுங் கூட்டி
ஒல்லுறவே தினந்தோறுங் கழுஞ்சிகொள்ளு
ஒராத மண்டலமு முண்டுதேறே.

21

சேரப்பா சுரதோஷ மெல்லாம் போகுஞ்
செகமறிய மேகமென்ற தெல்லாம் போகும்
வாறப்பா கபாலத்தில் வெட்டை போகும்
வற்றிநின்ற தாதுவெல்லா மருவியூரும்
வேறப்பா அஸ்திசுரம் வெட்டை போகும்
மெய்நிறைந்த நாடியெல்லா மமுர்தமாகும்
பேரப்பா சீந்திச்சார் வேறேயில்லைப்
பேரே அமுர்த சஞ் சீவியாமே.

22

நூறாண்டு வேம்பின் கற்பம்

ஆமப்பா யிதுகடந்து நூறாண்டின் வேம்பை
அப்பனே பட்டையைத்தான் வெட்டிவந்து
ஓமப்பா மேற்பரணை சீவிப்போட்டு
உத்தமனே நிழலுலர்த்தி யுலர்ந்தபின்பு
தாமப்பா விடித்துநன்றாய்ச் சூரணமே செய்து
சாதகமாய்க் கருங்குன்றிச் சாறுவார்த்து
தேமப்பா யேழுதிரம் பாவனை செய்து
திறமாக நிழலுலர்த்தா யுலர்த்திடாயே.

23

உலர்ந்தபின்பு யெட்டிலொன்று கற்கண்டுகூட்டி
உத்தமனே யிருகழுஞ்சி யிருநேரங் கொள்ளு
மலர்ந்துநின் றலையாமல் மண்டலந்தான் கொள்ளு
மைந்தனே வயிரம்போ லிருகுந் தேகங்

கற்ப நூல் திரட்டு

கலந்துநின்ற நாடியெல்லா மிருகுமேறி
கண்துலக்க முண்டாகி அமுந்துந் தேகம்
நலந்திகழும் நரை திரைகள் பிலமுங்கெட்டு
நமனுக்கு நமனாவான் நன்றாய்ப்பாரே.

24

கரிசாலை குப்பைமேனி, செறுப்படை

பாரப்பா யிதுகடந்த பின்பு நீதான்
பரிவான கரிசாலைக் குப்பைமேனி
சேரப்பா சிறியதொரு செருப்படையினோடு
தெளிவாக சமன் கூட்டிச் சூரணமேசெய்
வாரப்பா தேனதிலே கிண்டிவைத்து
மைந்தனே தினங்கழஞ்சி கொண்டுவாநீ
தாரப்பா யிருபதுநாள் கொண்டா யானால்
தசையிலுள்ள தோஷமெல்லாஞ் சாடிப்போமே.

25

வாக்குண்டாதல்

சாடுமே சுயம்பாட வாக்கில் வாலை
சகநூல் கருவெல்லாந் தானே தோன்றும்
வாடுமே தேகமெல்லாம் பொன்னிறம் போலாகு
மன்மதன்போற் கண்ணிரண்டுஞ் சிவப்பதோடித்
தேடுவே பெண்மேலே மோகமப்பா
தெளிந்துகொண்டு மாயத்தில் சிக்கவேண்டாம்
ஓடுமே சேத்துமந்தான் கீழேநோக்கு
முதரத்தில் வாயுவெலா மொழிந்து போமே.

26

சிவனார் வேம்பு கற்பம்

போனபின்பு யின்னுமொரு கற்பங்கேளு
புகழ்ந்துநின்ற சிவனார்தன் வேம்பினோடு
ஆனபின்பு வாலுமுனை வித்துங்கூட்டி
யப்பனே சமனாகக் கூட்டிக்கொண்டு
தானபின்பு யிதையிடித்துப் புடத்திறறைலஞ்
சாதகமாய் வாங்கியல்லோ வடித்துக்கொண்டு
ஏனபின்பு சீரகமுஞ் சர்க்கரையும் போட்டு
யிதமாகத்தலைத்தை வைத்துக் கொள்ளே.

27

வைத்ததொரு தைலத்தை தினந்தோறு மைந்தா
வாகாகக் காற்கழஞ்சி கொண்டுவா நீ
நைத்ததொரு மண்டலமே யுண்டாயானால்
நலமான தந்துவெல்லாஞ் சுத்தியதாகுங்

கைத்தமொழி பித்தமறுங் கபத்தைச்சாடும்
கனகம் போல் தேகமுமாங் கண்டுகொள்ளு
மெய்த்ததொரு சரஸ்வதியாள் நிர்த்தஞ்செய்வாள்
வேதாந்த சாரமெல்லாம் வெளியாய்ப்போமே.

28

தூதுவனை கற்பம்

போமப்பா யிதைவிட்டு கற்பஞ்சொல்வேன்
புகழான தூதுவனை யிலையினோடு
ஓமப்பா தக்கோலஞ் சாதிக்காயும்
உத்தமனே வாலுமுவை வித்துங்கூட்டி
காமப்பா கொடிவேலி வேரினோடு
சேர்த்துநின்ற நிலைப்பனையின் கிழங்குங்கூட்டி
சேமப்பா கொன்றையுட பூவினோடு
சாதகமா யைங்கோல வித்துங்கூட்டே.

29

கூட்டியல்லோ யிதுவெல்லாம் சமபாகமாகக்
குமுறவிடித்துச் சூரணமாய் செய்துகொண்டு
ஆட்டியல்லோ முட்பன்றி நெய்யினோடு
அப்பனே காசிடைதான் தினமுங்கொள்ளு
பூட்டியல்லோ மண்டலமுங் கடந்து தானாற்
பொற்சடையோன் தேகமுமாம் பொய்யே யில்லை
காட்டியல்லோ மூலகுரு யிந்தகற்பங்
கைமுறை யாகவுந்தான் பாடினாரே.

30

பாடினதோர் கற்பத்தை கடந்தபின்பு
பார்மைந்தா அண்டத்தின் கற்பஞ் சொல்வேன்
நீடினதோர் கருங்கோழி காவலுடன்போடு
நிலையாக வளர்த்ததுவின் முட்டை யெல்லாம்
ஊடினதோர் கல்லுப்புக் குள்ளே வைத்து
உத்தமனே கல்லுப்பு மேலேழுடித்
தேடினதோ ரிரண்டுதிங்கள் கடந்த பின்பு
சிவசிவா அண்டமெல்லாங் கட்டிப்போச்சே.

31

அண்ட கற்பம்

கட்டியதோ ரண்ட மெல்லா மெடுத்துக்கொண்டு
கைமுறையாய் கெருடனுட கிழங்குச் சாற்றில்
யட்டியதோ ரண்ட மிட் டிரண்டுசாமம்
வாகாக யெரித்தெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
தட்டியல்லோ மேலோடு தள்ளிப் போட்டுச்
சாதகமாய்த் தினமொன்று அண்டமொன்று

கற்ப நூல் திரட்டு

துட்டியல்லோ யிரண்டாகப் பேர்பாதி கொள்ளு
துயர்தீருஞ் சுகமாகக் கொள்ளுகொள்ளே.

32

கொள்ளப்பா யிருபது நாள் காயந்தானுங்
குறுகாது நெடுகாது கற்றுணாகும்
விள்ளப்பா சுக்கிலத்தைக் கட்டிநிற்கும்
மேலேற்று மல்லாது கீழோடாது
துள்ளப்பா யடங்கிற்றுக் காமவித்தை
சுகபோகஞ் செய்தாலும் விந்துவீழா
தள்ளப்பா விவ்வளவிற் சுன்னமாகச்
சட்டைபோஞ் சட்டைபோஞ் சாதித்தேறே.

33

தாம்பூலச் சுன்னம்

சாதிக்க இவ்வளவும் பத்தியத்தைக் கேளு
தாம்பூலந் தின்பதற்குச் சுன்னஞ் சொல்வேன்
ஒதிக்கக் கற்பூரச் சிலையை வாங்கி
உத்தமனே வெண்கருவா லரைத்துக் கட்டிப்
பேதிக்கக் கரியோட்டி லாதுவது
பேரான சுண்ணாம்பாம் பின்னுங்கேளு
வாதிக்கக் கன்னாரை யிப்படியேவது
மகத்தான யண்டத்தோ லாதிடாயே.

34

ஊதிடவே சுன்னமா மொவ்வொன்றப்பா
வுத்தமனே பகுத்தறிந்து வெற்றிலையிற்பூசிக்
கோதிடவே கொட்டைப்பாக் கதனைச்சீவி
குமரவே தாம்பூலந் தின்ன நன்று
ஒதிடவே முன் சாற்றை யுமிழ்ந்துப்போட்டு
உண்டபின்பு தாம்பூலந் தின்றுதுப்பு
வாதிடவே சேத்துமத்தை யறுத்துப்போடும்
மகத்தான யுபரசத்தின் சுன்னந்தானே.

35

தலைமுழுக

தானென்ற தலைமுழுக வரிசைகேளு
சாதகமாம் மிளகோடு கடுக்காய் மஞ்சள்
வேனென்ற வேப்பரிசி நெல்லிக்காயும்
மீறாத சமபாகம் நிறுத்துக்கொண்டு
கோனென்ற ஆவின்பால் விட்டு ஆட்டிக்
குமரவே முழுகிவரப் பட்சந்தோறும்

கற்ப நூல் திரட்டு

ஊனென்ற நெய்வார்த்து வாரந்தோறும்
உத்தமனே பசும்பயர்க்காய்ப் பாகம்பண்ணே.

36

அன்னத்திலுப்புக்கூட்ட

பண்ணப்பா அன்னத்தி லுப்பொடுங்க
பாடுகிறேன் நாதாக்கள் பாடா தெல்லாம்
கண்ணப்பா யண்டமைந்து கல்வத் திட்டுக்
கல்லுப்பு பலம்பத்து மதிலேபோடு
விண்ணப்பா வெடியுப்பு பலந்தானெந்து
மேவியதோர் நவாச்சாரம் பலந்தான் ரண்டு
எண்ணப்பா சீனமது பலந்தான் மூன்று
வொக்கநன்றா யரைத்துலர்த்த மெமுகுமாமே.

37

மெமுகெடுத்துப் பாரையுப்பை யுடைத்துப் பூசி
வெய்யலிலே யுலரவைத்துக் காய்ந்தபின்பு
உமுகெடுத்த ஊஷரத்தை கீழ்மேலிட்டு
ஒட்டிமூடி நன்றாய்ப் புடத்தைப்போடு
நமுகெடுத்துப் போகாது உப்புக்கட்டும்
நலமாக வுடைத்தாலே வயிரமின்னும்
தமுகெடுத்த வுப்பையல்லோ கரிசோத் திலிட்டு
சாப்பிடவே மிகநன்று சாப்பிடாயே.

38

வேதையாகும் உப்பு

சாப்பிட்டா லிந்தவுப்புச் சட்டையெல் லாந்தள்ளும்
தாமதிக்க வருவமைந்த மாதிற்கப்பா
கூப்பிட்டா லுன்மனத்தாய் வாவாவென்பாள்
கூசாதே கட்டோடே மேலேயேற்றும்
வேப்பிட்ட யமுரியிலே யிறங்காதுப்பு
யிதுவுமொரு கற்பமுமா யிருக்குந்தோஷ
வாய்ப்பட்ட கொழுப்பாலே பச்சையுப்பைத் தின்றால்
வாய்த்திருந்த சித்தியது மண்ணாய்ப்போமே.

39

உப்புச் சுன்னம்

போமென்ற வுப்புக்கும் காரமேற்றி
புகழாக வுதிடவே சுன்னமாகுந்
தோமென்ற சுன்னத்திற் சாரஞ் சேர்க்கச்
சலமாகு மிதுக்குள்ளே வீரம்போட்டு
ஆமென்ற சரக்கையெல்லாந் தோய்த்து வாட்ட
அசையாது அசையாது மணிபோலாடும்

நாமென்ற நவலோகத் துள்ளேயிந்தால்
நாலாறு மாற்றாகும் நயந்துகாணே.

40

காணப்பா யிதையெடுத்துச் செலவு செய்துகொண்டு
கனமான கற்பத்தைத் தின்றுயேறு
வீணப்பா கெடுக்காதே கெதியில்லை யென்று
வேதாந்த வாலையைத்தான் நித்தம் பூசி
தோணப்பா யெந்தனைப்போற் சொன்னாரில்லை
சொன்னதினால் சித்தரென்மேல் பகையுமாச்சு
ஊணப்பா யிதைவிட்டு கற்பஞ்சொல்வேன்
உத்தமனே வெகுசுருக்கா யுறைத்துப்பாரே.

41

செயநீர்

பாரப்பா அரப்பொடியை பழச்சாற்றி லிட்டு
பாங்காக ஊறவைத்து மூன்றுநாள் தான்
நேரப்பா வுறாஞ்சியதைக் கழுவிப் போட்டு
நிறுத்தல்லோ பலமைந்து யெடுத்துக்கொண்டு
தாரப்பா பலமொன்றுக் கட்டியதோ ருப்பு
தன்னோட அரைப்பலந்தான் வீரம் போட்டுச்
சேரப்பா வெண்காரம் பலமும்ரெண்டு
திறமான சாரமது பலமுங்காலே.

42

அயச்செம்பு

காலோடும் அரைப்பலந்தான் துருசுபோட்டு
கைமுறையா யரைப்பலந்தான் துத்தம்போட்டுச்
சேலோடு குதமதிற் காற்பலமும் போட்டுத்
திறமான வெடியுப்பு நீராலாட்டிச்
சாலோடு சாரநீர் விட்டு ஆட்டிச்
சாதகமா யிருசாம மிரண்டுநீரு
மேலோடு யெரியபலம் பருப்புத்தானு
மெச்சவே யிரண்டு பலங் கூட்டுபோடே.

43

போட்டரைத்து யைந்துபங்காய் பகிர்ந்துகொண்டு
புகழாக வொருபங்கு அரப்பொடியிற் கூட்டி
நீட்டதனை குகையிலிட்டுச் சில்லுப்போட்டு
நேராகக் குகையினுள்ளே வருகயாட்டு
மீட்டிதனை யரைத்தெடுத்து நொறுக்கிக் கொண்டு
மீளவொரு பங்கெடுத்து யுருக்கிநீயும்

பூட்டதனை யிப்படியே யைந்துபங்கும்
புகழாக யுருக்கியே யாடும்பாரே. 44

பாரப்பா யிந்தவைந்துக் கிடையேதங்கம்
பாச்சியொரு மணியாக வுருக்கி வாங்கி
நேரப்பா இதிலேயொரு கழஞ்சியோடு
நிலைக்கவொரு குகையிலிட்டு வுருக்கும் போது
தூரப்பா நாகமொரு கழஞ்சிபோடு
சுகமாக வாங்கியது ஆடும்போது
காரப்பா காரீயங் கழஞ்சிபோடு
கண்திறந்து அப்பனே பிரளுந்தானே. 45

தானாகக் கண்திறந்து பிரளும்போது
தாக்கதிலே முக்கழஞ்சி லிங்கத்தானுந்
தேனாகக் களங்காகு மிதனைவாங்கிச்
செம்பிரண்டு வெள்ளியெட்டுச் சிறக்க ஆட்டி-
கோனான களங்கையொன்று குடுத்தாயானாற்
குறையாது யேழரைதான் கூர்ந்துபாரு
பானான லோகமங்கே பொன்னுமானாற்
பண்பாகக் காயசித்தி சொல்லக்கேளே. 46

காயசித்தி-அயச்செந்தூரம்

கேளப்பா வருகினதோ ரிரும்பிடைக்குத் தங்கம்
கெடியாக வைத்துருக்கி யெடுத்துக்கொண்டு
தாளப்பா யிதிற்பாதி குதங் கூட்டிச்
சாதகமாய்ச் குதத்தி விரட்டிப்பு கெந்தி
நீளப்பா யிதிற்கூட்டிப் பொற்றலையின் சாற்றால்
நிலைக்கஅரைத் தொருசாமம் வில்லைசெய்து
நாளப்பா ஓட்டிலிட்டுச் சீலைசெய்து
நலமாக லகுபுடமாய் போட்டிடாயே. 47

போட்டிடுவாய் புடந்தோருங் கெந்திகெந்தி
புகழாக வெளிமட்டும் பிறகு சும்மாய்
நாட்டிடுவாய் பின்புடங் கனமாய்நீயுங்
கலக்குமது செந்தூர மாகட்டுமப்பா
ஆட்டிடுவாய் செந்தூர மானபின்பு
அப்பனே கால்கழஞ்சு சக்கரையிற்கொள்ளு
கூட்டிடுவாய் காயமது யிருப்புத்தூணாம்
செயலோடு மண்டலந்தான் கொண்டுதேறே. 48

காந்த பற்பம்

தேறியபின் காந்தமென்ற கற்பங்கேளு
 ஜகமறியப் பயிர்காந்த முருளைக்காந்த
 மாறியதி லூசியெட்டிப் பிடிக்குங்காந்த
 மைந்தனே அரக்காந்தம் பலமொன்றாகும்
 ஆரியதோ ரிதுநாலி லாகநன்று
 அப்பனே கிடையாவிட்டால் நீதான் கேளு
 கூறியதோ ருசிதனைப் பிடிக்குங்காந்தங்
 கொண்டுவந்து நறுக்கிநன்றாய் புடத்தைப்போடு. 49

போடப்பா வெள்ளாட்டு ரத்தத்துள்ளே
 பூட்டியல்லோ வெள்ளாட்டின் கொழுப்புப்போட்டு
 நீடப்பா அதன்தோலிற் கட்டிநன்றாய்
 நிலையான நெற்குதிரிற் குள்ளேவைத்து
 ஊடப்பா நாலுதிங்களான பின்பு
 உத்தமனே அதையெடுத்து உருக்கிக்கொள்ளு
 கூடப்பாயிவ் விடைக்குப் பாதிகாரங்
 குறையாமற் சாரமைந்து காந்தம் பத்தே. 50

பத்தோடு துரிசிரண்டு பலமுங் கூட்டிப்
 பாங்கான சாரமதைப் பலமும்போட்டுக்
 கொத்தோடு சொன்னமீ துளுந்துமொச்சை
 குறையாமற் கோதும்பை குன்றுமணிகொள்ளு
 சித்தோடு புறாரெத்தஞ் சர்க்கரை தேன்வெண்ணெய்
 சிறப்பாக வகையொன்று பலமதொன்று
 நத்தோடு ஆட்டுரத்தம்விட்டு ஆட்டி
 நலமாக யைந்துபங்கு கூறு செய்யே. 51

செய்தபின்பு காந்தத்தி லொரு கூறுகூட்டி
 திரளநன்றாய் சரக்குலையி லூட்டியாட்டும்
 பைதபின் பதையெடுத்து வுதிப்போட்டுப்
 பாங்காகப் பின்னுமொரு பங்குகூட்டி
 நைதபின்பு முன்போலே யுருக்கியாட்டி
 நலமாக யைந்துபங்கு முடைத்துவது
 செய்தபின்பு நாதமது சத்தாய்நிற்குங்
 காயசித்தி யிதின்பெருமை காட்டுவேனே. 52

காட்டுகிறேன் காந்தசத்து பலந்தா னிரண்டு
 கனமில்லாத் தங்கம் பலந்தானென்று

ஊட்டறவே யிரண்டு மொன்றாக யுருக்கி வாங்கி
வுத்தமனே சூதமதிற் பலந்தா னொன்று
நீட்டுறவே கெந்தகமும் பலந்தா னாலு
நேரவிதைப் பொற்றிலையின் சாற்றா லாட்டி
மூட்டுறவே வில்லைதட்டி யோட்டில்மூடி
முதண்ட மணல் மறைவிற் புடத்தைப்போடே.

53

போடப்பா யிப்படியே பதினொன்று புடந்தான்
புகழாக விதையெடுத்து வரைத்துக்கட்டி
நீடப்பா வோட்டிலிட்டுச் சீலைசெய்து
நேர்ப்பாக வெளிப்புடமா யேற்றிப்போடு
ஊடப்பா செந்தூர மாகுமட்டில்
உத்தமனே புடம்போட்டுத் தீர்த்துவாங்கி
தேடப்பா யிரண்டுபணந் தூக்கந்தானுந்
தினந்தோறு மண்டலந்தான் தின்றுபாரே.

54

ஏறையிலே காயமெல்லாஞ் சிவந்துமின்னு
மெழுந்ததொரு நரைக ளெல்லா முதிர்ந்துபோகுந்
தேறையிலே கண்ணிரண்டுஞ் சிவந்து மின்னுஞ்
சிறுபிள்ளை முகம்போலே சிவந்து காணும்
நாறையிலே உடம்பெல்லாம் கஸ்தூரிவீசும்
நலமான தந்தமெல்லா மிருகியேறுங்
கூறையிலே காந்தசத்துச் சுருக்குமெத்த
கோரக்கர் சித்தியெல்லா மிதற்குள்ளாச்சே.

55

சூதமணி

ஆச்சப்பா காந்தத்தால் வேதை சொல்வே
னண்டரண்டந் தாண்டியப்போ மண்கொட்டாது
மூச்சப்பா யதின் பேரை சித்தர்மெச்ச
மூட்டுகிற வரிசை சொல்வேன் சுந்தரானந்தர்
பாச்சப்பா காந்தசத்தின் சமனாய் தங்கம்
பாங்காக வார்த்திடித்து வுலர்த்திப்போட்டு
ஓச்சப்பா யுருக்கையிலே நாகமிட்டகுத
மூட்டியொரு மணியாக வாங்குவாங்கே.

56

வாங்கியந்த மணியிடைக்கி கெந்தகத்தான் கூட்டி
மருவியதோர் மணிக்கும் மனோசிலையுங்கூட்டி
ஓங்கியதை பொடியாக்கி குப்பிக்கேற்றி
வுத்தமனே வாலுகையி லெரித்துயேறு

தாங்கியது செந்தூரம் பதைத்துக்கேளு
சதாகிட்டாற் காய்ப்பாரு மடியிலேதான்
போங்கியிந்த பதத்தோட செந்தூரம் வாங்கி
புகழாகத் தேவியைத்தான் பூசைபண்ணே. 57

பூசைபண்ணு மவள் பதமுஞ் சிவனுடைய பதமும்
புகழ் பெரிய யீசனவர் நிர்வாணிபதமும்
பூசைபண்ணி வஸ்துவைநீ பானம்பண்ணி
போக்கோடே தாரகத்தில் நின்றுபாரு
பூசைபண்ண மறந்தாக்காற் காயசித்தி
பொய்யூட்டும் வேதையெல்லாம் பொய்யாப் போகும்
பூசைபண்ணத் தேவியுட பத்துதீட்சை
புகழாகக் கேட்டவரே சித்தராமே. 58

வாதசித்தி

ஆமப்பா காந்தமென்ற செந்தூரத்தை
அறைகிறேன் வேதைமுக மாடக்கேளு
ஓமப்பா செம்பதிலே நூற்றுக்கொன்று
வுத்தமனே வெள்ளியிலே எண்பதுக்கொன்று
தேமப்பா குடவனிலே யன்பதுக் கொன்று
திறமான யிரும்பதிலே முப்பதுக்கொன்று
தாமப்பா தராவினே பத்துக் கொன்று
தாக்கிப்பார் சரிமாற்று தப்பாவாறே. 59

வாறான பூனாகங் குளக்கரைகள் தோறு
மண்தின்று கக்கியல்லோ புத்தாய் நிற்குந்
தாரான புத்தெடுத்துத் தண்ணீர் வார்த்துச்
சமரசமா யரித்திறுத்து அடியிற் பார்க்க
வீறாக பளபளப்பாய் மின்னிக் கொண்டு
விளங்கியதோர் சத்தெல்லாங் கீழேநிற்கும்
பூனான திதுவெல்லாம் வழித்துக் கொண்டு
குமுரவே காரமிட்டு ருக்கிடாயே. 60

உருக்கியது மணிபோல வெடுத்துக் கொண்டு
வுத்தமனே கருவளையல் சவ்வீரங்கார
மருக்கியது நாலுக்கு வொன்று கூட்டி
மைந்தனே குகையி லிட்டு நன்றாய்து
செருக்கியது மணிபோல சத்தாய் நிற்குஞ்
சிவசிவா பூனாக சுத்தியாச்சு

சுருக்கியதைச் சொல்லாம லெடுக்கச் சொன்ன
சுருத்துக்கே சித்தரெல்லா மெச்சினாரே.

61

மெச்சின தோர் சத்துவுக்கு நாலிலொன்று
மேலான தங்கத்தை யிட்டுஆட்டி
நச்சினதோர் கற்குத மிடைக்கிடையே கூட்டி
நன்றாக அரைத்திதனை பொடிபோலாக்கி
காய்ச்சினதோர் கெந்தகத்தைச் சமனாய்க்கூட்டிக்
கற்றாழம் பாலாலே அரைத்துக்கூட்டி
ஓச்சினதோர் வில்லையையத்தான் ஓட்டில் வைத்துமூடி
உத்தமனே மணல்மறைவிற் புடந்தான்பத்தே.

62

பூநாகசெந்தூரம்

பத்தான புடமிட்டு மேருக்கேற்றிப்
பாங்காகப் புடம் பத்துத் தீர்ந்தபின்பு
முத்தான கற்றாழம் பாலாலாட்டி
முதிராம லொருவில்லை யாகக்கட்டி
அத்தான வெளியிலே புடமேற் றிப்போடு
அரகரா பூனாகஞ் செந்தூர மாச்சே
சித்தாக வேணு மென்றாற் றினமிரண்டு பணந்தான்
தேன்கூட்டிச் சர்க்கரையிற் கூட்டிக்கொள்ளே.

63

கொள்ளப்பா யிருபதுநாள் சட்டை யொன்றுபோகுங்
கூப்பிட்டால் சித்தரெல்லாம் வார்த்தை சொல்வார்
விள்ளப்பா அவரோட குளிகை மார்க்கம்
வேதாந்தத் திருமூலர் மார்க்கமென்றால்
பிள்ளப்பா நம்முடைய வர்க்கமென்று
ஓடுகிற குளிகையைத்தான் கை யீலீந்து
நள்ளப்பா யாருடைய வர்க்கமென்றால்
நலம்பெரிய சட்டமுனி வர்க்கமென்னே.

64

நூற்பெருமை

என்னவே யென்னுடைய நாமஞ்சொல்லி
வெடுத்ததனைச் சித்தரெல்லா மியல்பாய்ப் பேசி
மன்னவே சட்டைமுனி நூலுக்குள்ளே
வாமென்ன வென்றுசொல்லிக் கேட்டாராகில்
தன்னவே சனகாதி மூவரோடு
சபையாகக் கயிலாயத் திருக்கும்போது

பன்னவே கொங்கணரென னூலை வைத்துப்
படியுங்கோ ளென்று சொல்லிப் பகுத்தீட்டரே.

65

பகுத்திட்ட நூலெடுத்த மச்சமுனிதானும்
பாடினார் சபையெல்லாம் கேட்டுமெச்ச
வகுத்திட்ட வாதத்தி லாயிரத்தி லொன்று
மைந்தனே காயசித்திக கிதுதானூறு
தகுத்திட்ட நிகண்டதுவும் பன்னிரண்டு நூறு
நவமான ஞானமதில் இரண்டுநூறு
ஒகுத்திட்ட வதம் பத்தைந்துநூறு
மொழிப்பில்லை சித்தருக்கா மென்றார் காணே.

66

காணப்பா யிதன்பிறகு யிருநூறு பாட்டு
கைமுறையாய் தீட்சைவிதிப் பாடியதைப் பார்த்து
ஊணப்பா தீட்சைவிதி சக்திமார்க்கம்
உத்தமனே பூசைவிதி சிவத்தின் மார்க்கம்
தோணப்பா வெட்டவெளி யாகச் சொன்னேன்
சொன்னதொரு யிருநூறு பாட்டுப்பார்த்து
ஆணப்பா யாணவத்தாற் சொன்னெனென்று
யரைச்சணத்தி லென்னையங்கே யழையென்றாரே.

67

திருமுலர் நூல் கிழிந்தது

அழைத்துயென்னை மச்சமுனி கூட்டிப்போனா
ரப்பவல்லோ ஜனகாதி சித்தரெல்லாம்
குழைத்தகுரு வலக்காதில் சொல்லுந்தீட்சை
கொழுப்போடா பாடினது வென்றுகேட்டுத்
துழைத்தகுரு சித்தருக்கு நேரானீரோ
சொற்பெரிய பூரணத்தைத் தள்ளினீரோ
யிழைத்தகுரு வானாரோ சித்தரெல்லாம்
யிடும்போடா பாடினது வெனச் சொன்னாரே.

68

சொன்னமொழி கேட்ட சந்து நிற்கும்போது
துடியான மூலகுரு யிருநூறும்வாங்கிப்
பன்னநல்ல பாழென்று கிழித்துப் போட்டார்
பாடின தோரிருபத்து யைந்துநூறுங்
கன்னநல்ல சித்தருக்கா மென்றுசொல்லி
கைகொடுத்து குகைக்குள்ளே வையுமென்றார்
இன்னபடி கண்டமுனி நூல்தான்சித்த
ரிருபத்து யைனூறு மிதுதான்பாரே.

69

கற்ப நூல் திரட்டு

கருப்பு சேங்கொட்டை மகிமை

பாரென்று கைக்கொடுக்கச் சித்தர்மெச்சிப்
 பாங்கான கெவுனத்தே யழைத்துப்போனார்
 காரென்று கறுப்பாக்கி மூலிகையைத் தானுஞ்
 சாதகமாய்த் தின்பதற்கு வண்ணகற்பம்
 நேரென்று பூமியிலே குழியைவெட்டி
 நினைவாக சேங்கொட்டை வெட்டிப்போட்டுத்
 தூரென்று முழவுயரம் பரப்பிக்கீழே
 சுகமான மண்வெட்டி மேலேபோடே.

70

போட்டதன் மேல்நீர்விட்டுக் காயாமற் கட்டுப்
 புகழாக மூன்றுதிங்க ளமுகிப்போகும்
 நீட்டதிலே சிறுவகைக் கொத்திப்பார்த்து
 நேராக மண்கறுத்த பதத்தைக் கண்டு
 மூட்டதிலே முழுக்கட்டை போட்டாயானால்
 மூதண்ட மாறுதிங்கள் பொருமநிற்குங்
 காட்டதிலே ஜலம்விட்டு மேலேகிண்டிக்
 காயாம லேழுதிங்கட் சேருமாமே.

71

ஆமப்பா வெட்டினதோர் கொட்டையானால்
 அசையவில்லை மூன்றுதிங்கள் வித்தையெல்லாம்போடு
 ஓமப்பா வெட்டாத கொட்டையானால்
 ஓரெட்டுத் திங்களிலே வித்தெல்லாம்போடு
 சேமப்பா வித்தென்ன தெளிப்ப தென்றாற்
 செப்புகிறேன் நீலியோடு கரிசலை கரந்தை
 தாமப்பா பொற்றலையும் வல்லாரையோடு
 சாதகமாய்ச் சிறியதொரு செறுப்படையும் போடே.

72

போடப்பா குமார்க்கண் ணோடுதோறும்
 புகழான நிலப்பனையுங் கொல்லங் கோவை
 நீடப்பா திருமேனி வீழிவீழி
 நிலையான முறமசைக்கி சிவனார்வேம்பு
 ஓடப்பா கொடிவேலி யிதுகளெல்லாம்
 ஒவ்வொன்றாய் வரிசையுடன் பயிரேசெய்து
 குடப்பா தேவிபதம் பூஜைபண்ணு
 சுணங்காய் மறந்துவிட்டாற் பயிராகாதே.

73

*அவ்ரிமுதலான கற்பமுலிகை
உற்பத்தியின் விதி*

பயிரான முலிகைதான் முதற்றரத்திற்கேளு
பாங்காகக் கால்வாசி கறுப்பேயோடும்
பயிரான மறுதரத்தி லரைவாசி கறுக்கும்
பாரப்பா மறுதரத்தில் முக்கால்வாசி
முயிரான மறுதரத்தில் முமுவாசி கறுக்கும்
மோசமில்லைக் கறுப்பாகு முன்பெரியோர் செய்தாற்
மயிராகுங் கறுப்பதற்குச் சோதனையே சொல்வேன்
மைந்தனே மனமகிழக் கண்டிடாயே.

74

கண்டுகொள்ளச் சோதனைதான் கொக்கிறகுதானுங்
கைமுறையாய் முக்கரப்பின் பன்னீர்க்குள்ளே
கண்டுமெள்ளப் பிரட்டியதைத் தேய்த்துப்பார்த்தாற்
சாதகமாய்க் காகத்தி னிறமேயாகும்
ஒன்றுகொள்ளக் கழுவியதைத் தேய்த்தாலும்போகா
துண்டவர்க்கு மயிர்கறுக்குஞ் சமுசயமோசொல்வீர்
பண்டுகொள்ளக் கால் கறுப்பை முன்னேகொள்
பாங்கான யரைக்கறுப்பை பின்னேகொள்ளே.

75

கொள்ளப் பாவதிற்பிறகு முக்கால்வர்ணங்
கூசாதே முழுக்கறுப்பைச் சண்ணித்தின்னு
முள்ளப்பா சட்டை யொன்று கழன்றுபோகும்
உத்தமனே ரோமமெல்லாந் தும்பிபோலா
மெள்ளப்பா முந்தி முந்தி வல்லாரை கொள்ளு
விழுங்கியபின் கரந்தைகொள்ளு கரிசாலைகொள்ளு
நள்ளப்பா குமரிகொள்ளு வோமங்கொள்ளு
நலமாகச் சேரும்படி வீழிகொள்ளே.

76

*மச்சமுனி முதலானோர் உண்ட
கற்பவிதி*

வீழிகொண்ட மச்ச முனி லுழிகாலம்
வேதாந்த சமாதியிலே யிருந்துமுண்டார்
ஆழிகொண்ட கமலமுனி கொடுவேலிகொண்டு
வடங்காத சமாதியிலே வுகந்து நின்றார்
வாழிகொண்ட பிரமமுனி செறுப்படையையுண்டு
வாகாகச் சமாதியிலே யிருந்துபோனார்
குழிகொண்ட வாசமுனி பொற்றலையைக் கண்டு
சுகமாக சமாதியிலே யிருந்திட்டாரே.

77

இருந்திட்டார் கஞ்சாவைக் கோரக்கர்தானும்
ஏழையுங் கடந்தபின் பெழுந்திருந்தார்
அருந்திட்ட கரிசாலை கொங்கணர் தானுண்டு
யாச்சரியம் நாலுயுகம் வாதம்பார்த்தார்
பெருந்திட்ட திருமேனி சொருபாநந்தர்
பேணியுண்டு சமாதியிலே பிரண்டுநின்றார்
பொருந்திட்ட கொல்லனுட கோவையுண்டு
போகமுனி கோடிவரை யிருந்திட்டாரே.

78

கருநெல்லி உற்பத்திவிதி

இருந்திட்ட மலைதோறுஞ் சுந்தரானந்தர்
யெல்லோருங் கருப்பதுவாய் செய்தமார்க்கம்
பருந்திட்ட குழிவெட்டி யிரண்டாள் மட்டும்
பாங்காக வகினிறையச் சேங்கொட்டைப் போட்டு
வருந்திட்ட மண்போட்டு வதின்மேலையா
வைத்தாரே கருநெல்லி கருத்தநொச்சி
கருத்திட்ட கஞ்சாவுங் கொடிவேலியோடு
கைமுறையாய் வைத்தார்கள் கருத்துப்போச்சே.

79

பொய்யாமை

கருத்திருந்த மூலிகைதான் குகைதோறும் நிற்கும்
கைமுறையா யிதுகள் ரண்டுங் கடந்தபின்பு
ஒருத்திருந்த குளிகையிட் டோடிச்சென்று
வுத்தமனே அவரவரைக் கேட்டுவுண்ணு
மறுத்திருந்து திருடாதே பொய்சொல்லாதே
வாயாடித் திரியாதே நமக்குக்கொஞ்சம்
பொருத்திருந்த சட்டமுனி பிள்ளைகள் தானென்றாற்
போகுமுன்னே கைகொடுத்து புகழ்செய்வாரே.

80

சோதிவிருகூழ் முதலானதுகளின் பாலுண்ணல்

புகழான யிதன்பிறகு முட்பனியையுண்ணு
போக்கோடே சோதியொடு சுணங்கமுண்ணு
தகளாதே ரோகத்தின் விருட்சந்தானுஞ்
சாதகமாய்ச் சேர்ந்தாடு பாலையுண்ணு
துகளாகச் சுரபிவிருட்சஞ் சோமவிருகூஞ்
சொற்பெரிய யெருமை விருட்ச முண்ணு

இகளாம லுன்மனையைக் கண்டுதேறி
யிவளுடைய நாடகத்தின் கற்பங்கேளே.

81

கெந்தகபானம் நாதகற்பம்

கேளப்பா அண்டத்தைப் பணம்போற் பொத்துக்
கெடியான வீரமொடு கற்பூரஞ் சாரம்
தாளப்பா வெடியுப்பு சவுக்காரஞ் சுன்னஞ்
சாதகமாய் வகையொன்று பலந்தா னொன்று
நாளப்பா பொடிசெய்து நாலண்டத்தில்
நலமாகப் போட்டதனை வெயிலில்வைக்கச்
சீளப்பா கொடியதொரு வேகம்போலச்
சினத்திலே யிரண்டுக்குச் சிவமுமாச்சே.

82

ஆச்சப்பா கெந்தகந்தான் பலமோபத்து
யப்பனே கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு
ஓச்சப்பா அண்டத்தி னீர்தான் விட்டு
வுத்தமனே யண்டங்கள் தண்ணீர் பண்ணி
ஆச்சப்பா கெந்தகத்தில் மூன்றுவிட்டு
அரைத்தபின்பு வெண்காரம் பலந்தான் தூக்கி
தேரப்பா கழுவியதை யிதிலே போட்டு
திறமாக வொருநாள்தா னரைத்துக்கட்டே.

83

கட்டியதோர் வில்லைதனை யாமையோட்டிற்
கடுகவைத்து வாலுகையி லேற்றிநல்ல
ஓட்டியதோர் தீயெரிப்பாய் தினந்தானொன்று
வுறவாகக் கட்டிப்போங் கெந்திகெந்தி
யட்டியதோர் கெந்திக்குப் பாதிசூதம்
மாட்டியல்லோ பொடியாக்கி வைத்துக்கொண்டு
நெட்டியதோர் பூநாகங் கழுவிப்போட்டு
நேராகப் பீங்கானிற் பிரித்துப்போடே.

84

போட்டதிலே சவுக்காரச் சுன்னஞ்சாரம்
புகழான வெடியுப்பு மூணுங்கேளு
நீட்டதிலே வகைக்குவொரு காசுதூக்கி
நேராகப் பொடிசெய்து அதிலேபோட்டு
மூட்டதிலே துள்ளியது தண்ணீராகும்
மோந்துமந்தத் தண்ணீரை கெந்தகத்தி லிட்டு
ஆட்டதிலே மூன்று மெழுகுபோலே
அப்புறத்தே வாங்கிவைத்து அறையக்கேளே

85

தங்கச்செம்பு

கேளப்பா தங்கமது குகையிலிட்டுக்
கெடியான செம்பதிலே நாலிலொன்று போட்டு
நீளப்பா வருகையிலே மெழுகுதானும்
நேரப்பாகம் பணம்போலே வெடுத்துப் போட்டு
தாளப்பா தங்கமிடை யிட்டபின்பு
சாதகமாய்ச் சோதித் தெடுத்து நன்றாய்
நாளப்பா குகையிலிட்டு ருக்கிக்கொண்டு
நலமாக முன்போலே செம்புகூட்டே.

86

கெந்திச்செம்பு

கூட்டியல்லோ முன்போலே யுருக்கிக்கொண்டு
குறையாமல் முன்போலே மெழுகுபோடு
நீட்டியல்லோ யிதையெடுத்து சோதித்துவாங்கி
நேராக முன்போலே செம்புகூட்டி
ஆட்டியல்லோ வருக்கையிலே மெழுகுபே
யப்பனே யிப்படியே முறைகள்தோறும்
பூட்டியல்லோ பத்துதரந் தீர்த்தாயானாற்
பொன்னிற்கும் செம்பெல்லாம் போகும்பாரே.

87

பாரப்பா குகைதோறுஞ் சோதித்துவாங்கி
பதறாம லெடுத்தல்லோ முறித்துக் கொண்டு
நேரப்பா வோட்டிலிட்டு ருக்கிக்கொண்டு
நிலைத்தங்கம் விராகனுக்கு பணமதிகநிற்கும்
தாரப்பா தங்கமது செம்பேயாச்சு
சாதகமாய் கெந்தகத்தின் செம்பினாலே
ஊரலப்பா கொள்ளாது செம்பின்வேதை
யோட்டிவைக்க ஆண்பிள்ளை யுண்டோசொல்லே.

88

ஆபரணமணியும் விதி

சொல்லியதோர் செம்பதனாற் குளிகைபண்ணு
சுகமாக வேடங்கள் பண்ணுபண்ணு
சொல்லியதோர் செம்பதனாற் குண்டலங்கள் பண்ணு
துடியான மோதிரமு மாத்திரையும் பண்ணு
சொல்லியதோர் செம்பதினால் வளையல்பண்ணு
துலங்கியதோ ரருள்கூட்டிற் குவளைபண்ணு
சொல்லியதோர் சித்தரெல்லா மிப்படியேசெய்து
சுகமாக வாபரணம் பண்ணினாரே.

89

கற்ப நூல் திரட்டு

கெந்திமெழுகு

பண்ணியதோர் கெந்தகத்தின் பெருமைதன்னை
 பணவிடை தானிரண்டு திங்கள் தின்றாயானால்
 உண்ணியதோர் மண்டலத்தில் சட்டைதானு
 முத்தமனே தளவாகத் தள்ளிப்போடும்
 நண்ணியதோர் மேனிதன்னைப் பார்க்கும்போது
 நலமாக அருணனைப்போற் காணுங்காணும்
 புண்ணியமே செய்தவர்க் கித்தனையு மெய்தும்
 பொய்சொல்லும் பாவிகட்கு யெல்லாம் பொய்யே.

90

நூல் பொய்யென்று இகழ்ந்தவர்
 பெருஞ்சாபம்

பொய்யாகு நூல்கொடுத்த குருவைப்பார்த்து
 புகழாமல் தூஷித்தாற் போகும்பாழாய்ப்
 பொய்யாகுங் காயசித்தி வாதமுத லென்றாற்
 போக்கோடே கோடிசென்மம் புலையவனாவான்
 பொய்யாகுந் தேவியுட வாதமென்றாற்
 புகழாக யிகத்திலே பெருவயறு மாவான்
 பொய்யாகு முலகத்தே சித்தருண்டோ யென்றாற்
 போசனமுங் கிடையாது புலையனாமே.

91

வாலை அருள் கிடைப்பது

ஆமப்பா முன்னெடுத்த தங்கச்செம்பை
 யடித்து நன்றாய்த் தகடாக்கி யதிலேகேளு
 ஓமப்பா வாலைரசக் கெந்தி கூட்டி
 உறவாகத் தகடுகொண்டு மூடிக்கட்டிச்
 சேமப்பா வப்பிரேகத் தகட்டில் வைத்து
 திறமாகத் தகடுகொண்டு மூடிக்கட்டித்
 தேமப்பா ஓட்டிலிட்டு ஒடுமூடி
 தீக்கொளுத்திக் கனபுடமாய் சிறக்கச்செய்யே.

92

செய்யயிலே தேவியைநீ பூசைபண்ணு
 திறமாகச் சமாதியிலே யிருந்துபாரு
 மையிலே தாரகத்தில் தேவிநின்று
 வாய்த்துதடா வாய்த்துதடா காயசித்தி
 கையிலே வாதசித்தி கௌனசித்தி
 கைமுறையாய் பலித்துதடா மைந்தாயென்பார்

கொய்யிலே யாறுதலம் வெளியாய்க் காட்டி
கூப்பிட்டு சக்கரத்தின் குறிசொல்வாளே.

93

சொல்லியதோர் புடமாறிக் குளிர்ந்தபின்பு
சுகமாகப் பூசித்து யெடுத்துப்பாரு
மல்லியதோர் பொடியாக நொறுங்கிநிற்கும்
மைந்தனே யிதையெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
ஒல்லியதோர் பொழுதுக்கே குன்றியுண்ணு
ஒங்கியதோர் மண்டலத்தி லொளியே மீறுஞ்
சல்லியதோ ரிருட்டரையி லிருக்கும்போது
சந்திர சூரியனோ யென்பார்கானே.

94

பூசை செய்யும் முறை

காணப்பா பூசைசெய்ய முறையைக்கேளு
கைமுறையாய்ச் சுவடிவைத்துப் பூசைசெய்வார்
பூணப்பா சிலபேர்தான் தீபம்வைத்துப்
புகழாக பூசைசெய்வார் பெண்ணை வைத்தும்
நாளப்பா சக்கரத்தைப் பூசைசெய்வார்
நம்முடைய பூசையென்ன மேருபோலே
ஒணப்பா நாற்பத்து முக்கோணம்வைத்து
உத்தமனே பூசைசெய்வார் சித்தர்தானே.

95

தானென்ற மேருவைத்தான் பூசைசெய்வார்
சாபமிட்டா லண்டரண்டம் தீயாவேகுந்
தேனென்ற மேருவுக்கு தசதீட்சை வேணுஞ்
சிறுபிள்ளை யாமொருவர் தீண்டப்போகா
வானென்ற மேருவைத்தான் பூசைசெய்தோம்
வாய்திறந்து உபதேசஞ் சொன்னாராகிந்
கோனென்ற வாதசித்தி கௌனசித்தி
கொள்ளையிட்டா னவன்சீஷன் கூறினானே.

96

கூறியதோர் வாலையுட மூன்றெழுத்தைக் கேளு
குறியறிந்து பூசைசெய்து பின்புகேளு
மாறியதோர் திரிபுரையி னெட்டெழுத்தைக் கேளு
மறவாமல் திரிபுரையைப் பூசைபண்ணு
தேறியதோர் புவனையுட எழுத்தைக்கேளு
திறமாக புவனையைநீ பூசைபண்ணு
ஆறியதோர் சாமளையி னானெழுத்தைக் கேளு
யவளுடைய பதம்போற்றி பூசைபண்ணே.

97

பண்ணியபின் யாமலையி னைந்தெழுத்தைக் கேளு
பண்பாக தீட்சையைந்து முடிந்தபின்பு
விண்ணியதோர் வாசியென்ற யோகத்துக்கு
மைந்தனே வைத்து பிராணாயந்தீரு
கண்ணியதோ ரித்தனையு மறிந்திருந்தால்
காயசித்தி விக்किனங்க எல்லையில்லை
உண்ணியதோ ருலகமென்ன சித்தரென்ன
வுத்தமனே விட்டகுறை யெடுக்குங்கானே.

98

காயசித்தி செய்ய வயதினளவு கூறல்

காண்பா காயசித்தி பண்ணும்போது
காட்டுகிறேன் வாலையிலே தின்றாராகிற்
பூண்பா வாலையைப்போ லிருந்துவாழ்வார்
புகழாக யெளவனத்தே தின்றாராகிற்
ஊண்பா யவ்வண்ண மென்றும் வாழ்வார்
உத்தமனே முப்பதிலே தின்றாராகில்
தோண்பா முப்பதுபோ லென்றும் வாழ்வார்
சுகமாக வைம்பதிலே தின்றாற்கேளே.

99

கேள்பா யைம்பதுபோய் பதினாறாகும்
கெடியான யெண்பதிலே தின்றானாகில்
வாள்பா யிருப்பதுபோ லென்னாளுந்தான்
வாங்காமல் நின்றுவிடும் வளர்த்திகூடா
நாள்பா யதின்மேலே வளர்த்திகூடில்
நரம்பெல்லாந் தளர்ந்துபோங் கடினம்பாரு
வேள்பா யெரித்தசிவன் சொன்னமார்க்கம்
வெவ்வேறாம் சித்தர்சொன்ன வித்தைபாரே.

100

நூலின் பெருமை

பாரப்பா காயசித்தி செய்யு மார்க்கம்
பஞ்சிட்டுப் பாரம்பைத்தாற் போலே சொன்னேன்
ஏரப்பா சித்தர்சொன்ன கற்பத்துக்கு
மென்னுடைய நூலுக்கு மிசைந்துபாரு
தூரப்பா தொட்டல்லோ முடிவரைக்குஞ் சொன்னேன்
சொல்லாதே வொளித்திட்டார் சித்தரெல்லாங்
காரப்பா குருபதத்தை கார்த்தார் சத்தி
காயசித்தி பாடியதோர் காட்சிமுற்றே.

101

*சட்டைமுனி கற்பவிதி-100
முற்றிற்று*

உ

சிவமயம்

கொங்கண முனிவர் திருவாய்

மலர்ந்தருளிய

கற்ப சூஸ்திரம் 100

முத்திகொண்ட வேதாந்த நந்தியாசான்
மூலாதா ரத்திருந்த கணேசன்பாதம்
பத்திகொண்ட சித்தாந்த நாதாந்தத்துள்
பரவியே விந்துவுறும் போகநாதர்
சத்திகொண்ட தத்துவங்க ளெல்லாம்பாழாய்ச்
சச்சிதா னந்தவெளி யொளிமேலான
சித்திகொண்ட காயசித்தி கற்பகுஸ்திரம்
செப்புகிறேன் வெளியாகச் செப்புவேனே.

1

செப்புகிறேன் சட்டைமுனி ஐயர்பாதம்
தெண்டனிட்டுக் கயிலாசஞ் சொல்கேட்டு
செப்புகிறேன் வாசியோடு மவுனமூலம்
சிவயோக மாதியதாம் ஆதிகற்பம்
செப்புகிறேன் குளிகையோடு வாலை பூசை
திரமாகச் சிதம்பரமா முள்வட்டத்துள்
செப்புகிறேன் நாற்பத்து முக்கோணத்துள்
தெளிவாகக் கடுவர்க்க வர்ணங்கானே.

2

காணப்பா ஆதார மாறுவர்ணங்
கறுப்பிலே மவுனமதா மெழுத்தைக்கேளு
பூணப்பா உகாரமிட்டு அகாரமாக்கிப்
பூட்டுஓங் காரகம்பம் புரியைச்சுற்றி
காணப்பா கடைசுற்றிச் சுழித்துள்ளேற்றி
நன்றாக வரைந்திடவே மவுனதீட்சை
ஊணப்பா கும்பகத்திற் சமாதிகேளு
உகாரமிட்டுக் கீழிழுத்தோங் காரஞ்சுற்றே.

3

கற்றியந்த யிடைதனிலே சுழித்துள்ளேற்றிச்
சுகமாக வரைந்திடவே சமாதிதீட்சை
சித்தித்த வெண்மையெல்லாஞ் சிவத்தின்தீட்சை
செப்புகிறேன் யெட்டுரெண்டுந் தலைகால்மாறி

ஒத்தித்த ஒங்கார அகாரமுடிதொட்டு

உத்தமனே கடைச்சுற்றிச் சுழித்துள்ளேத்தி
மற்றிந்த சிவதீட்சை வரைந்துபோடு

மகத்தான நிலத்தில் வரையைக்கேளே.

4

கேளப்பா யெழுசபையிற் றீட்சைதன்னைக்

கிருபைபெறச் சொல்லுகிறேன் அறைநாலிட்டு
வாளப்பா கீழிழுப்பைச் சுழித்துள்ளேற்றி

வரைந்திடுவா யெழுசபையின் தீட்சைமார்க்கம்
ஆளப்பா பச்சையெல்லாம் விந்துபோட்டு

அதுக்குள்ளே ஒங்கார மதுக்குள்ளே
நாளப்பா நங்கென்று வரைந்துபோடு
நலமாகச் செகப்பெல்லாஞ் சத்திதானே.

5

நானென்ற சத்தியுட தீட்சைகேளு

தருவான புருவமையத் தாயார்வீடு
வானென்ற லலாடமடா ஆத்தாள்பாதம்
மகாரமட்ச சுழினையிலே மவுனம்போல

கோனென்ற குறிகேளு யாருஞ் சொல்லார்
கூறக்கே ளகாரமுத லிருபத்தஞ்சில்
வேனென்ற கிரந்தத்தி லறிந்துபோடு

வேதாந்தத் தாய்தீட்சை விளம்பினேனே.

6

விளம்பினேன் சூட்சாதி சூட்சுமலம்

வேரொன்று மரமொன்று காய்தானொன்று

விளம்பினேன் முப்பத்தி ரெண்டுதீட்சை

மேலாய்நீ தோத்திரிக்க மந்திரந்தான்

விளம்பினேன் சோடசமாய்ச் சூட்சுமலம்

வேதாந்த சற்கருவை யடுத்துக்கேளு

விளம்பினே னெந்தனுட நூலெல்லாம்பார்

வெளியாகத் தோணுமடா பூசைதானே.

7

பூசைவிதி நாற்பத்தி முக்கோணத்தைப்

பூட்டினே னிதன்மேலே சிதம்பரத்தை

நேசமுட னேழுமீதிக் குள்ளேதானே

நேரமாய் நூற்றிருபத் தஞ்சிதமுமிட்டு

வாசமாய்க் கும்பமுனி தீட்சைக்குள்ளே

மாட்டினா ரட்சங்கள் வரைந்துபோடப்

பாசமா யறிந்தேநால் வாசலிட்டுப்

பண்பாகச் சக்கரத்தைப் பூசைசெய்யே.

8

செய்கையிலே சித்தரெல்லா மிப்படியேசெய்வார்

சிறப்பாக யெந்தனுட பிள்ளைசெய்வார்

மெய்யெனவே யிவளாலே சிவயோகத்தை

மேவுவார் பூரகமாய் ரேசித்தேதான்

சையோக மிதுவாச்சுக் கும்பித்தோங்கித்

தம்பனமாங் குளிகைகொண்டு தாயைப்போற்றிப்

பொய்யெனவே போகாமற் சோடசமாய்த்தீர்ந்து

பூட்டுவார் மாத்திரைதா னேழாய்த்தானே.

9

தானான மாத்திரைதான் பவுரணையைத்தொட்டுச்

சம்புவுண்டே வீடுமார்க்க மமாவாசைமட்டும்

வேனான மதிதேய்ந்தாற் போலேயுந்தன்

மெய்யுதித்த புரியட்டத் திடகலையும்போச்சுத்

தேனான மனமொருமை யானதாலே

தேவியங்கே சுழினையிலே ஒளிபோல்நின்றாள்

மானான பெண்மயக்க மாண்டுதானால்

வாச்சுதடா கற்பத்தின் வரிசைகளே.

10

வரிசையாய்ச் சொல்லுகிறே னாதிதொட்டு

மகத்தான கற்பங்கள் கொள்ளவேண்டி

பிரிசமாய் வாதபித்தஞ் சிலேற்பனமூன்றும்

பேய்க்கூத்தாய்ப் பண்ணாமற் குடேறாமல்

பரிசரனே உஷ்ணங்கள் பாய்ந்தேறாமல்

பண்பான லேகியமொன்று சொல்லுகிறேன்கேள்

உரிசைபெறச் செவ்விளநீர் படிதானெட்டு

உத்தமனே கத்தாளஞ் சோறுதானே.

11

தானந்த கத்தாளஞ் சோறுநாழி

தாளைவிழு துச்சாறு படிதானொன்று

வேனந்தத் திதினுள்ளே கற்பங்கேளு

வேர்பூலா வேர்பட்டை ஆவரைபஞ்சாங்கம்

தேனென்ற யித்தியொடு அத்திப்பேட்டை

தேற்றவிதை சூரிவிரை நிலத்தாலங்கிழங்கு

கோனந்தக் குருவிஞ்சி குருந்தொட்டிமூலங்

குளிமீட்டா னிலந்தைவேர் வில்வவேரே.

12

வில்லையிலே பழத்தோடு விளாம்பழத்தின்தோடு

மீறாவல் வகையொன்று பலங்கால்வீதம்

எல்லையிலே யிதுவெல்லா மிடித்துப்போட்டு

எட்டிலொன்றாய்க் காய்ந்தபின்பு ஆவின்பால்நாழி

தொல்லையிலாத் துளசிச்சாறு படிதானொன்று
தூயகத லிப்பழச்சாறு படிதானொன்று
வல்லாரை புளியாரை இஞ்சிச்சாறு
வகையொன்று படியொன்று மாட்டுவாயே. 13

மாட்டுவாய் துவாதசந்தான் லேகியஞ்சொல்வேன்
மக்களே சீனிபல மூன்றுபத்துத்
தீட்டுவாய்ப் பனைவெல்லம் பலந்தான்பத்துச்
செங்கரும்பு வெல்லமது பலந்தான்பத்து
மூட்டுவாய்க் கரைத்தேதான் தாளிக்குள்ளே
மோகமாய் வடிகட்டி மூட்டுதீயை
காட்டுவாய்க் குளம்பான பாடுசேரில்
கலமான அமுதசஞ் சீவிதானே. 14

சஞ்சீவி பலம்பத்து அசுவமூலம்
தான்தூளாம் பலமொன்று நிலப்பனையின்கிழங்கு
மிஞ்சாதே சூரணந்தான் பலந்தானொன்று
வெண்கெருட பச்சைத்தூட் பலந்தானொன்று
அஞ்சாதே திரிகடுகு ஓமங்கல்நார்
அரைப்பலந்தான் வகைவீதஞ் சீரகந்தான்
துஞ்சாதே வாலுளுவை கோட்டங்காரஞ்
சுகபேதி திரிபலையும் வசம்புகூட்டே. 15

கூட்டுவா யிலவங்க மேலங்காயம்
குக்கில் தாளிசபத்திரி பரங்கிப்பேட்டை
நாட்டு தேசாவரம்விளங்கஞ் சிறுநாகப்பூ
நாகபற்பம் லோகபற்பங் காந்தபற்பம்
மூட்டுவாய்ச் சுண்ணாம்பி னுப்புப்பற்பம்
முலைப்பாலிற் காய்ச்சியெடு உவர்ப்பூபற்பம்
ஆட்டுவாய் அமரிஉப்பு சாதிக்காயும்
அப்பனே சாதிபத்திரி கிராம்புதானே. 16

தானுமதி மதுரம்வெள் ளரியின்வித்து
தருகோரோ சனையிதினோ டெல்லாங்கேளு
மானேகேள் வகையொன்று கழஞ்சுமொன்று
மருட்கிழங்கு பலமுமொன் றாகச்சேர்த்து
ஆனெய்யிற் படியொன்று கூடவிட்டு
அப்பனே தேனதிலே படியொன்றிட்டு
ஊனுறவே லேகியந்தான் பதத்தில்வாங்கி
உத்தமனே பீங்கானில் வழித்துவையே. 17

வையப்பா லேகியத்தைக் கன்னிமாதம்
மகத்தான தசமிதுலா லக்கினத்தில்
தையப்பா நிர்த்தமிட்ட சிவனைநோக்கிச்
சற்குருவின் பதம்போற்றி லேகியத்தை
மெய்யப்பா விசுவாச மாகவெண்ணி
விளங்கவே கழஞ்சுரெண்டு ரெண்டுநேரம்
உய்யப்பா தினங்கொள்வாய் மண்டலந்தான்
உத்தமனே மூன்றுவகை நோயும்போச்சே.

18

போச்சப்பா துவாதசமாம் லேகியந்தான்
பூட்டியே தின்னாமற் கெட்டோர்கோடி
ஆச்சப்பா அவமிறுத்துத் தட்டவேதான்
அயக்காந்தச் சத்துச் செந்தாரந்தன்னை
வாச்சப்பா தின்னாமற் கெட்டோர்கோடி
வாறாகப் பின்புஅறு கவையைத்தள்ளி
நீச்சப்பா கடினமென்று கெட்டோர்கோடி
நிலைதப்பி முன்பின்னாய் நின்றோர்தானே.

19

நின்றோர்கள் கைகூப்பி யிறந்தோர்கோடி
நிலைகொடுக்குங் குருவினிடம் வாயாவண்ணம்
நன்றான சற்குருவைக் காத்தானாகில்
நரசென்ம மல்லவடா ஞானிசித்தன்
ஒன்றான மனந்தானே யொருமையாகி
யுள்ளபடி யிருக்குமென்றே சித்தந்தானே
சென்றாடும் புத்தியிலை யானதாலே
சிவயோக முரண்டுவந்து தெளியொட்டாதே.

20

ஓட்டாத மனக்குரங்கை கழினைக்குள்ளே
உற்றுப்பா ராதவண்ண மூதிப்பார்ப்பார்
கட்டாத வாசியிலே குளிகைபோட்டுக்
கனலெழும்பாத் தோசமிது நடிபோற்புத்தி
நெட்டையிலே லகிரிகொள்ள அபின்கஞ்சாவை
நேராக வியர்வைசா ராயந்தன்னைக்
கட்டாகக் கட்டுடித்து மூச்சப்பாஞ்சு
கருவான மனத்தறிவைக் காணாவாரே.

21

காணாமற் நிகையாம லாசான்றானே
காரணமாங் குருவானாற் கண்டுதேறு
வீணாகிப் போகாதே காயசித்தி
விரும்பவே மனமுறத்தாற் கற்பங்கொள்ளத்

தோணார்கள் முதற்கற்பம் லேகியந்தான்
சொல்லாமல் மறைத்துவைத்தாற் சித்தரெல்லாம்
வாணாலே கொடுபோகா வண்ணஞ்சொன்னேன்
மதிக்கெட்ட மாணாக்காள் சொல்லக்கேளே.

22

சொல்லக்கே ளென்மகனே காயசித்தி
சுகமாகப் பேணுதற்குப் புத்திகேளு
அல்லக்கேள் துவாதசமாம் லேகியமொன்று
அதற்குப்பே ரிட்டதென்ன வென்றாற்கேளு
வெல்லக்கேள் புரியட்டஞ் சொன்னபடிகேட்கும்
மீறுகின்ற மாத்திரையிற் கடிகையேறுஞ்
செல்லவே தசவாய்வு மாங்காரம்போஞ்
சித்தாந்தக் கிரியையெல்லாஞ் சேரப்போமே.

23

போமடா தசவாய்வு அஸ்திவாய்வு
புகழான சலமிருந்த நாடிவாய்வு
சோமடா சலதோஷங் கபாலவெட்டை
துயரமிட்ட மேகவெட்டை சலக்கழிச்சல்
ஓமடா சயரோகங் கண்ணிற்குடு
உஷ்ணமேல் நீற்கறுகல் குலையெல்லாம்
ஆமடா சுரதோஷ மூலரோகம்
அப்பனே தூக்கங்க ளனுகிடாதே.

24

அணுகொட்டா தனுபோகப் பசாகுதன்னை
அப்பனே மனமெங்கும் பாயமாட்டா
தணுகொட்டா தென்சொல்வேன் நாலாசைக்குள்
ஆச்சரியம் லேகியத்தி னருமைமெத்த
வணுகொட்டா தெமனாளை வெட்டிச்சாடும்
அயக்காந்த செந்தூர லேகியங்கொள்ள
வணுகொட்டா தொன்றையுந்தான் மனமொன்றாகும்
அப்பனே அயக்காந்தஞ் சொல்லக்கேளே.

25

கேளடா காந்தமது பலந்தானஞ்சு
கெடியாக வாங்கிவந்து சொல்லக்கேளு
நாளடா வெள்ளாட்டுத் தோற்பைக்குள்
நலமாக வெள்ளாட்டு ரத்தமிட்டு
வேளடா பன்றிரத்தங் கூடவிட்டு
விளங்கவே கோழிரத்தங் கூடவிட்டுத்
தாளடா வெள்ளாட்டு ரத்தத்துக்குள்
தாக்குமத்த ரெத்தமெல்லா மெட்டுக்கொன்றே.

26

ஒன்றாய்ச்சே கரித்துசெம் முலைப்பால்வாரு
உத்தமனே யெட்டிலொன்றாய் மேனிச்சாற்றுவார்
நன்றாகப் படிவீதஞ் சேர்த்துக்கொண்டு
நலமாகக் காந்தத்தை யுள்ளேபோட்டுச்
சென்றாட நெற்குழிக்குள் நடுவேவைத்துச்
சிறப்பாக வெட்டாநா ளெடுத்துக்கொண்டு
மன்றாடு மமுரியினாற் கழுவிப்போட்டு
வாகாகக் காந்தத்தைக் கிளியாய்க்கட்டே.

27

கட்டியபின் சொல்வேன்கேள் குன்றிச்சாறு
கன்னியுட வமுரியினா லிடித்துவாங்கி
நெட்டியபின் படிபெண்டு அளந்துகொண்டு
நேராகச் சொல்கிறே னின்னங்கேளு
ஒட்டியதோர் கொள்ளங்கே படிதானொன்று
உதகமொரு படியெட்டொன் றாகக்காய்ச்சி
விட்டுவிடு சாறுடனே சேர்தாளிக்குள்
விளங்கவே காந்தத்தைத் தொளாந்தரந்தூக்கே.

28

தூக்கியே வந்துநன்றா யெரித்துவாங்கிச்
சுகமாக வுருப்பைப் பலமொன்றிட்டுத்
தாக்கியே சலமிட்டுக் கழுவிப்போட்டுத்
தான்பார்க்கக் காந்தமது மகத்தாஞ்சுத்தி
ஆக்கியதோர் காந்தமது கழஞ்சுபத்து
அப்பனே பாசாணங் கெவுரிகுதம்
தேக்கியே தாளகமுங் காரசாரஞ்
சிறப்பாகப் பூநீருங் கழஞ்சுபெண்டே.

29

ரெண்டாகும் வகைவீதம் நிறுத்துப்போட்டு
நேராய்வெண் கருவரக் கம்பால்நீரால்
ஒண்டவே தானரைத்து ரெண்டுசாமம்
உத்தமனே காயவைத்துக் குகையிற்செம்மி
மண்டவே ஓடுகொண்டு குகைவாய்புழுடி
மண்சீலை செய்துநன்றா யுலரவைத்துக்
கண்டிதமாய்த் துருத்திரெண்டு போட்டேயூது
காந்தமது வெங்கலம்போற் சத்தாங்காணே.

30

காணப்பா காந்தசத்துச் சூட்சமாகக்
கருவோடே சொல்லிவிட்டே னாருஞ்சொல்லார்
பூணப்பா காந்தசத்து உறுதிமெத்தப்
புகழான சுத்தியென்றா லுறுதிமெத்த

- வீணப்பா அவரவரே சுத்திசொன்னார்
வெகுசுருக்கு யிதைப்போலே சொல்லவில்லை
பேணப்பா காந்தசத்துச் சோதித்தேற
பிலமான யூநீரு சாரங்கூட்டே. 31
- கூட்டா சாரமொடு யிணங்கன்சீனம்
கூர்ப்பா கல்லுப்பு அமுரியுப்பு
நீட்டா துருசியொடு ரெங்குகுடன்
நிறையான விந்துப்பு அன்னபேதி
மூட்டா சவ்வீரம் வகையொன்றுக்கு
முழங்கவே சமனாக முலைப்பாலாட்டி
நாட்டா பழச்சாறு புரசம்பூவிட்டு
நன்றாக அரைத்திடுவாய் சாமமொன்றே. 32
- ஒன்றாக மருந்தெல்லா மரைத்தபின்பு
உத்தமனே காந்தசத் துருகும்போது
சென்றாடச் சமனாக மருந்தைத்தாக்கிச்
செகமெல்லாம் மெய்த்தசோ தனைத்தானாச்சு
நன்றாக யிப்படியே மூன்றுதரஞ் செய்தால்
நலமாகுங் காந்தசத்து சூதத்தைக்கொல்லும்
என்றேநா னுங்களுக்காய்ச் சொன்னேன்மக்காள்
இத்தைப்போற் காந்தசத் தியம்பிலாரே. 33
- இயம்பாதே போனதுவு மெத்தநன்று
ஏனென்றால் தேசமெல்லாஞ் சித்தாய்ப்போகும்
மயம்பெறவே காந்தசத்தைப் பதனஞ்செய்வாய்
வாசமா யயத்தினுட ஈயங்கேளு
தயங்காதே அயப்பொடிதான் கழஞ்சுபத்து
சம்பழச்சாறு புரசன்பூ விட்டுச்சாற்றில்
முயங்காதே நாலாநாள் கழுவிவாங்கி
முன்போலே யுருக்கியெடு யீயமாமே. 34
- ஆமப்பா அயக்காந்தம் வெவ்வேறியம்
அப்பனே வகையொன்று பலமுங்கால்தான்
ஏமப்பா ரெண்டுமொன்றா யுருகும்போது
விளங்கவே தங்கமரைப் பலந்தான்கூட்டு
தாமப்பா நாகமது கழஞ்சுமுணு
தன்னோட சூதமது கழஞ்சுமுணு
ஓமப்பா சவ்வீரஞ் சூதத்துக்கு
ஒன்னரைப்பங் கிட்டேநீ யூணியாட்டே. 35

கற்ப நூல் திரட்டு

ஆட்டையிலே அட்டைபோல் வாலையாகும்
 அப்பனே பூநீறு கழஞ்சுபோடு
 மூட்டையிலே முலைப்பாலா லரைத்துப்போடு
 மூன்றுநா ளிராப்பனியில் மூழ்கப்போடு
 சாட்டையிலே தினமொன்று சாமமொன்று
 சாதியுள்ள செம்முலைப்பால் தன்னாலாட்டி
 நீட்டையிலே வாலைரச மாகுமாகும்
 நேராக உருக்கிமணி தொந்திப்பாயே.

36

தொந்தித்துப் பின்பதிலே மாவாய்த்துளாஞ்
 சுகமாகப் பொற்றலையின் சாற்றாலாட்டி
 கெந்தியிடு மூன்றுபலந் தாரங்கேளு
 கெடியாக நாலரைத்தான் கழஞ்சுகூட்டி
 செந்தூர மாகசிலை கழஞ்சுகூட்டிச்
 சிறப்பாக மூன்றுநா ளரைத்துக்கூட்டி
 நந்திகுரு பூநீரு கழஞ்சுகூட்டி
 நாலாநாள் வில்லைசெய்து காயப்போடே.

37

போடப்பா காய்ந்தபின்பு சுட்டசெங்கல்
 போட்டதிலே வாய்முடிச் குள்ளாய்வைத்துச்
 குடப்பா சேலையது யேழுஞ்செய்து
 சுகமாக மணல்மறைவிற் புடத்தைப்போடு
 ஆடப்பா யெடுத்துப்பொற் றலையின் சாற்றால்
 ஆட்டியே முன்போலே புடத்தைப்போடு
 தேடப்பா யிப்படியே புடம்பத்தானால்
 சிறப்பாகப் பிறகுவெளிப் புடத்திற்போடே.

38

புடம்போட்டு முருக்கம்பூ வர்ணமானால்
 பிலத்துதடா தேகமது சித்தியாகுந்
 திடம்பெறவே புடந்தோறும் பொற்றலைச்சாறு
 செலுத்தியரை யிருசாமஞ் செல்லுமட்டும்
 உடம்பழியாச் செந்தூர மென்னசொல்வேன்
 உத்தமனே ரசவாலை யூட்டினேனான்
 இடம்பெறவே யிக்கருவை மறைத்துச்சொன்னார்
 யென்னாசான் சட்டைமுனி யியம்பினாரே.

39

இயம்பினா ரெந்தனுட சேய்பிழைக்க
 வென்றுநான் தெண்டனிட்டே னருளிச்செய்தார்
 மயங்காதே யென்றுசொல்லி கயிலாசத்தில்
 வாழ்ந்துகுடி யிருப்பதற்கு மவுனஞ் சொன்னார்

தயங்காம லென்பிள்ளை கட்டுச்சொன்னேன்
சாதிக்கக் கற்பமுண்டார் தவறாவண்ணம்
செயம்பெறவே அவமிருத் துச்செந்தூரந்
தின்றுதெளி விரண்டாங்கற் பத்தினாலே. 40

நாலான பூரணத்தை யுள்ளேவாங்கு
நலமில்லாப் புரியட்டம் வெளிகொள்ளாது
மேலான வாசலிலே ஊதையேறும்
விளங்கியதோர் கண்டத்தி லகித்துவது
பாலாகும் வருசமொன்றில் வாசியோகம்
பார்த்துநீ பூரித்துக் கும்பிரேசி
சேலாகுந் தசநாடி சுத்தியாகுந்
தேவியுட கால்பிடித்த பலன்றான்கானே. 41

பலனான அயக்காந்த ரசசெந்தூரம்
பணவிடைதான் நாளொன்றுக் கிருநேரந்தான்
புலனான லேகியத்தை வைத்துக்கொள்வாய்
போக்கோடே ரெண்டுபத்து வயதிற்கொண்டால்
பிலனான மண்டலந்தான் கொண்டுதேறு
பிராயந்தான் முப்பதிலே ரெண்டுமாதம்
நலமான நாற்பதிரு மண்டலந்தான்
நாடுதற்கு ஐம்பதிலே மருந்தாணாதே. 42

மருந்தாணுஞ் சற்கருவை யடுத்துக்காத்தால்
மனங்கொண்டு போராடி வலுமைசெய்வார்
திருந்தவே யிப்படியே ரெண்டாங்கற்பந்
தின்றாக்கா லெமதூத ரணுகமாட்டார்
அருந்தவே தசநாடி சுத்தியாகும்
ஆதாரஞ் சுத்தியதாந் தத்துவங்கள்
பொருந்தவே சித்தியதாம் நோவொன் றில்லைப்
புகழான வாசியினால் யோகம்பாரே. 43

பாரப்பா கடுக்காயும் நெல்லிக்காயும்
பாங்கான வேப்பரிசி மிளகும்ஞ்சள்
நேரப்பா சீரகமு மதுரங்கோட்டம்
நெறியான வேர்கொம்பு மருந்தோடெல்லாஞ்
சேரப்பா சம்பாக மமுரிவிட்டுச்
சேர்த்தரைப்பாய் தேற்றிலே முறித்துக்கொண்டு
வாரப்பா குழம்பாகக் கரைத்துக்கொண்டு
மைந்தனே கொதிக்கவைத்து முழுகுவாயே. 44

கற்ப நூல் திரட்டு

முமுகுவாய் மாதமொன்று முழுக்கதொன்று
 வேறுமொரு செய்திசொல்வேன் கேளுகேளு
 நமுகாதே நறுநெய்ப்படி ரெண்டுக்குள்ளே
 நாட்டிடா தேற்றான்விதை கழஞ்சுரெண்டு
 வமுகாதே செங்குயப்பால் படிகால்விட்டு
 மாட்டியரைத் தேபோடு குழம்புபோலே
 அமுகாதே ரோமமெல்லாம் நரைக்குதென்று
 அப்பனே கையாஞ்சாற் படிதான்ரெண்டே. 45

ரெண்டுபடி நெய்யாக வத்தக்காய்ந்தால்
 நேரான படிகலசந் தன்னிற்கேளு
 உண்டுகொள்ளுங் குங்குமப்பூ கழஞ்சுஒன்று
 ஓகோகோ கோரோசனை கழஞ்சுஒன்று
 மண்டுகின்ற கற்பூரங் கழஞ்சுஒன்று
 வாகான பூநீரு கழுஞ்சுபோடு
 கொண்டுநீ பொடித்துள்ளாய் வடிக்கும்போது
 குருவுக்கும் பூசைசெய்து வடித்துக்கொள்ளே. 46

வடித்திட்ட நெய்தானே வாரந்தோறும்
 வளமாக முழுகிவர வாலைப்பெண்தாய்
 படித்திட்ட சரஸ்வதியும் நிர்த்தஞ் செய்வாள்
 பண்பான முகவசிய மென்னசொல்வேன்
 பிடித்தபிடி யொன்றாயோர் பிடியாய்நின்று
 பிதற்றாதே மனந்தன்னைப் பேணியேற்று
 கெடித்திட்டே னின்னமொன்று சொல்லக்கேளு
 கேசரத்தின் ரோமமெல்லா மிரக்கிப்போடே. 47

போடப்பா காயசித்தி செய்வோர்க்கப்பா
 புனலேறும் சர்மமுதல் ரோமமாகா
 வீடப்பா பிலத்தபின்பு முழுக்குமற்றால்
 வேண்டியதோர் கற்பமெல்லாங் கொண்டபின்பு
 நாடப்பா ரோமம்நெந் கிடையாய்நிற்கும்
 நரைபோகுந் திரைபோகும் நறுநெய்வாடை
 குடப்பா கபாலநோ யொளிந்துபோகுந்
 தோலிலுற்ற சலதோஷந் துயரம்போமே. 48

துயரம்போ மூன்றான கற்பமப்பா
 சுகமாக அறுசுவையுந் தள்ளிப்போடு
 துயரம்போம் வெகுகருக்காம் வழலைவாங்கச்
 சுந்தரா னந்தருட குஸ்திரம்பாரு

துயரம்போம் வல்லாரை சூரணித்துத்
துடியாக அறுமாதங் கொண்டுதேறு
துயரம்போம் நாலான கற்பங்கொண்டால்
சொல்லுகிறேன் பத்தியந்தான் சொல்லக்கேளே. 49

கேளப்பா சிறுகீரை பொன்னாங்காணி
கெடியான புளியாரை மிளகுசீனி
வாளப்பா பகம்பயறு சுட்டுமுப்பு
வாற்குருவைச் சாதமடா பாலுமாகுங்
கோளப்பா மற்றதொன்றுங் கொள்ளவேண்டாம்
குடிலமாய்த் தேகத்தைக் கெடுத்துப்போடும்
வேளப்பா யிதுவரைகை முறைதானாரும்
விள்ளார்கள் சட்டைமுனி விளம்பினாரே. 50

விளம்பியதோர் சட்டைமுனி ஐயர்தாமும்
வேதாந்தம் நேரவோ விரும்பிச்சொன்னார்
தளம்பியதோர் சேஷ்டகுரு வெனக்குமைந்தா
தப்பாமல் தம்பனமாங் குளிகைசொன்னார்
உளங்குளிரச் சிவயோகந் தம்பனமேசெய்
யுறுதியாய்க் குளிகைகட்டி யூணவேண்டி
வளம்பெறவே யெந்தவித மானாலுந்தான்
வயனமாய் ரசங்கட்டை யுருக்குவாயே. 51

உருக்கியதோர் மணியதனை யுடைத்துவாங்கி
உறுதார ரெங்குரெண்டு கழஞ்சுவாங்கிப்
பொருக்கியதோர் சூதத்தைப் பத்துக்கொன்று
பிதற்றாமல் கூட்டியே உருக்கிக்கொண்டு
பருக்கியதோர் மணியெடுத்துச் சொல்லக்கேளு
பக்தியுவ ரூப்பமுரி படியிரண்டில்
வெருக்கிடவே யரைப்படிதான் கரைத்துவைத்து
வேடுகட்டி மூன்றுநாள் தெளிவைவாங்கே. 52

வாங்கியதோர் தெளிவுள்ளே கல்லுச்சுண்ணம்
மாட்டுவா யரைப்படிதான் போட்டுக்கிண்டித்
தாங்கியதோர் கோளையா யெரிப்பாய்வத்தத்
தாரரசக் குளிகைதம் பனமாம்பா
பாங்குடனே தம்பனத்தி லெட்டுமாடும்
பாரடா சட்டைமுனி ஐயர்சாஸ்திரம்
காங்கிசையாய்க் குளிகைக்கு லகிரியேற்றக்
கைமுறையாய்ப் பாடினார் கலந்துபாரே. 53

கலந்துபார் சட்டைமுனி யெனதுநூலுங்
கைமுறைதப் பாக்குளிகை லகிரிதானும்
பலம்பெறவே சிவயோகக் குளிகைபோட்டுப்
பண்பாகச் சுழினையிலே பற்றியேறு
மலங்காதே வெவ்வேறே குளிகையுண்டு
மாச்சல்மெத்த நீதனித்துச் செய்யமாட்டாய்
விலங்காதே குளிகைவிட்டு யோகம்பார்த்தால்
விழலாகுங் கற்பமொடு யோகந்தானே.

54

தானென்ற சிவயோகஞ் செய்யவேணும்
தாரரசத் தம்பனமாங் குளிகைவேணும்
மானென்ற தேவியுட பூசைவேணும்
வளமாய்நாற் பத்துமுகக் கோணம்வேணும்
கோனென்ற குருநிலையைப் பற்றவேணும்
குறியான சுழினையிலே நிலைக்கவேணும்
தேனென்ற கண்டத்தி லுதவேணும்
தெளிவாக அட்டகர்மஞ் சித்திபாரே.

55

பாரப்பா வுபதேசக் குருவேவேணும்
பாழான மனந்தன்னை யுரைக்கவேணும்
நேரப்பா பெண்ணாசை யொழிக்கவேணும்
நிலையான பரந்தன்னில் நிலைக்கவேணும்
ஆரப்பா ஆதிதொட்டுக் கற்பமுண்டு
அண்டமென்ற கற்பவரை சிக்கவேணும்
சேரப்பா மேற்கற்பங் கொள்ளும்போதில்
தீட்சையினாற் சிவயோகந் தன்னைப்பூணே.

56

பூணப்பா சமாதிக்குள் எரிருக்கவேணும்
புத்திக்கெட்ட மாணாக்காள் புகலக்கேளு
தோணப்பா அஞ்சான கற்பஞ்சொல்வேன்
சுகமாகக் காயத்தில் வழலைவாங்கப்
பேணப்பா ஆவின்நெய் படிகாலுக்குள்
பேரான கையான்சா றரைப்படிதானப்பா
நாணப்பா மெமுகுபதந் தன்னிலேதான்
நறுநெய்வடி கலசத்துட் சொல்லக்கேளே.

57

சொல்லுகிறேன் சொல்லாத கருவையெல்லாஞ்
சொல்லார்க ளொருகோடி தனமீய்ந்தாலும்
மல்லுகிறே னென்னுடைய நூலேசொல்லு
மதினாலே யென்னுலை யொளித்தார் சித்தர்

கற்ப நூல் திரட்டு

வெல்லுகிறே னென்றுவெல்லு மிளகுதானே
மீறாம லரைக்கழுஞ்சு பொடித்துக்கொண்டு
செல்லும்பு வழலைபண விடையுங்கூட்டிச்
சிறப்பாக வடிகலசந் தன்னிற்போடே.

58

போட்டபின்பு பதத்தோடே வடிநெய்தன்னைப்
புகழாகக் கணேசனுக்குப் பூசைசெய்வாய்
நாட்டமுடன் சுழினையிலே மனந்தானொட்டி
நலமாக மேல்வாசற் கண்டத்தூதி
மாட்டா பெருவிரலை நெய்யிற்றோய்த்து
வலஞ்சுத்தி உள்ளேற்று வாசிஊதிக்
காட்டா கறுவழலை வழலைவாங்குங்
கைகழுவி நாலுதரம் வாங்குவாங்கே.

59

வாங்கியபின் மேல்வாசல் திறக்கும்நன்றாய்
வாசியுறுஞ் சிவயோக மமுதுநன்றாய்த்
தாங்கியபின் னிளவெந்நீர் விட்டுவிட்டுச்
சலக்கட்டை யுறுஞ்சிக்கொப் பளிப்பாயப்பா
பாங்குடனே மண்டலந்தான் செய்யும்போது
படுபாவி கண்டநஞ்சு கொல்லப்பார்க்கும்
ஓங்கிய கத்தாளஞ் சோறுதன்னை
ஓகோகோ கருவிட்டுச் சொல்லக்கேளே.

60

கோப்பா தர்ச்சனைமத் திமையுங்கூட்டிக்
கெடியான தத்துவங்கள் தளரப்போட்டு
வாளப்பா பாவைபோ லிருந்துகொண்டு
வாகாகக் கண்டத்தை யசைத்துவாட்டு
நாளப்பா தினந்தோறு மிதுபோல்செய்து
நலமாகப் பின்னங்கே வழலைவாங்குங்
கோளப்பா நஞ்செல்லாங் கைக்கீழ்வீழுங்
கூறுகெட்ட சித்தர்பித்த மென்பார்கானே.

61

காணுநீ பேய்த்தேற்றில் மரவைசெய்து
கட்டாக அமுரிவிட்டுத் தலைநாள்தானே
பூணுநீ தேற்றுவிதை யரைத்துப்போட்டுப்
பொலிவான தோஷமெல்லாம் முறிந்துநீறாம்
பேணுநீ யிந்நீரிற் கடுக்காய்மையை
பிதற்றாமற் கரைத்துடனே யுள்ளேகொள்ளு
வேணிநீ கொண்டபின்பு பற்பமெல்லாம்
விரோசிக்க லட்சியத்தில் மேவியுதே.

62

கற்ப நூல் திரட்டு

ஊதப்பா துர்மலங்கள் கழன்றுபோகு
 முரையாது கண்டநஞ்சு உடற்கொள்ளாது
 போதப்பா மூலத்தி லெரிவுதோன்றும்
 புகழான கற்றாளஞ் சாறுவாங்கி
 ஏதப்பா யேரண்டத் தெண்ணெய்சூட்டி
 இதமாகத் தர்ச்சனையிற் றோய்த்துக்கொண்டு
 வாதப்பா பாவைபோ லிருந்துகொண்டு
 வாகாக வபானத்திற் சுத்தியாட்டே.

63

ஆட்டையிலே கண்டநஞ்சு கூழுட்டைபோல்
 அப்பனே யகன்றுமா ரோக்யமாகும்
 மூட்டையிலே லெட்சையற்றே பற்றிமூட்டு
 மூர்ச்சித்தால் பாற்கஞ்சி வைத்துக்கொள்ளும்
 நாட்டையிலே தாகம்வந்தால் வெந்நீர்பால்கொள்
 நலமாக யிப்படியே மாதம்ரெண்டு
 கேட்டையிலே முன்போலே யமுரிக்குள்ளே
 கெடிமிளகு அவ்வஞ்சாய்ப் பொடித்துவுண்ணே.

64

உண்ணவே நீர்தான்சங் கிலிபோல்வீழும்
 உத்தமனே வெட்டைகண்டாற் சொல்லக்கேளு
 எண்ணமுட னறுகம்வேர் பலந்தானொன்று
 ரெட்சிக்கு மிளகுதா னிருபத்தஞ்சு
 உண்ணவே சலமதுதா னொருபடிக்குள்
 உத்தமனே யெட்டிலொன்றாய்க் காய்ந்தபோது
 அண்ணலே கழஞ்சுவெண்ணெய் யதிலேபோட்டு
 அந்திநே ரந்தனிலே கொண்டுவாவே.

65

கொண்டுவா மண்டலந்தான் ஒன்றரைக்குங்
 கூறுவே னூறுமட்டாய் மூன்றுவிசையப்பா
 கண்டுபார் சட்டைமுனி ஐயாசொன்ன
 கற்பகுஸ் திரம்நூறுங் கருதிப்பாரு
 பண்டுடனே கடுக்காய்க்கு மாதந்தோறும்
 பலவிதமா யனுப்பானம் பகருவார்பார்
 தொண்டன்நீ யாவாய்பின் னெதிராரில்லை
 சுகமாகக் கடுக்காய்தொட் டேறுமேலே.

66

மேலான அண்டகற்ப மட்டுங்கொள்வாய்
 விளங்கியபின் னயக்காந்த செந்தூரந்தான்
 பாலான மதியமுத முந்திப்பாயும்
 பாயுமகா சிவபீடங் காயமாகும்

சேலாகு மதுகடந்தாற் சொல்லக்கேளு
செப்பார்கள் சித்தரென்றா லப்பாசொல்வேன்
மாலான பூமியுட நாதமைந்தா
வளர்பொன்னி னப்புரசுச் சத்துக்கேளே. 67

சத்தென்ற வப்புரசுச் சத்தைக்கண்டால்
தறுகியதோர் கற்பமெல்லாம் நன்றாய்த்தேறும்
பத்தியென்ற காயசித்தி முத்தியாகும்
பரமோச்ச முண்டாகுஞ் சுழினையுள்ளே
சித்தென்ற சித்தெல்லாஞ் சணத்திற்காட்டும்
செயரசமாங் குளிகைசெய்யும் வாசனைக்குச்சித்தி
கொத்தென்ற சரக்கெல்லா மிறந்துபோகும்
கொல்லாமற் கொல்லுமடா மனத்தைக்கானே. 68

காணப்பா காந்தசத்தாற் குதங்கட்டிக்
கடியதொரு புரியட்டக் குளிகைசெய்தால்
வீணப்பா போகாது வெகுசுருக்கு
மேலான வப்புரசுச் சத்தினாலே
பூணப்பா யினிமைகட்டித் தாரஞ்சேர்த்துப்
புரியட்டக் குளிகைசெய்தால் மகத்தாஞ்சித்தி
பேணப்பா யிதன்றிமூ லிகையினாலே
பெலமாக ரசங்கட்டிக் குளிகைசெய்யே. 69

செய்யப்பா மூலியினார் குளிகையினார்
தேர்ந்துபார் தொளையிலே யெரித்துக்கொண்டு
வையப்பா லகிரிதனை யுண்ணச்செய்து
மாட்டுவாய் புரியட்ட மாளும்பாரு
மெய்யப்பா வாசியினால் யோகமத்தி
வீணர்தான் சாராயந் தன்னைக்கொண்டு
நெய்யப்பா சுத்தியென்று கொள்வான்மட்டை
நேராது மேல்வாசல் ஏறாதென்னே. 70

ஏறாதே புரியட்டஞ் சொல்லக்கேளு
இதமாக லுதையிலே சுழினைபாய்ந்து
மாறாமல் ஆதியினால் அண்டத்தூடே
மார்க்கமா யோடிவிடும் புரியட்டந்தான்
தேறாமற் பூரணத்தை யழித்துப்போடுஞ்
கிவயோகி நானென்று பேர்கொள்வார்கள்
கூறாக யிருத்திமே லுதினாலுங்
கூரில்லை யாறேறு மாறுபோமே. 71

போமப்பா சமயத்துள் ளாகிநிற்கும்
புறச்சமய முட்சமய மென்றுபேராய்ப்
போமப்பா ஆறும்போய் நாலுமீளும்
போக்கறியார் பூரணத்தி விரண்டும்பாழாய்ப்
போமப்பா புரியட்டக் குளிகைபோட்டால்
பூரணந்தான் நாலும்போல் மீளுமெட்டும்
போமப்பா கண்டத்தே யூதும்போதிற்
புகுமப்பா தமர்வாசல் புக்குந்தானே.

72

தானான புரியட்ட குளிகையாலே
சாதகமாய்ப் பூரித்துக் கும்பிரேசி
ஏனானால் மாத்திரைகள் தீரவேணும்
இடகலையி லிருத்தியே வுதுவது
கானான குளிகைதன்னை மறைத்தார்சித்தர்
கடினமாய்ச் சொருபத்தின் குளிகைசொன்னார்
தேனான சொருபமணி யார்க்குவாய்க்குந்
திடமுண்டோ செய்வதற்குக் காலம்போமே.

73

காலம்போம் பூரணமுங் கழிந்துபோகுங்
கரைகாண மாட்டார்கள் வாசியோகம்
காலம்போய் மாள்வதல்லாற் கதையொன்றில்லைக்
காரணமாய் நந்திபிர காசங்கண்டாற்
காலம்போய் யாகுமடா காலனாவான்
காதலிக்கும் பிள்ளையென்று கருவாய்நிற்பான்
காலம்போ மென்றுசொல்லிக் குழந்தைகட்குங்
கலந்தேற நந்தியொடு மணிசொன்னேனே.

74

மணியிலே குளிகையொன்று குட்சமொன்று
வாகான கமலினியாங் குளிகையொன்று
மணியிலே சொருபமென்ற குளிகையொன்று
மாட்டுதற்கு அஷ்டாங்க குளிகையொன்று
மணியிலே யிந்தவகைக் குளிகையெல்லாம்
மகத்தான சித்தர்செய்வார் யோகிசெய்வார்
மணியிலே யிதுவேணு மென்றுயெண்ணி
மாண்டபேர் கணக்கில்லை வாழ்ந்தவாறே.

75

வாழ்ந்திடவே வாசியிலே சிவயோகந்தான்
மணியென்றால் தாரரசக் குளிகைமைந்தா
ஆழ்ந்திடவே லெகுவுமெத்தக் குளிகைசெய்து
ஆடினபின் கற்பமெல்லா முரைத்தபின்பு

சூழ்ந்திடவே அட்டகர்மக் குளிகைசெய்வாய்
தோற்றாது லெகுவுமெத்தத் தோணும்பாரு
வீழ்ந்திடவே சாத்திரங்கள் வகைசொல்லாது
மெய்யான தென்னூல்தா னேறுமேலே.

76

ஏறவே அப்புரகச் சத்தைச்சொல்வேன்
இதமாகத் தாயகத்தின் சுண்ணமொன்று
கூறவே வீரமொன்று காரமொன்று
குறிப்பான சவாதுதேன் குயப்பால்வெண்ணெய்
தேறவே சர்க்கரையும் பழமுங்கூட்டிச்
சேரடா நவநீதம் பலமொன்றேதான்
வீரடா வில்லைசெய்து உலர்ந்தபின்பு
மேலான மூசையிலே பொதிந்துலுதே.

77

ஊதடா மணிமணியா யிறக்குஞ்சத்து
உத்தமனே சோதித்தால் சரிகைவெள்ளி
வாதடா வைத்தேதான் சரக்கைக்கொல்லும்
மணியென்றால் ரசகுளிகை கோடிகட்டும்
ஏதடா பூமியுட நாதச்சத்து
இதைவிட்டால் குளிகைக்கு யிளப்பமெத்தச்
சூதடா சத்தங்கே பலந்தானொன்று
துடியான தங்கமது பலந்தானொன்றே.

78

ஒன்றாகச் சேர்த்துருக்கிக் கிண்ணம்வார்த்து
உத்தமனே அடித்தாரில் சீலைசெய்து
நன்றாக வேண்டியதோர் குதம்விட்டு.
நாட்டடா வாலுகையி லெரிக்கும்போது
குன்றாக எள்ளெண்ணெய் சுருக்குப்போட்டுக்
குலையானைக் கிண்ணியிலே மாண்டுபோச்சு
வென்றேநா னுங்களுக்காய்ச் சொன்னேன்மக்காள்
வெகுசுருக்காங் குளிகைஅட்ட கர்மத்துக்கே.

79

கர்மமெட்டு மாடுமடா குளிகைதங்கங்
காரீயங் கழஞ்சுரெண்டு மணிதானொன்று
நிர்மயமாந் தம்பனத்துக் காகுமாகும்
நிசமாயா கிருசணந்தான் துத்தநாகம்
தர்மமென்ற வசியமடா தங்கஞ்சேரில்
சாற்றுகிறேன் பேதனத்தில் வெள்ளீயந்தான்
வர்மமென்ற மாரணமாம் காந்தமீயம்
வளமான மோகனத்தி லிரும்புதானே.

80

இரும்பியஞ் சேர்மணிமோ கனத்திற்காகும்
என்னசொல்வேன் தாம்பிரத்தி லுச்சாடிக்கும்
விரும்பாத வித்துவே சனத்துக்கென்றால்
மேலான அப்பிரகச் சத்துச்செம்பே
பெரும்பாதை மணியிதடா கர்மமெட்டும்
பேசியதோர் வார்த்தையெல்லாங் காயசித்தி
தரும்பாரு புரியட்டக் குளிகைபோலச்
சுத்திமலத் துளையில்லீ ரேத்திவாங்கே.

வாங்கியதோர் மணிகளெல்லாம் லகிரியேத்தி
வாகாகச் சோடசத்தின் மணிகள்தோறும்
தாங்கியதோர் முகமணியாய்ச் சலமேசெய்யில்
சத்தியெட்டும் பாலரெட்டும் நாகமெட்டும்
ஒங்கியதோர் கிரிகளெட்டுங் கசங்களெட்டும்
உத்தமனே யேவல்செய்யுங் குருவேயெண்ணும்
பாங்கிதனை யொளித்தல்லோ மூலமுதலாறும்
பாசாங்கா யொளித்தார்கள் வெளிவிட்டேனே.

வெளியாக அப்பிரகச் சத்தைச்சொன்னேன்
மேலேநீ பிழைப்பதற்கு வழியுஞ்சொன்னேன்
பழியான லகிரியெல்லாந் தள்ளச்சொன்னேன்
பாழாகிப் போகாமற் குளிகைச்சொன்னேன்
களியான சத்தியென்ற வாலைவாமி
கண்டத்தி லொளிபெறசாத் திரமைந்நூற்றில்
தெளிவாக அங்கமெல்லாஞ் சேரச்சொன்னேன்
தீனிவிட்டுச் சாராயந் தேறாதென்னே.

தேறாது சாராய மயக்கம்பா
சிறுபெண்கள் மேலாசை யிதுக்கொப்பல்லால்
மாறாது குருவினுப தேசமில்லா
மாயமடா திரோதாயி வலையைநீக்கிப்
பேறான வப்பிரகச் செந்தூரந்தான்
பிலக்கவே அயக்காந்தச் செந்தூரம்போல்
கூறாகச் செந்தூர மானபின்பு
கொள்ளப்பா மண்டலந்தான் குன்றிதானே.

குன்றியிடை அப்பிரகச் செந்தூரத்தைக்
கொண்டுவா பகவின்பால் காற்படிக்குள்
நன்றிபெறத் தேகமெல்லா மொளியாய்வீகம்
நலம்பெறவே பூரணத்தில் மூன்றுள்ளாகும்

ஒன்றுமாத் திரஞ்சுழினை தன்னிலோடும்
உத்தமனே பலன்கேட்பா யுகமூன்றானால்
சென்றிடுங்காண் கடிகையொன்று ஐயாபாரு
தேகாந்தக் கிரியைவிட்டுத் தேறுவாயே. 85

தேறுடைய மரவைநூ றாண்டின்வேம்பு
செய்திடுவாய் மரவையொன்று கற்பங்கொள்ள
வீறுடைய காந்தத்தின் கிண்ணமொன்று
விளங்கியதோர் செந்தூரம்பால் களுண்ணக்
கூறுடனே அன்னமுண்ணப் பீங்கான்நன்று
கொடுஞ்சுருக்காங் காந்தத்தின் கிண்ணிதன்னால்
பேறுமிக வருவிக்குஞ் சித்தரெல்லாம்
பிள்ளையென்று வந்துன்னைக் காப்பார்கானே. 86

காணப்பா பிறகுசிவ மூலியோடு
கைமுறையாய்ச் சத்தியுட மூலிகொள்ளு
பேணப்பா யிம்மூலி முப்பான்ரண்டும்
பிலமாகக் கொண்டிடவே பெருத்தசித்தம்
ஆணப்பா பின்புகரு மூலியுண்ணு
அப்பனே உபரசங்கள் செந்தூரத்தின்
பூணவெளி யாம்பிடித்த யிடம்பொய்யாகும்
பொற்சடையோன் கோலமெல்லாம் பூணலாமே. 87

ஆமப்பா வாலையுதற் றீட்சைதசமோதி
ஆண்டவனே குருநாதன் தேகந்தன்னை
தாமப்பா தியானித்துப் புருவமையந்
தாக்கிப்பார் குருமோட்சந் தானேயீவார்
ஏமப்பா தன்னைப்போற் குருவையெண்ணி
லெட்சியத்திற் சார்ந்திருந்த சீடன்றானும்
சாமப்பா கருவியெல்லாந் தானேசித்தி
சாத்தியதோர் சற்குருவைத் தியானஞ்செய்யே. 88

தியானஞ்செய் யென்றீசர்சற் குருவேஐயா
தேறாம லலையுதையா மயக்கமாகித்
தியானந்தா னேதேதோ வென்றுயெண்ணித்
திடங்கொண்டு நிற்குதில்லைப் பறியாவண்ணம்
தியானந்தான் சொல்லக்கேள் மாணாக்கானே
செவியிலுப தேசம்வைத்தக் குருவையுன்னித்
தியானந்தான் சுழினையிலே முட்டிப்பாரு
சித்திக்கு முபதேசப் பத்திதானே. 89

பத்தமுடன் போகரைநான் தெண்டனிட்டுப்
பணிந்திருந்தேன் சிலகால மானபின்பு
சித்தமுற வேயிரங்கி வாலைதீட்சை
செப்பினா ருபதேச மேதென்றாக்கால்
சத்திமவு னச்சுழினை லெட்சியத்துள்
தவறாம லென்னையே தியானஞ்செய்வாய்
முத்தியா மென்றுரைத்தார் மூலர்கூட்சம்
மூட்டினார் காலாங்கி மூர்க்கந்தானே.

90

மூர்க்கமாய்க் காலாங்கி சூட்சந்தன்னை
மோகித்தா ரென்தந்தை போகநாதர்
திர்க்கமினி யென்னசொல்வேன் வாலைதீட்சை
செப்பினார் மூலகுரு தெளிந்துகாணும்
மார்க்கமாய் மறுபுத்தி யெண்ணாதேகேள்
மானதமே லகிரியடா மாணாக்காளே
ஏர்க்கவே யமுதந்தான் லகிரிமூடும்
இத்தைவிட்டால் மித்தெல்லா மிழுக்குந்தானே.

91

இழுக்கென்று சொன்னீர்கொங் கணரேஐயா
யெடுத்தாப்போல் மதியமுத மிரக்கமுண்டோ
பழுக்கென்ற சுழினையிலே நாட்டமுணிப்
பற்றயிலே நாக்குநுனி மேலேநோக்கி
வழுக்கின்ற வரையிலடா சீனிபோட்டு
மாட்டியே யூதிடுவாய் லகிரியுண்டாம்
அழுக்கென்ற சாராயங் கள்ளுகொண்டால்
ஆசைகொண்ட வாறாச்சு அறிவில்லோரே.

92

அறிவிலே யேறுமென்று முன்னேசொன்னீர்
ஐயரே மூதண்ட லேகியத்தை
வெறியான மாணாக்காள் சொல்லக்கேளு
விளங்கியதோர் பரிபாசை மெத்தவுண்டு
குறிகெட்டுப் போவதற்குச் சொன்னதல்லால்
குறியறிந்து யேறுதற்குச் சொல்லவில்லை
உறுதிமனங் கொண்டபின்பு வுண்மைசொன்னோம்
உளறாதே வாசிதனை யூதியேறே.

93

ஏறயிலே யுபரசங்கள் செந்தூரித்து
இதமாக வுண்கையிலும் பாஷாணங்கள்
தேறயிலே யுண்கையிலுஞ் சூதபற்பந்
திங்கையிலும் நிசமொன்று செப்பக்கேளு

கூறயிலே மூதண்டக் கியாழந்தன்னைக்
கொண்டுவா மாலையிலே தினந்தானப்பா
மீறயிலே பாசாண வீருமாறும்
மேலான கற்பங்கள் தோசம்போமே.

94

போமப்பா தசையிலுற்ற தோசமெல்லாம்
புடைகுலை கபாலமொடு மேகவெட்டை
போமப்பா வத்திசரம் வரச்சயங்கள்
புகழான வாதத்தா லெடுத்தநோய்கள்
போமப்பா பித்தத்தா லெடுத்தவாய்வு
புண்ணீர்கள் சலதோஷ மருந்திடெல்லாம்
போமப்பா யுபரச்செந் தூரமட்டும்
பூட்டினா லாரோக்கியம் பூணுவாயே.

95

பூணுவாய் செய்தியொன்று சொல்லக்கேளு
புகழான மாத்திரைக்கோ லொட்டியானங்
காணுவா யிடது முக்கூடேநாட்டிக்
கடிசாய சித்தியடா கண்தூங்காதே
பேணுவாய் வாமமே பிரதானங்கேள்
பெரியோர்கள் சொல்வார்க ளர்த்தங்கேட்கில்
ஊனுமோ யென்னென்று சொல்லப்போறேன்
உரைக்கரிது வாமத்தை யூதிக்காணே.

96

ஊதியதோர் வாசியடா தமிற்புக்கும்
உத்தமனே மவுனத்தில் மனக்கண்நாட்டி
நீதியதாம் பிரணவத்திற் காமம்வாமம்
நிலைகெட்ட மாணாக்கா கண்டுதேறு
பேசியதா முந்தேக முத்தைவாங்கிப்
புரட்டலாம் நவலோகம் பாசாணத்தில்
ஆதியதா மந்தமதா மாண்பெண்ணாக்கும்
அறியார்க்கு மூன்றுவிட்டப் பொருளிதாமே.

97

பொருளான சிவமென்ற நந்திபீடம்
பூட்டினால் வாமியடா பொருளைச்சொல்வான்
அருளான அருள்வந்து வுன்னைத்தூக்கும்
அடிமுடியும் நடுவணையு மார்தான்சொல்வார்
வெருளாதே முத்திடமுஞ் சொல்வோனாசான்
மேதினியிற் சித்தாந்தி விள்ளார்காணான்
மருளாதே காரணமாங் குருவைக்காரு
வருமதுபன் னிரண்டாலே வாலைசொல்லே.

98

வாலையுட மூன்றெழுத்தை உபதேசித்தால்
மவுனமென்ற கண்டத்தில் மருவியுது
வாலையிலே அஷ்டாங்க வாலையுண்டு
மச்சமுனி தீட்சையிலே வளமாய்ச்சொன்னார்
வாலையெட்டு முபதேசம் பெற்றாயானால்
மகத்தான சித்தியெல்லாம் வாய்க்கும்பாரு
வாலையிலே அவரவரே ஏதோசொல்வார்
வாய்ப்பேச்சாந் திருடர்தனை வணங்கிடாதே.

99

வணங்குதற்கு தசதீட்சை பெற்றோர்பாதம்
வாசமாய்த் தொண்டுசெய்து வணக்கமாய்ச்செல்
பிணங்குதலை கால்மாடாய்க் கற்பகுஸ்திரம்
பேசுவாரென்னுற்கு சரியொவ்வாது
குணங்காம லாதிதொட்டு முறையாய்ச்சொன்னேன்
கொண்டேறச் சட்டைமுனி கற்பமடா
மணம்பெறவே கற்பமெல்லாம் வகையாய்த்தோணும்
மகத்தான திருமூலர் ஞானம்பாரே.

100

பாரப்பா கும்பமுனி ஞானத்தீட்சை
பண்பான பூரணகுத் திரத்தையன்பாய்
பாரப்பா ரோமரிஷி ஞானசொச்சம்
பாருநீ சடாதார மாறுந்தோணும்
பாரப்பா நான்கொன்னேன் கற்பம்நூறும்
பகர்ந்திட்டேன் கடைக்காண்ட மஞ்ஞாறுந்தான்
பாரப்பா வெட்டவெளி யாகச்சொன்னேன்
பரமோட்ச கெதியுண்டாம் நூறுமுற்றே.

101

கொங்கணவர் கற்பகுஸ்திரம்
முற்றிற்று

உ

பரமபதிதுணை

புலஸ்தியர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய கற்பம் 300

முதற்காண்டம் 100

மதிரவி யொளிபெற் நிலகுசெஞ் சடையில்
மலரிதழ்க் கமலமா யிரத்தெண்
மவுனகே சரியென் றிடவலம் புரியும்
மாதவத் தோழர்களும் பணியும்
அதிவித அண்ட சிகரகோ புரத்துள்
ளமுதசஞ் சீவியாம் வழலை
ஆதியு மந்தம் அருபமாஞ் சொரூப
மதிலுதித் திடும்பரஞ் கடரை
நிதியதாய்க் கும்ப முனியெனக் குரைத்த
நிராமயப் பொருளறி நூறும்
நிகழ்த்தவெள் ளேட்டிற் பதினெண்பேர் மறைத்த
நிர்மலக் கருவுகள் நாலுந்
துதிபெற விளங்கும் சுழிமுனை திறக்குஞ்
சுகாதீத கற்பசா தனையாஞ்
குஸ்திர மிந்நூல் புலஸ்திய ரருளுஞ்
சுருதிவா ருதியெனுங் காப்பாம்.

1

வாருதி கமல மதிதரி சனமா
மைவரைக் கருத்தினை விளங்க
வசனமா யுணரத் தைமுத லுதயம்
வளர்பிறை யனுதினங் காலம்
பேருறுங் கும்ப முனியடி தொழுது
பிறைதிரி பிறையினின் றினமாய்ப்
பேணியோ ருறுகி வாலைபூ ரணத்திற்
பிரபைசந் திரனொளி பணிந்து
மேருறு சோம தியானமே யருள
வினவுசி மநயவ தஞ்சம்
விபரம தாக வாசிகேண் டூத
மெய்கண்ட தாரையி லடங்கப்

பாருறு சோம னிரவியிற் சேரப்
 பானமென் றருவியும் பாயும்
 பற்பமா நதியு மிருகரை புரளப்
 பஞ்சாட்சர சாபமும் நிவர்த்தி.

நிவர்த்தியிக் கருவை யுலகமா னிடர்க்கு
 நிகழ்த்திட நீள்புவி யனைத்தும்
 நிகர்கயி லாச மிடங்கொளா ததீதம்
 நெஞ்சமே யுனதருள் புரிந்து
 உவரகத் திடினும் மனமகிழ்ந் தடக்கம்
 ஒருவருங் கற்பசா தனையை
 உணர்வறி யாத படிநினைந் தருள்வ
 துறுதிபெற் றனுதின முருத்தாய்த்
 தவர்தலைத் தங்கள் தனிப்பிச காமற்
 றசமெனு மாண்டுசுஞ் சரிக்கத்
 தன்மய மறிய வாண்டுவொன் றமுரி
 சாரணை சரம்பொழிந் ததுபோல்
 அவரவ ரறிந்து அமுதசா தனைகொண்
 டம்புவி மனிதரை யணுகா
 தகலவுந் தனியேஅனுசரி யாம
 லமுரியுண் டதிசய மறிந்தே.

உண்ணுவ ததீத யுவமையொன் றுறுதி
 யுனதுள் நின் நிலகுமிக் கருவை
 ஒதுவ தாதி யந்தமு முனதுள்
 ளொளிப்பது மொன்றிலை யகத்திற்
 பண்ணுமா மறையோ ரருளுப தேசம்
 பகரவுங் குருவினை யடுத்துப்
 பன்னிரண் டாண்டு நடுவணை யமுரி
 பயின் றுமே காட்சர மிதனை
 எண்ணும் வார்த்திகமா யேத்தியே கரத்தி
 லிருவினை யொழிந்திட விவையும்
 இயல்பெனுங் கோச விந்துவந் திலகும்
 இருவினை யுடனருள் சார்ந்து
 ஒண்ணவுந் தனதாய் ஒருமன தாகி
 யோடுவ தமுரிமுன் னிலைவிட்
 டொருதரம் பிடித்து நடுவணை யுட்கொண்
 டுருச்செபி யகமிது தாமே.

அகரமில் வெழுத்தோ டாதியாய் விளங்கும்
அமுரியே தினந்தின மருள
அரன்சிர சிதுவென் றறியும்நா தாக்க
ளடர்ந்துகுழ் சடைமுடி கோசம்
வகரதா ரணத்துந் தொழுதுடன் பணிவார்
மலர்முடி யாலய மதனில்
வசியகோ புரத்துள் சிவலிங்க மறியும்
மனிதர்க ளறிந்துமே யறியார்
புகலவு மென்சா னுடலதுக் குள்ளே
புவியெலாம் படைத்த ரட்சகனைப்
புகழ்ந்துமான் மழுவும் அறிவதும் புனல்தான்
பொறியெனுங் கதிர்மதி மண்விண்
செகமெனும் புவனங் கடலெனும் மேரு
சீவசெந் துகளெலா முதிக்குஞ்
சிவன்சடை யதனிற் கங்கைவைத் தொளித்த
சிவனெனு முபத்தமென் றறிவாம்.

5

உபத்தமா முருவி லோரிரு கருக்க
ளுதித்திடு முற்பன முணர
உலகெலாம் படைத்த அகாரமே விந்து
ஊசிநீ ரெனுமது சாரம்
கபகலை யருவி சாரமே அப்பு
சுகாதீத மெனும்ப்பு சலநீர்
சுருதியாஞ் சலநீர் சாரைவெண் ணரவந்
துய்யவெண் சாரையு மமுரி
இபமிலா தமுரி பஞ்சாசுர மிதனை
யிடைவிடா மலுஞ் சரமாறி
யேற்றுசா ரையுமோ ராண்டு மாறிடவும்
ஏறுஞ்சா ரணையினாற் சைலந்
தபவயி ராக்கியங் குருவரு ளதனாற்
சாரணை யிரண்டுட னுதகந்
தைலமென் றதனை யடிக்கடி மாறச்
சடலமுஞ் சித்தியாமே.

6

சித்தியெய் திடுமு வாண்டினிற் றேகஞ்
செடலமா திதமெலாம் வெளுத்துச்
சீறியே யரவ முரித்திடுஞ் சட்டை
தியக்கமில் லாமலும் வெளுப்பாய்ச்

சத்திய மிதுபோர் தகைமையா யுரிந்து
சங்கையில் லாமலுஞ் சடலம்
சந்திரகாந்தப் பிரபைபோற் றோன்றும்
சாரையென் றமுரியின் வளப்பம்
வெத்தியாம் விந்து விதரண விசிதம்
மிகுத்துதா துகளுமே வலுத்து
வெகுவித விஷயம் மேலும்வே தாந்த
விவேகியா யுலகினில் வாழ்வாய்
சத்தியாந் தேகம் அழிவது மிலையே
சுகாதீத வெகுவதி சயமாம்
சுருதியா யாகம அந்திசந் தியுமாய்ச்
சொல்மொழி யறிந்துகொண் டுணரே.

7

உணர்ந்துசெங் கதிர்பார் முன்னமு ரியுமோ
ராண்டுகொண் டுறுதிசென் றதன்பின்
உகமையீ ராண்டி லடியெனு மூலம்
உகரமென் றறிமூலப் புளிதான்
இணையிலா தெனுமே உகாரமென் றதனை
யிருந்துவோ ருறுதியா யியம்ப
இதனையே துதித்துச் செபித்திடு முருவா
யிசைவதா யந்திசந் தியுமாய்த்
துணையதாய்ச் செபிக்க அகரமாம் பீசந்
தோன்றியும் உகாரமே நாதம்
குதமென் றறிய அகாரம்விந் துப்பு
குட்சமிந் துப்பையு மறிவார்
சுணையெனுந் துருசுபுளி மூலமிது தான்
சொன்னவிக் கருவதன் பேர்கள்
சுத்தமா மமுரி யுப்பது வாச்சு
குதறிந் திப்புவைச் சூட்டே.

8

குட்டிய மூலப் புளியெனு மமுரி
கொடுத்திடும் நசிமசி யிரண்டுந்
தோத்திரஞ் செபித்துத் துறையதா யுணரத்
துடியதாஞ் சருகுப்பு வலுக்கும்
சாட்டிய மிலைபார் சருகுப்புக் கட்டி
சங்கையில் லாமலுஞ் சருங்குஞ்
சாக்ஷிதா னறியச் சருகுப்பை நீயுஞ்
சடமறிந் ததனைப்பாய்ச் சிடுவாய்

மாட்டிடு தினமும் மகிழ்ந்துநின் றுணர
மருகியே தேகமும் வலுக்கும்
மனதுறு தியினால் மவுனமாயுண்டு
வளமெனுங் காரமே சத்தி
ஆட்டியே வறுமை அணுகிடா திடினும்
அடிமூலம் உகாரசத் தியுமே
அனுதின மருந்தி நாதவிந் துணர
அற்புத தேகவச் சிரமே.

9

தேகவச் சிரமாய்ச் சட்டையொன் றகன்று
செடலமுஞ் சுடரொளி யதுபோல்
திருத்துவச் சிரமிட் டிழைத்திடுங் காயந்
தீயெனுஞ் சலமதுக் கசையா
பாகெமன் விலகித் தன்னுக்குட் டானாய்ப்
பரிபூர ணானந்த போதம்
பசுந்தமண் தண்ணீ ரமுரியும் புளிதான்
பளிங்குமா மதிரவி யொளிவாந்
தோகசீ கர்மா யிருவிதக் கருவுஞ்
சுரோணித சுக்கில மிரண்டுஞ்
குட்சூ ரணமா யுனதுள்நின் நிலங்குஞ்
சுகாதீதப் பூரணத் தெய்வம்
அகமப் படியா னறிந்துபாய்ந் துணர
வதீதமாங் காமப்பால் விந்து
அகமதாய் விளங்குங் கானலின் பால்தான்
அற்புத நாதமிக் கருவே.

10

கருவெனு மமுரி விந்ததி சாரங்
கட்டிடுங் காரமும் வலுத்துக்
காரண மறிய நாதத்தா லப்புக்
கல்லது போலவு மிறுகும்
உருவெனும் அகாரஞ் சிவமது வாச்சு
உதாரமுங் சத்தியு மாச்சு
உனதுள் நின் நிலகுஞ் சத்தியுஞ் சிவமும்
ஒருமையா யுகந்துவோ ருறுதி
திருவெனு முதைய காலையில் நியமந்
தீர்க்கமாய் அகாரமே செபிப்பாய்
செபித்திடு முதய காலமே அகாரம்
தீட்சையு மானபின் தெளிவாய்

முருவெனும் மாலை யதனிலே உகாரம்
வசனியும் உகாரதீட் சையதாம்
வரும்வினை காலன் மாண்டுபோய் நீறாய்
வச்சிர காயம தாமே.

11

வச்சிர காயஞ் சிவசக்தி யிரண்டின்
வகையறிந் தன்புபுண் டருளில்
வசியவை ராக்கியம் அதுவொரு மனதாய்
வாசியை வரவழைத் துள்ளம்
உச்சித மதுரெண் டறிந்துவொன் றறிந்து
யுக்தமா யிரண்டுமொன் றுறவாய்
உடலுயி ரிரண்டு மொருவழி யுளதா
யொருகடி கையுமே பிசகா
சச்சிதா னந்த சதாசிவ சம்புவைச்
சரிசதா காலமும்பிரியாச்
சாரமே அகாரம் மகாரமே உகாரந்
தன்னுக்குட் டான்மகிழ்ந் திடினும்
மச்சதோர் பொருளென் றறிந்ததோ டதுவாய்
மவுனம்வைத் துகந்துகாற் றிடினும்
அண்டர்தன் பிரானுந் தொண்டருக் கடிமை
யாகிடி லாதியா யமர்ந்தே.

12

ஆதியு மந்தப் பதவியிற் சேர்ந்தே
அருளில்நின் றற்புத நாத
வமுதமே யுண்டு காலையிற் சிவமு
மறிவது மாலையிற் சத்தி
நீதியாய் நெஞ்சும் நிலைதவறாமல்
நெறியதாய்க் கலைபிரி யாமல்
நின்றவன் வாதி கருத்துளா னெவர்க்கும்
நீதிமா னிடவரி லொருவன்
ஓதிய கற்ப முதலெனுந் தீட்சை
யோராண்டு அகாரமே செபித்து
உகந்துடன் கரத்தே உன்மனங் கனிய
உகாரமே யிரண்டெனுந் தீட்சை
சோதிப்பிர காசந் திருவேணு மேறச்
சுகாதீத முருவெனு மேறச்
சூட்சும தேகமெய்திடும் பின்பு
சொன்மொழி யியம்பிட லாமே.

13

மொழிவது மறிய அகாரமோ டுகாரம்
மூட்டியே கூட்டிப்பூ ரணமாய்
மூன்றுஆண் டதனி லிரண்டொன்றாய் மருவி
மூலமென் றமுதமே வுண்டால்
ஒழிவது விலகும் ஊழ்வினை யகலும்
உடற்குள வருத்தமு மொழியும்
உள்மூல வாசிச் சுடரில்நின் றிலங்கும்
ஒங்காரக் குண்டலி வசியம்
வழிவதா மமுதம் வாசியுஞ் சுடரில்
மருவியே அமுதமும் வடியும்
வச்சிர தேகம் மரணமு மிலைபார்
மனோமணி கிருபையு முண்டாம்
இழிவது மில்லை யெம்பிரா னருளால்
ஏகமாஞ் சோதிப்பிர காசம்
இகபர மாயா காசமென் றதுவர்
யியம்பினர் முன்னவ ரினியே.

14

இனியமா மூல மதனிற்கால் கொண்டே
யெழுந்தண்ட வரையி லுலாவி
இத்துடன் மருவி யிதுபொருள் வாசி
யிவையெனு மொடுக்கமெய் யடியை
வனிதருந் தாதி யமர்ந்திடு மட்டும்
மண்டுமா காயத்தி லடர்ந்து
வையகந் தன்னில் மேகமதாய்த் திரண்டு
வகைபல வாகவே யிருந்து
மனியவே காரிய சாகரஞ் சூழ்ந்து
வான்கதிர் மீளவு முயர்ந்து
மாறுகால் தூக்கிக் கதிர்மதி பெருமை
மரக்காலைப் போல்வரு ஷிசித்துக்
கனியவவ் வருவால் உவரது அகன்று
களிப்பிலா மலுஞ்சுத்த சலமாய்க்
காருநீ ரதீத சலமதாய்ப் பொழிந்து
கழிந்தது பூமியில் விழுந்தே.

15

பூமியி லிலகும் உயிர்பயிர்க் குதவி
புவியெலாம் புலனது சொரிந்து
புவனமா திதமும் வாரிநீர் பொழிந்து
புகழ்ந்துடன் செந்துகள் தழைக்க

வாமங்கொண் டவைகள் மதியெனு மமுரி
 மாறிட வுவரகற் றிடினும்
 வாருதி நீர்போய் பளிங்குவெண் ணிறமாய்
 வருஞ்சுத்த சலமது வாகிச்
 சோமநீ ரதுவாய்த் தெளிந்துபுட் கரணி
 சுகாதீத சிவகங்கை சூட்சுஞ்
 சுத்தவித் தெனவும் பொருளதா யறியச்
 சுயம்புமே தினியெலாம் படைத்துத்
 தாமுமே விளங்குந் தரணியும் விளங்குஞ்
 சாட்சிகண் டிடுமகத் துகளுஞ்
 சமுத்திரத் ததுநீர் நவசல மதுசெய்
 சாரநீ ரதுசுத்த சலமே.

16

மேகவிந் தமுரி நீர்சுத்தி சலமாய்
 மிகுத்ததோர் சைலமென் றதுபோல்
 விந்துநீ ரதுபோய் சைலமாய்ச் செனித்து
 விரவியப் புவில்ரவி சேர்ந்தால்
 வேகமே அதீதம் உகாரமில் வருவாம்
 வீழ்விந்து உகாரமுஞ் சேர
 விருப்பமா முதகம் நீருமப் பிதுபேர்
 வினவுமுப் பதுரவி பிள்ளை
 வாகுடன் மதிவிந் தெனும் ரவிநாதம்
 மதிரவி சாரமுங் காரம்
 வருங்கார சாரம் இரண்டுமுன் னுருவில்
 மகிழ்ந்து கொண்டது தெளிந்திறுநீர்
 யோகமாஞ் சித்தி சிவந்தனைத் தொழுது
 உறுதிவைத் தொருமன துனதுள்
 உற்பவ மறிய மகாரமாந் தீட்சை
 யுடனவை யடக்கம்வைத் திடினே.

17

அடக்கம்வைத் தறிவில் மனந்தெளிந் தோர்கள்
 அகலநின் றருள்தெளி யாதோர்
 அம்புவிமாந்த ரனைவரி லொருவன்
 அடுத்துமே குருவருள் காத்தோன்
 கடக்கநின் றோர்கள் கருவறிந் தனர்கள்
 கருத்தினிற் கற்பசா தனையைக்
 கருவறி யாதோர் கருத்துடன் குருவின்
 கடாட்சமே கருணையா னந்தம்

கொடுக்கவுங் குளிரிந்த குவிந்ததோர் மனமாங்
குளிரிலாக் கல்லுமே கல்லு
கூர்மையென் றதுகல் குளிர்ந்தகல் லூணிக்
குறுத்திட மவுனம தாகும்
வெடுத்திடா மவுன மெனுஞ்சிப்பித் தோடு
மிவையதை யடக்கம தாக
வெளிவரா திடினும் மிகவநு சரித்து
விவேகமாய் வரவழைத் துணர்வாம்.

18

வரவழைத் ததனை தெளிந்தவ ரமுரி
மதிசுத்த சலமதிற் காய்ச்சி
மதிசலஞ் சுண்ட வதீதகத் தியதாம்
மவுனமாஞ் சிப்பிதோ டெடுத்துத்
திரமெனுந் தீஷை தசவரை யாண்டு
செய்தவர் சருகது சமனாய்ச்
சேர்த்துட னதற்குச் சரிநிகர் கூட்டித்
தெளிந்தவ ரமுரியா லாட்டிக்
குறைவரு காமற் காமப்பா லமுரி
குறித்துச்சொன் னவர்சிரந் தெரிக்குங்
குவலய மனிதர் வாசம்வீ சாமற்
குறித்துமை அரைத்துடன் மெமுகாய்
பரவச மிதுபார் வில்லைய தாக்கிப்
பானுவென் றதீதமாய் ரவியிற்
பண்புடன் காய்ந்து பின்புநீ யதனைப்
பக்குவ மாயெடுத்த திடுமே.

19

பக்குவ மறிந்து அகலில்வைத் ததன்மேல்
பதியமே லோடது மூடி
பகர்ந்துமண் சிலை சந்துகள் தெரியாப்
பரிவுடன் செய்துபின் புடத்தில்
மிக்கவ மிலாமல் விளங்கிடுஞ் சாவல்
விபரமாய்ப் போட்டெடுத்த ததனை
மிகுந்ததோர் குருவி னருளினால் மலர்ந்து
மிகநிறந் துய்யவெண் வெளுப்பாம்
புக்குவ தமுரி மதிசல மதனிற்
புனலதிற் பணவிடை தாக்கிப்
புகழ்பெற வுட்கொண் டனுதினம் பூசி
புதுமையென் றாக்கையும் வலுக்கும்

இக்குவ லயத்தோ ரிதையறி யாம
விரந்துண்டு பொருளறி யாமல்
இயாவருந் திகைத்து இறப்பது சதமென்
றிருந்ததி னாலெமன் வினையே.

20

எமலபி யகற்று மிகபரங் காட்டு
மிளவய தாகிடும் நரைபோய்
இறப்பிறப் பகற்றுங் குருபர னருளா
லிகழ்ச்சியென் றெண்ணிட வேண்டாம்
உமையவ ளறிவா ளிமையவர் காண்பா
ருண்டிடு மமுரியிற் றாக்கி
உடனண்ட பற்ப மெடுத்துப்பக் குவமா
யுறுதியாய் மண்டலங் கொண்டால்
நிமைநிமைத் திடும்போய் உன்னுட சரீரம்
நிகரிலாச் சட்டையும் உரிந்து
நிச்சய மிதுபார் நினைவதாய் நிகழ்ந்து
நீடுழி காலமும் வாழ்வாய்
தமைகழிந் தாண்டில் அமுரியுண் டிடக்
கசடுகளபோய் வினையது அகலும்
தரித்திரம் நீங்கிக் கனகமாஞ் சடலம்
சாத்திர மிதுகரு வாமே.

21

ஆகும்ப் புவியி லாரறி வார்கள்
அண்டத்தின் கூரதி சயத்தை
ஆதியா மீச னருளிய கல்லுப்
பறிவதே அண்டமே மவுனம்
பாகமில் விதமாய் அடிநடு முடியும்
பகருஞ்செய் பாகமும் வகையாய்ப்
பகர்வது கவன முடனருள் காலம்
பலவர்த்த மானமு முணரப்
போகியா காமற் கருவுரு வதுயேர்
பூட்டிடுங் கருத்துமே புகல
புதுமையாய்க் கெவுன கேசரத் தருளின்
புகழுடன் கிரிகையிட் டகலா
சோகசீ கரமாம் நிலைதவ றாமற்
றொழுதுட னிருக்கவுந் தலமுந்
தோத்திர மாகக் கவனமில் லாமற்
றொடுகுறி சங்கைக ளறிந்தே.

22

சங்கைக ளனேக மதையெடுத் துணர்ந்து
தன்மையும் வண்மையுஞ் சகத்திற்
சாவதோ ரொளிப்புஞ் சாஸ்திர மறைப்புந்
தனையெலா மறியகுஸ் திரமாய்த்
திங்களு மதியும் சோமனும் நிலவும்
சிவனுமே சிரசில்வைத் தொளித்த
செகமெலாம் நிறைந்த சந்தர புஷ்கரணி
செயலெலாம் வளமதாய்த் திருத்தி
மங்களம் புகழும் அகத்திய முனிவன்
மாட்டிய தவத்தினா லருளும்
மனமகிழ்ந் தடியேன் புலத்திய னெனும்பேர்
வசனமா யிரத்தின்குஸ் திரமாம்
கெங்கையென் றழகஞ் சடைமுடி கோசம்
கின்பாகர கிருபையும் விளங்கக்
கலசர மெனும்பேர் கற்பசா தனை நூற்
கேள்வியென் றறியுரை செய்வாம்.

23

செய்விதப் பரீட்சை திருத்தமாயருளச்
சித்தர்கள் பதினெண் பேரெடுத்துச்
செங்குரு முனியால் அடியனாய்த் தொண்டு
தேறியே தெளிந்துரு வாகி
மைவிழி யுமையாள் மலர்ப்பதம் பணிந்து
மதுரசெந் தமிழினால் நூறும்
வசனமாய் ஞான வழியறிந் துணர்ந்து
மதியினாற் கற்பசா தனையைக்
கைவசப் படுத்திக் காயமே வலுத்துக்
கனகமாந் தேகம தாக்கிக்
காரமுஞ் சாரங் கருக்களின் குட்சங்
கதிர்மதிக் கருத்தினை யாய்ந்து
ஐவகைச் செயநீ ரமுரியென் றறிந்து
அமுதசஞ் சீவியால் மாறி
அகாரமென் றருளின் உகாரமே வலுத்து
அப்புலா லுப்புக்கட் டுணர்ந்தே.

24

உப்புலா லப்பு உவரது நீக்கி
உகாரத்தால் அகாரமே கட்டி
உடற்கச டகற்றி யொருவழிப் படுத்தி
யூதிடுங் கண்டதா ரையினில்

அப்புலா லாவி யனுதினம் வாசி
யகன்றுபோ காமலும் ரேசி
ஆவ்பூ ரகத்தி லடங்கிடு மானா
லடர்ந்துகும் பகத்தினி லொடுங்கி
இப்புவி தனிலே யிருந்துமே மூல
மிதுநடு வணையினிற் கும்பித்
தியல்பெறக் கண்ட தாரையி லூதி
யிசைவதாய் வசப்பட வாசி
முப்பது முடிய ஆண்டுபத் தாசான்
முறைப்படி குருமுடித் துணர
முடிந்தவிச் சூட்சம் சித்தருக் குரைக்க
முடியது வணங்கினோ முணர்வாம்.

25

வணக்கம்வைத் தன்பாய் மகத்துகள் தொழுது
வசனவை ராக்கிய மொருசார்
வடிதொழு தனைவோ ரிதுகரு விளக்க
மறைபொருள் விரித்துதான் விளங்கும்
இணக்கமாய்த் துதித்து ஐவகைப் பொருளை
யினமதாய்ப் பிரித்துரைத் திடுமென்
றிணங்கிடு மாசான் அகஸ்தியர் கிருபை
யெய்தவு மிருகரங் குவித்துக்
குணங்குறி யாக வுபதேச மளிக்கக்
குவட்டுசித் தர்களு மேகக்
குவலய மனித ரனைவரி லொருவன்
குறித்துடன் கற்பங் கொண் டுணரச்
சுணங்கன்போ யடுக்கத் தவநெறி யாகச்
சூட்சமென் றருள்திரு நடனந்
தொடுகுறி காட்டி யெடுத்து நூல் கொடுத்துச்
சுழிமுனை யறியவுஞ் சொல்வாம்.

26

சொல்வதோர் கற்ப சாதனை யதற்கே
சுத்தபத் தியமதை யுரைக்கச்
சொக்குநல் லெண்ணெய் கடுகுமீ னிறைச்சி
துப்புந்தாம் பூலத்தின் சுண்ணம்
கொல்லவந் திடுங்கள் ளபினிசா ராயங்
சுத்தனாங் கோரக்கர் மூலி
கோழியோ டெருமைப் பாலும்நெய் புகையுங்
கொங்கை மின்னார்களின் போகம்

அல்லொடு பகலும் மனதுசஞ் சலமும்
அம்புலி மனிதர்க ளுறவும்
அதிகநித் திரையுஞ் சோம்பலுங் கோபம்
அகற்றிவ் வழியெலா மகல
நில்லும்நன் னெறியாய் நெறிதவறாமல்
நினைத்திரு வதிநடை கூடா
நீபகம் பாற்பச் சரிசிபோ சனங்கொண்
டினமதா யிருந்திட வியல்பாம்.

27

இருந்திடப் பாசிப் பயரொடு மிளகு
மினமதாய்ச் சீரகம் பசுநெய்
இயல்புளி யாரைக் கரியவேம் பதுவு
மிலைக்கொருக் காயத்தின் புளியும்
வருந்துசம் பழச்சார் புளியதின் தளிரும்
வகுப்பது சிறுகீரை வழங்கு
மதியில் நித் திரைபோய் ரவியில் நித்திரைசெய்
மனது வைராக்கிய தவமாங்
கருதிடு மனதின் கசடது அகற்றக்
கருணைகூர்ந் தருள்சொர்க்க பதமே
கருத்தது நிலைக்க ரவிமதி தீகை
கடாக்ஷம்பெற் றுய்யசிவ பூசை
குருபரன் கிருபை அந்திசந் தியுமே
குறைவரு காமலுஞ் செபிக்கக்
குறித்திடுஞ் சடலந் தீவினை யகற்றிக்
கோபத்தீ பிரிந்துபோய் விடுமே.

28

கோபாக்கினி யகன்று அங்கியு மதுபோய்
கூர்ந்துமெய் நிலைத்திடு மாகிற்
கூத்தனு மதிதான் திரோதகை யாகிக்
கொல்வரும் மாயையு மகலுந்
தபாதவம் நிலைத்துச் சிவவிந்து மமுரி
தான்திருச் சக்தியைப் பூசி
தவம்நிலைத் திடுமே காயசித் தியுமாஞ்
சருகிடா திருகற்பம் நிலைக்குஞ்
சபாசரப மகலுஞ் சதாசிவ னெனும்போர்
சடலமும் வலுத்துசா ரணையால்
சர்வசித் துகளும் எட்டெட்டு மாடுந்
தரணிமா னிடவரில் தசவான்

டுமாமது அமுரி மலப்புளி யிரண்டாம்
உடல்வினை யகலுமுன் னிதமாம்
உலகமா னிடரும் இதையறி யாம
லுண்டதோர் அனமும் னிட்டனரே.

29

அனைத்துமே படைத்த சிவமது சலநீர்
அகாரமே அமுரியென் றிடலாம்
அறிவது சத்தி உகாரமென் றிடலாம்
அதீதமாம் புளியெனு மதுபேர்
புனலெனு மமுரி பொருந்திடா மலுமே
புவிதனில் மனிதர்கொண் டவமாய்ப்
புகலப் பத்தியஞ் செய்தனர் சடலம்
பொல்லாமை யால்வாயு மீறி
வினையது குழ விலக்கமாட் டாமல்
விதமறிந் ததையகற் றாமல்
விந்து நீ ரகற்றி விவேகமு மறந்து
விழலதாய்ப் புலம்பியே பிணியால்
தனதுபுத் தியும்போய் சத்தியென் றறியார்
தரணியில் மாதர்கள் நாதஞ்
சத்தியென் றெனுமாய் மாதவி டாய்கொண்
டம்புவி தனிற்றயங் கினரே.

30

தயங்குமா ணாக்கர் அவனியில் மாதர்
சைகையே செய்துமா தாந்தம்
தனையுணர்ந் துட்கொண் டதீதநோய் பிணிவந்
தனலினாற் சயமீளை காச
மியங்குவ ரதீதம் சடலமு மழிந்து
மிகவினை சூழ்ந்துமாண் டிடுவார்
மீண்டிடா தழியா துண்டதோ ரமுரி
விடாமலு முண்டுணர்ந் தோர்க்குத்
தியங்குவ திலையே தேகமு மழியாச்
செலமன லதுக்குமே ஆசையா
திருத்தமா மூலப் புளியது வாகுந்
தெளிவதோ ரமுரியுப் பாகும்
மயங்குவ திலையே புளியுட னுப்பு
வகையறிந் துட்கொள வசனம்
வச்சிர தேகஞ் சிவனருட் சத்தி
மதிரவி யெனவறிந் துணரே.

31

அறிந்து மிகப்பொருளை யசங்கிதப் படுத்தா
தமுதமென் றிதையறி யாமல்
அடுத்துமே உட்கொண் டனுதின மறவா
தாக்கையும் வலுத்துமே பலக்கும்
நெறியிது கற்ப மமுரியு மாதல்
நிகழ்த்திடப் புளியுப் பிரண்டும்
நிசசத்தி சிவமா யிதுவுட லுயிர்தா
னிலையறி பருதியு மதிதான்
பிரிந்திடா தெனுமே சுடரில்நின் றிலங்கும்
பெருமைதான் கொடுமுடி பேதம்
பிரமாண்ட மாமேரு மதிகயி லாசம்
பின்னுமே உரைத்திடப் பிசகா
தெரிந்திடு மண்டந் தனிற்சிவந் திருக்குந்
தீயெனுஞ் சுடர்ஜெனித் திருக்குந்
திகைத்திடா திடினும் பூரண வழலை
செய்தியாம் பிறத்தியாய்த் தனியே.

32

தனியதாய்ப் பிரித்து அகாரமாண் டொன்றிற்
சாதிப்ப தெனுமமைப் போனாய்ச்
சற்குரு வெனப்பீங் கானத்திற் சுடரைத்
தாக்கிப்பூ நீரதின் சமனாய்
இனியதாய்ப் பிசைந்து ரவிதனி லிருக்க
இளகிடும் ரவிமுகந் தனிலே
எம்பிரா னருளா லியம்பிட வினிக்கே
ளெவர்களு மறிந்திடா மலுமே
கனிந்திடு மிதற்கு நிகரது வாகக்
கற்பூரஞ் சரிசமன் கூட்டிக்
கருதியே நாலி லொன்றிடு சாரங்
கலந்ததைக் கல்வத்தி லாட்டிச்
செனித்திடா ததுபின் ரவிதனிற் றாக்கிச்
செவ்விதப் பரிசைக்கண் டினிக்கேள்
தீர்க்கமாஞ் சுடரு மெழுகது வாகுந்
தெளிந்திட்டிர் சுடரிது வாரே.

33

சுடர்மெழு கதனைச் சொல்லவு மெளிதோ
சூட்டும்பூ நீர்மூலப் புளிதான்
சுத்தமாய்ப் பத்தாண் டுகமையாய்க் கொள்ளச்
சுகாதீதச் சுண்ணமாய் மலருஞ்

சடமதுக் கமுரி சாரம்பத் தாண்டு
தகைமையா யிரண்டுமுண் டிடவுந்
தபோபலத் ததனால் வழலைப்பூ ரணமுந்
தனியெடுத் ததுரவி படவே
புடமுழக் குகையிற் பொருமியே நீறும்
பூநீரும் புளியது வாகும்
புலனது அமுரி கரியுப்பென் றிதன்பேர்
புகட்டினார் மறைபொரு ளாகப்
படரக முனதுள் எிருகரு விளங்கும்
பாரினி லண்டக்கல் வழலை
பார்த்திடு வெளியிற் சமாதிவைத் திருந்த
பக்குவ மிதுமூன்று முப்பே.

34

முப்புவிந் திடத்தில் முடிந்துமே யிருக்க
மூவுலக காத்த மனைத்தும்
மூடமாய்த் திரிந்து அலைந்திடும் பேய்போல்
முப்பூவை யறிந்திட லாமோ
செப்பவொண் ணாது செகதலத் தோர்க்குச்
செப்பினாற் செய்கைபொய்ப் படுத்துஞ்
செகந்தனிற் சுணங்கன் போற்றிரிந் தோர்க்குச்
சிவவிந்து நாதமுந் தெளியா
இப்படி யென்சா ணில்லத்தி லிரண்டு
மிருப்பதும் வெளியிலொன் றிருக்கும்
இதுவெகு புதுமை யாவரு மறியா
ரேங்கியே வாதமுஞ் சுடுவார்
வெப்படி மூன்றும் விளக்கொளி போல
விளங்கிடி லிதுகுரு வாகும்
வெறிபிடித் தவர்போல் மேதினி தனிலே
வேடம்பூண் டிருந்துமாண் டனரே.

35

மாண்டிபா மலுமே வழலைமுப் பொருளின்
வகையறிந் தறிவினில் மகிழ்ந்து
மதிபெறுஞ் சரிதை வழியிது சிவமாம்
வளர்பிறை சிவத்தின்கு றெனலாங்
காண்டிப மிதுபார் கிரிகைசத் தியதாங்
கருத்தறிந் திதனுட கூறு
கனயோக ஞான வழியெனு மறியக்
கற்பமே சத்தியஞ் சிவமாய்ப்

பூண்டிடுஞ் சத்தி சிவபூசை மார்க்கம்
பொருந்திடும் ஞானயோ கத்திற்
புகழ்பெருங் கமலம் பூரண வழலை
பொரியெனுஞ் சுடரதே மவுனம்
ஆண்டுபத் தெனவும் அமுரியும் புளியு
மானபின் சுடரண்ட வழலை
அதீதமா மெழுகு சமாதியோ கத்தி
லறுகவை யகற்றியுண் டனரே.

36

அறுகவை யகற்றா காயமா மெழுகு
அமுரியி னணுவள வருந்த
ஆண்டிரு பதமாய் ஆவின்பா லொன்றை
அனுபவித் திடுமரி தரிது
சொருபசித் தியதாஞ் சுடர்மெழு கதனாற்
குட்கும சித்தியாஞ் சொன்னோஞ்
சுகாதீதச் சடலம் வலுத்துமே யிருக்கும்
சுழிமுனை திறந்திடு மவுனம்
பரவச மிதுபார் தவமது யிருத்தும்
பரவச மிகுத்திடும் ஞானப்
பரப்பிரம்ம வாசி நிலைத்துகுண் டலியிற்
பராபரன் தரிசின மெய்துந்
திறவுகோல் நந்தி யொளிவின்கூ றதனாற்
றுய்யவெண் ணமுதமாஞ் சரீரஞ்
சோதியாய் விளங்கும் தேவனென் றெனும்பேர்
சுத்தமெய்ஞ் ஞானியென் றறியே.

37

சுத்தனா யுலகிற் கற்பசா தனையாற்
சூக்ஷ்மப் பொருளதை யறிந்து
சுகவசீ கரமா யுலகிற்சித் தாடச்
சுடரெனுங் கல்லுப்புச் சுண்ணம்
விந்துவித் ததீத வுப்புடன் புளியும்
மெய்யினி லறிந்துபின் வெளியில்
வேகமென் றதீத அண்டக்கல் லுப்பின்
விபரமாய்ப் பிரித்துயா னருள
சத்துடன் சித்தா னந்தசித் ததீத
சர்வமா தீதமுஞ் சரமாய்ச்
சாக்ஷி நூற் பிறழாத் தகைமையா யுணரச்
சண்டனு மணுகிடா திருக்க

உற்றதோ ராதி யந்தமா யிலகு
முகத்திடு மாதியு மந்த
உவமையவ் வருவில் அண்டபிண் டமுமா
யுருவினை யின்னதென் றுரைப்பாம்.

38

இன்னதென் றுரைக்க யினியண்ட பிண்ட
மிதுக்குப்பேர் நாதவிந் தெனினும்
இதிலொடுங் கிருப்ப தெனுந்தல மறிய
இகபர வெளியினி லிருக்கும்
உன்னுளே பரமா யுலாவிடு முயிர்தா
னொடுங்கிடும் போதுயி ருனைவெட்
டுருளையா முலகில் ஊமையென் றறிய
உவமையெப் படியென லுரைக்க
அன்னமே பரமாய் அண்டமென் றதுவாய்
ஆதியுப் பரியவும் முடிவாய்
அந்தவுப் பதுவாய் அதுகல்லுப் பதுவாய்
அறிசிரந் துய்யவெண் ணிறமாய்
சொன்னசொற் பொருளாய்ச் சுத்தகல் வெளுப்பாய்
சோதியாய்ப் பரப்பிரம மதுவாய்ச்
கடரதாய்க் கமல கபாடமோ டதுவாய்ச்
சுதனர னமுதெடுத் துணர்ந்தே.

39

எடுத்துண ரமுது இனியுல கத்தி
விடறுவா ராமலு மிருந்த
யீசனுண் டடவை யிதனைப் பேசாம
லிதனுட பெருமையென் றதனால்
தொடுத்தன ரீச னெனும்பிர பல்யந்
தோய்ந்திடுஞ் சொருபசித் தியினாற்
சுந்தரப் பேர்கொண் டதிசய மிதனைச்
சொல்லவு மெளிதேநா விலைபார்
அடுத்துமே நீச்சு அதீதநீச் சாகும்
அண்டத்தின் கூறினை விளங்க
அண்டக்கல் வெளுமை அதனினுள் வழலை
யருவுரு கருக்குரு வாகுஞ்
சுடத்திலுண் டான சாரத்தின் புளியைத்
தலைசிர சதுமுடி காரம்
தனிக்குரு வருளின் பரகுரு வண்ட
சாதனை யினியுரைத் திடவே.

40

உரைத்திடும் வழலை முறைதனை விளங்க
 உற்பன மெனும்பரா பரமாம்
 ஒளியெனு மண்டக் கல்லிதை யெடுத்து
 உரலினி லிட்டுமே தாக்கி
 வரையிருப் புலக்கை மாட்டியே சாடி
 மாவது போலதும் வருதல்
 வகைவடித் தெடுத்து வளமெனும் பாண்ட
 மதனிலிட் டமுரியென் றதுபார்
 திரையிலாச் சுத்த சலமதை யூட்டித்
 திருத்தமாய்க் கரைத்துடன் மூன்று
 தினத்தியல் செலுத்திச் செயலதாய்த் தெளிந்து
 தீர்க்கமாய்ச் செலமிருத் ததையும்
 புரையிலாப் பீங்கா னதனிலுட் டாக்கிப்
 பொருந்தவைத் திடுரவி முகத்திற்
 பொருமிநீர் சுண்டும் பதமறிந் தெடுத்துப்
 புகலவும் அமுரி விட்டிடுமே.

41

அமுரியென் றறியா ரதுசுத்த கங்கை
 ஆண்டுபத் ததுஜல நீர்தான்
 அருணசா ரணையா லதுவுண்டுமாற
 ஆணுடன் பெண்ணுமே கூடி
 வமுதமாய் வருதல் பரவிந்துநாதம்
 மகிமையின் நீர்தனை விட்டு
 வளமதா யூட்டி வகையுடன் கரைத்து
 மாறவே மூன்றுநாள் தெளிந்தால்
 கமுர் வருகாமல் முன்செய்த பதமாய்க்
 கனரவி முகந்தனிற் றசநாள்
 கருதிடு முறையாய் கரைத்துடன் தெளியக்
 கல்லுப்பின் கசடெல்லாம் நீங்கிச்
 சமுசய மறிய வுவரது போகுஞ்
 சர்க்கரை யதுநிற மாகுந்
 தவறிடா தெடுத்துச் சம்பழச் சாற்றிற்
 றகைமையாய்க் கரைத்தெரித் திடவே.

42

எரிக்கவும் நீர்கண் டினிவருங் குமுத
 யிதுபதம் வருதலிற் களிம்பத்
 தியல்பதாய்ச் சிவந்த யெண்ணெய்யு மாறி
 யிருப்பதாற் கல்லுப்பென் றிதுபேர்

கரிக்கிநீர் கசடு களிம்பது மருந்து
கைப்பது பரிசுத்த மெனுமாய்க்
கல்லுப்பின் பெருமை காட்டினார் பெரியோர்
கண்டுங்கா ணாமலு மறைத்தார்
வரிப்பதுங் கசிவு மாறிடுங் களிம்பு
மகிமையென் றெண்ணெய்யும் நிலவாய்
மதிநிறம் வெளுமை பளிங்கதி னொளிவாய்
வகுக்கவச் சிரமதின் வலுவாய்த்
துரியண்டச் சிப்பி யெனுமழு ரியிலே
துய்யவெண் கல்லுப்புண் டாச்சு
சுத்தமாம் பூநீர் வழலையுப் பெனவுந்
தொடு துவர்ப் பூவெனப் பேரே.

43

உவருப்பென் றிதுபேர் உயிர்ப்புவென் றறியும்
உசிதமாஞ் சுத்தவிந் தெனும்பேர்
ஒளிவெளி யாதி யுப்புவென் றிதுபேர்
ஒகோகோ சிவமெனும் நாமம்
கவரதிந் கோடி சிவசக்தி பெருமை
கண்டிடும் அகாரமே உகாரம்
காட்டொணா திரண்டும் அகாரமே விந்து
கருத்தறி உகாரமே நாதம்
துவல்விந்து நாதங் காரமுஞ் சாரஞ்
சொன்னசொல் லறியிதன் விபரஞ்
சுருதியாம் ப்ருதிவி அப்புவென் றிதுபேர்
சோதியப் புப்பது சேர்ந்து
தவறிடா மலுமே அப்புவுப் பதுவுஞ்
சார்ந்திட விரண்டுமொன் றாகிச்
சுலகித் துக்குஞ் சற்குருவாகிச்
சாரமுங் காரமுஞ் சேர்ந்தே.

44

கார்கார சார கற்பசா தனையாற்
கருவுரு விரண்டுமொன் றாகிக்
கலந்திடும் பருவங் கண்டுபத் தாண்டிற்
கருத்துட னெடுத்திடு பாண்டம்
நீர்குத்த அமுரி சலம்படி நாலு
நிகரில்லாப் புளியது படிதான்
நீயிரண் டையுமே கரைத்தவை தெளிய
நிகழ்திரி தினங்கழித் திறுத்து

வார்த்தெடுத் திடப்பீங் கானத்தி லூட்டி
 வசனியும் ரவிமுகந் தாக்கி
 வற்றவைத் திடுநீர் சுவறிடு மமுரி
 வார்த்துப்பின் கரைத்துமுன் தெளிவாய்
 பேருற வாக ரவிமுகங் காயப்
 பிரித்துமே தசவிசை மாறப்
 பின்புசந் திரன்போற் சுத்தவெண் மையதாய்ப்
 பிறங்குப்புச் சத்தியின் பேரே.

45

பேருமைப் பொருளிற் பிறங்குமென் றறியும்
 பேதமே பிரித்துயான் விளங்கப்
 பெரியதோ ரதீதப் பரப்பிர்ம வஸ்து
 பேசரி தெனினுமே பிசகா
 பாருள பசுமை பசுந்துமண் தண்ணீர்
 பச்சையென் றிதற்குப்பேர் சொலவும்
 பராசக்தி யுப்பு வென்றிதன் பேரு
 பரியேம சத்தியென் றிதுபேர்
 நீருள்ள நாதம் நாதாந்த மெனும்பேர்
 நிகழ்த்திடுங் காரமென் றிதுபேர்
 நேர்மையுள் ளதீதம் பூரமென் றிதுபேர்
 நேர்மையாஞ் சத்தியுஞ் சிவமுஞ்
 சாருமே யிரண்டு மொன்றதாய்ச் சேர்த்துச்
 சம்பழச் சாற்றினா லரைத்துச்
 சாடிமை யதுபோல் மெழுகது பதமாய்ச்
 சருகிடா வழித்தெடுத் திடுமே.

46

இடும்ரவி முகத்தி லிதனைவைத் தியல்பாய்
 இரவியிற் காய்ந்தபின் பதமாய்
 எடுத்துப்பா ரிரண்டும் ஒன்றதாய்க் கூடி
 யிருக்குமிந் துப்பினை யறியக்
 கடும்ரவி முகத்திற் கலந்துப்பு அப்புங்
 காரமுஞ் சாரமுங் கூட்டிக்
 கதிரவ னொளியிற் கூட்டிடும் வலுத்துக்
 கல்லுப்போற் சத்தியுப் பிருக்குந்
 தடுத்ததின் பேரைக் கேளதின் நாமஞ்
 சாற்றிட ஆதியுப் பதுவாந்
 தற்பரா பரத்தின் பரப்பிர்ம வுப்பு
 சத்குரு வுப்புவென் றிதுபேர்

விருத்திடை பரத்துக் குயிரென அறிவாய்
மேல்முடி மேருவா காசம்
விளங்கிய சத்தம் நாதமென் றாச்சு
விபரமும் ஆதியென் றறியே.

47

ஆதியாம் விந்து அண்டக்கல் லுப்பு
அத்துடன் நாதவுப் பதுசேர்த்
ததுசரி சமனாய்க் கல்வமேற்றாக்கி
யந்தச்சம் பழத்தின்சா ரூட்டி
ஓதியீ ராறு சாமம்விட் டாட்டி
யோர்மையாம் மையது பதமாய்
உப்பது வருதல் மெழுகது போலும்
உகமையாய் வழித்தெடுத் ததனை
நீதியாய்ப் பில்லை பிடித்துடன் ரவியில்
நிலைத்திடுங் கடுரவி முகத்தில்
நெறியதா யுலர வலுத்தகல் லதுவாம்
நேர்மையாய்க் கணீரெனி லெடுத்து
வேதியா மிதனைக் கொட்டிடுஞ் சத்தம்
வெண்கல நாதவோ சையதாம்
வெளியெடுத் தோட்டில் வைத்துமே லோடு
மிகச்சந்து முடிமண் செய்தே.

48

சந்துமண் சீலை சாத்தியே ரவியிற்
றானதை யெடுத்துமே சார்வாய்ச்
சத்குரு சிவத்தின் றவத்தினாற் பூசை
தவறிடா நிஷ்டையோ கமுமாம்
சுந்தர கண்ட தாரையில் வாசி
சுகமொரு கடிகைதா னூதிச்
சுழிமுனை திறக்கத் தொழுதுடன் துதித்து
சுடரொழி மேவியே போற்றிக்
கெந்திர மவுன கேசர மெழுப்பிக்
கேசரி யெனுமடி பணிந்து
கிலேசம்வா ராமற் கதிபெற வெளியிற்
கிருபைவைத் தொருமன தாகி
அந்தர சத்தம் விசும்புகொண் டருவி
யர்ச்சித்து மடிபணிந் தமிழ்தம்
அங்கார தனைசெய் தொருமுழப் புடத்தி
லறிவறிந் தக்கினி மூட்டே.

49

மூட்டுமுப் பூவை முனியருள் போற்றி
 முக்கிய மாகவும் புடத்தில்
 முனிந்திடாத் தணலிட் டாறிடும்பதத்தில்
 முப்புவை யெடுத்துடன் பார்க்கக்
 காட்டுங்கை பாகங் காத்தொரு மனதாய்க்
 காருமே காத்தெடுத் ததுபின்
 கமலமா மலர்முப் பதும்நில வதுபோற்
 காந்தியென் றறிவது மெளிதோ
 பூட்டுமே திறக்கும் புட்பம்போல் நீறும்
 பொருமியே சுண்ணம தாகும்
 புகழ்து சுருக்காம் அதீதமாங் காரம்
 போட்டிடு கரத்தினி லணுவு
 ஊட்டிடுந் துளிநீ ருடன்விடும் போது
 உயிர்பதைத் திடுமொரு நிமிஷம்
 உடலெலாம் வேகுஞ் சங்கத்தின் கனிபோ
 லுடனேகொப் பளித்திடும் பாரே.

50

பருங்கிரந் தியுமாய்ப் பழுத்துமே யடையும்
 பதறிடா முப்புவின் சுண்ணம்
 பகர்பதி னெண்பேர் பரகதி யடையும்
 பராபரன் தரிசன மாகும்
 அருந்தவத் ததினால் ஆதியுப் பதீதம்
 அருக்கிரக சுண்ணமென் றிதுபேர்
 அண்டக்கல் வழலை யருள்பெருஞ் சுண்ணம்
 ஐவகைச் சுண்ணமென் றிதுபேர்
 கருவியி லுதித்த மதிரவிச் சுண்ணங்
 கமலமென் றதுசிப்பிச் சுண்ணம்
 கருணையா னந்தக் கற்குண்ண மிதுபேர்
 கற்பூரச் சுண்ணமு மிதுபேர்
 திருவினா லமைத்த கருவிதன் பெருமை
 சிரோமய முப்புவின் சுண்ணஞ்
 செகதலம் புகழும் சுண்ணத்தின் பெருமை
 ஜெயம்பெறு சுண்ணமி தாமே.

51

செய்தொழில் வண்ணான் சீர்பெற்ற மார்க்கஞ்
 செப்புமுப் பூச்சுண்ண மிதுபேர்
 சித்தர்கள் மறைக்கும் நாலுக்குங் குருவாய்த்
 தெளிஞ்சிடுஞ் சுண்ணமா மிதுபேர்

கைவசப் படுத்துங் கனகமென் றிதன்பேர்
கமலபொற் பதமலர்ச் சுண்ணங்
கற்பசா தனைசெய் விதத்தினால் முப்பு
கடாட்சம்பெற் றவர்செய்து முடிப்பார்
மைவிழி மாது மாயையி லடைந்தோர்
மனிதர்கள் முடிப்பது மரிது
மாமுனி யெனக்கு வழுத்திய படியே
மதிரவி கற்பநூல் வசனந்
துய்யவெண் ணமுரி சுத்தநீர்க் கங்கை
தொடுத்தவர்க் கொருதுன்ப மணுகா
துரோதகை யாசை வைத்தவர்க் கெய்தாச்
சுத்தவை ராக்கிய வானே.

52

அயிக்கிய மிந்நூல் ஞானப்பிர சங்கம்
அருந்தவ ரனைவரும் புகழும்
ஆயிரத் துடனே நூறுமுந் நூறும்
அமைப்புடன் கற்பமுந் நூறும்
வயிக்கமா யாய்ந்து மாபதம் பெறலாம்
வழுத்துநூற் கிடைப்பது மரிதாம்
மாநிலந் தனிலே கற்பங்கொண் டமுரி
வருஷமோர் பத்துமே உண்டாற்
செயிக்கலாம் முப்பூச் செய்கைகண் டறிந்து
சித்தமுத் திகளறிந் திடலாஞ்
சீர்பெரு மமுரி தெளியவே சுத்த
செலமது தயிலம தாகிற்
சுயிக்கலா மமுதஞ் சுரோணித மிதுபேர்
சொன்னமு வாண்டினில் வேதை
சுகாதீத வாத மெதிரில்வந் துலவுஞ்
சூட்சமு மின்னதென் றறியே.

53

குதைவே தைகளுக் கமுரியே சூட்சஞ்
சுருதியின் கற்பமுந் நூறுந்
தொடுகுறிப் பரிட்சைத் திறவுகோ லிதுதான்
சுகம்பெற வேதையுண் டாகும்
வாதநூ லதீதம் பதினெண்பேர் சித்தர்
வசனித்த நூல்களும் பலிதம்
வாசிகொண் டமுத கற்பசா தனையால்
மகாசித்து மாடிட லாகும்

பூதமைந் தமுரி புலனது மதனாற்
புகழ்சுழி முனையது திறக்கும்
பொறிகுட ரதனில் நடனமுங் காணும்
பூரணத் தேகவச் சிரமாங்
காதலென் றறியக் கசடது மறுத்துக்
கசிவது மகற்றி நூலறிந்து
கனகமா முப்பூச் சுண்ணமா மடக்கங்
கற்றதோர் குப்பியிற் கருவே.

54

கருவது மறிந்து சதாசிவ மூலங்
கருதியே வாசி கொண் டுது
கமலமா யிரத்தெட்டி தழினுண் மூலக்
கருணையா னந்தவா சியினால்
அரியரன் முதலோ ரறிந்திடாச் சூட்சம்
அம்மூல மாஞ்சுழி மூலம்
அண்டமா மதனுள் ளமர்ந்துநின் றிலங்கும்
ஆதியாய் அந்தமாய்த் தோன்றும்
மருமலர்க் கனக வழலைபு ரணத்தை
மறைத்ததி னால்மதி விளங்கார்
வளாடி மூல மதின்மேலா தாரம்
வகுக்கவா தாரபோக் கதனைப்
பொருந்தவும் போக்கார் போக்கறிந் தருளால்
பொருள்கண்டு போக்கதை வகுக்கார்
புதுமைகா ணார்கள் வாக்கறி யார்கள்
புகழ்மன தறிந்திடா தெனவே.

55

கருவின் பரிபாஷை

மனந்தெளிந் தருளின் பொருள்தனைக் கண்டு
வருவதும் போவது மறிந்து
வளமைதா னறிந்து மாதவம்புரிந்து
மதியமு தத்தினால் மோட்சந்
தனதுநெஞ் சகமே தானதுவறிந்து
தன்னெறி தனக்குள்ளே தவஞ்செய்
சதுர்மறை யோர்கள் ஐந்துரு வளப்பஞ்
சாதனை சித்திபெற் றனர்கள்
கனகமா ணிக்க மெனும்பொரு ளறிந்து
காட்டினோ மைந்துரு மூலங்
கசிந்திடும் நாவில் ருசியது மறிந்தாற்
காணுமைந் துருசுத்தி கருது

முனதுமும் பொருளின் விபரமொன்றறிய
முந்தியா மடிநடு முடியும்
முன்னடி மூலம் உகாரமீ தாச்சு
மூலமாஞ் சத்தியென் நிதன்பேர்.

56

சத்தியா வதுவே நாதமென் நிதுபேர்
தனைவிளங் கிடினும நாதஞ்
சாற்றிடி லிதன்பேர் மகாரமென் றிலங்குஞ்
சருகென்று மமுதமென் நிதுபேர்
புத்தியில் விளங்கும் வாசிதா னென்றும்
பூரணப் பச்சையென் நிதன்பேர்
பூத்திடு முவர்ப்பு அடிமூலமென்றும்
புகல்வதும் நடுமூல மறிய
மத்தியு மிதுவே அகாரமே நடுத்தான்
வசனியும் அகாரமே சிவமாம்
மதுசிவ மரியசிவமெனும் விந்து
மதியிது கங்கையென் நிதுபேர்
சித்தியும் விளங்குஞ் சைலமென் நிதன்பேர்
ஜெயசல சாரமென் நிதுபேர்
தெளிந்திடு மூசி நீரெனுமுப்பூச்
செய்குரு வுப்புவின பேரே.

57

பேரணி விளங்குஞ் சந்திரபுஷ் கரணி
பிரபல்ய கங்கையென் நிதுபேர்
பேதமென் றறியச் சமுத்திர ஜலமாய்ப்
பிரிந்திட அறுவகை யிதன்பேர்
தாரணி மனித ரறியவு மிதனைச்
சடாதார வமுதமென் றிசைப்பார்
சங்கைக ளறிய விந்துவென் றிதன்பேர்
சரக்கதில் வீரமென் றிதன்பேர்
சீரணி வீரஞ் சித்தர்வைப் பமுரி
செலுத்தினார் தீட்சைபத் தாண்டில்
செயவீர நாம முடலிலுண் டான
செய்தியைப் புலத்திய னுரைத்தேன்
வீரணி நடுத்தான் விளங்கினோம் அகாரம்
மேருவே மேல்மூல முடிதான்
மேன்மையா மமுதம் மவுனமா மாதி
விசிதமிப் பெயர்களின் விதியே.

58

வீதியி லுதித்த மெய்ப்பொரு ளாதி
விசிதமாம் பரமெனு மிதுபேர்
மேருவி லுதித்த சத்தமென் றிலங்கும்
வெடிப்புக் காரமென் றிதன்பேர்
சோதியாங் கமலச் சிப்பியென் றிதுபேர்
சுருதியாங் காரமென் றிதுபேர்
சுத்தமாம் பிறவி யானைக்கல் லென்று
சொற்றகும் பிடுகல்லென் றிதுபேர்
நீதியாய் விளங்கும் ரவியெனும் பரமாய்
நிலைத்திடுங் கல்லுப்பு எனும்பேர்
நீச்சுவெண் கல்லு கும்பமென் றிதுபேர்
நெஞ்சரி மவுனக்கல் லிதுபேர்
மேதினி தனிலே விளங்கிய வழலை
மிகுந்ததோ ருமைமென் றுருளை
விசிதமா யறிந்து வழலை யுப்பிதுபேர்
வெள்ளைக்கல் லெனுமிதன் பேரே.

59

ஆண்டின் விபரம்

கல்லுக்குள் வழலை சுருத்தினை யாய்ந்து
கற்பநூல் விளங்கிய சூத்திரம்
கமலமா யிரத்தெண் மலரினி லமுதங்
கற்பசா தனையுண்டு தேறி
சொல்லெனுஞ் சுருதி சோதியாய் விளங்குஞ்
சொன்னதோர் முப்புவை மறைத்தார்
தொடுதிநூல் கோடா கோடிகுத் திரமாய்த்
தொடுத்தனர் சரம்பொழிந் ததுபோல்
இல்லத்தி லிருந்து யிதுகரு முடிக்க
எவர்களி னாலுமே முடியா
எடுத்தறிந் தோதி வெளிப்பட்ட நூல்கள்
இகழ்ச்சியிப் பொருளைவிள் ளாமல்
தொல்லையாய் மறைத்துச் சூட்டினார் பெரியோர்
தொடுத் தின்னூல் கோடியி லொன்று
சூத்திர மறியார் கோர்வைநூல் பார்த்தும்
சுணங்களைப் போலலைந் தனரே.

60

அனைவரு மறியார் அறிந்துமே விழலா
யாடினார் வாதஞ்சுட் டலைந்து
அண்டக்கல் லுப்பு வழலையின் பெருமை
அறியாமல் மாண்டனர் சிலபேர்

கனம்பெருங் கருவே காமப்பா லறியார்
காணற்பா லின்னதென் றறியார்
கருவிது ரெண்டுங் காரமுஞ் சாரங்
கண்டுங்கா ணாமலு மடிந்தார்
முனதுகும் பியினில் மூலமே புளிதான்
முக்கிய மெனும்பொரு ளமுரி
மூலவா சியினா லிதுரெண்டு முத்தி
முன்னமே அமுரியோ ராண்டு
இனமறி யாமல் இகழ்ச்சிகள் செய்தார்
யீராண்டிற் புளியறிந் துண்ணார்
இகபர கதிக்கு இதுகற்ப சூத்திரம்
எய்தினோர் கதிபெறு வாரே.

61

கெதிபெறுங் கருவை வெளிவிடா தடக்கிக்
கீர்த்திவா னொருவனுண் டுறுதி
கேள்விமாந் தருக்குக் கருவிதென் றுணரார்
கேசரி யின்னதென் றுணரார்
அதிவித கருக்கள் ஐயுரு விளங்கார்
ஐவகைச் செயநீரென் றருளார்
ஆண்மைபெற் றவரோ டதிசயம் பேசார்
அசத்தினி விருப்பதை வகுக்கார்
மதியெனும் விளங்கார் மருமலர் வாசம்
மகிழ்ந்துபூ மலரையும் வழங்கார்
மனதுகூர்ந் தறிவிற் கருத்துகந் தமுத
வாசியை யின்னதென் றுரைக்கார்
பதியமூ தண்டப் பரமெனு மவுனம்
பரிசுத்த அண்டமென் றமுதம்
பாடுபட் டுழைத்துப் பத்துடன் தீட்சை
பரீட்சைகண் டமுதமே பணியே.

62

வெடியுப்புச் சுண்ணம்

பணிந்துசற் குருவின் பதமலர் போற்றிப்
பாடினோர் கற்பநூல் பலிதம்
பார்த்துசித் துலகிற் பாரில்நின் றாடப்
பகருவேன் வெடியுப்புச் சுண்ணம்
மணிந் துலகத்தில் மனிதர்செய் யுப்பு
வழக்கமாய்த் தொண்டுசெய் திடினும்
வரிசையாய் விளங்கும் பாகங்கை கண்டு
வாங்கிடிற் காச்சலைந் ததனிற்

துணிந்துல கெனுமே கம்பியுப் பிதுதான்
துய்யபீங் கானதி லூட்டிச்
சுகநடு வான பச்சை நீ ரமுரி
தொடுத்துவிட் டதைக்கிண்டி ரவியில்
அணிந்துஅம் முகத்தி லமுரிசுண் டிடும்பின்
அப்படி நீர்விடும் பத்து
அதுமுறைப் படியே அருணணிற் காய்ந்து
அடிக்கடி நீரைவிட் டுலர்த்தே.

63

உலர்த்திட ரவியி லுண்டிடு மமுரி
யுப்பது முலர்ந்து காய்ந்ததன்பின்
ஒருமீ ரைந்து முறைப்படி தீட்சை
யறுத்தமா யுலர்ந்தபின் பார்க்கச்
சலமதின் கசிவுங் கசடதி னூறல்
தானது விலகிடும் ரவியால்
சங்குபோ லிருகிப் பச்சை நீ ரதனாற்
தடங்களில் லாமலும் வலுத்து
நிலவுபோ லொளிவாய் நிகரிலா மலுமாய்
நிறமெனும் வெள்ளைக்கல் லதுவாய்
நேர்மைகட் டினமாய்ப் பொறிபுகை விலகி
நிசமது கம்பியுப் பதுவாய்
பலபல நூ லிவ்விதமெடுத் துரையாப்
பளிங்கது போலவுங் கட்டி
படபடத் திலைபார் அடியிது மூலம்
பகர்ந்திடுந் தந்தம்போ லாமே.

64

தந்தம்போ லிருகி வலுத்தகட் டதுவாய்த்
தவளமிந் துப்புவென் றிதுபேர்
தனித்தவிந் துப்பு வெடியுப்ப தாச்சு
தகர்ந்த நீச் சிதுவெகு நீச்சு
விந்தையாய்க்கட்டும் வெடியுப்புச் சுண்ணம்
விளக்கமாய் விரித்துயா னருள
வெடியுப்புப் பலம்பத் தியக்கமில் லாமல்
விந்துவென் றமுரியுப் பதுவுந்
தந்ததோர் மூலப் புளிசரக் கதனால்
அதுரெட்டி கூட்டியே வகுத்த
அமுரிவிந் ததுநீ ராட்டிடு மதனை
ஆறுசா மங்களில் மெழுகாம்

வெந்துவே கமதாய் விம்முதேள்க் கொடுக்கால்
மிகவுமே கொட்டிடும் கொடுக்காம்
மேலுமே வேகும் சம்பழச் சாரை
விட்டிடை விடாதரைத் திடுமே.

65

புடத்திட்ட விபர முறை

அரைத்திடக் குமுறும் அதுபதம் வருதல்
அஞ்சுமா மத்துமச் சார்விட்
டானதவ் வீதம் ஆட்டிடு மெமுகாகும்
அதைவழித் துவட்டதாய்ச் செய்யப்
புரைவரு காமற் பலரவி முகத்திற்
புகழதாய்ப் பசுமைகாய்ந் ததுபின்
புனிதமா யெடுத்துக் கொட்டிப்பார் சத்தம்
புதுமையில் விதமென்ன வெளிதே
உரைக்கவுன் னிதமாய்க் கணீரெனுஞ் சத்தம்
உற்பவ முதித்ததா லோட்டில்
உடனதி லூட்டி யோடுமேல் மூடி
உவமைமண் சீலையே முணர்ந்து
தரையெனும் புவியி லிருமுழக் குழியிற்
றனியதாய்க் காட்டெரு மிகவுந்
தகும்படி மேவித் தனல்கொடு புடம்போட்
டதுபுட மருகிருப் பதுவே.

66

சீலைமண் செய்ய விபரம்

அருகிருந் தனது மாறிடும் பருவம்
ஆறியே புடம்பிரித் ததன்பின்
அடக்க மாயிருந்து வெடியுப்புச் சுண்ணம்
அதுவென்ன மலர்ந்துநின் றினமாய்
மருமமா மலர்கொண் டதீதமாங் கல்வ
மதிலிடு மதுமல ரூட்டி
மகிழ்மூலப் புளியுண் டதில் வருமமுரி
வசனியந் நீர்வருங் காலம்
கருவுநீர் நாதங் காரநீர் தாக்கிக்
கலக்கமைப் போலவும் பதமாய்க்
கடுரமாஞ் சுண்ணம் வழித்துவட் டதுவாய்
கதிரவன் முகத்தினிற் காயக்
குருவனுக் கிரக கடாசுழ்வைத் தருளாற்
கொடுரவி தன்னிற்காய்ந் தெடுத்துக்.

குடகுவோ டதனி லூட்டிமே லோடு
குறிப்புடன் முடிச்சந் துணர்ந்தே.

67

சந்துமண் சீலை சாத்திடும் பதமுஞ்
சமமதாய்ப் புடமதிற் பரத்திச்
சமர்பித்து வன்னித் தனலுமே மூட்டித்
தனைக்கரு காமலும் விளங்கா
முந்தவும் புடம்போட் டெடுத்துப்பா வனையா
முதறிடா மருமலர தனை
முகதரி சனமா யுதயசந் திரன்போல்
முப்புரமெரித்த நீ றதுவாய்ச்
சந்திர நிறமாய்த் தவளம்போல் மலர்ந்து
சாரைவித் ததுசல நீராய்ச்
சங்கையில் லாம லதீதமாங் காரந்
தரணிமா னிடர்களு மறியார்
சுந்தரக் குப்பி யதனிலுண் டாக்கிச்
சுகாதீதச் சுழிமுனை யருளிற்
சுயகுரு பரத்தி னடிகொழு திந்தச்
சுண்ணமே பதனஞ்செய் வீரே.

68

செய்தொழிற் பாகந் திருத்தவு மரிது
தீட்சைபத் தாண்டுமே தெளிந்தாற்
செப்புவெண் மலரு மனதறிந் தறிவார்
செலுத்தியம் மனதையுங் காத்தோர்
வையக முழுவதும் புகழவே யாள்வார்
வான்புவி யேவல்செய் திடுமுன்
மனந்தெளி யாதோர்க் கிம்முறை யணுகா
மதிரவி கற்பத்தா லெய்துங்
கைவசப் படுமே காரமுஞ் சாரங்
கற்பத்தாற் கைவல்யப் படுதல்
கருணையா னந்த மமுரியே காரங்
கடாட்சத்தி னாற்கலி நீங்கும்
ஐயமென் றெண்ணா தமுரியை யடுத்து
அசலடிலா மலுஞ் சிவ தீட்சை
ஆண்டொரு வருடந் தவறிடா மலுமே
அகாரமாஞ் சரமாறி யேத்தே.

69

ஏத்துமோ ராண்டு இதுகழிந் ததுபின்
எள்ளள வாகிலும் பிசகா

கற்ப நூல் திரட்டு

இதுவேகாட் சரபஞ் சாட்சர மென்பார்
 இவ்வுயி ரெழுத்தினைத் தினமும்
 வேத்துமைப் படுத்தா ததீதசா ரணைசெய்
 மிகவொரு நாழிகை யிதுபோல்
 விளங்கினார் அறுபது நாழிகை கடிசை
 விருப்பமென் றறிந்தொரு நாளும்
 காத்தினி லிருந்தென் கானலி லிருந்தென்
 கனமழை பொழிந்திடி யிடித்தென்
 கனவழி நடந்தென் சோம்பலில் லாமற்
 கற்பசா தனைவசப் படுத்தும்
 மாத்திதிற் கண்ட பற்பங்கொண் டமுரி
 மவுனமாஞ் சுத்தவை ராக்கிய
 மனிதரோ டிணங்கா திருந்தறிந் திடாமல்
 வசப்படுத் தாண்டு சாதித்தே.

70

கரியுப்புக் கட்டு

வாதியாய்ப் புவியில் வாழ்வதற் கரிய
 மவுனமாங் கரியுப்புக் கட்டு
 வகுத்திடுந் தெளிவாய் வகையதா யுரைக்க
 மகத்துக்கள் மறைத்திடுஞ் சூட்சம்
 பேதையென் றுலகிற் பெருத்தருள் மூலி
 பிரகாசக் குதிரையி னடிதான்
 பிரளிலா மூலி குளிமீட்டா னின்னும்
 பெருந்தும்பை தாழையு மேனி
 நீதியாய் வகைச்சா ரிதுசரி சமனாய்
 நிலைதவ றாதிடி லிதற்கு
 நிகழ்த்திட நாலுக் கொருவிதங் கரியுப்
 பெடுத்துடன் சாரினிற் கரைத்துச்
 சேதியாய் பாகந் தெரிந்துட னடுப்பிற்
 தீயெரித் ததுஜலஞ் சுண்டச்
 செய்கையாய்ப் பொங்கி வருதலில் லாமற்
 சிறுகவே தீயெரித் திடுமே.

71

சிறுகவே யெரிக்கச் சலமெல்லாம் வற்றிச்
 செழிப்பதில் லாமலுங் கட்டுஞ்
 சீரலில் லாமற் கசிகச டத்துத்
 திறமதாய் வலுத்துட னிருக்குங்
 குருவுட னிதற்கு அரைப்பாக வீதங்
 கூட்டிடு வெடியுப்புச் சீனங்

குறைவரா திடினும் அறுவகைச் செயநீர்
குமுறவிட் டாட்டியே மைபோல்
அறுவகை யறியும் அமுரிதா னெனுமே
அறிந்தறி யாமலு மறைத்தார்
அதுமெழு கதுபோல் வருதலி லெடுத்து
அதீதவட் டதுசெய்து ரவியில்
மறுப்படா மலுமே கதிரவன் முகத்தில்
வைத் துக்காய்ந் ததையெடுத்த தோட்டில்
வருத்துமே லோடு மூடிமண் சீலை
மறுபடி யொருமுழப் புடமே.

72

கரியுப்புச் சுண்ணம்

முழப்புட மதனில் மூட்டுவன் னியைத்தான்
முனிந்திடர் மலும்புட மாறி
முதிர்ந்திடா மலர்ந்து கரியுப்புச் சுண்ணம்
மூவுலகெ லாம்விலை மதிக்கப்
பழமையுப் பறியார் பதனமாய் வைத்துப்
பரிசைவே தைகளுமே யாகும்
பலபல தொழில்கள் நீச்சிலாச் சுண்ணம்
பாரினில் நினைத்தது முடியும்
இழயகல் லுப்பின் கட்டினை விளங்க
யெடுத்துநீ பொடித்துமுன் சாற்றில்
இனமதாய்க் கரைத்து அடுப்பின்மே லேற்றி
யெரித்திட நீரது சுண்டி
பிழைவரு காமற் குமுறவுங் காய்ச்சிப்
பின்பதை யாறவைத் திடுவாய்
பெருமைதா னிதற்கு அரைப்பாக வீதம்
பேண்வெடி சீனமுஞ் சேர்த்தே.

73

விதமறு வகைநீர் விட்டுநீ ராட்டி
விடஜெய நீரதுமூட்டி
விதமெழு கதுபோற் பதம்வர வழித்து
விதமாய் வட்டுசெய் திடும்பின்
அதமது பத்துச் சரக்கதில் மாளும்
அருணனிற் காய்ந்தபின் பதனை
அடக்கியோ டதனில் அதீதவோ டதன்மேல்
ஆக்கினை செய்துமண் சீலை
பதமுழப் புடத்திற் பதியவுந் தாக்கிப்
பதிந்தபின் னதையுமே எடுத்துப்

கற்ப நூல் திரட்டு

பார்த்திடுங் கல்லுப் பதுமலர்ந் ததீதப்
பளிங்குதன் நிறமதாய்ச் சுண்ணஞ்
சுதனருள் தவத்தாற் சுண்ணம்வந் தெய்துஞ்
சுகிர்தபுண் ணியஞ்செய்தோர்க் கெய்துந்
துரோகிக்கு எய்தாப் புத்துப்போர்க் கெடுதி
சுண்ணமுங் கருகிப்பா ழாமே.

74

சுண்ணமென் றதீத வகைகளுக் கமுரி
தொடுத்துச்சா ரணையது மாறச்
சுத்தமென் றமுத கங்கைநீர் பிடித்துச்
சோதித்துப் பார்க்கவே மஞ்சள்
எண்ணவிந் நீருஞ் சிவந்தருங் குமம்போல்
இதுவெகு புதுமைகண் டிடவும்
எய்திடும் சரக்கு யாவற்றும் பலித
மிதுநில வாற்சுண்ண மிசையும்
விண்ணம்வா ராது வெகுசரக் கதுவும்
வேகமாய்க் குருவதாய் விளங்கும்
விசிதகற் பூரச் சுண்ணமென் றருள்
விதுவொரு கட்டியா யெடுத்துப்
பெண்மைவே றில்லை யறுவகை நீரிற்
பெருமையாய்த் தோய்த்துடன் ரவியிற்
பேண்பத்து முறையே அடிக்கடி தோய்த்துப்
பிழைவரா திருமுறை செய்யே.

75

கற்பூரச் சுண்ணம்

வாருதி சிவக்க வழலையுஞ் சிவக்கும்
மகிமைகற் பூரமுங் கட்டும்
மணிவிளக் கேற்றி யிதனையே கொளுத்த
வழக்கம்போய் தீபத்துக் கேற்கா
காருநீ பூரங் கட்டியே வலுக்குங்
கட்டிதை யெடுத்துப்பின் பாகங்
கலந்திடு மின்னும் வெடியுப்புச் சீனங்
கட்டுதற் கிதுசரி சமனாய்த்,
தீருமே நற்கல் வத்தினுட் டாக்கிச்
சிதறிடா தறுவகை நீரால்
செய்பத மாக ஆட்டிமை போலுந்
தேன்மெழு கதுபத மெடுத்துப்
பாருவட் டதுவாய்ப் பாகமா யுணர்ந்து
பானுவென் றருணனி லுலர்த்திப்

பாண்டவோ டதனில் வைத்துமே லோடு
பரிவுடன் சீலைமண் ணேழே.

76

சீலைமண் ணிட்டுப் புடமது கோழி
செலுத்திப்பின் னாளவு மெடுத்தார்
திறனிந்த பண்போர் கற்பூரச் சுண்ணஞ்
சித்தர்கள் செய்வது அருமை
வாலையம் பிகைப்பெண் மாதூடன் சிவமும்
மருவினா லிதுசித்தி யாகும்
மறைத்திடும் பூட்டுக் கிதுகற்ப சூஸ்திரம்
மவுனமாந் திறவுகோ லமுரி
வேல்விழி மாத ராசையின் வலையால்
மிகவுமன் னோர்களின் மயலால்
விந்தழிந் தனந்தம் வேள்வியில் மாண்டு
வியாசரால் உலகம்பா ழாச்சு
சாலவுங்கற்ப சாஸ்திரமுந் நூறே
சாட்சியிந் நூலெடுத் துரைக்குஞ்
சகலமுந் தோற்றும் இதற்கெனும் பிறவி
தானுதித் திடுமரி தரிதே.

77

அறுவகைச் செயநீர்

அகாரமென் றெழுத்தில் அமுரியுந் தோன்றி
யதனிலிந் துப்புவுந் தோன்றி
அப்புவு மதிற்பஞ் சாட்சரந்தோன்றி
யஞ்சுரு வறுவகை தோன்றி
மகாரமென் றதீத மாலுமே தோன்றி
மதிநில வுப்பதுங் கங்கை
வகையதை யுரைக்க அறுசுவை யுண்ண
மகிமையைச் சொல்லவு மெளிதோ
நகாரமென் றதனில் மகாரமுங் கூடி
நாதநீர் சலமது தோன்றி
நானிலந் தனிலே நாதவிந் திழைத்து
நடக்கையால் மலசலந் தோன்றி
உகாரமென் றெழுத்தில் உடல்புளி தோன்றி
யுப்புஅப் பதுவினிந் சேர்ந்து
உருவதுவாகி தீட்சையா றாண்டில்
உதகமென் றதுவகை நீரே.

78

அறுவகைச் செயநீ ரதனையே யுரைக்க
அருளும் பொட்டிலுப்புடன் சீனம்

கற்ப நூல் திரட்டு

அங்கடி யதனில் வெங்கார சாரம்
 அதீதமென் றிடும்பூரத் துடனே
 மறுமமாய் மறைத்த மலப்புளி துருசு
 வருகுமா றாண்டினி லமுரி
 மதுவைவிட் டாட்டி மயனமாய் வருதல்
 வழித்துடன் மெழுகதின் பதத்தில்
 வெறுத்திடா திதனை வேண்டிப் பீங்கானில்
 மெழுகதி லூட்டியே பனியில்
 வெகுஜலம் பொழியக் கசியநல் வாரம்
 மிகவொரு குப்பியிற் றாக்கி
 இறுகிடுஞ் சரக்கில் அறுபத்து நாலும்
 இந்நீரிற் றோய்த்துடன் ரவியில்
 மிகச்சுருக் கிடவுந் தோய்த்துடன் வாரம்
 மென்மேலுங் கடுரவி சுருக்கே.

79

கருக்கிடு மதுவை ஓட்டினிற் றாக்கிச்
 சுருக்கிடச் சிறுகத்தீ கமலஞ்
 சுருக்கது மேறி வலுத்துக் கட்டிடுமே
 சூட்டிடுஞ் சரக்கெல்லாங் கட்டுஞ்
 சிறுத்திடுந் தீயிற் கடுகுப்பிர மாணஞ்
 செலுத்திட லுசிபோல் புகைந்தால்
 ஜெயமிது பற்பஞ் சுண்ணத்துக் கடுக்குஞ்
 செந்தூரஞ் சரக்கினி லாகுங்
 குருத்துட னூசிப் புகையடங் கியதாற்
 குறையிலா மாத்திரைக் குளிகை
 குவலைய மாந்த ரவரவர் பிணிக்குங்
 கொடுத்திட நோய்களுந் தீருஞ்
 சுரமெழு ஜன்னி தோஷமு மகலுந்
 தொடுக்கமாத் திரைக்கெதி ரொருவர்
 சுத்தபண் டிதனென் றனைவரும் வருகார்
 சுண்ணமென் றமுரியின் சுருக்கே.

80

அமுரிசா தனைசெய் தவனியி லுளவா
 தவர்க்குநோ யாண்டினி லணுகும்
 அதற்கதற் கவிழ்த மீரஞ்சு திங்கள்
 அருளினோர் முந்நூறென் றறியும்
 வழரியிற் கொள்ள அதன்பிர யோகம்
 வச்சிரச் சிப்பித்தோ டண்டம்

கற்ப நூல் திரட்டு

வழக்கமோ ராண்டு மாற்றியே மாறில்
 வழக்கம்போய் மறுயிரு ஆண்டிற்
 குமரிகல் லானை யண்டக்கல் பற்பங்
 குறித்துடன் புளியுணர் வோர்கள்
 கொல்லவந் தெமனும் ஊழ்வினை பயந்து
 கும்பிடு மமுரியின் வேகம்
 சமுசய மறியார் எழுத்தறி விளக்கச்
 சைகையெல் லாமினி யுரைக்கச்
 சனகாதி ரிஷிகள் பதினெண்பேர் திரட்டுந்
 தமிழினாற் றிருத்தவு மறியேன்

81

பஞ்சபூதச் சரக்குகள்

திருத்தவைந் துருவும் பிரிதிவு மப்புத்
 தேய்வுடன் வாய்வுமா காசந்
 திரையகற் றிடவு மண்தண்ணீர் நெருப்பு
 சீர்பெருங் காற்றுமே சத்தம்
 பொருத்துமில் விதமாம் பொன்வெள்ளி செம்பு
 புகலிரும் பதுவுங்கா ரீயம்
 பொருந்துநவ் வெழுத்து மவ்வுசிவ் வெழுத்தும்
 புகலும்வவ் வெழுத்துயவ் வெழுத்தாம்
 கருத்துநவ் வெழுத்தில் மவ்வெழுத்தணுகும்
 காணுமவ் வெழுத்திற்சிவ் வெழுத்துங்
 கலந்துபுக் கிடுமால் சிவ்வெழுத் ததனிற்
 காத்துவவ் வெழுத்துவந் தணுகும்
 அருத்துவவ் வெழுத்தில் யவ்வெழுத் தணுகும்
 யவ்வெழுத் ததுசுட ரதனில்
 அடர்ந்துபுக் கிடுமால் சுடரது மணியில்
 அனுசரித் திடுமது மணியே.

82

அண்டவற்பத்தி

அதுமணி யோடிப் பரத்தினி லணுகும்
 அதுபரஞ் சிவத்தினி லணுகும்
 அருஞ்சிவ மோடி யண்டத்தி லணுகும்
 அண்டமுந் திரும்பியே பறந்து
 இதுவென்ன அண்டந் தம்பம தாகி
 யினமறிந் ததுவொரு தூணாய்
 இசைத்திடுங் குருவாய்த் தசமெனுந் தீட்சை
 யிறப்பதும் போய்மறு பிறப்பாய்

விதமெனும் ஸ்தம்ப மதுவிளங் கிடுமாய்
மேலில்லை கீழில்லை விரும்ப
மிகவுமே யானும் இதுபொரு ளறியேன்
மேதினி தனிலொரு வனுமயான்
மதுரசெந் தமிழை யாய்ந்துடன் விளங்க
வாயில்லை நாவில்லை யுணர
மண்ணுள வறியேன் விண்ணுள வறியேன்
மனதறிந் துணரநா விலையே.

83

எனும்பர மதனில் மணியுதித் திடுமாய்
இதுமணி தனிற்பர முதிக்கும்
இனிச்சுடர் வீகி சுடரினில் யகாரம்
யகாரத்தில் வகாரம்வந் துதிக்கும்
மனுமல ராவி வகாரமென் றதனில்
வருகுமே சிகாரம்வந் துதிக்கும்
மருவுமே சிகாரம் அதுதனில் மகார
மதுமுதித் திடுமெனு மாகில்
பனுமலர் பொழியும் மகாரமென் றதனிற்
பகருவோம் நகாரமே யுதிக்கும்
பரமெனும் பூமி யிருந்துரு வாச்சு
பசைந்தமண் நீருமுண்டாச்சு
மனுக்களில் வளவும் மறுபிறப் பறியார்
மாதுபெண் னுருவினா லுதிக்கும்
வான்புவி யனைத்தும் வந்தவா றதுபோல்
மகிமையென் றதுபடைத் ததுவே.

84

யடைத்திட வொழுங்கு மகத்துக்க ளானார்
பாரினில் ஜீவஜெந் துதித்துப்
பராபரை யெனும்பே ரிவ்வள வனந்தம்
பரையினா லானதிவ் வாறு
விடைந்ததிவ் வாறு குட்சமே யல்லால்
வேறொன்று மில்லைபார் புவியில்
விந்துநா தாந்த சிரோமய சொரூபம்
விடுத்துல காகித புவனம்
நடைத்ததா னுலகம் மதனப்பா லமுதம்
நாடிக்கா லடியிற்காத் திடவும்
நரகமுஞ் சொர்க்க மிறந்துடன் பிறக்க
நாடினா ளிவளுமில் வளவு

உடலுயி ராக வுனதுளே யிருந்து
உயிர்க்குயி ராகியே மாது
உற்பவச் செயலா லம்பிகைப் பெண்ணே
யோகிக ளறிந்துமே துதிப்பார்.

85

வாசியோகம்

துடுத்திடும் ராஜ யோகத்தின் சுருதி
சுருக்கமாய்த் தெளிவுட னுரைக்கச்
சூட்சகா ரணத்தைச் சொல்லவு மெளிதோ
சூட்டினார் மகத்துக்கள் மறைவாய்
விதித்திடும் வாசி விளங்கமு லத்தில்
வெளிவரு காமலு மிருப்ப
மெய்கண்ட தாரை சாதனை மிகவும்
வேறொரு சிந்தையும் நினைக்கா
உதித்தவங் கென்று உள்ளத்தில் வாசி
யொடுங்கவும் ஊதிடு தாரை
உவாவென்று மாற மையமே சிங்கென்
றுறுத்திப்பார்த்த தொருநிலை நிறுத்தி
மதித்துமங் கென்று சுழுத்தி யிலேற்றி
வாசியுஞ் சுடரினிற் பாய
மனது சஞ்சலத்தை நீக்கிவை ராக்ய
மவுனமாய்ப் பழக்கஞ்செய் வீரே.

86

பழக்கஞ்செய் திடுமே சுடர்மணி யேறிப்
பாகமாய்ச் சேர்த்திடு மதுபின்
பாருமிப் படிதான் பழக்கம தாகப்
பதனமில் விதவாசி யோகம்
அழைகண்ட தாரை வழிபெரும் பாதை
அம்பிகை கொலுவிருந் தடியில்
ஆதிசத் தியமே அமர்ந்திடுமூலம்
அடிமூல சாதனை யதனிற்
பிழைவருகாமற் புளிகரு நெல்லி
பிடித்திடுஞ் சாரை வெண் ணமுரி
பேதமூன் றெழுத்தின் விபரமும் விளங்கப்
பெருமையை யுரைப்பதும் பெரிது
முழக்கமாய் மூன்றின் முதலெழுத் துரைக்க
மூலத்தில் அங்கென்று நாட்டு
முழங்குமே தாரை புளியது வாசி
முதலெழுத் திருந்தருள் வதுவே.

87

முதலெழுத் துப்பின் நடுவெழுத் தரியு
முனைந்துமே சிங்கென்று உணர
முனைசுழி யறியக் கரையெழுத் தறியு
மூட்டிடு மங்கென்று உரைக்க
இதுமறைத் தனர்க ளினியவா சியுமே
எழுத்தறி யாதென்ன பாவம்
என்கரு முனியால் விபரமாய்த் தெரிந்த
தியல்பதை யுரைக்கவு மரிது
அதுவெழுத் தரிய அகாரமும் உகாரம்
அதீதமாம் மகாரம்மூன் றெழுத்தும்
அறிவித்த எழுத்தின் விபரத்தை யறிந்து
அடக்கமாய் வாசிகொண் டுதப்
பதம்பெறு மோட்ச பரமகை லாய
பதவிவந் தெய்திடும் பாரு
பார்த்திந்த வாசிப் பழக்கஞ்செய் திடவும்
பழம்பொருள் நாலுங்கண் டுணரே.

88

கருநூலின் விபரம்

பொருளிது நாலும் புகலவும் பிரமம்
புளிமூலச் சருவிதா னொன்று
புகழ்தரு மாலின் கருவியின் விபரம்
புனலெனு மமுரிதா னொன்று
இருளது விலகும் எந்தை ருத்திரருக்
கிசைந்தமே ருவின்சுட ரொன்று
இருப்பிடங் கண்ட தாரையில் வாசி
யிதுவிளங் கிடுங்கரு வொன்று
அருதிரு வருவின் கருவிது நாலும்
அடக்கஞ்செய் தனர்பெரி யோர்கள்
அகஸ்திய முனியும் எனக்கிதை யுரைக்க
அடிநடு முடியது வாசி
குருவனுக் கிரகம் அடியனுக் கருளக்
குறையறத் திசையது விலக்கிக்
குசமசக் கிலாது மகத்துகள் மறைத்த
குருவெனு மறிந்துரைத் திடவே.

89

நிஷ்டை கூடுதல்

மகுத்துக்கள் மறைத்த மவுனப்பூட் டறிந்து
மனவிழி யமுரியே விளங்க

மதிகழி மேவி மணியினிற் கூட்டி
 வாசிகொண் டூதிட வசமாய்
 வகுத்துச்சோ றழிந்தால் ருசியது போகு
 மதியது அழிந்திட லாச்சு
 வருந்தியே படிக்க வருவதேன் நாய்க்கு
 வசப்படு காதிடற் றேங்காய்
 தொகுத்துட னுடைக்கச் சுரணையுண் டாமோ
 தொல்லுல கிற்றூரோ கியர்க்குச்
 சொல்லது பலிக்கா தருமைதா னமுரி
 தொடுத்ததாற் சாரையின் நீரைத்
 தகுத்திடி லெனுமே பலிதம தாமோ
 சற்குரு நிஷ்டையில் லாதோர்
 சருகிடு மவர்க்கு இடியிடித் தாலென்
 தரணியில் மழைபொழி யாதோ.

90

பொழிந்திடும் மழைதான் பொருத்தமில் லாமற்
 புவிதனி லலைந்தலைந் துழல்வார்
 புனலதி லண்ட பற்பமில் லாட்டாற்
 புகன்றிடுந் தொழில்களும் பொய்யாம்
 அழிந்திடை தெதுவும் அண்டத்துள் வழலை
 யகப்படா தடிநடு விரண்டும்
 அருள்கொடுத் திடுமோ அதீதபு ரணத்தி
 லறிவுட னிருத்துமே பொருந்தி
 வழியது மறிந்து வாழ்ந்திட லரியை
 வாழ்த்துமுன் முதற்பிறந் தெழுத்து
 வருஞ்சுழி நாட்டம் ஐந்தெழுத் ததனில்
 வாசியு மெனுமறைப் பொருள்தான்
 வெளியென்ன வாசி சுழிமுனை யிதுதான்
 விளங்கிடி லறிவறிந் தூத
 விதமென்ன மதிதான் நடுவணைமூலம்
 மிகத்தெரிந் தறிந்ததி லாதே.

91

ஆசான் தோன்றுதல்

உதித்திடும் வாசி யூசியின் முனைதான்
 ஒளித்தனர் சுழியறி யாமல்
 உண்ணாக்கை யறுத்து அலைந்திடுவோர்கள்
 ஊழ்வழி யறிந்திடு வாரோ
 விதிதவ மறியாற் வேட்டைநா யதுபோல்
 மிகக்குலைந் தருந்தவ மழிந்தார்

விசிதமூன் நெழுத்தை முன்பின்னாய்மாறி
மெய்ஞ்ஞானச் சுழிதிறந் ததனாற்
கதித்திடுங் கருநீர் காண்பதாற் பிரமை
கருத்தினிற் கசடெலாந் தீருங்
கனகமா மணிசேர் புருவமை யத்துக்
கடவுளின் தரிசனம் பார்க்க
மதித்திடும் பிரலய கனியொளி வீசும்
மணிமுடி சுடரினில் வாசி
மதுரபே ரின்ப மமுதகோ சரத்தில்
மகிழ்ந்ததி செயமெனும் புகல்வார்.

92

வார்பசந் ததுமண் நீரைக்காண்கிலுமே
வலுத்திடுங் காயம்வச் சிரமாம்
வதுகனி பழுத்த வாறுபோற் சடலம்
மாகிடு மதிரவி யதனாற்
பாரினில் மாண்பர் பார்க்கதி சயமாம்
பழமது காயது வாகும்
பகருமெண் சாண்வீ டதனில்வீற் றிருக்கும்
பழம்புளி யமுரியென் றறியார்
பேர்பசந் ததுகண் பிறவிநீ ருதித்த
பிறப்பறி யாமலும் பிறந்தார்
பிறவிதா னறிந்தா லறிவிதி லாசான்
பிரித்துரைந் திடுவதுங் கனவிற்
கார்கசிந் ததுமண் நீர்விடுத் ததினாற்
கரமுடன் காலுமே யசந்து
கனபிணி சூழ்ந்து நானெனும் வினைக்குக்
கடுகிமாண் டிடுவர்க டானே.

93

தானெனுங் கற்பசாதனை யறிந்து
சகலசிந் தனைகளு மகற்றிச்
சதுர்மறை யோர்கள் வசனந்தப் பாமற்
சாற்றினாற் சாபம்வந் தெய்தும்
ஆனெனு மல்லும் பகலும்விடாமல்
அகாரமும் உகாரமு மிரெண்டும்
ஆண்டது பனிரெண் டளவினிற் சித்தி
அதீதம்வந் தெய்திடு முத்தி
மானெனு முறுதி யொருநிலை யாதல்
வைராக்கிய நாள்முத லளவும்

மாதவம் புரிநாலாண்டினிற் சித்தி
வருமொரு நாள்பிச காமல்
நானெனும் பகலு மிரவது மொருநாள்
நாழிகை யெனுமறு பதுக்கும்
நாட்டமாங் கடிகைக் கிதுபிரசித்தி
நன்னெறி யாருளந் தவமே,

94

தவமி லாவிடில் வைராக்கியம் நிலைக்கா
சத்துரு வினைப்பய னதனைச்
சங்கரித் திடுமே சாரமுங் காரந்
தனையன்றி வேறிலை புவியிற்
கவனமாய்ச் சொன்னேன் கன்னியின் வயிற்றிற்
கருத்தரித் திடும்வகை போலக்
காசினி யோர்கள் கருத்தினி லுதிக்குங்
கதையிது வென்றெண்ண வேண்டாம்
புவனமா தீதம் நிறைந்ததா லொருவன்
பூட்டிது வென்னுறை புகலப்
புனிதமாஞ் ஜெனனம் வைராக்கிய ஞானம்
புகழினைத் திறந்திடு மெவரோ
சவமதாய்ப் போகத் தந்தையின் விதியோ
சடமெடுப் பதுமாய் மதியோ
சாவது மிருக்க வளர்பிறை வருமே
சாட்சியிந் நூலறிந் திடுவே.

95

உலகநூல் படித்தும் பயனதை யறியார்
உண்மையாய் ருசியிட மறியார்
உடற்கரு வறியார் சடத்தினி லிருந்த
உதகமுந் தைலமு மறியார்
பலபல நூலும் படித்துமே யறியார்
பதமெனும் பதமிலா தறியார்
பாதக ரிவர்தா னுலகினிற் பிறந்து
பதார்த்தமென் றறிந்துட னறியார்
அலையிடஞ் சுத்தி வருங்கார சார
அதில்பல மகிமையு மறியார்
அமுரியி னுப்பு அறிந்தறி யார்கள்
அப்புவி லுதித்தவுப் பறியார்
நிலவுசேர் வொளியின் நிராமய மறியார்
நீந்தியே கரையேற மாட்டார்

நீத்தின மறியா ரிதுவென்ன பாவ
நெஞ்சமே யிவ்வுரை காணே.

96

அவயோகம்

காணுமூச் சடக்கி விழியதை யுருட்டிக்
கபாலமுந் திறந்தனர் கோடி
கனத்தவாய் வதனால் குன்மனோ யணுகி
கலங்கினோ ரவரொரு கோடி
தோணுமெய் மறந்து சுழன்றுட னெழும்பி
சொக்கினோ ரவரொரு கோடி
குலைவாய் வணுகி சுவாலையு மெழுப்பிச்
சுரமதா லிறந்தவர் கோடி
ஊனுமுண் ணாக்கை யண்ணாக்கிற் றாக்கி
யுருண்டவ ரவரொரு கோடி
உயர்ந் துசா ணீளம் முழமது எழும்பி
யுறங்கியே யொடுங்கினோர் கோடி
பேணதி சார பேதிவந் தணுகிப்
பிறவியா லிறந்தனர் கோடி
பெருமையாய்க் கற்ப சாதனை யறிவார்
பிராணனு மொழிந்துமாண் டனரே.

97

இனமறி யாம லிருத்தியே வாயுவை
இறந்தவ ரவரொரு கோடி
இனியதம் பனஞ்செய் தெழும்பியே கும்பித்
தேங்கினோ ரவரொரு கோடி
கனமறி காற்றை நாசியால் விடுத்து
கருதியே யிறந்தனர் கோடி
கண்டுநா சியைவிட் டொன்றுவிட் டொன்று
கலங்கியே மடிந்தனர் கோடி
தினமொரு நாழி வாசிகொண் டேற்றிச்
சிவபுர மேவினோர் கோடி
தெளிந்திடுங் கண்முகக் கெனுமதைப் பொத்தித்
தியங்கினோ ரவரொரு கோடி
தனிபெரு விரலண் ணாக்கதை யேற்றித்
தயங்கினோ ரவரொரு கோடி
சலமதில் மூழ்கிச் சாதனையதீதச்
சாவுவந் தெய்தினோ ரறிந்தே.

98

அறிவதில் வாறின் கருத்தினை யியம்ப
 அவனிமாக் களிற்சில பேர்கள்
 அம்புவி தனிலே மறையவுஞ் சூழ்செய்
 யதனிலும் பதுங்கினோர் கோடி
 சரிந்திடுங் குலையாற் கதலிதான் தவித்துத்
 தளர்ந்தது போலவு மயங்கித்
 தயங்கினா ரேங்கித் தரணியிற் சிலபேர்
 தாமரை யிலையின் நீர் போலப்
 பறந்தது பறந்து பார்வைகண் டதுபோற்
 பாருல கதீதமுந் தேடிப்
 பட்டபா டிருக்கும் பரீட்சைகண் டறிந்தும்
 பரிந்துபட் சணம்பண விலையோ
 தெரிந்துமிப் பரீட்சை யுதாரண மனேகந்
 தெளிந்தவ ரறிந்துமே செப்பத்
 தேறிடும் வாசி யோகத்தின் பெருமை
 திருத்தமா யுரைத்திட லாமே.

99

வாசியோகத்தின் பெருமை

வாசியோ கத்தின் மகத்துவ முறைக்க
 வகுக்கரே சகமதின் பிறப்பை
 மாத்திரை முப்பத் திரண்டுமே வளமாய்
 மாறவுந் தினந்தினம் நிறையாய்
 வீசும்பூ ரகத்தி லறுபத்து நாலும்
 விளங்கியே மாறிமா றிடவும்
 விகற்பம்வுந் தணுகா வாசிநின் றுலவும்
 மெய்க்குறித் திறவுகோ லறிந்தால்
 பாசம்வந் தணுகாக் கும்பகந் தனிலே
 பதினாரென் றறிந்துநீ திரும்பும்
 பழக்கம தாகும் மகத்துக ஞானக்கு
 பரிபூர ணானந்த தீட்சை
 பூசித மாகும் வாசிதான் வசியம்
 பொருந்திடில் கால்தலை மாறிப்
 புனல்சொறிந் திடவுஞ் சுழியது நாடிப்
 புகலவுஞ் சூட்சமி தாமே.

100

மாத்திரை விபரமறிய

நாடிடு மினிக்கேள் மகராஜ யோகம்
 நாட்டுவேன் வைராக்ய ஞானம்

நடத்தையென் றறிய வாசியோ கத்தில்
நற்குறி விளங்கவும் நடத்தை
தேடும் பூரகத்தில் முப்பத் திரண்டு
சிவரேச கம்பதி னாறு
தெளிந்தகும் பகத்தி லறுபத்து நாலு
திருத்தமாய்த் தீருமில் விதமாய்க்
கோடுதப் பாமற் சுழிமுனை மேவிக்
குறித்திரு கண்ணது மேவுங்
கும்பியும் வாசி யொளியது வீசங்
குறிப்பதா மொளியினிற் கூடிக்
கூடுமே யிதுதான் மகராஜ யோகம்
கொண்டுமாத் திரைக்கொரு தீட்சை
கோருமே யிதுபார் தலைசுற்றி நொடிக்கக்
குறித்தமாத் திரையுமில் வகையே.

101

இவ்வகை யறிவை ராக்கிய சூஸ்திரம்
எடுத்துப்பார்த் தருள்வது யோகம்
இதுசுழி நாட்டம் இதுகற்பக் கூறாம்
யெய்திடு மிதுவுமில் லாட்டால்
எவ்விதத் தொழிலு மெய்திடா தெனுமே
இருகற்ப முணர்ந்துகொள் ளளவும்
இவைராஜ யோக மெடுத்திட லாகும்
இருகற்ப மிதுவென்ன பிழையோ
செவ்வையா யருள ரசகெந்தி ரெண்டுஞ்
செப்பவொண் ணாதிதன் செய்கை
சித்தர்கள் மறைப்பு அகாரமோ டுகாரஞ்
செழித்திடும் பொன்வெள்ளி இதிலே
முவ்வகைப் பொருளால் முடித்திட லாகும்
மூன்றிரு வாண்டில்மாற் றாறு
முறையிது கருக்க ளறிந்தவன் ஞானி
மூழ்வினை நம்பிடா தொன்றே.

102

ஒன்றினி லிரண்டு மூன்றுவந் ததினா
லொன்றில்நா லானதிவ் வாறு
உட்கரு மூலப் புளியது மமுரி
யுருவினிற் சுடருங்காற் றிதுவாம்
நின்றுல கதீத நேர்மைகண் டறிந்து
நிகழ்த்தினா ரிதைமறை பொருளாய்

நீடுல கனைத்தும் வாழ்வதின் கருவு
 நேர்தெரிந் தனர்கோடா கோடி
 மன்றில்நீர் நெருப்பு காற்றது நாலும்
 மாறிட மாத்திரை பிசகாம்
 மவுனங்கொண் டீதி தசமது தீட்சை
 வாழ்க்கையிற் தகனமு மாகுங்
 குன்றின்மேற் றீப மணிவிளக் கெரியக்
 குவலய மதீதமாஞ் சோதிக்
 கொள்கைபார் ஞானக் கற்பசா தனைநூல்
 கூர்ந்திடிற் பரகதி முற்றும்.

103

வேறு சந்தம்

கற்ப குத்திரங் காணு முதற்காண்டம்
 அற்பு தமுறை யாகும் நடுக்காண்டம்
 விற்ப னங்கள் விளக்குங் கடைக்காண்டம்
 தற்பர னருலா லிதைச் சாற்றினேனே.

முதற்காண்டம் முற்றிற்று.

கற்ப நூல் திரட்டு

உ

பரமபதி துணை

புலஸ்தியர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய கற்பம் 300

நடுக்காண்டம் 100

சீரு லாவிய தென்பொதி கையில்வாழ்
*மேரு சூழும் கத்தியர் மெய்யருட்
பேரு றும்ஞான கற்பந்தனைப்பேசக்
காரு றுங்கரி மாமுகன் காப்பதே.

1

ஞான கற்பகம் நவிலுமுந் நூறையும்
வான வர்புகழ் மாமுனி வோரருட்
பான முண்ணப் பரகதி தந்தரு
ளானை முகனையெந் நாளும றவனே.

2

சீர ணிந்த செழுஞ்சடை மேவிய
நார ணிப்புவ னாம்பிகை பொற்பதம்
வார ணிந்த மதிநதி சூடியக்
கார ணிந்தகங் காளனைப் போற்றுவாம்.

3

அண்ட பிண்ட மளாவிய வைந்துரு
நிண்டி லங்கும் நிராதரத் துட்பொருள்
குண்ட லீநற் குகனைப் பணிந்துமுன்
விண்ட மாமதி விந்துவைப் போற்றுவாம்.

4

விந்து நாதம் விளங்கு மகந்தனில்
ஐந்து ருப்படி யாதலா லைம்பொறிச்
சிந்தை வாழ்சிவ யோகிக ளுற்பன
நந்தி பொற்றாள் நலம்பணிந் தோதுவாம்.

5

* நேரு = ஆசவிபீடம் அதாவது பெரியோர்கள் நெய்வார்த்து
வேள்வி செய்தலுமான ஓர் அதிசயபீடம். ஆசு + அவி +
பீடம்=ஆசவிபீடம்.

வாலை குண்டலி வல்லபை யாகிய
மூல வாசி முனைச்சுழி முன்னமே
ஆல முண்ட அரனருள் பெற்றிடக்
காலை மாலை கதிர்மதி காப்பதே.

6

நூல்

கதிரோடு மாமதி காரமுஞ் சாரமாய்
அதிவித நாதாந்த அடிநடு மூலமும்
மதிவிந்து கோச மரும்வழி தாரையில்
நதியிருந் தப்பவும் நாடிய நாமமே. 7

அப்புடன் மால்திரு ஐவகை நீரதாஞ்
செப்பவொண் ணாதிரு மாலுக் கடிமையாம்
ஒப்பனை யுப்புவாற் கற்பமோ ராண்டினில்
எப்படி யாகிலுஞ் செய்கற்ப னையதே. 8

கற்பனைச் சொற்றவ றாமற் கருதியில்
அற்பமென் றேற்றி யகற்றிடு வாமலுந்
தற்பரை யாகிய சார மமுரியால்
அப்பனைக் கண்டு அருள் பெற்று லாவுமே. 9

அருள்பெற்ற விந்த அரியதோர் காரதாய்ப்
பொருள் நில வுப்பைப் புசிக்கப் புசிக்கவும்
இருள்பற் றிருந்தவெண் சாணுட லதனில்
மருள்விட் டகன்று மதிநில வாகுமே. 10

மதிநிற மாகிய மாமதிச் சாரமே
நிதிமறை நூற்படி நேர்பிச காமலே
துதிசெய் தினஞ்சர மாறித்தொ டுத்திடும்
விதியின் படிவந்து விட்ட குறையிதே. 11

முதற்றிங்கள்

விட்ட விதிப்படி விந்ததி சாரமே
தொட்டிடும் வித்து தொடுத்தொரு தினங்களில்
அட்டுப்ப தின்குண மாறிட மாறிட
எட்டி யபானன் எனிறி யுதைப்பனே. 12

எட்டி யபானன் எனிறி யுதைப்பதால்
முட்டிமூல லாக்கினி மும்மலச் சூடுதான்
தட்டுமுட் டாகிச்சம் மானனுஞ் சீறியில்
அட்டியில் லாமல் அதியுஷ்ண மாகுமே. 13

அல்லல் வெம்பல் அடிக்கடி பேதியால்
தொல்லை வாராத் தொடுத்திடுஞ் சாரமுங்
கொல்லும் வாய்வு கொடூர மதுவிட
நல்ல தேரோரு வேர்க்கொம்பு நல்கிடே. 14

கற்ப நூல் திரட்டு

இரண்டாந் திங்கள்

நல்குஞ் சாரம் நமனைக் கெடுத்திடும்
எல்கும் நோய்வினை யேகிடு மாதலால்
ஒல்கும் வோரிரு திங்களி ரண்டினில்
வெல்கும் பானன் விகற்பம் நினைப்பனே. 15

நினைப்ப தென்னமு லச்சுழி நாபியில்
வினைப்ப யன்மிக வேதனை யாகிடும்
இனைப்ப திந்து இயல்வத முரியால்
அனைப்பட தொந்த மடிக்கடி மாறுமே. 16

மாற மாற மதுபானச் சாரையில்
ஊறும் வாத மடக்கியஞ் சூட்டிடும்
வேறு வாத வினைப்பித்த மோடியே
தேறுஞ் சாரை நீர் சித்திய தாகுமே. 17

மூன்றாந் திங்கள்

சித்தி யாதல் திரிமூன்று திங்களில்
எற்றி டாய்வு எகிறியு தைக்குமவ்
வுத்தி சத்தி யுடலாதி நோயதும்
வற்றித் தேகம் வயிறு பொருமலே. 18

பொரும லாதற் புகைவிழி சூடதாம்
அரும்ப மேகமும் ஆக்கைய ரிப்பதாய்
விரும்பு வாரி விடாம் லடிக்கடி
திரும்பத் திப்பிலி திரிமூன்றுங் கூட்டிடே. 19

கூட்டும் வாரி குடோரத்தின் வாய்மையால்
ஊட்டும் பித்தமு முஷ்ணமு மேகிடும்
வாட்டுங் கைகால் வலிக்குஞ் சலிக்குமச்
சூட்டினால் வயிர் துர்ப்பலனாகுமே. 20

பால னாவது பானமே யுண்டிடிற்
காலனோடிக் கடல்புக்கு வானதால்
வாலை சஞ்சீவி வாருதி யாற்ஈடம்
ஆல கால மமுரிய தாகுமே. 21

நான்காந் திங்கள்

தாவி நாலுஞ் சதுர்த்திங்கள் மாமதி
ஆவி சோர அமுரிய டிக்கடி

மேவி யுண்ண வினைகளு மோடிடும்
பாவி நோய்கள் பகைத்திடும் பாருமே. 22

பகைக்கும் பானன் சமானன் தனஞ்செயன்
வகைக்கு மூவரு மல்லாதி யங்களால்
திகைக்கு மெண்சாண் திசையெட்டு மோடியே
நகைக்கும் வாதபித்த சேத்தும நாடியே. 23

சேத்தும நாடி செழுங்கனல் மீறியே
ஆத்தும மெல்லா மருந்தண லாகிடும்
மாத்திதற் கில்லை மருந்தே யமுரிதான்
பார்த்தெழு பத்தும் பகையது மாறுமே. 24

எழுபத் தீராயி ரம்நரம் போடினாற்
பழுவெ லும்பிரு பக்கமு ளைத்திடும்
அழுதல் தக்கம் அசைதலு ளைந்திடும்
தழுதல் தேகந் தடித்துக் கடுக்குமே. 25

கடுக்கும் வயிறு கைகாலு ளைந்திடும்
வெடுக்க தாய்ச்சட மெய்வாய் வெளுத்திடும்
ஒடுக்கம் நாடி யுடலெங்கு முதலாய்
தொடுக்கும் புண்கள் துயரம்வைப் பார்களே. 26

துயர மேது தொத்திடுஞ் சாரையால்
வயிர மாகு மதுகடுக் காய்ப்பொடி
சயில வாரிவெண் சாரையே மேல்மருந்
துயிர் பலக்கு முடன்கொள்ளு வோர்களே. 27

கொண்டு மாறக் குணாகுணங் கூறிடில்
கண்ட நோய்கள் கடல்புக்கி ஏகுமாஞ்
சண்ட னேது சடத்தைவிட் டேபிரிந்
தண்ட ரண்டமு மக்கினிப்ர வேசமே. 28

ஐந்தாந் திங்கள்

அக்கினி யாலழி யாதுப்ரா ணாலயம்
விக்ரம மஞ்சம் விளங்கிய திங்களில்
உக்ர தாது உருகிநீ ராகிடுஞ்
சக்ர வாளமுஞ் சாரைவெண் சாரையே. 29

சாரை நீரைச் சரமாறி யேற்றிடில்
தாரை கோசந் தடித்துப்புண் ணாகிடும்

கற்ப நூல் திரட்டு

- மார சாரணை மாமதி கொண்டிடில்
ஏறத் தொந்த மெரிப்பந்தங் காணுமே. 30
- ளரியுந் தேகமெண் சாணுட லாதீதம்
விரியுங் கண்ட மிகவும்புண் ணாகிடும்
துரிய வேகஞ் சுரங்குளிர் கண்டிடும்
நெரியு மேதனு நீர்க்கடுப் பாகுமே. 31
- நீர்க்க டுக்கும் நினைப்புவே றாகிடும்
துர்க்குந் துர்ப்பலத் தூக்கம தால்மனம்
வேர்ப்ப பல்பிணி வியானனுந் தானனுங்
சூர்மன் நாகன் குணாகுணங் காண்பதே. 32
- காண்ப தேது வியானன் கொடூரமே
சாண்வ யிறுமே தான்விம்மிப் பேதியாம்
வீண்ப தரிலோ வெடித்து உடம்பெல்லாம்
ஊண்பு சிப்பை யுதானனொ ழிக்குமே. 33
- ஒழிக்குங் சூர்ம னுடம்புதி நித்திரை
விழிக்கு மேவிழி மெய்மறந் தாக்கையுங்
கழிக்கும் நாகன் கனவினால் மெய்க்களை
முழிக்குந் தேவதத் தன்முன்னந் தானுமே. 34
- தேவ தத்தன் தியக்க மயக்கமாய்
ஆவ லாகிரி யதீதமுண் டாக்கிடும்
பாவ புண்ணியப் பற்றால் நடப்பதாம்
நாவ தீசர் நடிப்புமுண் டாகுமே. 35
- உண்ட வன்ன முடன்செரி யாமலுங்
கண்ட தாரை கனத்துமே ஊதிடும்
விண்ட பானன் விளங்கிய நீரினிற்
கண்ட திப்பிலி கையான் பொடியதே. 36
- கண்ட திப்பிலி காற்கழஞ் சேபொடி
கொண்டி டுஞ்சமன் கோழைய கற்றிடும்
மண்ட லமதில் வாய்க்கும தற்குப்பின்
விண்ட பானன் வியாதி விபரமே. 37
- விவர மாமஞ்சு மேவிடு மேல்மருந்
தவறி டாமலுந் தானஞ்சு பட்சமும்
புவிபி லோர்க்குப் புகலொரு திங்களில்
நவிக்கு மண்டலம் நற்குறி யாவதே. 38

நற்குண மென்னும் ரத்னாதி கற்பமே
சற்குண மென்னுஞ் சற்புத்ர னாகவுந்
துற்குண மையல் துரோதகை ஆசைவிட்
டெற்குண யோனி யாசையை விட்டிடே. 39

யோனி யாசை யொழியாத பாவிகள்
மானி லத்தோ ருயிர்மறந் தேகிடுந்
தான ணிமயல் தான்விட் டகற்றியே
நானி னிச்செயும் ஞானகற் பமிதே. 40

ஞானி யாவது நற்புத்தி மாந்தரில்
யோனிக் கேணியி லுற்பத்தி யாவராய்
வானு தானு மடந்தைய ராசையில்
தானு ழலத் தவறிடுங் கற்பமே. 41

தானு ழன்று தனியே தவிப்பார்கள்
பான முண்டு பழக்கந் தவறிடிற்
சோனை யாய்வடிந் தே துற்ப லங்கொண்டு
மானைப் போல்புவி மக்கள்மாள் வார்களே. 42

தேகசித்தி

மனித ராகி வடிவெடுத் தங்கனே
புனித னாய்ச்சிவ போதனை பூண்டுபின்
தனிய ஞானத் தவம்பெற் றுலகில்வாழ்
இனிய சாரை யியல்புகண் டோர்களே. 43

சாரை நாகந் தனையுரு வாக்கிடிற்
பேரை யானருட் பேருல கந்தனில்
நீரை யுண்டு நிரந்தர சொரூபமாய்
வேரை யுண்ட விவேகி யிவர்களே. 44

வெண்சாரை

வேக மாகிய வெண்சாரைப் பாம்பிது
போகத் தாசை பொருந்தா திதற்குமுன்
னாக மத்தோ ரறியாம லாத்மத்தி
ரேக சித்தியாந் சித்தர்க ளாவரே. 45

ஆறாந்திங்கள்

தேக சித்தியாந் திங்களோ ராறினில்
நாகப் பாம்பு நடுவெனுஞ் சாரையைத்

தோகைப் பாலெனுஞ் சோமப்பால் வாரிதான்
காமப் பாலுண்ட கருத்தை யழிக்குமே. 46

கருவியாற் பானங் காலாகா லங்களுங்
குருவா யனுதினங் கொண்டுடன் சாரணை
வகுவ தோர்பான மாறச் சரமாறி
சருவா யனலினாற் சுரம்வந்த னுகுமே. 47

அணுகு மூலத்தி லனுசரிப் பதுவெனுங்
குணமுந் திரிகரன் கூடப்பொ ருந்திடில்
மணங்க லந்த மலமிக வாகிடும்
நிணமும் வைத்துநீர் நெஞ்சுபுண் ணாகுமே. 48

வேறு

நெஞ்சு முணர்ந்து நெறிதவறி
நீறாய் வெதுப்பும் வேர்வையுடன்
பஞ்ச தேபோற் கைகாலும்
பதறி நடப்ப துங்குறையும்
வெஞ்சொற் றவறி மதிமயக்கும்
விக்கல் கக்கல் விதவிதமாய்
நஞ்சு ணர்வோர் பரிட்சை யெனும்
நளிர்வாங் குளிர்சுர மதுகானே. 49

காணு மடிக்கடி மலபேதி
கடி தாய்ச் சுரந்து வயிறாதும்
வீணுக் கேமுன் வினைப்பயனும்
விதியா யெழும்பு மதியதனால்
ஆணாய் பிறப்போ ரிக்குறிகள்
அமுரி யதனா லதீதமுறுந்
தூணாய்த் தொடுக்கச் சரமாறிச்
சுகமாய்க் கொள்வீர் சாரணையே. 50

சுகமாய்க் கொள்வீர் பானமதிர்
சுருக்கமாய் மிளகு திப்பிலியும்
அகமாய் வேர்க்கொம் பதுமூன்றும்
அனலில் வெதுப்பிச் சரிசமமாய்த்
தருமாம் பொடியாய்ச் சூரணித்துச்
சார நீரி லுடன்கொள்ள
உகையாய்ப் பட்ச முடனறுத்து
ஓகோ பிணிக ளோடிடுமே. 51

பச்ச முணரப் பலநோய்கள்
 பறிந்தே உடல்விட் டகன்றிடுமாம்
 நச்சத் தரவின் பாலுணர
 நமனோ டும்வினை நாடாது
 நிச்சிய மிந்நூ லிரத்தினமாம்
 நிகழ்த்து முந்நா றாய்ந்திடினோ
 அச்ச மில்லா வாழ்வுமிகும்
 ஆறுதிங்க ளதிசயமே.

52

ஏழாந்திங்கள்

திங்க ளேழிற் சாரணைதான்
 திருத்த மாமதி சரமாறி
 மங்கையர் மீதில் நினைப்பாகா
 மதிப்பா லுணர்ந்து மகிழ்வீரால்
 அங்க மதனில் மூலாக்கினி
 அனல்கொண் டெழுப்பி ஆகாசம்
 பங்கப் படுத்துந் தசவாய்வும்
 படுக்கையில் முடக்கும் பலவினையே.

53

வினைநோய்ப் பிணிகள் மிகமீறி
 வெடுக்கென் றனல்கொண் டருப்பாகி
 சுனைநீ ரரிவி மதிபெருகித்
 தொடுக்கச் சரமா றிக்கனைக்குஞ்
 சயமுங் காச முறுங்கபமுந்
 தானே கோழை வருவதுமாய்த்
 தயங்குந் தெரியச் சரிவாங்கந்
 தணலாஞ் சுரந் தலைப்படுமே.

54

தலைநோய் சிரசிற் சடசடெனச்
 ச்ரமாய்த் தொடுக்கு மிடிமுழக்கம்
 வலிவாய் மயக்கும் வயிற்றோகும்
 வாய்தா ளிரண்டுந் தான்பிடிக்குங்
 கலையா மனது முறுதியிரா
 கைகால் கடுக்கும் கண்கூசும்
 நிலையாய்க் குலைநோ யடிக்கடிதான்
 நினைவா யிருந்து நிகழ்த்திடரே.

55

நினைவா யமுரி தினந்தோறும்
 நிலப்பனை யதுவின் கிழங்குலர்த்தி

இனமாஞ் சுக்கு மிளகுடனே

இதுமாய் மூன்றும் சரிசமனாய்

இனமா யிடித்துச் சூரணித்து

இச்சு ரணத்திற் கழஞ்சிடையாய்

நினைவா யமுரி தனிற்கொள்ள

நீழ்கடல் புக்கிடு மப்பிணியே.

56

பிணியா வதுவே தீவினைதான்

பிரியா துடலிற் பிறவியதாஞ்

சனியா வதுவுஞ் சடமதனில்

தனக்குத் தானாய்ச் சஞ்சலங்கள்

அனியா யமதா யவதரிக்கும்

அமுரியி னாலலை கடல்புக்குங்

பணியா வதுமே கார்மேகம்

பறக்கு மதுபோற் பாரீரே!

57

எட்டாந் திங்கள்

பாரீ ரெட்டாந் திங்களினே

படுக்கு முடக்கு மாயிருக்கும்

வாரீர் வாயு வாதபித்தம்

வைராக் கியங்கொண் டம்மூலம்

தேரீர் திடுக்கிட் டதுவிழிகள்

திசையுங் கலங்கித் தியக்கமுறுங்

ஈரீர் மந்த நித்திரையாந்

குறிப்பாய் மயக்கக் குணமிதுவே.

58

இதுவே யினிதா னறிவாகும்

இளைப்பா மசதி யிளமசக்கைப்

பதியேழ் பதினா யிரநரம்பும்

பசுமை நிறங்கொண் டதீதமுமாய்

மெதுவாய் நடக்கு மிடுப்புளையும்

வெறிகொண் டவர்போல் விழுவாகும்

அதுவாய்க் குரல்மெது வாகிவிடும்

அனல்கொண் டெரியும் மறிவீரே.

59

அதிமதுர அமுரிகற்பம்

அனல்கொண் டதுதான் அகலவுமே

அதிமது ரத்தோடு வேர்க்கொம்பும்

கனலோ டிடவு மிளகரத்தை

கருதி விடுசரி சமன்கூட்டிப்

புனல்குழந் திடவே வறுத்திடித்துப்
பொடியாய்ச் குரணம் புகல்வீராய்
இனமா யமுரி பின்னீரில்
எடுத்துக் காற்கழஞ் சிடுவீரே.

60

இடுவா யமுரி தனிலுண்ண
இருவினை யாலெய் திடும்நோய்கள்
நடுவனை யாலன் னசித்தோடும்
நமனுங் கருகி நடுங்கிடுவான்
படும்பா டதிசய விதமறியாப்
பகர்வாய் பாணஞ் சரமாறி
விடுவாய் மதிசர பாணமதால்
விதியை வெல்லுமீவ் வஸ்திரமே.

61

வெல்லு மமுரிபஞ் சாக்ஷரமே
மிகவு மேன்மருந் ததுவூட்ட
வெல்லுந் தானு மதைக்கொண்டார்
விதமாந் தோஷ முனக்கேது
அல்லும் பகலும்வி டாமலுமே
அமுர்தசஞ் சீவி அஸ்திரத்தால்
மல்லுந் தியமாய் நடுவணையை
மாறிட மாறிட ஜெயமாமே.

62

அமுரியின் பெருமை

செயமா யமுரி தெளிந்திடலாந்
திறமாய்ச் சடலஞ் சித்தியதாஞ்
சயமுங் காசமும் வாதபித்தந்
தானே பறக்குஞ் சிலேற்பனமும்
மயகா மியமத மாச்சரியம்
மதிநீ ரதுசஞ் சீவியுணர்
பயமுங் கிலேசமு மேகிடுமே
பாரீர் மகத்துவம் பண்போரே.

63

பாரா மலுமே பாடுபடாப்
பலவாய் மொழிகள் படித்துலகிற்
தேறா மலுமே சிலநூல்கள்
தெளிந்தா ரதுபோற் றெளிந்தவர்போல்
தோரா மலுமே வாய்ஞாணந்
தொடுத்தே தொடுப்பார் சரமாறிக்

கூறா ததுநூல் குவலயத்திற்
குருநூல் போலக் கூறாதே.

64

குருநா லிதுவாம் முந்நாறுங்
கொடுக்கார் கோடி தனமீய்ந்தும்
அருள்பெற் றமிசை மதுவிருந்தால்
அமைப்பா லமைக்கு மருட்பொருளும்
இருளும் விலகு மிராப்பகலா
மிறப்பும் பிறப்பு முடன்போச்சு
மருவுந் தீகைக் கங்கைதனை
மதியா லறிந்து மகிழ்வீரே.

65

மதிசந் திரபுஷ் கரணியதை
மறைத்தார் பெரியோர் மகத்துக்கள்
விதியா வதுமதி யறியாட்டால்
வேறொன் றறியார் புவிமீதில்
துதியால் ஞானச் சுகாதிதமாஞ்
சுயம்பிர காசச் சுடர்மணியே
நிதியாய் விளங்கும் நதியறிந்து
நீந்திக் கரையேற மாட்டாரே.

66

அறியா ரரவ மதினவிடமே
அரனுண் டமுத மறியாமற்
பரியா சமதா யுலகோர்கள்
படிப்பார் வெகுநூல் பரிபாஷை
வெறியாய்ப் புராணம் வெகுவாஞ்சை
விதியாம் விவர மலைவதுமாய்க்
குறியா ரறிவ ரறியாமற்
குருநா லறிந்தாற் குருவாமே.

67

ஒன்பதாந் திங்கள்

குருவா யமைத்திடும் ஞானகற்பங்
கூறார் குவலயத் தோர்களுக்கு
ஒருவா யொன்பது திங்களினில்
உளைக்கும் வயிறுநோ யுடல்பெருத்துக்
கருவாய் மலர்ந்து கனகத்துடலுங்
கமல மலர்ப்பூ தியல்பாகிப்
பெருவாய் மலர்ந்து தானிருக்கும்
பிராண வாய்வதைப் பேசுவமே.

68

பேசார் பெரியோ ரிதன்பெருமை
பிராண வாயு வெழுந்தோங்கி
ஆசா னதுபோ லடிவற்றிற்
அரண்டு உருண்டு கிடுகிடென
மாசாந் தாமொன் பதுமாச்சு
மார்நோய் காணு முடன்வாந்தி
நேசா நேசப் பிராணனுமே
நெடிய வுதைத்து நெகிழ்ந்திடுமே.

69

அபாய மெதுமனு காதுடலில்
அனல்கொண் டக்கினி சிரமேவி
உபாயத் துடனிரு கன்னமது
உளைக்கு மிடிக்குங் கடுக்குமப்பாற்
சிவாய நமவெனு முயிராகிச்
செழித்து வலுத்துடன் பரமாயித்
தவமாய்த் தவப்பய னீடேறுஞ்
சண்டனு மணுகா வுடலாச்சே.

70

சண்டனு மணுகா னுடலுயிர்க் காயஞ்
சரிவர வலுத் துப்பின் பொல்லாத
தையலர் மாய்கை நிதம்பத்தி னாசை
தவறுண்டு தானது போச்சு
அண்டபின் டமதா முடலின் கருவிகள்
அனைத்தும்வச் சிரமதாம் வலுவாய்
அறிபுவி யாசை யதனைவிட் டொழித்து
ஆண்டொன்றிற் சிறுபிள்ளை யாகி
எண்டிசை யனைத்துங் கீர்த்திபெற் றியல்பாய்
எழுபத்தீ ராயிர நரம்பும்
இறுகிடு மெழுவவ் வயமதுக் கதிதம்
இலக்கமே உறுதியா மிந்த
மண்டலந் தனிலே மனுக்களும் வணங்க
மாற்றிய தேகம்வே றாச்சு
மகத் துவ மாச்சு நிரந்தர ரூபம்
வனிதரில் தேவனு மாச்சே.

71

நிரந்தர ஞானந் தானது வாச்சு
நிருவிகற் பம்மிகப் பெருமை
நேர்மையோ ராண்டிற் பூருவக் ஞானம்
நிலைத்துமெய்ஞ் ஞானமும் வலுத்துப்

பரஞ்ஜோதி வாலை கிருபையி னருளாற்
 பற்பல பிணிகளும் போச்சு
 பசும்பொனின் நிறமாய்ச் சூட்கும தேக
 பாலகனாய்ப் பிறந்துபா ரதனில்
 வருமுத்தி யீசன் அருளநின் றிலங்கும்
 மதியெனு மமுரியாற் காயம்
 வளர்பல முற்று இரவியின் ஒளியாய்
 வர்ணமுண் டாகிமென் மேலாம்
 இருளது விலகி பிறப்பிறப் பற்று
 ஈஸ்வர னெனும்பிறப் பாகி
 இருவினை யொழிந்து இருப்பெந் நாளும்
 இனியபத் தியதை யுணர்வாம்.

72

இனியபத் தியமாஞ் சிறுவர்க ளமுரி
 ஈரெட்டுப் படியதாங் கணக்காய்
 இசையநற் பாண்ட மதனில்விட் டதிலே
 இணையிலாக் கற்சண்ணம் நீறும்
 தனியெட்டுப் படிகொண் டமுரியிற் றாக்கிச்
 சங்கையில் லாமலே கரைத்துத்
 தனியவைத் ததனை மூன்றுநாள் ரவியிற்
 றரணிமா னிடர்களு மறியாப்
 பனிரவி காற்றும் வனிதயர் நிழலும்
 படாமலி ரகசிய மாகப்
 பாகமாய்ச் சதுர்நாள் பாண்டமாஞ் சில்லு
 பதிந்தபின் தெளிந்தநீர் வாங்கி
 வினயமாய்ப்பாண்ட மதனில் நீ யூற்றி
 விபரமா யடுப்பினி லேற்றி
 மிகவுட னனல்கொண் டக்கினி வீச
 மிதமாய்த் தீயெரித் திடுவாய்

73

எரித்திடு மனல்கொண் டிடவிடா தெரிக்க
 இரைச்சலிட் டதுநுரை யெழும்பும்
 இனியநீர் சுண்ட யாவரு மறியா
 தெண்ணெய்யை எடுத்துவிட் டினிக்கேள்
 குருவைநீ பணிந்து குறித்துடன் பதமாய்க்
 குருமுனி கிருபையி னருளாற்
 குறையேதும் வாராச் சாரநீர்க் கங்கை
 குணாகுணங் களையுரைத் திடவுந்

துரிதமா யமுரி சலமெனு மயமாய்ச்
 சுடரதின் நாவினால் வலுத்துத்
 துய்யவெண் ணிறமாய் நந்தியுப் பெனவே
 சொல்லவும் பலபேர்க ளறியாக்
 கரியவிந் துப்பின் மகிமைகற் பத்துக்
 காமனுப் பானமாங் காரங்
 கணக்குடன் சொல்வேன் கரியுப்புஆதி
 கருதிய பிறவிமுன் றாமே.

74

பிறவியின் வாழ்க்கை வாருதி யுப்பாற்
 பின்புதான் கறியுப்புண் டாச்சு
 பெலத்துப்பின் னதனால் அமுரியுப்பாச்சு
 பிசகிலா மட்பாண்ட மதனில்
 இரவியுப் பீய்ந்து இறக்கியே வைத்து
 இயல்பதாய்க் குப்பியி லிட்டு
 இனியதோர் பாக மடிக்கடி யினங்கொள்
 இந்நாள்முத லீரஞ்ச ஆண்டு
 மறலிமாண் டிடுவான் வினைகளு மொளியும்
 வலுத்திடுங் காயமும் வைரம்
 மாய்கைவிட் டகல இருவினை பிரிய
 வகையந்தப் படியறிந் துணர்வாய்
 பரையெனும் வாலை ஏகவஸ் ததனாற்
 பத்திய மதுபகர் வதைக்கேள்
 பாசியின் பருப்பு கருக்குரு வரிசி
 பசவின்பா லுடன்றெய்யென் றென்னே.

75

என்னவே மிளகா யினியசீ ரகமாம்
 இன்னமுங் கரியவேம் பதுவாம்
 இணையிலாக் கொடுக்காப் புளியது நலமே
 இசைந்தபத் தியத்துக்கீ தாகும்
 இன்னவை யாகா திறைச்சிமீன் கீரை
 இகழ்ச்சியாந் தாம்பூலஞ் சுண்ணம்
 இசைகறி காய்கள் வஸ்துகஞ் சாவும்
 இலகிய பனையதின் பாலும்
 மின்னிடுந் தென்னை விருட்சத்தின் பாலும்
 மிகுநடை பனிமழை வெயிலும்
 விளங்குகூக் குரலும் நித்திரை கொளலும்
 வேண்டுபெண் ணாசையு மகற்றி

அன்னவை யோடு நல்லெண்ணெய் விடமாம்
அனுகினால் மரணம்வந் தமையும்
அகத்திய ருரைத்த அனுபவ மிதுதான்
அடக்கமா யிருப்பது நலமே.

76

இருப்பதென் றாலு மிடம்பொரு ளேவ
வியல்புட னொருவேளை யன்னம்
இரவிலா விற்பால் கிடையாமற் போனால்
எண்டிசை தனில்வன மேயும்
விருப்பமாய் வெள்ளை யாட்டின்பா லதுவாம்
மேதினி தனிற்கொடுக் காயின்
விபரமாம் புளியா மதுகிடை யாட்டால்
விசிதமாம் புளியிலைத் துளிராம்
அருப்பது மீறும் அதீதமாம் பித்தம்
அசடதாம் புகையிலை யகற்று
அதுஉள்ள அளவும் எரிதலுண் டாக்கும்
அநேகநோ யமைத்திடும் அறிவாய்
வருத்தும்பல பிணிகள் இறைச்சியுண் டுணர்ந்தால்
வாயுவால் வதையுருங் கடுப்பாம்
மச்சமுண் டுணர்ந்தால் வயிர்மலி குன்மம்
வருமின்னுஞ் குலையின் னரிப்பே.

77

அரிப்பதுண் டாகும் அதீதவுஷ் ணமுமாம்
அனலினால் விறுவிறுப் பதுவாம்
அகற்றிடு மிளகா யநுபவித் துணர்ந்தால்
அதிகவா தங்கள் வயிறுநோய்
வரிப்படும் பிராணன் வலுக்குஞ்சீ தளமாம்
மறுகிடுஞ் சுரமெனுந் தோஷம்
வஸ்துவை யுணர்ந்தால் மூலக்கு டதீதம்
மலத்தினிற் கிராணியுண் டாக்கும்
பிரிந்திடுஞ் சிலேதம் பனையதின் பாலாற்
பிணியதாங் கால்கர முடக்கும்
பேசுவோ மிருமல் அதீதமுண் டாக்கும்
பிராணனை வதைத்திடும் பலமாய்க்
கரிந்திடுந் தென்னை விருட்சத்தின் பாலைக்
கருதினாற் சோகையும் பாண்டுங்
கனத்திடுந் தேகம் வெளுத்திடுங் கொடிய
கனலின்வெஞ் சுரமுண் டாமே.

78

கனலது மீறும் பாக்கு வெற் றிலையும்
கற்சுண்ண மிவையனு பவித்தாற்
கண்டத்திற் கோழை சிலேத்மமுண் டாக்குங்
கடைவாயின் பற்கள்வே ரகலும்
புனலும்வே றாகுந் தனுவெனுங் கோசம்
பொரியுமுண் டாக்கும்நீர் கடுக்கும்
புதுமையாய்ச் சுக்கான் கல்கொண் டடைக்கும்
பொல்லாத்தீ 'பனத்தையு மடைக்கும்
நினைவுவே றாகும் பிணியுணர்ந் தாக்கால்
நிணமெலா முதிரநீ ராக்கும்
நிகரிலாப் பேதி யனுதின மிகவும்
நேர் நிலை வேறாகும் நிசமாம்
வனிதய ராசை மயலையுண் டாக்கும்
வயிறுகடுத்தலு முஷ்ணம்
மாரியில் நடந்தால் கொடுமையாஞ் சுரமும்
வந்துடன் லபித்திடுங் காணே.

79

லபித்திடும் ரவியில் நடப்பதும் நடந்தால்
நாவினில் வரட்சியுண் டாக்கும்
நமையது மதிகம் வேர்வையுண் டாதல்
நன்விழி கீதமும் பாழாஞ்
சுபித்திடுந் தாபம் மோசம்வந் தணுகுந்
தணலினாற் கோரமாஞ் சுரமுஞ்
சங்கையுண் டாதல் தலையிடி யிடிக்குந்
தாதுவிற் சுவாலையு மதிகங்
கபமது வழங்குங் காற்றினிற் கதித்தாற்
கருவிக ளாந்தொண்ணூற் றாறுங்
கால்கர மசதி உதிரஞ்சுண் டிடுதல்
கல்லடைப் பதுவும்நீர் கடுக்குஞ்
செபித்திடும் பிணிவந் தடுக்குமா ரோசிகந்
தினந்தினம் வெள்ளையோக் காளந்
தேகத்திற் குடைச்சல் நாசிரீர்ப் பாய்ச்சற்
செலதோஷஞ் சிரசிலுண் டாமே.

80

கற்பமுண்ண நாள்

வேறு

உண்டுணர்ன தாகியுல கந்தினி லுயர்ந்த
கண்டுமது சாரையெனுங் கற்பமுண்ணு வீரேற்

- பண்டியல்மு தற்பிறையாம் பெள்ளணமியின் நாளில்
உண்டுமூன் றாம்பிறையி லுன்னிநம தாமே. 81
- உன்னித மறிந்தமுரி உற்பனம தாகில்
இன்னித மிகுத்ததொழி லின்பெருமை காண்கில்
அன்னிய நிமித்தமது யாரறிவார் சித்தர்
வன்னிமதி கற்பமுணர் வாலைவய தாமே. 82
- மாதுஅபி ராமியருள் மலர்க்கமல மீதிற்
சாதுவயி ராக்கியசுழி சந்நிதியின் மூலம்
வேதமெனுஞ் சுத்தாகாச மாமதியின் சூட்சம்
பேதமற விந்ததித பிரபலம தாமே. 83
- விந்ததித வாருதியில் மேருவெனுஞ் சாரல்
அந்தபதி சாகர மடுத்தகரை யோரம்
வந்தநர நீரிலுரை மானகரிற் சோணர்
அந்தணரின் முத்துணர்வ தாகிலது வாமே. 84
- முத்துகளில் ரத்னவகை முப்பொழுது முணர்வார்
முத்தொழில்க டுத்துதிரு முத்திதனை வாரிச்
சுத்தமதி பாறைகள்தொ டுத்தகட லுள்ளின்
உத்தமரி சைந்துலகி லுத்தமமென் பாரே. 85
- உத்தமக டற்குருவின் உங்கதனைக் கொள்ளல்
இத்திசையிற் பண்டிதர்க் கிசைந்தவிழ்த மென்க
மத்துவர்கள் வாதியெனு மானிடர்க்காய் நீருள்
வைத்தபொரு ளீசனு மமைத்தபொரு ளாமே. 86
- பொருளுறுங்கல் லுப்பறியப் பொன்மகமே ராகும்
உருவதீதத் தின்பெருமை யுணர்வதெளி தல்ல
பருவமணி கடலுனெடை பாகமெனுஞ் செய்கை
மருமதிய மமுரிபடி வகையதுகா ணாரே. 87
- படியமுரி நான்கையொரு பாண்டமதி லிட்டு
படியெனும்பு நீரிலதைப் படியுடனே தாக்கி
வடியமறு பதுகடிகை யதுவமுரி தெளிய
மடியநில வுப்பதனை மதியிலிடு வாயே. 88
- மதியிலிடு வன்னியொரு வகையதுவின் கம்பால்
அதிதவித பெரியனல் அமுரியது சுண்ட
விதியிதெனும் வாறுமிக விப்படிச்செய் வீரேல்
நிதியகடல் வாரியுவர் நீங்குதலை யாமே. 89

- உவரதுகற் பாறைநில வுப்பதிக சுத்தி
எவருமறி யாமலுமீ ரைந்துதரந் தீட்சைக்
கவரதித கோடிகணக் கில்லைகட லுப்பிற்
சவகமன வெழுத்துமுயிர் தானது விளம்பே. 90
- விளம்புசெய நீருவெடி யுப்புஒரு சேரு
வளம்பெறப்பூ நீருவகைக் கொருகழுஞ்சு சேரு
திளம்பெறவெண் காரமது சேரதுவு மாகும்
இளம்படிகஞ் சேருமிகு சாரமது சேரே. 91
- சாரமது வோடிது வகைக்குச்சம னாகுங்
கூறரிய நாலுவகை குளிக்கல்லிற் றாக்கி
ஆறரிய தாகவதி யமுரியத னாலே
வீரமதை முத்தினம்வி டாமலுட னாட்டே. 92
- விடாமலதி லிட்டுமெழு காம்பதம தாகில்
உடாமலும் வழித்துணர்வீ ருகவையது வாகப்
படாமலுடன் சேருவகைப் பாகமது நாலாய்ச்
சுடாகமெனும் பில்லையது சூட்டிடுமீ தாமே. 93
- சூட்டிரவி தன்னில்மிகச் சூடுபட வாட்டிக்
காட்டிக்கன லேறித்தழற்காய்ந்ததன் பின்னோட்டில்
வாட்டியபடி மேலுமுற வாகவும் பதித்துக்
கூட்டியமண் சீலையது குக்குடம தாமே. 94
- குக்குடம தாகவகை கொண்டுபுட மாறி
விக்கிரமெனும் பில்லையது வெவ்வே றதாக
உக்கிரமுடன் குக்குடத்தி லொன்றது செய்வாகிற்
தக்கியமே டுத்ததனைச் சாற்றிடலு மென்றே. 95
- சாற்றிய குழிக்கல்லிற் றானதனைத் தாக்கி
மாற்றிடவ ரைத்துப்பொடி மயனமதாய்ச் செய்து
பேர்த்திடும்பீங் கானிலுடன் பின்பதனை யூட்டி
பார்த்துநீ வைத்தனைப் பக்குவமா யாக்கே. 96
- பக்குவமெ னும்பனியிற் பாகமது வாக
இக்கனிய சுண்ணமிது இப்படியீ ரைந்தும்
வைக்கச்செய நீருமதன் வேகமதே வேகம்
புக்கிடத் தினந்தினம் புகழ்ந்துசலம் வாங்கே. 97
- வாங்குசெய நீருவள மாகுமொரு குப்பிப்
பாங்குபெற வேயதனைப் பக்குவம தாக்கிச்

- சாங்கமது பாறைநில வுப்பதனைக் கொண்டு
தேங்குகுழிக் கல்லிலொரு சேரதுவும் ஊட்டே. 98
- சேரதனை ஊட்டிச்செய நீரதுவிந் தாக்கிக்
கூரொருநா ளாட்டிடக் குறித்தமெழு கானாற்
பேரிதனைக் கொண்டுமிகப் பில்லையது வாக்கி
நாரியரின் நிழலனுகா ரவிமுகத்தி லாட்டே. 99
- முகவருள் பணியாவி முகத்திற்றழல் சொரியப்
புகழுங்கதிர் முகவசியம் பூட்டியெழு வாரம்
மிகசதிரோ டதனிலுறு மேஷம்வருங் காலம்
விகடமனு காமலும்வி திப்படியே தாக்கே. 100
- விதிப்படிமே லோடுறமென் மேலுமதை மூடி
நீதிப்படிமண் சீலையது நேர்மைமிக வாக
மதிப்படி துருத்தியதன் வாய்ப்படிய வுதி
முதிர்ப்படி முனைதவறி டாமுன்னதை வாங்கே. 101
- வாங்கிடு நீ யிந்தவிதம் போல்மற்ற மருந்தைத்
தூங்கிவிடு காமலுநற் சுத்தசலப் பனியிற்
பாங்குபெறு மச்சலத்தைப் பாய்ச்சிவிடு பீங்கான்
நீங்கிவிடு காமல் நில வுப்பதின் நீ ரூட்டே. 102
- ஊட்டிவிடு நீரதனி லுப்பதனின் சுண்ணங்
காட்டிவிடு மன்பெருகல் லுப்பதிற்கு ழம்பை
நாட்டிலறி யார்களசிவ ஞானியரின் கூர்மைப்
பாட்டிலறி யாமற்பறைப் பாறையுப்புன் னதமே. 103
- உன்னத முறைந் துகன லோடியனற் றாவி
கன்னியபி ராமியருள் கற்பனையி னாலும்
இன்னீர்சல மாமதி யிசைந் துஅரை நாட்டி-
சென்னியனல் மீதிலிதைச் சிந்தித்தருள் வாயே. 104
- சிந்தையனு காதுசிவ காமியருட் பாதம்
வந்துதொழு தேபணிய மண்டலமண் மீதிற்
கண்டுதினம் பூசிக்கனி வாக்கமறு சுவையும்
மண்டலம்வைத் தேயுணரும் வஸ் துவிது வாமே. 105

கல்லுப்பு

- வைத்திடுபீங் கானதனில் வானுசல நீர்மேற்
சித்திரக்கல் லுப்பதுவின் செய்கைதனைக் காண்கில்
முத்துவின்றன் சுத்தவெளிர் வைத்துபனி நீர்மேற்
கர்த்தன்நட னம்புரியுங் கல்லுப்பிது வாமே. 106

கல்லுப்பது பாறைநருக் கண்டனர்கள் வாதி
அல்லும்பக லும்ஒருவ ரருகிலனு காமல்
நல்லசல மேற்பட்ட நன்மலர்ப்பூஞ் சூட்சந்
தொல்லைவினை யாதிதமுஞ் சூழ்வதிலை யென்றே. 107

குழுமதிப் பாறையது சுத்தபனி நீர்மேல்
வாமுமொரு மண்டல மதிற்படிகம் போலாம்
நீழுலகெ லாம்புகழும் நேர்மை நில வுப்பாந்
தாமுதலில் லாமந்தக டாய்விளையும் பாரே. 108

விலையுந்தக டாதீதம் வெள்ளப்பிரகம் போலாங்
கலையதீதம் பதினாறுங் காந்திமதி குழுங்
குலையெனவுங் குப்பிதனிற் கொண்டதனைத் தாக்கி
முனையெனவுஞ் சூட்டிமிக முத்தமதில் வையே. 109

மதிபெருகிக் கதியடைய மகிழ்விதமெய்ஞ் ஞானம்
விதியின் மைப் பதுவிசித விந்துமதி சாரம்
விதியைமறைத் தேயமுதம் விளங்குஞ்சுழி மீதிற்
பதியமலர் சூடியருட் பானமது செய்யே. 110

செய்துவர முன்செய்திடு தீவினைகள் போகும்
மெய்யது விளங்கியுன்றன் மேனியும்பொன் னாகும்
ஐயமிலை நடுக்காண்ட மதினுருதி பாரு
கைபாகங் குருமுடித்த கடைக்காண் டமிதாமே. 111

கடைக்காண்டம் நூற்றினிலே கருவிபரந்தோனுஞ்
சடைக்காமலே நூலதனை தான்வைத்துநீ பார்த்தால்
மடைதிறந்து வெள்ளமது வந்ததுபோல் யோகந்
தடையிலாதே யாகுமது தன்மையிது முற்றே. 112

நடுக்காண்டம்
முற்றுப்பெற்றது.

உ

பரமபதி துணை

புலஸ்தியர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய கற்பம் 300

கடைக்காண்டம் 100

முத்திதரும் ஞானவழி மூலச்சுழி மீதிற்
சத்தியபி ராமியுயர் சதுர்க்கமல பீடஞ்
சித்தியருள் பெற்றிடுநற் சித்திரமணி வாயல்
நித்திமலர் பொழியிரவி நிர்மலமுங் காப்பாம்.

1

நிருமலநி ரந்தரநி ராதா ரஸுபி
கருமவினை புற்பவித்த காமித்வி ரோதி
வருமவுவ ரதுகடலில் வாருதியி ணாலும்
மருவவதி குழுமணி மகுடமலர் காப்பாம்.

2

வேறு சந்தம்

கருவிகள் தொண்ணூற் றாறுநிர் மலமாய்க்
கனலெனு மதியுணர்ந் ததனாற்
காயம்வெவ் வேறாய்ச் சனனமுண் டாதற்
கனகரத் தினவொளி யறிய
மருவி மும் மலமுங் கருதிநீ றாகி
மதுரசஞ் சீவியென் னமுதம்
மதிநில வொளிவாய்ச் சுழிமுனை யிடபின்
வலமிடங் கதிர்மதி குழும்
வருநம வாரி பொழியமும் மலமும்
மாய்கையு மகிழ்ந்துசஞ் சலம்போய்
மதியெனும் ரவியை மனம்புணர்ந் துணை
வாலையி னடிபணிந் தருள
குருமுனி மதுர வாக்கியத் துணை
குண்டலி வளர்மலர்க் கமலக்
கும்பமென் றிலகு மகாரகா ரணத்தாற்
குஞ்சர முகவனைத் துதிப்போம்.

3

குஞ்சரத் ததீத மதுரத்தே னின்பக்
குண்டலி வல்லமை யுடைய
குகைவள ரறிய பிராணவாய் வதுவுங்
குடியிருந் திலகுமா நகரில்

கற்ப நூல் திரட்டு

நஞ்சரத் தமுத பஞ்சபூ தியமும்
 நடனவுல் லாசமே புரியும்
 னாதவிந் துதித்த கருநெல்லி வளமும்
 நன்மதி சாரைவெண் சூழுங்
 சஞ்சமா மலராங் கருதிய நலமாங்
 கதியுறு யோகமென் மேலாங்
 கருணைமெய்ஞ் ஞானம் விதிப்பதா லினிய
 கனியெனு மமுதெனுங் கருத
 விஞ்சையின் பெருமை விதிப்பதால் முன்னோர்
 விட்டிடில் தொட்டதோர் தசையால்
 விளங்கிய வன்னி ரவியொளி மேவு
 மிகமூலப் புளியிருந் திடமே.

4

மிகமூலப் புளியு மமுரியு மியல்பாய்
 மென்மேலு மதீதமா யமுந்தி
 விளங்கிடுஞ் சாரை யரவத்தால் மடங்கி
 மிகவஞ்சு தலைநாகப் பாம்பை
 உகமையாய்ப் புணரக் கடுரசுண் ணமதாய்
 உகரமென் றதுபுளி யுணர்வாய்
 ஓராண்டு பின்வாங்கி ரவிதனி லுலர்த்தி
 ஓரிடி யாயிடித் ததனைச்
 செகத்தில்வாழ் மனிதர் எவர்களு மறியாச்
 சீலையில் வடித்துச்சூ ரணமாய்ச்
 சிறியதோர் கலசம் அதனில்வைத் தினிக்கேள்
 தேவியம் பிகைபதம் போற்றி
 அகத்திய ரருளா லடிபணிநி தேற்றி
 அக்கார வழுகொண் டிடவும்
 அருணவுச் சமதி லறுவகை நீராம்
 அகரம்விட் டுகரத்தை யுணரே.

5

அகரமா மாதி யந்தத்தி லுகரம்
 அன்புட னதையுகரமாக்கி
 ஆண்டொன்று இந்தப் படிபிசகாமல்
 அடிவிட்ட தகன்றுசெல்லாமல்
 உகரங்கொண் டேயம் மூலத்தின் வாசி
 உங்கென்று தாரைகொண் டுது
 ஒருகடி கையினில் நவத்துவார வாசல்
 ஓடிடா வாசியா லமுத்து

பகருவேன் காலை மாலையு மிரண்டு
 பழக்கம் தாயப்பி யாசம்
 பதறிடா மலுமே கண்டதா ரணையிற்
 பாகமா யூதிடும் வாசி
 விகற்பமி லேழா யிரத்திரு நூறு
 விளங்குமு லத்தினி லிசைந்து
 வேறதாய்ப் பிரிந்த சுவாசமொன் றாகி
 மிகுவளர் பிறையெனும் வகுப்பே.

6

முதலாவதாண்டு

வளர்பிறை யிருபத்தோ ராயிரத் தறுநூறு
 வாசியு மூலத்தி லிருந்து
 வாழ்விக்கு மாதந் தசதிங்க ளாண்டு
 மருவிய அமுரிகொண் டிடவே
 இளவுரு வாக விரண்டுதிங் களினில்
 இலக்கவாஞ் சையையுமே வெறுத்து
 எழுபத்தீ ராயிர நரம்புகள் வலுவாய்
 எட்டுச்சா னுடலெங்குங் கனலாய்
 மருவிய வாசம் பிராணன்மேல் நோக்கும்
 வாசியுங் கால்கொண்டு பரவும்
 மதிரவி யிரண்டும் பிரகாசம் புரியும்
 மனமொரு தலையாமோ ராண்டு
 கருவுரு எதனா லீராண்டு சென்று
 கனகமா குந்தேகஞ் செழுமை
 காரசா ரத்தைப் புவிதனில் மாந்தர்
 கவைக்குத வாததெனப் பழிப்பார்.

7

இரண்டாவதாண்டு

பழக்கம் தாக வாசிமு லத்திற்
 படிந்துமே நாதவிந் ததனிற்
 பரியதாய்ச் சொரூப மாய்த்திரண் டதுவாய்ப்
 பரப்பிர்ம ஒளிவதாய்ச் சைல
 அழகென்ன சிசுவாய்ப் பாலன்போ லுருவாய்
 அகரவு காரத்தி னுருளால்
 அக்கினிச் சுவாலை யனலினா லெடுத்த
 அசுடிலாக் காயமென் றதுவாய்
 உழவுவெள் ளாமை பயரிடும் விளைவாய்
 ஊமையாம் போலுரு வாகி

உகரத்தா லமுரி வலுத்துக்கண் டதுவாய்
 உயிருட லொன்றதாய்ப் பொருந்திச்
 செழுமையாய் ரோகம் அருணநுட் பமதாய்
 தேவியம் பிகையெனும் வசியந்
 திரேகமா திதமும் ரவியொளி பகலாய்த்
 தெளிவதா மிருளும்போ மதியே.

8

மூன்றாவதாண்டு

இருளது மாறி மதியொளி வாகும்
 இராவினிற் பளிங்கது போலாம்
 இரண்டுட னாண்டு சென்றபின் மூன்றில்
 இனியென்ன இருதய மறியப்
 பரிவமா மமுரி நிறமது செழுமைப்
 பருதியா முதற்பட்சங் காலை
 பாகம தாக அடிக்கடி அருவி
 பழமைமுன் வருவதும் வாரா
 முருவதாய் மூன்று வேளைதான் வருமும்
 மூலத்தின் புளியைக்கு ரணமாய்
 முக்கியப் பீங்கான் தனிலிட்டு அமுரி
 மூன்றுசா மஞ்சென்ற பின்பு
 உருவெனு மிரதந் தன்னிலிட் றுவாய்
 உண்டையுஞ் செய்துணர்ந் துடனே
 உளவறிந் துண்டு பிராணவா சியைத்தான்
 ஒமென்று கும்பித்து ஊதே.

9

ஊதிடுந் தாரை யுறக்கங்கொள் ளுதலும்
 உரத்தகூக் குரலது மாகா
 உறுதியாய்க் கண்டந் தனிலுறும் வாசி
 ஓசையை யெவர்களு மறியார்
 ஆதியு மந்த நாதவிந் ததுவே
 அண்டபிண் டங்களு மதுவே
 அப்புவுப் பதுவே கருநெல்லி சாரை
 அகாரவு காரமு மதுவே
 கோதிலாக் கார சாரமு மதுவே
 கோசமும் பீசமு மதுவே
 குருமுனி யருளாற் புலத்தியன் விளங்குங்
 குவட்டினிற் சித்தர்கள் பணிய
 வாதிக ளறிய வைத்தியர்க ளறிய
 வளர்யோக ஞானிக ளறிய

கற்ப நூல் திரட்டு

வகைமிகு மிந்த கற்பகுத் திரத்தை
வைத்துப்பூ சித்துப்பார் தனிலே.

10

பாரினில் மூலப் புளிச்சுண்ண முரைக்கப்
பதினெண்பேர் சித்தர்கள் மகிழ்ப்
பணிந்துயான் துதிக்க உலகினிற் சரக்கைப்
பக்குவ மாக்க வினிக்கேள்
ஆரிமி குத்த கருநெல்லிக் கனிதான்
அரிவிந்து என்னுமுப் பதனால்
அதுஒருமணங்கு எவரு மறிந்திடா
தடக்கமாய்க் கொண்டொரு பாண்டம்
நேரதி லடக்கி நதிசலம் வாங்கி
நேர்மையா யிருமணங் கெடைதான்
நிரைத்துச்சா லதனில் இருவித பாகம்
நிர்மல மியல்புடன் புகட்டி
வேருற வில்லா தறுபது நாழிகை
மிகவுஞ்சேர்த் ததுநன்றா யூறி
விழைவுறப் பிசைந்து பின்பறு பதுவும்
மேவிச்சென் றேபினர் விளக்கே.

11

விளக்கமாய்ப் பிசைந்த பின்புமுன் றாநாள்
மிகத்தெளிந் ததுசுத்த சலமாய்
விதரணை யாக மண்ணினிற் றெளித்து
மேண்மையா மந்நிரை வாங்க
அளம்பெறுஞ் சுக்கான் பாளையங் கோட்டை
அதற்குத்தென் பாரிசம் விளைவு
அறிகுவாய் மூன்று காதத்திற் கப்பால்
அருவிபா யுங் குருங் குடியாம்
வன நிலஞ் சூழ்ந்து மறவர்கள் நாளும்
வாழ்புவி யதற்குத்தென் திசையில்
மகிழுறும் பூமி மலைவள மடர்ந்து
மல்லல்தா னியங்களும் நிறைந்து
விளைகுன்றின் சாரல் அதனடி வாரம்
வெட்டுவர் சுண்ணாம்பு பாலாம்
வெண்பளிங் கதுவாம் புட்பரா கத்தின்
விளங்குசந் திரனொளி வாமே.

12

ஒளிமிகு மதியாம் பிரகாச மிலங்கும்
ஒருமணங் கறுசுண்ண நீரை

கற்ப நூல் திரட்டு

உள்ள மகிழ்தலோ டுலகோர்க ளறியா
 உரியபாண் டத்தினில் நன்கு
 தெளிவுடன் வடித்துச் சீக்கிர மிறக்கிச்
 செழும்வன்னி மூட்டி யடுப்பிற்
 றீர்க்கமா மணல்கொண் டக்கினி வீசத்
 திறமாய்வைத் தெரித்திடும் போது
 அழகிய வாலை கௌரிப்பெண் ணாளை
 அகத்திலெண் ணித்தியா னித்து
 அவள்பதம் போற்றி அன்புரப் பணிந்து
 அதற்குமேற் பாண்டத்தை நோக்க
 வழியுமே நுரைதான் வரும்பதம் வாங்கி
 வரவரப் பின்புமா றாமல்
 மதிசலஞ் சுண்ட எண்ணெய்வற் றிலகும்
 மா*வக டுவர்க்கச டெடுத்தே.

13

எடுத்தெடுத் துணர்வாய் இனிப்பத மாகில்
 இலகிய நாதமென் றிரதம்
 இசைந்தகுங் குமம்போல் நிறமது ஒளியாய்
 இருப்பதி னியல்புகண் டினிப்பின்
 அடுத்துட னிறக்கி ஆறவைத் தினிதாய்
 அதனைப்பார்த் திடுமள வினிலே
 அழகிய நிறமால் திருவெனு மொளியாய்
 அரிதளம் போலுமே பரிதான்
 கடுத்திடி லிதுவும் அதீதமாய்ப் புளியிற்
 கடுஞ்சுண்ண மெனுங்கரு விதுவாங்
 கரையிலாத் தொந்த மீரஞ்சு தரத்திற்
 கற்சுண்ணம் படியது மொன்று
 தடுத்திடை மலுமே சலம்படி நாலு
 தண்ணீர்தெ ளிந்ததை வாங்கிச்
 சலத்தெளி வதனிற் புளிச்சுண்ணங் கரைத்துத்
 தனுயெடுத் ததனைவைத் திடுமே.

14

எடுத்திடக் கசியு மெண்ணெய்யு மதீதம்
 இலக்கியப் புளியதின் சுண்ணம்
 இப்படிச் சவுத்து இனியகற் பனையாய்
 இயம்பிடு வெண்மதி வெளிறாய்
 அடுத்துற வாக அதீதச்சுண் ணத்தை
 அற்புத மாகவு ரைப்பேன்

குறுங்குடி - திருக்குங்குடி, அகடு - பொல்லாங்கு

அருட்படி காரம் வெண்காரஞ் சாரம்
 அத்தமாம் வெடியுப்புப் பாறை
 தொடுத்துடன் வகைக்குச் சமனஞ்சு பலந்தான்
 சுகாதீத மாகவு மெடுத்து
 சுகிர்தநற் பாண்ட மதனிலிட் டிதனைச்
 சுயம்பெனு புளிச்சுண்ண வகைக்குக்
 கொடுத்திரு பத்து அஞ்சுமே உறவாய்க்
 கூறிய ஐம்பது பலத்தைக்
 குறித்தொரு பெரிய பாண்டமிட் டதனிற்
 குருவெனு மமுரிவிட் றுவே.

15

ஆமுரியீ ராற்று படியள விட்டு
 அறுபடி கற்கண்ண மதனில்
 அளந்துநீர் தாக்கிக் கரைத்துற வுணர்ந்து
 அறுட்பெற மூன்றுநா ளதன்பின்
 அமுதவம் பிகையின் பதமலர் போற்றி
 ஆதித்தன் காற்றுப் ப்டாமல்
 அதிரக சியமாய் அடக்கம்வை யில்லம்
 அறிசதுர் நாட்கழிந் தந்நாள்
 சமுசய மில்லாப் பாண்டத்தின் நடுவில்
 தமரொன்று தவறாமற் போட்டுச்
 சங்கைகொள் ளாமற் பெருத்தபாண் டத்தின்
 சலமது இறங்கவிட் டிசைவாய்க்
 குமுறிடா மலுமே தெளிவுநீர் வாங்கிக்
 குறைவிலா தடுப்பில்வைத் தெரியக்
 கொடூரமின் றினிதாய் ஒருமரக் கொப்பாய்க்
 கொண்டுடன் கமலம் போற்றியே.

16

காமக் கமலத்தீ ளரியும்போ துறையுங்
 கடல்நுரை யுறவது போலுங்
 கசடதை யெடுக்க நீர்கள்சுண் டிடுமாங்
 கல்மஷும் யாவுங் கழன்று
 சோமனென் றொளியாய்ச் சுகாதீத வெளிறாய்
 சுயம்பிர மாகச் சுவறுதற்
 சூட்சமிப் பாகம் வருதற்பின் பாகஞ்
 சுவறிடு மிரதம்போற் றைலம்
 வாமப்பா லமிர்த மதுவெனும் பாணம்
 வனப்பமா மியல்புவாஞ் சனைபோய்

வஸ்துவாம் நாதம் வருதலைக் கண்டு
வண்மையா மமளிகொப் பளிக்குங்
காமப்பா லுணர்ந்த கசடருக் கிந்நூல்
கருதிடிற் கமுதையாய்ச் சென்னங்
கருவினி லுதிப்பார் வினையும்வந் தெய்துங்
காட்டொணா திதுகற்ப நூலே.

17

கற்பம்பின் னூறுள் வழலையின் பெருமை
காட்டொணா ரகசிய ஞானக்
கருவெனும் பாண்ட மிறக்கிவைத் தாற்று
கனலெனுஞ் சுடரது தணிந்தாற்
பற்பம. தாகும் ரவியினி லுலரப்
பாகமாய் வைத்தெடு வாரம்
பளிங்கதின் நிறமாய் அதீதச்சண் ணமதாய்ப்
பாய்ச்சிடுங் குப்பியி லடக்கி
மற்பெட்ட கத்தில் வைத்திடு வாடை
வாசமும் வெளியில்வா ராமல்
மதியெனும் விந்து சந்தர்புஷ் கரணி
வாருதி அப்புவென் னதீதத்
தற்பர மெனும்பேர் அண்டமு மிதுவே
சதாசிவன் கங்கையு மிதுவே
சாரமா யிலகுஞ் சோதிப்ர காசச்
சராசர மதில்நிறை யொளியே.

18

உப்பின் பெயர்

நிறைந்ததற் சொரூப ரோமநீ ருசி
நிராமய நிலவுப்பென் றிதுபேர்
நிராதார மெனுமுப் பமுரிபஞ் சாட்சரம்
நிகரிலா உப்பிதை யுரைக்க
விரைந்தமா வென்னும் நடுவணை யெனுமாய்
விளங்கிய அவ்வெனு மெழுத்தாம்
மேதினி தனிலே சிறுவர்க ளமுரி
விரும்பிடு மூன்றுபத் திரண்டாய்ச்
சிறந்திட்ட செய்தி தனையுணர்ந் தினிதாய்ச்
செப்பிய பாண்டத்தில் நல்ல
தெளிவுவிட் டதனிற் கற்கண்ண நீரு
திருத்தமாய்ப் படிபதி னாறு
வரந்தரும் வாலை மலர்திருப் பதத்தை
மருவியா ராதனை செய்து

வளரமுரி யிற்றாக்கி மனமது சலியா
மதுதனைக் கரைத்துவைத் திடவே.

19

மதுதெளிந் துவர்போய் மதுரசஞ் சீவியாய்
மகிழ்மு ரியின்கச டகன்று
வாருதி யுவர்போய்ச் சுத்தகங் கையதாய்
வஸ்துவென் றதுமிக வொளியாய்
இதுசதுர் நாளில் இணையிலா மலுமே
எடுக்கவு மிதற்கடி நடுநேர்
இசையுமோர் பாண்ட மதனில்வைத் திருக்க
இனியநீ ரருவிபோற் சலமாம்
அதின்மையத் துவாரம் பக்குவஞ் செய்வாய்
அண்டமென் றதுதிரு மாலாய்
அமுதமாய்ப் பரவி நதியதாய்த் தெளிந்து
ஆறதாய்ப் பெருகியவ் வழியிற்
சுதனரு ளிலகு முத்ததிற் கதிகந்
துய்யவெண் மதிநில வாகிச்
சுயம்பிர காச மெனுங்கார சாரஞ்
சுகாதீதப் பேரின்ப மெனவே.

20

வழலையுப்பு

எனுமறு சுவைநீ. ரிருவகைச் செயநீர்
இளகிய திராவகச் செயநீர்
எடுத்தக மதனி லிகலதா யுணர்ந்து
இடும்வன்னி கமலம்போ லிசைந்து
கனம்பொருந் தியநீர் கனலெனு மதுவாய்க்
கசடகன் றதன்நுரை விளங்கக்
கருதிடு மதுகுழ் கண்டுபோம் பொழுது
கண்ணாடி விளங்குபொன் னுருவாய்
இனமது பாகஞ் சுவறிடு மினங்கண்
டிறக்கிவைத் தாறச்செய் திடுபின்
எடைதயி ரதுபோல் இளகியுப் பதுவாய்
ஏகா கூரமெனும் பொருளாய்த்
தனமாறித் துணர வழலையுப் பிதுவாந்
தணலது ஆறிச்சாந் தமதாய்ச்
சாரவிந் திரிய ஐந்து அட்சரமாய்ச்
சாற்றிய வாறுகண் டிடுமே.

21

சாரமென் றிதனைக் குப்பியி லடக்கிச்
சங்கையில் லாமலி ரவியிற்

றரணிமா னிடர்கள் அனுசரி யாமற்
 றானதை வாரஞ்சென் றெடுத்துக்
 காரமாஞ் சாரம் நாதவிந் தெனுமாய்க்
 கல்லுப் பெனுங்கருத் ததனாற்
 கதிர்மதி சுடர்தான் வழலைமுப் பிதுபேர்
 காட்டொணா ரகசிய மிதுகாண்
 வேறொன்று மிலைபார் அடிநடு முடியும்
 விளக்கினோம் அகத்திய ரருளால்
 மேதினி வாழும் வாதிகட் கிதன்பேர்
 வேறதாய் விதித்தனர் விழலாய்ப்
 பாறையுப் பறிந்து பாகங்கண் டறிவோர்
 பருதியென் றதன்மதி யறிவார்
 பலபல நூல்க ளிதற்கொவ்வாச் சூகூடம்
 பரமதை யறிந்தறி யாரே.

22

பொய்மை வாதிகள்

அறிந்தறி யாம லம்புவி மனிதர்
 அனந்தசாஸ் திரங்களா ராய்ந்து
 அகப்படா துருவின் கருவறியாமல்
 அண்டக டாசமுந் திரிந்து
 பறிமய வாசை பிடித்துப் போய்ப் பித்தர்
 பாரிலுள் ளோர்களை மயக்கிப்
 பலபலசரக்கைக் கருக்கிச்சுட் டதன்பின்
 பணங்களைப் பரித்திந்தப் பாரில்
 வெறிபிடித் தவர்போல் வேடமுற் றுலவி
 வேசியர் மயல்மிக விரும்பி
 விரகம தாகிக் கள்ளுடன் கஞ்சா
 விதமுண்டு *வாமங்கொண் டலைந்து
 நெறிதவம் மறந்து வாய்மதம் பொழிந்து
 நிலையறி யாமல்ஞா னத்தை
 நிகழ்த்தியே நாய்போற் குலைத்துமே திரிந்து
 நிதமும்வாய் புலம்பியே வாழ்வார்.

23

வழியொன்று மிலைபார் வழலைமுப் பதீதம்
 மருவிய முப்பத்து மூன்றும்
 மறைப்பிலா மலுமே ஞானமுள் ளவர்க்கு
 மதுரவி சுடரதாம் வஸ்து

*வாமம் - தீமை விரோதம்.

தெளிதேனுக் கதிகம் அமுரியி னுப்பு
 திருத்தமாய்ப் பலமொரு எடைதான்
 செய்கைவா சனையாற் புளியெனும் லவணஞ்
 செழுஞ்சுட ருப்பதாம் பாறை
 உளிக்கடங் காது கல்லுப்பு லவணம்
 ஒருபல வகைக்குமே சமனாம்
 உருவிது ப்ரம்மன் விஷ்ணுருத் திரரை
 ஒன்றதாய்க் குழிக்கல்லி லடக்கி
 விழிமட மாது வழலையைத் துதித்து
 வெடியுப்புச் செயநீர்விட் டதனை
 விடாமலு மொருநா ளிடைவிடா மலுமே
 விகற்பம்வா ராமலாட் டிடவே.

24

விகற்பம்வா ராம லிடைவிடா ததனை
 மிகவென மயனம தாக்கி
 மெழுகெனும் வருத லுவமைய தாக
 மென்மேல தாயாட்டி வழித்து
 புகலிலா வட்டம் மெழுகதை எடுத்துப்
 புனிதமாய் ரவிமுகந் தாக்கிப்
 புனல்சொரிந் திடவுந் கனல்படத் தரணியிற்
 புகழவே வைத்தொரு வாரம்
 அகமகிழ்ந் தினிதாய் அகத்திய ரருட்டன்
 னரியபொற் பாதநன் மலரை
 அர்ச்சித்துப் போற்றி அகமதிலடக்கி
 அவ்வக லகலது மூடி
 இகபர கதியி லுலகெலாந் துதிக்க
 இதற்குமண் சீலையு மேழு
 இசைந்துசந் திகழா திரவியி லுணர்ந்து
 எடுத்துக் குடத்தினி லியம்பே.

25

சுண்ணச் செயநீர்

இயல்புடம் புகட்டி எடுத்ததை யாற்றி
 இதற்குள் சுண்ணம்பார்த் திடினும்
 எளிதல்ல முப்பு உலகத்தோ ரறிய
 இறப்பிலப் பதுபிரிந் திடினுஞ்
 சயலது அறியத் தந்தையின் விதியாற்
 றவப்பய னறிவதுங் கடினஞ்
 சாத்திர மாறும் வேதனால் மறையுந்
 தத்துவ மாய்ந்தது கடினங்

குயில்மட மாது கொங்கைமின் னாளர்
கொஞ்சுமற் றஞ்சினும் வாலைக்
கோதையாம் பிகைப்பெண் ணமிர்தபொற் கமலங்
குறித்துடன் தொழுது அர்ச் சனைசெய்
மயில்மலர் சூழும் மரகதப் பச்சை
வழலையென் றிதைச்சுண்ண மெடுத்து
மதிமலர் சூடி வலுத்திடுங் குப்பி
வசமதுள் ளடக்கிவை பதனம்.

26

பதனமென் றதனிற் பலமொரு எடைகாண்
பாய்ச்சிடுங் குழிக்கல்லிற் பதமாய்
பரங்கிவைப் பதுநவாச் சாரம தோடு
பச்சைக்கற் பூரமவ் வெடைதான்
மதனசவ் வாது கஸ்தூரி புனுகும்
மயில்நிற மதுவண்டு பசுமை
வராகனொன் றதுவே வகைவகை சமமாம்
வழலைமுப் பமுரியின் சாரஞ்
சுதனரு ளாவின் கோரோ சனையுஞ்
சூட்டிடு மயனம தாக்கிச்
சயவசீ கரமாந் தூயவெண் பீங்கான்
தொடுத்ததிற் பனியில்வைத் தினிப்பார்
உதகமென் றிரதஞ் சயிலத்திரா வகமாம்
உன்னதச் செயநீர்சுத் தமிழ்தம்
ஓரிரு மூன்று நாளதில் மதிநீர்
உவகையாய்க் குப்பியி லுணர்ந்தே.

27

உணர்ந்து உன்னிதமாஞ் சலமெலா மெடுத்து
ஒன்றுமில் லாமலு முவமை
உருவறிந் துசித மறுவித மறிய
உடனொரு பாத்திர மதனிற்
றணல்சொரிந் திடச்சவ் வீரம்நாற் கழஞ்சு
தனைப்பொடித் தகைமைய தாக்கித்
தனிரவி வாலைத் தம்பன மதுவே
தவப்பய னுறக்கன கதிரிற்
குணவிக சிதமாய்ப் பாவனைப் பதமாய்க்
குறித்திடில் முருக்கம்பூ வதுபோற்
குருமுனி யருளாற் றொருதின மதனிற்
கொடியசுண் ணமதாய் விளங்கும்

இணையிலா வதீத வழலையீ தாகும்
எட்டெட்டு பருவத்தி னாலும்
இளகியே பொருமல் குளிகைசா ரணைக்கு
இனிப்பளிங் கதன்றிறம் வெளிரே.

28

வெளுத்துநீ றாகும் பதமறிந் தியல்பாய்
வெண்மதிக் குப்பியி லூற்றி
வெகுபத னமதாய் அடக்கம்வைத் துடனே
வேதாந்தி யாய்ப்புவி தன்னிற்
பழுத்தவஞ் செழுத்தாய் அமுரியி லுணர்ந்த
பழம்புளி மூலமேன் றெழுத்தாற்
பராபர பரையா மிருவகை யதனிற்
பாய்ச்சிடு வழலையுங் கடுகும்
எழுத்ததற் கியங்கி யின்பமாங் கனிகொண்
டினியுடல் வலுத்துவச் சிரமாய்
இருவகை யெழுத்தா யியங்குத லதீதம்
இவனுரைத் திடுவிளங் கரிய
தளதளத் தசையு மீரைந்து வாய்வு
தன்னைத்தா னொருவழி தனித்தற்
சதுர்மறை வேதச் சுயம்பிர காசச்
சைதன்ய தேகமீ தாமே.

29

நாலாவதாண்டு

தேகமெண் சாணுந் தீவிரமாகி
செழுங்கனல் கதிர்மதி குழ்ந்து
தேக மதீத முயிருடல் வலுத்துச்
சிவகங்கை நதியென வியன்று
ஏகமா மமுரி யானமூன் றதுபின்
இருவிதக் காரமுஞ் சாரம்
இரதமா மாறு கரைபுரண் டோடி
இடவல சந்திரகு ரியனும்
புகழ்சது ராண்டு முதற்படி கடந்து
பூரண ரவிமதி சேர்ந்து
பூதாதிஐந்து ப்ருதிவியின் மூலம்
புகழ்பிராண வாயு விருந்து
முகனைய தாகி அகண்டதா ரையிலும்
முனைச்சுழி இடைபின்னு மறவா
முச்சந்தி வீடு மதிரவி பீடம்
முன்னுல வியதாரை யூதே.

30

யோகதாரணை

ஊதிடுந் தாரை யகண்டதோர் வாசி
 உலவிய உள்வழி நேச
 உரியநித் திரைபோஞ் சோம்பல்வீம் பதும்போம்
 உடற்கரு விகளெலா மொடுங்குந்
 தீதிலா வெளியாம் அகாரகா ரணத்திற்
 றினந்தினங் காலையு மாலை
 திருத்தமா யூதி ஓங்காரந் தன்னிற்
 றியானமுற் றிருநாழிப் போது
 ஊதிடு வாய்நீ அகாரகா ரணத்தில்
 உகாரமாங் கற்பத்தை மறவா
 துவ்வெனும் அவ்வி லுயிரெழுத் தாட்டம்
 உடலுயி லொன்றதாய்ப் போச்சு
 சோதி யமுரியுஞ் சுழிமூலப் புளியுஞ்
 சுகாதீதக் கற்பத்தி லிருந்து
 தூக்கிடும் வாசி நாசியி லணுகா
 சொக்கிடா மற்கண்டத் தூதே.

31

கண்டதா ரையினி லூதிடும் வாசி
 கபாலத்தின் வழியதாய்ச் சென்று
 கருவல மாகச் சூழ்ந்துபின் னிடமாய்க்
 கருதிவைத் துடனொரு கடிகை
 அண்டத்தை வலமாய் ஆரா தனைசெய்
 தாக்ஞையி னிடகலை யறிந்து
 அசைவுமென் மேலா யடிபணிந் தருளி
 அங்கொரு கடிகைதான் செபிக்க
 மண்டல முழுது மொளியின்றன் விசிதம்
 மணிவிளக் கதிகசோ தியினில்
 மதியிருந் தோர்மை கடவுளி னருமை
 வாசிநின் றாடிய நேசஞ்
 சண்டனு மணுகான் துயரென்ப தேது
 சாத்யம் அசாத்யமு மேது
 சதாசிவப் பகவான் நடனஞ்செய் திருப்பார்
 சாயுச்ய பதவியு மாமே.

32

பதவியும் நாலு கடந்த வகத்தியர்
 பாதபொற் கமலபங் கயத்தைப்

பணிந்திரு பாத மலர்மணி வாசற்
பற்பம்நீ ராடிய நதியில்
முதலிரு மூன்று நான்குதீட் சையுமாய்
முத்தியுஞ் சித்திபெற் றுயன்று
மும்மூலச் சுழியின் முனையில்நின் றாடி
முப்பாமூக் கப்புரந் தாண்டி
விதமஞ்சு காய கற்பமஞ் சாண்டு
விடுமுப்பு வழலையுப் பணுகு
விளங்குவ தெதற்கு கருத்தொட்டு விரும்ப
விசிதமா யறுசுவை யற்ற
மதனமா மௌன வஸ்துபே ரின்ப
மதிவிளங் கியரவி ரண்டு
மாறிமா றிடவும் வயதறு நூறு
மாற்றுமஞ் சாவதஞ் சாண்டே.

வேறு

ஆண்டு முந்நூறு நாட்கழிந் திடிலாம்
வேண்டி ஞான விதித்தகற் பத்தினால்
மூன்று மாறமுப் பாழுநீ றாகிடும்
ஞான்று மாள்வது நானிலத் தில்லையே.

இல்லை வையத்தி னாசையில் லார்களுக்
கில்லை யெய்வதைன் னேதுந்துன் பில்லைபார்
துய்ய வெண்மதி சோமநீர் குட்சமே
அய்ய மேது அஞ்சாச்சுது மாற்றுமே.

மாத் துஐந் தெனினும் மறுப்படாத் தேகம்
வாசியும் வசமதாய் வழங்கும்
வளர்பிறை மதியால் மௌனம்வந் தெய்தும்
வாருதி யுவரது விலகுஞ்
சாத்திய கற்பப் பாக்கள்முந் நூறின்
சங்கையை யாய்ந்திடும் புனிதர்
தனக்குள் விளங்குஞ் சைதன்யக் கருவைத்
தரணிமா னிடர்களி லொருவன்
பத்திர வானாய்ப் பனிரன்டாண் டடுத்துப்
பலபல நூல்களும் படித்துப்
பருதியென் றறிந்து மதியுற வாகிப்
பானமே கதியெனப் பணிந்து

காத்துசுற் குருவின் அனுக்ரகம் பெற்றுக்
கதிரவ னெனுமதி யளவாங்
கற்பசா தனையிற் காயமும் வலுத்துக்
கடவுளின் சித்தமு மாவார்.

36

சித்தராய்ச் செனன மெடுத்துமெய்ஞ் ஞானஞ்
செகத்தினி லுதிரமாங் கருவிற்
றெளிந் தன்னை கர்ப்பக் குழிதனில் விந்து
செனிக்கச்செய் விதமன்னாட் பருவம்
வித்துப்பாய்ந் துதித்து நாதஞ்சேர்ந் துணர்ந்த
வேதமாம் யோகதீட் சையினால்
விந்துநா தமுஞ்சே ரம்சத்தி னளவால்
விவேகம்வந் திடுமென வறியார்
சுத்ததீ தமதி ரவிதனை யுணர்ந்த
துராதூரக் குழியதிற் பொருத்தஞ்
சூட்சமா ரறிவ தரிதரி தமுரி
சயசுத்த ஞானபே ரின்ப
முத்தமி முணர்ந்த அகத்திய முனிவர்
முறைதவ றாமலு முலகில்
மொழியவா ருதியின் கடலுவர் நீங்கி
முத்தியுஞ் சித்திபெற் றனரே.

37

பெற்றபே ரதீத கற்பசா தனையைப்
பேசுவ தெளிதலப் பேசார்
பேரின்பக் கடலின் மூழ்கியக் கரையிற்
பெரும்பதி யடைந்தபண் போர்கள்
சித்தர்க ளுயர்ந்த மதிவளர் பானம்
சிரஞ்சீவி பதவியிற் றெளிய
தேகசித் தியுமஞ் சாண்டுஉற் பவமே
செயம்பெறக் கற்பமுண் றுவாய்
நித்தமுங் காலை மதியில்முப் பதீதம்
நிகழ்ந்திடுங் கடுகள வெனினும்
நீங்கிடா மலுமே நெறியினின் றுயர்ந்து
நெஞ்சக மெனுமிடை கற்கொண்
டுற்றிடும் வாசி பின்கலை கருதி
உயர்ந்தில கியசுழி மூல
உவமைகண் டுதிப்பி ராணவாய் வதனை
உம்மென்று நோக்கநற் சுகமே.

38

வேறு

மேலா தார மிருப்பிடம் வாசிதான்
தூல மாவதிற் சூட்சு மிருப்பிடம்
ஆல கால வமிர்தசஞ் சீவியாங்
கோல மிவ்வாறு குறிப்பறிந் தூதுமே. 39

ஊதுந் தாரையோ ரஞ்சதா மாண்டினில்
நாத விந்து நடத்தையிவ் வாறினால்
வேத சாரம்வெண் சாரைப் பிரபல்யம்
வாத வித்தை வசியம தாகுமே. 40

வசிய வாவென வங்சிங்கென் றேபின்பு
விசய ராஜயோ கஞ்செய் விதிப்படி
திசை யெனுங்கலை வாயுவொன் றாகிடில்
தசை யெனும்உரு வந்தானொன் றாகுமே. 41

ஒன்றேழு ஒர்பத்தீ ராயிரம் நாடியில்
என்றே யிருபத்தோ ராயிரத் தறுநூறு
நின்றே யுதித்திடும் நீடுங் கலையெனும்
நன்றே யொருமித்து நாடிடு மாவதே. 42

நாடியோ மென்றொரு நற்கடி கைப்பதம்
ஓடிய தோர்நவத் துவாரமோ டாமலும்
மேடிய வாசி யிழுத்துமேல் நோக்கிட
ஆடிய வண்டரண் டங்க ளுலாவுமே. 43

அண்டம் புக்கும் அழுத்தினால் வாசியை
தெண்டி ரைக்கடற் றிசையெட் டுலகெலாஞ்
சென்று சேவித் திருநடனம்புரிந்
தென்று மின்று மிவர்க்கொரு நாழியே. 44

ஆறாவதாண்டு

நாதவிந்து நளினமா றாண்டுபார்
குதவித் தைச்சக குக்ஷம தேகமாம்
பூத மைந்து புகழ்ந்திருந் தேயிடஞ்
சாதனஞ் செய்தன் னையறி யார்களே. 45

விந்து தித்த விதமறி யாமலும்
மைந்த ரான வகைதெளி யாமலும்
கந்தை சுற்றிய காமக் குழியினில்
இந்திரி யம்விட் டெங்கு மடிந்தாரே. 46

மடிந்தி டாமலு மாய்கை யகற்றி டா
அடந்து முப்பா ழதுகடந் தேறி டா
உடந்து யோனியுல் லாசம றந்தி டா
நடந்து வாசி நதிகண்டுல ஷவரே. 47

உவ்வும் அவ்வும் உடலுயி ரட்சரம்
மவ்வும் நவ்வும் மதிரவி யாகிடிற்
சிவ்வும் வவ்வுஞ் செழுங்கனல் வாயுதான்
யவ்வு மொவ்வு மகாரத்தி லஞ்சதே. 48

அஞ்சுகூடி யமைத்த பிரபல்யப்
பஞ்ச பூதம் படைத்த பலனறி
நெஞ்ச றிந்து நிலைநின்ற வாசியை
அஞ்ச மூன்றி லடக்கவல் லார்களே. 49

அஞ்ச மூன்றும் அகார உகாரமாய்ப்
பஞ்ச தாது படைத்த பரமதாம்
நெஞ்சில் நின்று நினைத்த பொருளறிந்
துஞ்சி டாமற் றுரிதமா யூதிடே. 50

ஊத ஊதஉன் னுக்குட்ப்ர காசமே
நாத விந்து நடத்தை யறிந்திடில்
வாத சித்தி வருமோ ராண்டினிற்
பேதம் வாராப் பெருவெளி மூலமே. 51

மூல மான முனைச்சுழி நிர்மல
வாலை குண்டலி வசீரக் குகையினிற்
ஞால வாசி நகாரம் பிருதிவியில்
தூல நாடி துடர்ந்து முளைப்பதே. 52

துடர்ந்து நாடியிற் சோதிப் ரகாசமே
நடந்து வாசி நயனங்கீழ் வாசியிற்
படர்ந்து மேபன்னி ரண்டுமீ ரெட்டுமாய்க்
கடந்து சோமன் கதிரவ னாகுமே. 53

கதிர் முனைச்சுழி காரத்தைப் பற்றிடும்
மதி ரவிமலம் வாருதி யாகிடும்
விதி யிருந்து விளங்கிடும் வாசியுந்
துதியும் ஞானச் சுகாதீதம் பாருமே. 54

ஏழாவதாண்டு

துதியு மாறு சுகங்கண்டு ஏழினில்
நதியின் மூலம் நளினமொன் றாகியே

- நிதியு முப்பு நிறுத்துக் கடுகுவை
கதியுங் கற்பங் காலைமாலை யுண்டிடே. 55
- உண்ண உண்ண உனக்குட் பிரகாசமே
எண்ண எண்ணவெட் டெட்டு மறியலாம்
பண்ணு நூல்மறைப் பாஷையீ ரெட்டதும்
மண்ணும் விண்ணும் மருவிநின் றாடுமே. 56
- மருவ வும்மதி மாய்கை யகற்றிடும்
உருவ நிந்துட லுன்னுடல் காண்கிலார்
திருவ நிந்து செகசால மாடலாங்
குருவ நிந்து குளிகைசெய் வோர்களே. 57
- குளிகை என்ன குருவென்ன வாசிதான்
வழிய றியார் வழலைப் பெருமைதான்
அழிவ தில்லை யகாரவு காரமாங்
கழிவ துண்டோர் கருவறி யார்களே. 58
- கண்ட பேர்சிலர் கண்டுங் காணார்சிலர்
உண்ட பேர்சிலர் உண்டுமுண் ணார்சிலர்
விண்ட பேர்சிலர் வெற்றி கொண்டோர் சிலர்
அண்ட பிண்ட மறிந்தறி யார்களே. 59
- அறிதல் வாத வயித்தயஞ் சித்தியாங்
குறியும் யோகக் குளிகைச்சித் தாவதும்
நெறியுமெய் ஞானம் நிலைத்திடுந் தத்துவம்
பிரிய மாஞ்செகப் பெண்மயல் தள்ளிடே. 60
- மாயா சித்தியா மற்ப மனிதரும்
ஓயா வாசியி லூதிடுஞ் சாயலுந்
தோயா வெண்மதிச் சோதி விருக்ஷமுஞ்
சாயா விருட்சமுந் தன்னுக்குள் ளறி 61
- தன்னைத் தானே சாதித்துக் கண்டோர்க்கு
அன்னை தன்னு ளறிந்தமு தூட்டுவாள்
உன்னு ளுகந்துநின் றாடிடு மாறினில்
முன்னமே மொழிந் தூதிடும் வாசியே. 62
- வாசி நின்று வளர்பிறை யானதால்
மாசி லாமதி மயலின் மரத்தினாற்
காசினி யோர்கடி கைக்குள்ளே போகலாம்
நாசி நுனியில் நாடித் துதித்திட்டே. 63

கற்ப நூல் திரட்டு

நாடுங் கற்பம் நயந்திரு நாளினில்
ஆடுங் காயமைங் காயமுஞ் சித்தியாஞ்
சாடு மாரணத் தைலமி றக்கலாந்
தேடு மூலப் புளியின் செயலதே. 64

செய்கையு மூலப் புளிச்சுண்ணங் காரநீர்
வைகைய தாமதி வாருதி நீர்ச்சலம்
வெய்கையு மாஞ்செய நீரைவிட் டப்பதம்
பையநீ சாடிப் பகர்வ தறிந்திடே. 65

அறுசு வைச்செய நீரதைக் கொண்டபின்
மறுப் படாமல் மதியைவிட் டாட்டியே
குறுக வும்புன்னைக் காயள வாகிடில்
இருத யத்தினில் மேலும்வி ளங்கிடே. 66

மேல தாகி விளங்கிடுங் காலை தான்
வாலை யாய்வடி வாகும் வயதெனும்
வாலை யிவ்வித மாறி வருகையிற்
தூல குகும் சுகாதீதங் காணுமே. 67

காணும் யோகக் கருத்தறிந் தூதிடத்
தோணும் ஞானச் சுயம்புலிங் கேசரே
தூணு மேதுரும் பாகிடுந் தூணதாம்
வேணு முப்பு விரும்பிடுங் கற்பமே. 68

கற்ப சாதனை கைவச மாகிடில்
அற்ப தேக மதுவச்ரத் தூணதாந்
தற்ப தாவர சங்கை யறிவதுஞ்
சொற்ப மல்ல சுடரொளி சூட்சமே. 69

சுடரனந் தஞ்சிவ குகும் சடாதாரம்
உடனறிந் தேயோக சாதனை யுண்மையின்
நடனபொற் பதகம லாலயஞ் சூழ்மதிச்
கடவுளின் பதசுகக் காட்சியைப் பாருமே. 70

பார்க்கப் பார்க்கப் பரப்ரம்ம ரூபமாய்க்
கார்க்கச் சற்குரு கற்பமெட் டாண்டினிற்
பூர்க்கு மாற்றுப் புகழிரு நாலதாம்
ஆர்க்குந் தோணா ததிசய மாகுமே. 71

ஒன்பதாவதாண்டு

அதித வாசிய றிந்தொன்ப தாண்டினில்
விதிம றைப்படி மேற்கண்ட தாரையில்

மதிம லர்த்திரு மாலின் தரிசனங்
கெதிபெ றுஞ்சிவ கெவுனங்கொண் டேறுவாம். 72

கெவுன வாசிவா வாவெனக் கேசரி
மவுனங் கொண்டு மதியமு தம்உணர்
புவனம் பாயப் புகழ்கண்ட தாரையிற்
கவன மாய்க்கருத் தங்கனங் காருமே. 73

காரு மேகலை யாமலவ் வாசியைப்
பாரு மேரத்னம் பார்க்கப் பழக்கமாய்
தேரு மேனிலைத் தொன்பதுஞ் சென்றதாற்
சீரு ஞானச் சிவசத்திக் கூறதே. 74

சத்துசித் தஞ்செக சர்வலோ காதீதஞ்
சித்தி பெற்றுத் தசதீகைடி யுடையராய்
வெத்தி யோகமெய் ஞான வசியமாஞ்
சுத்த வானாய்ச் சுகம்பெறு வார்களே. 75

பத்தாவதாண்டு

சுகாதீ தம்மெனுஞ் சூசுக் கருவறிந்
தாகாச பரியந்த மட்டசித் தாடுவான்
யுகாந்த காலத்தி னொருகோடி நாள்வரை
ஏகாந்த மாந்தச தீட்சையைப் போற்றுவாம். 76

தீட்சைபத் தாலுயர் தேகம்வ லுத்தது
மோட்ச சுகாதீத முப்பாழுங் கண்டது
சாட்சியின் னூல்சக லமுமொ ழிந்தது
காட்சியும் பெற்றுக் கனம்பெறு வார்களே. 77

மூலிகைகளின் வகை

பெத்த பேறு பிறவி யொழிந்தது
பத்து மாற்றுப் பசும்பொன் விளைந்தது
உத்துப் பார்க்க உருவெளி யாச்சுது
சித்த ரான செயலறிந் தோதுவாம். 78

ஒதுஞ் சித்த ருலாவும் பொதிகையிற்
சோதி விருசுஞ் சுணங்க விருசுமும்
பூத விருசும்பொற் கள்ளிபொற் றாமரை
வாத மூலி வளர்கரு நொச்சியே. 79

கருதுஞ் செந்திரு கற்றாழை யிற்செழும்
பெருதும் வெண்துத்தி பின்னுங்கை யான்கரு

கற்ப நூல் திரட்டு

அருதும் நீலக்கொ டிவேலி சீந்தியுந்
துரிதம் வெண்கண்டங் கத்திரி தோணுமே. 80

தோணுஞ் செங்கள்ளி துவர்கொடி வேலியுங்
காணுங் கருத்துங் கதிர்முலி கையுடன்
பூணும் ரோமம் புகழும் விருகுகுமும்
ஈணும் கதலி யிதுகருப் பாகுமே. 81

கரிய வாம்பல் கருப்பாமா தண்டையும்
பிரிய செங்கோவை பெலத்த திகைப்பூடும்
புரிய தோர் நிலப் புரண்டி கருநெல்லி
அரிய தோரழு கண்ணி விருகுகுமே. 82

தோற்றுந் தோற்றாத் தொழுகண்ணி விருகுகுமுஞ்
சாற்றுஞ் சாயா விருகுகுத்தின் நேர்மையும்
பார்த்த பேர்கள் பரியேம கற்பமாய்
கார்த்தெ டுங்காய சித்திக் குகந்ததே. 83

வேறு

காய சித்திக்கு றும்மிரு பத்தேழுங்
கற்பமுண்டு தசவாண்டு சென்றபின்
தூய மூலியொவ் வொன்றொரு பகுகுமுஞ்
சுத்த மாகச் சமூலமாஞ் குரணம்
நேய மாயிரு காலையு மாலையும்
நின்று மேபனங் கற்கண்டு பத்துக்கொள்
றாயச் சேர்த்து அதனையுட் கொள்ளவும்
ஆன பின்னதி னாட்டத்தைப் பாருமே. 84

வேறு

பாருஞ் சோதி விருகுகுத்தின் பாலதை
நீரு மேபலம் நேரிடை யஞ்சதாம்
வாரு பீங்கான் றனிலிட் டுணர்வதாய்த்
தீருமம்பிகை சீர்பாதம் போற்றிடே. 85

போற்று வாய்புக ழம்பிகை பாதமே
ஏற்று வாசி யிடபிங்க லையதில்
மாற்றி யூதிநீ வங்கென் றிருத்தியே
போற்றி யப்பரைப் பாதம் புகழ்ந்திடே. 86

பாதம் பணிந்துபால் பாகமாய்க் கொண்டிடு
வாத மெண்பதும் வாருதி புக்கிடும்

கற்ப நூல் திரட்டு

ஓதும் பித்த மொளிந்துநாற் பத்திரண்
டேது சேத்தும மிருபத்தொன் றேகுமே. 87

எழுபத்தீ ராயிர நாடி நரம்புகள்
அழுந்தி யேம மதுபோ லிறுகிடும்
விழுந்தி டுஞ்சட மென்மேலு மழுந்திடும்
எழுந்து போம்வினை யிருவினை யில்லையே. 88

இல்லை யேநம னிப்பாலை யுண்டிடிற்
றொல்லை யில்லாச்சோ திவிரு சுடித்தின்கீழ்
கல்லு மேகர டில்லாச் சுவஸ்தமாய்
வல்லாம் வஸ்த்ர மடித்ததின் மேலேறே. 89

இருந்து மேற்படுத் தினியுன் மனிதனாய்
பருந்து பாசிப் பயர்பச்ச ரிசியும்
அருந் தவமறி யாதாரின் நிர்ணயம்
பொருந்த வாகாப் பிழைவராக் காய்ச்சிடே. 90

வாத பித்த சிலேத்ம சுரமது
தாதுபற்றிச் சடத்திற் சுவாலையாங்
காத டைத்துடன் காந்தி செழுமையாஞ்
சேதம் வாராச் செவியு மடைக்குமே. 91

வேறு

தேக முச்சி புருவத்தின் மையமும்
ஆக மதன்கீழு மார்பதன் மையமும்
ஓலதின் கீழ்நடு வுற்றிடும் நாபியிற்
சூலை கட்டிச் சுரதோஷந் தோன்றுமே. 92

தோன்றி டுஞ்சட மாதிகஞ் சூழ்ந்திடின்
நீண்டி டும்நெஞ் சங்குப் பழமதாய்
மூன்றிடு மூன்றே முக்கா லதுகடி
தாண்டி டாமற் சலசஞ்சி யூட்டிடே. 93

தாண்டி டாதிரு தாளைப்பி டித்திடும்
வேண்டித் தந்தமு மேல்கீழொன் றாகிடுந்
தாண்டிக் கிட்டித் துடர்ந்துடன் வாங்கிப்பின்
ஹாண்டி யோர்படி யூட்டி யுப்பாயமே. 94

ஊட்டிப் பார்க்க வுடைந்துமே கட்டிகள்
காட்டி லேகுங் கனதுர்க்க வாசமாய்
மேட்டி யாயுடல் மேலாஞ் சவுக்கியம்
நாட்டி யேநாக தாளி யரைத்திடே. 95

- தாளி யான தழையை யரைத்துடன்
கோளில் லாமற் குழைத்துச் சடமெல்லாம்
பாழில் லாமற் பதமாய் நதிதனில்
நாளில் லாமல் நயந்து குளித்திடே. 96
- நயந்து இவ்விதம் நாடினாற் றேகமும்
மயமுங் காயமா மாகித்தி யாவாராய்ப்
பயமு நீங்கும் பதினான்கு லோகமும்
நியம மாகி நிலவொளி வாகுமே. 97
- நிலவு போல்விழி நீளொளி வாகிடுந்
துலைவு அஞ்சனஞ் சோதிப்ர காசமாய்
வலுவ தாகிடும் வாதவ சியமுங்
கொலுவ தாய்ப்பரை கொஞ்சுவாள் பாங்கிலே. 98
- பத்து மாற்றுப் பரியேமத் தேகமாஞ்
சுத்த ஞானச் சுடரொளித் தீங்காண்
அத்தன் பாத மனுதினம் போற்றியே
இத்த லத்திலென் னாளுமி ருப்பாரே. 99
- எண்சாண் தேகமெ முகுவச் சிரமதாம்
உண்மு லத்தின்மு லாக்கினி மீறிடும்
மண்ணும் விண்ணும் வளர்பிறை யாதலால்
அண்ண லாதியன் பின்பதம் போற்றுவாய். 100
- வாசஞ் செய்தல் மதிரவி கற்பினை
நேசம் பூரணம் நேர்மை நெறிகளாற்
பூசி தப்பரி பொன்சொரு பங்களை
வாசி யினால்மய மாற்றம றிவரே. 101
- மாறி மாறி வசியஞ்செய் வாசியால்
ஏறி யேறி யிடகலை பிங்கலை
மீறி மீறிமென் மேலுஞ் சுழிதனில்
வீறி வீறி விளங்குவ தென்பதே. 102
- தென்பொதி கைவளர் தேசிக னார்முனம்
அன்பருக் கன்பரா யறைந்த மொழிதனைப்
பொன்போலும் நல்ல புலத்தியர் சொல்லிய
இன்பமாம் ஞானமுன் னூறு மதீதமே. 103
- அதிக சோதி விருகூத்தின் பாலினில்
விதிய தாகமென் மேலு முறைப்படிப்

பதிவ தாய்ப்பரம் பத்துப்பத் தாயிசை
மதியி றங்குதல் மார்க்கதாகுமே. 104

மார்க்க மாய்மதிப் பாலுமேல் கீழதாய்த்
தீர்க்கமாகத் திகட்டாமல் முட்டியே
சேர்க்கை யாகத் தெளிந்துமே கீழுடன்
பூர்க்கச் செந்தணற் போட்டெடுத்தாற்றுமே. 105

ஆத்தி டப்பத மையஞ்சு மாற்றதாஞ்
குத்தி ரம்ஆகுஞ் சுணங்கன் விருகூப்பால்
போற்றி டும்முன் புகழ்ந்தநற் செய்கைதான்
மாற் றதிக மயமென்ன பாருமே. 106

மயம தீதம் வசனித்த மூலிகள்
சுயம தாகிடுஞ் குக்ஷமநூ லாயிரம்
நியம மீதென நேரறிந் தோதினோஞ்
செயல தீதச்சித் தாடலாம் பார்த்திடே. 107

ஆடு மூலிகை யட்டமா சித்தினைத்
தேடு மின்னுல் செகத்தி லறிந்திதை
நாடி னால்வேதை நாங்க ளருளிய
கோடிக் கொன்று குவலயத் தோர்களே. 108

கோடா கோடி குருமுனி வாக்கியந்
தேடா மற்றேடித் தியங்கினர் மாணவர்
நாடி நாடி நயந்துரு வாகிய
மேடி மேட்டி மிகுத்தநன் னூலிதே. 109

இன்னூல் கற்பமெ னுமொரு முந்நூறும்
முன்ன மேமுடி வாயிரம் பார்சரி
தன்ன மேயரு னம்பிகை பொற்பதஞ்
சொன்ன ஞானச் சுருக்க முடிந்ததே. 110

சுருக்க ஞானச் சுகாதீத குத்திரம்
பெருக்க வாழிப்ரா னாலயஞ் சூழ்நகர்
குருக்க ளாசான் குருமுனி வர்பதம்
உருக்க மாயுட லுற்பதம் வாழ்த்துவாம். 111

கடைக்காண்டம்
முற்றுப்பெற்றது.

உ

பரமபதி துணை

திருவள்ளுவ நாயனார் திருவாய் மலர்ந்தருளிய கற்பம் 300

காப்பு

ஆதியெனும் பராபரையா ளருளே காப்பு
அகிலமதைப் பெற்றெடுத்த அன்னைகாப்பு
ஜோதியெனும் ஒங்கார வட்டங் காப்பு
சுழிமுனைக்குள் ளுதித்தெழுந்த கடரே காப்பு
நீதியெனுஞ் சரஸ்வதியாள் பாதங்காப்பு
நேர்மையுள்ள ரவிமதியுங் கந்தன்காப்பு
பாதிமதி யணியீசன் பதமேகாப்பு
பாக்கியமா யெழுந்தகண பதியுங்காப்பே.

1

காப்பாகச் சித்தர்களோ கோடிவித்தை
கழறினார் பெருங்காடாய்ப் போச்சுதென்று
தாப்பாக அவையெல்லாங் குறுக்கிப்பின்பு
சரியாக மூன்று நூல் சொல்லிவிட்டேன்
கோப்பாக அதைக்குறுக்கி நூல்முந்நூறு
குருமுறையாய் வெளியாகக் கூறுதற்கு
வாய்ப்பாகச் சரஸ்வதியென் நாவில்நின்று
வழுத்திடமுக் கோணசத்தி வாலையாப்பே.

2

வாலை தியானம்
தரு கண்ணிகள்

முக்கோணச் சுழிமுனை மீதிலே நல்ல
மூலா தாரப் பிராணவத்தில்
தக்கவட்டத்திற் சுழியொ டுங்கும்உன்
தாளினை ஒங்காரத் திருத்துவேனே.

3

ஒங்கார வட்டப் பிராணவத்தினதில்
ஓமென்ற முக்கோணச் சுழியடியில்

கற்ப நூல் திரட்டு

- ஆங்கார வல்லபை ஐங்கரனா மந்த
ஐயனை யெந்நாளும் போற்றுவேனே. 4
- ஐயாகணபதி ஐங்கரனே எங்கும்
ஆதியு மந்தமு மொன்றாகச்
செய்யும் படிசெய் யுபதேசம் நன்றாய்ச்
செப்பு மெனக்குத் திடமாக. 5
- செப்பும்படியே உபதேசம் உன்
சீடனுக் கருளிய பாதாரம்
தப்பிதம் வாராமற் காத்திடுவாய் நல்ல
சதுர்மறை வேத விநாயகனே. 6

கொச்சகம்

- வேதவி நாயகனே மெய்ப்பொருளே உன்னருளால்
ஆதிபரை தந்த அருமையுள் கற்பமதை
நீதியுடன் சொல்லுதற்கு நெஞ்சிற் குடியிருந்து
சோதனை யொன்றில்லாமற் சொல்வாய் மறைதனையே. 7

உருத்திர தியானம் தரு கண்ணிகள்

- மறைநாலு வேதம் வகுத்தவனே உன்
மக்களுக் காதார மானவனே
நிறை தவறாம லெந்தனுக்கு அருள்
நெடுநாள் மறவா திருக்கவுமே 8
- மறவா திருக்க வரமருள்வாய் ஆதி
மரைவீற் றிருந்த பிறைவீட்டில்
திருமால் லெட்சுமி தாளிணையைத்தொழ்த்
தீவினை யாவையுந் தான்போமே 9
- தீவினை போகவும் ருத்திரனை அனு
தினமும் வணங்கக் கலிதீரும்
மாவினைதீர மயக்கமற நல்ல
வரமெனக் கருள்வாய் ருத்திரியே 10
- ருத்திரியே யென்னைப் பெற்றவளே பல
ரூபா ரூபமு மானவளே
சத்துரு சங்காரஞ் செய்தவளே நல்ல
சாயுட்சய பதமருள் சங்கரியே 11

கொச்சகம்

சங்கரியே யெந்தனையும் தன்வயிற்றில் வைத்திருந்து
பங்கமில் லாமலிந்தப் பாரில்வரச் செய்தாயே
எங்கும் பிரபலிக்க இன்பமுள கற்பமதை
மங்களமாய்ச் சொல்லுதற்கு வாக்கெனக்குத் தந்தருள்வாய். 12

மனோன்மணி தியானம்

தரு கண்ணிகள்

அருள்வா யகண்ட மயேஸ்பரியே எங்கள்
ஆயி மனோன்மணி பூரணியே
இருளது வந்தெனக் கணுகாமல் இப்போ
எனையா ளம்மா யீஸ்பரியே 13

ஈஸ்பரியே யென்னை யாண்டவளே உல
கெங்கும் நிறைந்த மனோன்மணியே
சாஸ்வத வீட்டுக் குடையவளே வேண்டுஞ்
சதாசிவபாத மெனக் கருளே. 14

அருளே பொருளே சாம்பவியே வேத
அம்பரமான பரம் பொருளே
இருளே ஒளியே வான்வெளிக் குள்ளே
எழுவகைத் தோற்றம் மானவளே. 15

எழுவகைத் தோற்றமு நால்யோனி அது
எண்பத்து நான்கு நூறாயிரமாம்
வழுவறக் கார்க்கும் மரகதமே பரை
மங்கையே நீசிவ மலைமகளே. 16

கொச்சகம்

சிவமாய் மனோன்மணியாய்த் தேவியாய்ச் சிற்பரையாய்
பலமே விலக்கவந்த பாக்கியமே யெந்தனுக்கு
நலமாய்த் துவார தாய் நாற்கோண சத்தியதாய்த்
தவமாய்ச் சமுத்திரமாய்த் தான்வந்த தற்பரையே 17

கலைமகள் தியானம்

தரு கண்ணிகள்

மலைமகளே நற் கலைமகளே திரு
மாலுக்குத் தங்கையு மானவளே

நிலைதவ றாமற் சிவயோகம் இந்த
நேரத்திற் றருவாய் சிற்பரையே 18

சிற்பரை யேசிவ தற்பரையே முன்
திரிபுர மெரித்த செந்தணலே
கற்பூரதீப விளக் கொளியே என்
கண்ணே விண்ணே காரணமே. 19

காரணமே பரி பூரணமே தருங்
கஞ்ச மலர்த்தா யஞ்சுகமே
வாரணியே முகை மாமயி லேசதா
வரமுந் தருவா யாமெனவும் 20

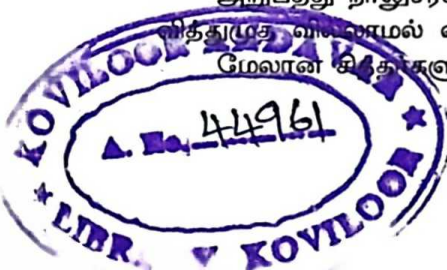
ஆமென வும்ஹரி ஓமெனவும் பிறை
ஐயுங் கிலியுஞ் செளவெனவும்
தாமென வஞ்சிவ மாவெனவும் சிவந்
தங்கு சிங்கு புனவெனவும் 21

புனலே அங்கி பூரணமே தேடும்
பொன்னே மின்னே சிவப்பானாய்
கனலே பூரண வடிவானாய் நான்
காணும் அகார உகாரமிதே. 22

விருத்தம்

அகாரஉகா ரத்தையின்ன தென்றுதானும்
அறிவுபெறச் சித்தர்களுஞ் சொல்லவில்லை
சுகாதீத மானகற்ப மின்னதென்று
தொட்டுமே காட்டவில்லை மறைத்தே போட்டு
தகாததொரு காரியத்தைக் கற்பமென்று
சாற்றிவிட்டு அலைந்திடவே செய்துவிட்டார்
விகாதமாய் உப்பென்றும் உவர்தானென்றும்
வேண்டியே சுத்தஜல மென்றார்பாரே 23

சுத்தஜலம் வாலைரசம் பானம்பச்சை
சுழிபருதி மதியமுதஞ் குடுங்காலம்
நித்தமுந்தான் பூரணத்தில் நிலையில்நிற்கும்
ரேசகபூ ரகக்கும்பம் நிறுத்தியுத
அத்துவித ஆகாயக் ககனம் பாயும்
அறுபத்து நாலுசரக் கடங்கிநீறும்
வித்துமுத வலையாமல் விளைவுமுண்டோ
மேலான கித்தங்களும் விண்டிடாரே 24

விண்டதொரு வாலரசந் தெரியவேணும்
மேலான வாக்கியத்தை யறியவேணும்
கண்டவரும் விண்டுசொல்லா ரிந்தவித்தை
கனிவாக உந்தனுக்கு உரைப்பேனப்பா
பண்டுநான் ஆயிரத்தி ஐநூர்சொன்ன
பாகத்திற் சிலபாக மிதிலெடுத்து
உண்டுவரச் சொல்லுகிறேன் முந்நூறென்று
உதறாதே பதறாதே வெளியிடாதே

25

வெளியிட்டுச் சொல்லாமல் மறைத்துக்கொண்டு
வேறொன்றைக் குறிப்பிட்டுச் சித்தர்சொன்னார்
சுழிவாக அறிந்திடவும் முடியாதப்பா
குட்சமா யுகித்துத் தெரியவேண்டும்
அழிவுடனே வாழ்வுபெற வேண்டினோர்கள்
அங்கங்கே கருவறிந்து ஆடவேண்டும்
வழிதெரிய ஏலேல சிங்காகேட்டாய்
மார்க்கமுட னுந்தனுக்கு உறைப்பேன்நானே

26

உறைத்தாக்காற் றலைவெடிக்கு மென்றேதானும்
ஒருவருமே வெளியாகச் சொல்லவில்லை
நிலையாக யிந்நூலிற் கொஞ்சங்கொஞ்சம்
நேர்மையுள்ள கதைபோலத் திறந்துநானும்
பறையருளாற் சொல்லுகிற வழியைக்கண்டு
பார்த்துநீ தேறிக்கோ வெளிவிடாதே
வரையாகத் தெரிந்துகொண்டாற் சித்தனாவாய்
மகிழ்வாக விட்டுவிட்டாற் பித்தன்றானே.

27

பித்தனென்றா லென்னவென்று மயங்கவேண்டாம்
பெருங்காடு ஞானமெல்லாம் பேரின்பந்தான்
உத்தமனே யிதைத்தெரியோன் பித்தனாகும்
உயர்வான கற்பமுறை யறியமாட்டான்
மெத்தவும் திறந்துசொல்ல முடியாதப்பா
வேனுமென்று திறந்துசொன்னாற் சாபமெய்தும்
இத்தனையுஞ் சித்தனென்றா லறிந்துகொள்வான்
இயல்பாகக் கற்பமுறை சொல்லக்கேளே.

28

சொல்லுவேன் கற்பத்துக் காதிதானும்
சுகமான அகளந்தான் விந்துவாகும்
நல்லதொரு விநாடியினிற் சித்தியாகும்
நான்சொல்லும் கற்பமது வீட்டிலொன்று

கற்ப நூல் திரட்டு

மெல்லவே வெளியில்தெண்டு கண்டுகொள்ளு
 மேலான சித்தர்களும் வெளிவிடார்கள்
 வல்லபமா யங்கங்கே கொஞ்சங்கொஞ்சம்
 வகைதெரியச் சொல்லிவிட்டே னாதிபாரே.

29

திருவள்ளுவர் ஜெனன விபரம்
 நொண்டிச் சிந்து

ஆதியிலே யென் தாயார்	பராபரத்தின்
அருமை நிலைதனைக் கண்டறிந்து	
சோதிச் சுரோணித்ததால்	கற்பமுற்றுச்
சுகமா யவளும் மகிழ்ச்சியுற்று	
ஒன்றான திங்களிலே	மெய்
யுடம்புவெளுத்து விருவிருப்பாய்	
நன்றான திங்கள்தெண்டில்	நல்ல
நளின முகமு மினுப்பாச்சு	
சீரான சோம்பல்வந்து	வெகு
திமிருங் கடுப்பு மயக்கமுடன்	
வாரா யமுது தள்ளி	மிக
வாந்தி யுடனே கிடைகிடந்து	
கூராக மூன்றுதிங்கள்	கோபச்
கொடுமை பிறக்கும் வயிறுவிடும்	
நேராகப் பருக்கவைக்கும்	பின்பு
நேர்த்தியாய் தேகம் மினுமினுக்கும்	
நாலான திங்களிலே	மிக
நகைப்புடன் முகமும் வெளுப்பாகும்	
மேலான வேலைகளும்	செய்ய
வேண்டி நினைத்தாலும் முடியாது	
அஞ்சான திங்களிலே	நல்ல
அடி வயிறுதான் மிகக்கனத்து	
நஞ்சுதின்ற பாவனைபோல்	அசதியும்
நல்வயி றுளைச்சலும் மேல்வலியும்	30

கொச்சகம்

மேல்வலிப் பதோடு மினுமினுப்பு முண்டாகிப்
 பால்போலத் தேகம் பரிவாக வேயிருக்கும்
 சால்போல வேவயிறு தான்கட்டு மப்போ கை
 காலசதியோடுங் கணவன்மே லாசைமிகும்

3

கற்ப நூல் திரட்டு

நொண்டிச் சிந்து

ஆசையும் மோகமிகும்	பின்பு
அழகுந் தளதளப் புண்டாகும்	
பாசம் வெறுத்துவிடும்	மிகுந்த
பக்குவத்தோ டன்னம் புசிக்கச்செய்யும்	
ஆறான திங்களிலே	மிக்க
அசதியு மயக்கமு மெத்தவுண்டாம்	
சேறான தவிப்பிளைப்பும்	இந்த
மேதினி பூராய்த் தான்வெறுக்கும்	
பூரணத் தேதானும்	மனது
பூராகச் சொக்கியே தானிருக்கும்	
காரண மில்லாமல்	ஒன்றைக்
கையா லெடுப்பதும் எறிவதுவும்	
பைய நடைதளறும்	தம்
பர்த்தாவின் மேலாசை யொழிந்துவிடும்	
குய்யமும் புண்ணாகும்	நல்ல
குணமும் பேச்சு மதிகமிகும்	32

கொச்சகம்

அதிகமா யன்னமதில் ஆவலிருக்காது	
விதியா யொருவேளை வேண்டியது தான்கேட்கும்	
சதியான வார்த்தைகளுந் தான்வருகு வப்போது	
பதிலாக வேயிருக்கும் பண்பாய்ப்பா ரேழினிலே.	33

நொண்டிச் சிந்து

ஏழான திங்களிலே	நல்ல
இடுப்புக் கடுக்கும் முகம்வெளுக்கும்	
தாழாமல் வார்த்தைவரும்	மிகு
தயக்கமும் மயக்கமும் உண்டாகும்	
பொருமி யுடல்வலிக்கும்	தன்
புருடன்மே லாசைகொள்ளும் யேலாது	
தருவாமல் பூரணத்தில்	மனது
தானடங்கி நின்றுவிடும் பாகமுடனே	
மயக்கம் மிகவாகும்	ஒரு
வார்த்தை யுரைத்திடவும் வாய்கூசும்	
தியக்கத் துடனேதான்	ஒருவேலை
செய்யவும் முடியாது இளைப்பாரும்	

கற்ப நூல் திரட்டு

எட்டான திங்களிலே

மாதூக்

கிடையுஞ் சிறுத்துவிடும் முகம்வெளுக்கும்

வட்டதனந் தான்கருக்கும்

மேலும்

வயறுப்பல் போலிருக்கும் மயக்கமிகும்

34

கொச்சகம்

மயக்க மிகவுண்டா மனதிற் கிலேசமிகும்

தியக்கமதால் வேண்டியதைச் செப்பு மதன்பிறகு

நயக்கமுடன் வார்த்தை நவிலுஞ் சிலநேரம்

கயற்கண்ணில் நீர்வடியக் காணுமே குண்டலியால்

35

நொண்டிச் சிந்து

குண்டலி முறப்பாகும்

அப்போ

குருகுரு வென்றொரு பேதியுண்டாம்

கண்ட பொருள்மேலே

இச்சை

காணும் மறக்கும் தியக்கமிகும்

ஒன்பதாந் திங்களிலே

நல்ல

உறக்கமு மற்றுக் கிறக்கமுற்று

தின்பதை மறந்துவிடும்

ஒருவேளை

சிணுங்கிப் படுப்பா ளெழுந்திருப்பாள்

பிணங்கி யமுதுகொள்வாள்

இனிப்

பிழைப்பேனோ யென்னமோ வென்றழுவாள்

கணவனைக் கண்டழுவாள்

அப்போ

கையெடுத்துக் கும்பிட்டு வணங்கிடுவாள்

பத்தான திங்களிலே

ஒரு

பக்கமாய்ப் போயவளு மிருந்து கொள்வாள்

முத்தான வாய்திறவாள்

நல்ல

முகமுஞ் சுழித்துப் பேசிடுவாள்

அன்னை படும்பாட்டை

வெளியி

லாரோடுஞ் சொல்ல முடியாது

சொன்ன மொழிப்படியே

இரண்டு

தோழிக ளுடனே கூடியிருப்பாள்

கட்டிப் பிடித்துக் கொள்வாள்

மருத்துவக்

கன்னியர்கள் வேணுமென்று சொல்லிவிடுவாள்

முட்டி யமுதிடுவாள்

அப்போ

மூதண்ட மாகிய மருந்துதிற்பாள்

உற்ற மருத்துவரும்
 உணக்கமாம் வலிகண்டு அந்நேரம்
 பெற்றா னொருபிள்ளையும்
 பேரான வள்ளுவன் நான்றானே

வருமுன்னே
 மிகப்
 36

கொச்சகம்

தானேயிப் பூவிற் ஜனித்தோன்றுந் தோணாமல்
 மானார் முகந்தெரிந்து வாய்திறந்து தான்கதற
 தேனார் மொழியாள் சிறப்பா யெனையெடுத்துக்
 கோனாகத் தூக்கிக் கொடுத்தா ளமுதமதே.

37

நொண்டிச் சிந்து

அமுத மதுகொடுத்து
 ரானந்த மாகவே தொட்டிலிட்டு
 சுமுகம தாகவேதான்
 சொல்லியே தேரோட்டிச் சீராட்டி

பே
 வேதத்தைச்

நிதமுங் குளிப்பாட்டி
 நீறணிந்து அந்திசந்தி திலதமிட்டு
 பதமாய் மடியில் வைத்து
 பாலாட்டி திருஷ்டி யதுகழித்து
 வெட்ட வெளிகாட்டி
 மேதினியி லிருக்கக் கற்பமூட்டி
 நட்டனை யில்லாமல்
 நாலு மறிந்திடப் பேர்நாட்டி

நெற்றியில்
 ஞானப்
 இந்த
 மறை

வெயில்முக மறியாமல்
 விரும்பிவந் தோருக்குந் தெரியாமல்
 ஓயிலா யெனைவளர்த்து
 ஒன்பது திங்களும் வந்தபின்பு

அங்கு
 நன்றாய்
 38

கொச்சகம்

வந்தபின்பு தானெனக்கு வார்த்தை தெரியவைத்துச்
 சிந்தை மகிழ்வாகத் தேனமுதந் தானூட்டிப்
 பந்தமது வாராத பாக்கியமா மோரெழுத்தைச்
 சந்ததமுஞ் சொல்லிச் சரியாய் வளர்த்தானே.

39

தரு கண்ணிகள்

மாதமுஞ் பத்தாச்சே-ஆண்டே
 மாதமும் பத்தாச்சே

40

மாதமும் பத்தாச்சே வையகந் தன்னில்
மங்கை திரண்டந்த வாழ்பு ரணத்தினிலே
நாதத்தி லேயுரு வாகிப்பஞ் சாட்சர
நவ்வும் அவ்வுமொரு மவ்வையுஞ் சேர்த்திட 41

ஆதி பிரான்றனை யறிந்தே அனுதினம்
ஆங்கார மாகிய ஆணுவ காமியம்
நீதி பரப்பிரம்ம நாட்டத்தி லெய்திடும்
நேமி யெனுமபி ராமி பாதங்கண்டு 42

சோதி யொளிசங்கு நாதப்ர சங்கத்திற்
சூரிய சந்திரப் பிரபையென் மேற்பட
ஓதி யுணர்ந்திடும் பூரண மாகிய
ஓங்காரக் கம்பச் சுழிமுனை நாட்டினில் 43

மண்டல மூன்று மகார மதனுள்ளே
மாணிக்க மான மனோன்மணி பாதத்தில்
குண்டலி வட்டமா மூலச் சுழிதனிற்
கோடை யிடித்தொனி நாத முழங்கிட 44

அண்டர் பதஞ்சலி வியாக்ரம பாதரும்
அன்பாய்த் தனித்தனி யாடற் றெரிசனம்
முண்டக மாக கருவுரு நாட்டினில்
முத்திச் சுழிமுனை வீட்டினிலே நின்று 45

நாற்சாண் பருமனு மெண்சாணளவுடன்
நாடிப் புகுந்து நடந்தேன் தெருவினில்
ஆச்சந் திரகால மழியா வரமொரு
அம்பிகை யீய்ந்தாள்நான் தென்பாக வாங்கியே
மூச்சான மூச்சு முனைச்சுழி வீட்டிலே
முட்டித் திகைத்துமுகக் கோணத் திருத்தியே
பேச்சற்ற பூரணம் வாச்சது காணிந்த
பிரபலந் தன்னி லுறமுடன் நின் றுபின் 46

விருத்தம்.

மாதமுந்தான் பத்தாகி வயதொன்றாகி
மகிழ்வாக அஞ்சுவய தானபின்பு
நீதமுடன் பரையருளாற் கல்விகற்று
நேர்மையுடன் பத்துவய தானபின்பு

வேதமுதல் யாவையுமே பார்த்துத்தேறி

வேதாந்தத் தாயருளால் வயதீ ரெட்டிற்

சாதகமாய்க் குருவினுட காடாட்சத்தாலே

சகலகலைக் ஞானகற்பங் கொண்டேனாண்டே

47

கொச்சகம்

சகல விதந்தெரிந்து சாஸ்திரவே தம்படித்து

நிகரிலா நீணிலத்தில் நேர்மையாய்த் தானிருந்து

சுகராஜ யோகமுற்றுச் ஜோதி தனைப்பார்த்து

அகத்திற் சுழிமுனைகண் டானபின்பு தானாண்டே

48

பின்பு வெளியில்வந்து பேசினேன் சாஸ்திரத்தை

அன்பான வள்ளுவனென் றம்புவியற் சொன்னார்கள்

இன்பாக ஏலேல சிங்கமே உந்தனுக்கு

தென்பாகச் சொன்னே னிதனை யறிந்திடுவாய்

49

சுழிமுனை திறப்பு

விருத்தம்.

அறியவே நாதவிந்து யெங்கே யென்று

அலையவேண் டாமுந்தன் திரமேற்றானும்

பெருகிவரு மமுதமதைக் கண்டறிந்தால்

பேரான சித்தனுந்தான் நீயேயாகும்

கருவிருந்து பிறக்குமடா அமுதந்தானும்

கண்டபின்பு ஒருவருக்கும் வெளியிடாதே

மருவில்லா வாசியினாற் றிறக்கவேண்டும்

வாசிவச மானபின்பு செய்துபாரே.

50

செய்வ தென்ன ஒன்றுமில்லை பழக்கத்தாலே

திறக்கலாம் ஒருவேளை திறக்காவிட்டால்

உய்வதென்ன அறைக்கதவு உள்வாசற்றான்

உற்றபடி திறப்பதற்கு வகையைக்கேளு

மெய்யான சுழிமுனையென் றிதற்குப்பேரு

வேணுமென்றே உற்றுப்பார்த் தாலுங்காணாப்

பொய்யான் மொழியில்லை நிசமேயாகும்

பூரணத்தைத் தெரிந்துகொள்ள வேணும்பாரே.

51

பாரப்பா அண்ணாக்குண் ணாக்குக்கடே

பண்பாக வோர்வாச லடைத்ததப்பா

நேரப்பா அதைத்திறக்க மருந்துகேளு

நேர்மையுள்ள ஆவின்றெய் சுத்தமாகச்

கற்ப நூல் திரட்டு

சீரப்பா படியரைக்கால் வாங்கிவந்து
 திறமாங்கை யாந்தகரை தனைப்பிடுங்கிக்
 காரப்பா அதைத்தானும் அரைத் துநிம்பக்
 கனியளவாய்த் தானுருட்டி வைத்துக்கொள்ளே. 52

உருட்டியதோர் கரிப்பானும் நெய்யுஞ்சேர்த்து
 உண்மையுடன் றான்குழப்பிக் கொதிக்கவைத்துப்
 பருவம்பார்த் தேயிறக்கி யெடுத்துத் தானும்
 பக்குவமாய்ப் பீங்கானில் வைத்துக்கொள்ளு
 திருவான அமுதரசக் கற்பமாச்சு
 ஜெயமான மேல்வாசல் திறமாய்க்கண்டு
 தருவான வலதுபெரு விரலால்நெய்யைத்
 தானெடுத்து மேல்வாசல் தடவக்கேளே. 53

வாசலிலே அடைத்தசவ்வு விலகுதற்கு
 வலக்கைபெரு விரலாலே வலமாய்ச்சுற்றி
 நேசமுடன் நாலுதரந் தடவிப்பின்பு
 நினைவாயோர் சாமம்பட் டினியிருக்க
 பாசவினை தானகலும் உண்ணுதற்கு
 பத்தியமோ புகைபுளியு மாகாதப்பா
 ஆசையுள்ள பசுமோருஞ் சோறுமாகும்
 அதுதவிர மற்றவைக ளாகாதென்னே. 54

மற்றபடி யிக்கற்பங் காலையில் தான்
 மண்டலமுந் தடவிவர மேலாம்வாசல்
 உற்றபடி கால்மண்ட லங்கழிந்தால்
 ஒருவாசல் திறக்குமப்பா பூட்டுவிட்டுக்
 கற்றவர்க ளறிவார்க ளமுதம்சிந்தும்
 கணக்காக மண்டலமு மாச்சு தானால்
 பெற்றதொரு நால்வாசல் திறந்துபோகும்
 பெருமையுள்ள அமுதமது பெருகுந்தானே. 55

பெருகுகின்ற அமுதமது நாதமாகும்
 பிரித்துநான் சொல்லுகிற விபரங்கேளு
 மருகியே விந்துவென்றால் வெள்ளையாகும்
 மதிப்பான சிவப்பானால் நாதமாகும்
 பொருதிபெற இதையெடுத்துப் புளியேசெய்து
 புசித்துவரக் காயாதி கற்பமாச்சு
 பகுதிகண்ட பனியாகும் பிறப்பும்போச்சு
 பாங்காக இன்னமொன்று சொல்லக்கேளே. 56

சொல்லுவேன் கற்பமதை இன்னுந்தானும்
சுகமாக யிதையுள்ளே கொள்ளுதற்கு
வல்லபமாய்ப் புலஸ்தியரு மூன்றுநூறு
வழியோடே கைபாகஞ் சொல்லிப் போட்டார்
மெல்லவே போகருந்தான் வெளியதாக
வேணுமென்று கற்பமுந்நூற் றைம்பதுக்குள்
செல்லம்போ லிருப்பதற்குச் சொல்லிவிட்டார்
திறமென்று குருமுனியுஞ் செப்பினாரே.

57

குருமுனிவர் நூற்றுஐம் பதிலே கற்பம்
கூறினார் வகைதொகையாய்க் குறிப்பிட்டேதான்
மருவிலாக் கருவூர் நொண்டிதன்னில்
வகையாகச் சுழிமுன்னையின் சிறப்புச்சொன்னார்
திருவாகு மிந்நூலில் விபரத்தோடு
செய்முறையுங் கைமுறையுஞ் சுருக்கிச்சொன்னேன்
பெரிதான ஆயிரத்தைந் நூற்றினுள்ளே
பேசினேன் விபரமதைக் கூர்ந்துபாரே.

58

கூர்ந்துபார் சகலமுந்தான் வெளியாகாட்டால்
குணங்குறிபோல் முன்சொன்ன நூலைப்பாரு
தேர்ந்துபார் வெட்டவெளி யாகத்தோணும்
திறமறிந்து கற்பமதைச் சேர்த்துக்கொள்ளு
ஓர்ந்துபா ரிதற்குத்தான் பலபேராக
ஓதிவிட்டார் சித்தர்களு முற்றுப்பாரு
நேர்ந்திந்த முந்நூறு தன்னிலேதான்
நெறிமுறையாய்க் காயகற்பம் நிகழ்த்தினேனே.

59

காயாதி கற்பமது தேடித்தேடிக்
காடுமலை தனைச்சுத்தி யலையவேண்டாம்
மாயாத கற்பமது உன்னுக்குள்தான்
வளர்ந்திருக்கு தென்றறியார் மடையர்தாமும்
ஓயாமல் பச்சிலைகள் தின்றுசெத்தார்
ஓகோகோ என்னுலை யுற்றுப்பார்த்தால்
வாயாத கற்பமது வாய்க்குமப்பா
வழியோட குருநூலைம் பதுவும்பாரே.

60

குருநூலில் விபரமாய்ச் சொல்லினாலும்
குண்டலிசத்தி சொரூபந் தெரியாதப்பா

கற்ப நூல் திரட்டு

கருவாக நந்திகொலுக் காண்பாயானால்
 கைமேலே கிடைக்குமப்பா பூரணந்தான்
 திருவாகக் காலையிலும் மாலைநேரம்
 தீர்த்தமது தானாடிப் பூஜைசெய்தால்
 மருவில்லாப் பூரணந்தான் வெளியாய்த்தோனும்
 மக்களே யதுகாண வருத்தந்தானே.

61

வருத்தமென்றா லேசான வருத்தமல்ல
 வகைதெரிந்தோன் கருவோடே காண்பானப்பா
 திருத்தமுடன் தீட்சைவிதிக் கந்தரங்கந்
 தெரியவென்றா லண்டபிண்ட மதுதானப்பா
 பொருத்தமுடன் அகாரவுகா ரங்களாகும்
 பூமியிற்போம் பூனீற்றை எடுத்துக்கொள்ளு
 அருத்தமது தெரியாம லலைந்தோர்கோடி
 அவனிதனி லலையாம லிருந்துபாரே.

62

பாரமுட னண்டபிண்டந் தெரியச் சொன்னேன்
 பரிவான அடையாள மேதென்றாக்கால்
 தீரமுடன் நடுவணைதான் வாலையாகும்
 தேவியைநீ பூஜைசெய்து ஜெபித்துப்போற்றி
 சாரமுடன் கற்பமதை யுண்டா யானால்
 சகலசித்தும் உன்னுக்குள் ளாடும்பாரு
 காரமுடன் நாதவிந்தைக் கண்டு தேவி
 காலிலே நீவிழுந்து கற்பமுண்ணே.

63

கற்பமது லகுவல்ல ஐந்துதிங்கள்
 கணக்காகக் கொண்டபின்பு தேகம்பொன்னாம்
 விற்பனமா யங்கங்கே தெரியச்சொன்னேன்
 விரும்பிநீ யுண்டுகில் வாழச்சொன்னேன்
 உற்பனமாங் கருவிபடும் பாடு சொன்னேன்
 உற்றதற்கு வேண்டியநல் மருந்துஞ்சொன்னேன்
 அற்புதமாய்ச் சித்தனைப்போ லிருக்கச் சொன்னேன்
 அன்பாகக் கற்பமுண்ட முறைசொல்வேனே.

64

தரு

கற்பமுறை சொல்லுகிறேன்---- ஆண்டேநான்
 கற்பமுறை சொல்லுகிறேன்
 கற்பமுறை சொல்லுகிறேன்
 உற்பன அகாரமது

அற்பமல்ல பூரணந்தான்
விற்பனவி வேகியேகேள்

கற் 65

வல்லபமாய்ச் சொல்லவில்லை மறந்திடா துங்களுக்கு
நல்லறிவு கொள்ளவினி நாட்டுகிறேன் பூரணத்தை
அல்லும்பக லாயிருந்து அன்புடனே கொண்டவர்க்கு
வெல்லமது வாயிருக்கும் வீட்டினி லிருந்தபழம்.

கற் 66

திங்களொன்று கொண்டவர்க்குத் தேனொழுகும் வாயதனில்
மங்கையுடன் கூடியேநீ மாண்டிறந்து போகாமலே
பொங்கமுட னேயருந்திப் பூரணவா சியையுண்டு
சிங்கம்போ லிருப்பதற்குத் திகட்டா தமுதமுண்டு.

கற் 67

கொண்டிட இரண்டுதிங்கள் கூறுமதி யைக்கேளு
பண்டிருந்த தேகமெல்லாம் பதறாதே தங்கமாகும்
கண்டுகொள்ளு வெண்கருவால் காயம் வலுத்துவிடும்
விண்டுசொன்னேன் மூன்றுதிங்கள் விரும்பி யருந்திவிடே

கற் 68

கமரிவிடும் வாயுவு கலைபொருந்திக் கொள்ளவுமே
அமுதமடா ஊசிரீரி லாசை மிகுந்துவிடும்
தமரில்வரும் பேதிக்குஞ் சடத்தில் மயக்கமுண்டு
விமரிவிடும் வாதனையில் விட்டுவிடிற் கெட்டுவிடும்.

கற் 69

கண்சிவக்கும் நாலுதிங்கள் கணக்காக ஆனவுடன்
புண்சிவந்து குய்யமதிற் பூப்போல ரத்தம்விடும்
பண்சிவந்த தொண்டைநெஞ்சு பருத்துத் திறக்குமப்பா
மண்குமந்த யீசனுந்தான் வகையுடன் சொன்னதிது.

கற் 70

அஞ்சுதிங்க ளானவுடன் அன்னமதைத் தூஷணிக்கும்
பஞ்சுபோல் மேனியெல்லாம் பவனமும் வெந்துவிடும்
நஞ்சுதின்ற பாவனைபோல் நாடி யசந்துவிடும்
கொஞ்சுகின்ற பூரணத்தைக் கொள்ள வருத்தமிகும்

கற் 71

வருத்தமினிச் சொல்லுகிறேன் மலத்தை மிகுந்துதள்ளும்
சிறுத்த வயதுபோலத் தேகம் வெளுத்துவிடும்
உருத்தரித்த பேருக்கு ஓச்ச லதிகமுண்டு
கருத்தரித்த பெண்களைப்போற் கனத்ததொரு மாச்சலுண்டு

72

ஓச்சலென்ன சொல்லுகிறேன் உதயமதிற் பேதிக்கும்
மாச்சலதில் மெத்தவுண்டு மத்தியான மேகெடுதி
பாச்சலுக்கு அந்திதனிற் பாடினாரே மூலருந்தான்
காச்சலுடன் குடுமெத்தக் கைகா லசந்திடுமே.

கற் 73

கொச்சகம்

காலமே யிஞ்சியுண்ணக் காட்டினார் குஸ்திரத்தில்
மாலையதி லேகடுக்காய் மத்தியானஞ் சுக்கருந்த
குலமே தேகமடா சுக்கிலத்தைக் கட்டிவிடும்
ஞாலமே லுனதுவிந்து நற்றேங்காய் போலேமே.

கற் 74

விருத்தம்

கற்பவிதி பாடினதோர் விபரங் கேளு
காலமே புளியுண்ணக் கனல்தான் மெத்த
உற்பனமாய் மத்தியானம் ஆதி விந்து
ஓகோகோ பூரணந்தா னந்திவேளை
சற்பனையாற் கொண்டு வர தேகத் துற்ற
சண்டாள வாயுவெல்லாஞ் சாகுமாண்டே
விற்பனமாய்த் தினமுன்று காலங் கொள்ள
விதிபாரு குருமுறையை வேண்டினோர்க்கே.

75

வேண்டிடவே பத்தியந்தான் மூன்று வேளை
வெள்ளாட்டுப் பாலோடு ஆவின்பாலும்
முண்டிடுபச் சரிசியும் பாசிப் பயறும்
முசியாம லுண்டுவிடு வெறுக்காமற்றான்
தாண்டவமா மம்பலத்தைக் காண லாகுந்
தயங்காமல் அகாரத்தைப் போற்ற லாகும்
ஆண்டேயினிச் சொல்லுகிறேன் புளிச்சுண் ணத்தால்
அலையாமல் வாதவித்தை யறிந்துகொள்ளே.

76

அறிந்துகொள்ளு அந்திதனிற் மெளக்கிய மாகும்
ஆத்தலிலே தேருவர்க ளாருஞ்சாகார்
புரிந்துகொள்ளு மலசலத்தைப் பாண்டத் திட்டுப்
பேரான வாலைதிரா வகமும்வாங்கித்
தெரிந்துகொள்ளும் புளிச்சுண்ண மதிலே தூவச்
ஜெலமாகுஞ் சரக்கதிலே மெழுகுமாகும்
குரிந்துகொள்ளு குதமது ரவியிற் சாகும்
குணமான வாதமிதிற் கொள்ளைதானே.

77

விருத்தம்

தானான குதந்தன்னைத் தக்கதோர் சுண்ணமாக்கித்
தேனான நவலோகத்திற் சேர்த்திட நீறிப்போகுங்
கோனான செம்பிலேதான் கொடுக்கப்பத் தரையுமாகும்
நானான மெழுகைமாதம் நலமுட லுண்டுபாரே.

78

மாதமொன்று கடந்தபின்பு மாற்றைக்கேளு
வாகாக இரண்டுமூன்று மாதமாகி
மாதமது நாலுக்கு இரண்டே காலம்
வைத்தகடம் பொன்னிறமாய்ச் சிவக்கும்பாரு
மாதமது ஐந்துக்கு மூன்றே யாகும்
மணியோசை காணுமப்பா தேகமின்னும்
மாதமிரு மூன்றுக்கு நாலே யாகும்
மாதெய்வ சித்தருக்குப் பரையுமாமே.

79

பரையடா ஏழுக்கு வயதைந் தாகும்
பதிவான யெட்டுக்குள் நரையுமாறும்
கரையான ஒன்பதுக்கே ழரையு மாகும்
கசக்காதே பத்துகொன் பதுமேயாகும்
சிரையான யென்தாயார் சிறுபெண் ணாத்தான்
செப்புகிற வாதமதின் திறமைதன்னை
அரையான இடந்தனிலே சென்று நீயும்
அலையாமல் நல்லதொரு கருவைப்பாரே.

80

கருவாயின் பட்டைதனை மைய தாக்கிக்
கதலியின் சாற்றாலே காந்தம்நேரே
வரவாயிற் சூதமிட ரவியிற் சுண்ணம்
மகாலிங்கந் தாளகத்தை மயனமாக்கி
ஒருவாயிற் றாமிரத்தோ டுரிமை யாக
ஒத்துநிற்கும் அவிபுடத்தி லுண்மையாகும்
தருவாயி னண்டத்தோ டதனை முன்பு
சண்ணுமதில் நல்லதொரு வேதைதானே.

81

நல்லதொரு கற்பமதைக் காலை தன்னில்
நலமாக உண்டவர்க்குக் காயசித்தி
வல்லமையாய் மாலையிலே யுண்ட பேர்க்கு
வருகுமே பெருவாழ்வு மகிழ்வுண்டாகும்
செல்லமதா யிதுதவறி யுண்ட வர்க்குச்
சிறகுமில்லை வாலுமில்லை தீரத்தீரம்
கல்லமதா யில்லாமல் வாலை பாதங்
கருத்தில்வைத்துப் பூரணத்தை நாடிப்பாரே.

82

பூரணத்தை ஆயிரத்தைந் நூறு தன்னிற்
புகழ்பெறவே சொல்லிவிட்டே னதன்குட்சத்தைத்
தாரணமா யிதிலெடுத்து முக்கிய மான
சங்கதியை மட்டும்நீ தெரியச்சொன்னேன்

பாரணமாய்ப் பச்சையென்றுங் கிள்ளை யென்றும்
பாலனென்றும் பூரணமாய்ப் பாடினென்யான்
ஆரணவே தம்போலத் தீட்சை செய்து
அந்தநல்ல பூரணத்தை அருந்திப்பாரே.

83

தரு

பூரணங் கண்டுகொண்டேன் - என்னுள்ளே ஆண்டே
பூரணங் கண்டுகொண்டேன்

பூர

பூரணங் கண்டேனான் பாதக மில்லாத
போதகந் தன்னை அறிவா லறிந்துமே
ஆபரணங் காமபி ராமியரு ளாலே
அகார உகார மிதுவென் றறிந்துநான்

பூர

84

வாசியின் போக்கு வழியை யறிந்துநான்
வையகத் தோர்க்கு மறைப்பிட மாகவே
நாசி நுனிவழி நாட்ட மதுகொண்டு
நாத னிருப்பிடம் நன்றா யறிந்துமே

பூர

85

நல்ல சுழிமுனை நாடித் திறந்துமே
ந்ரணி யாள்தனைப் பூஜைகள் செய்துமே
வல்லபத் தாயிடம் நாதமும் வாங்கியே
மார்க்கந் தவறாம லுண்டு வருவதற்கு

பூர

86

விருத்தம்

சரியாகப் புளிதனையே யுண்ட பேர்கள்
தானிருத்திப் பூரணத்தைக் காணவேணும்
பெரிதான விந்துவதைப் பார்க்க வேணும்
பேதாபே தங்களில்லா திருக்கவேணும்
அரிதான சுழிமுனையை யறிய வேணும்
அறிவோடு காரசாரங் கட்டவேணும்
சிறிதான சிற்றின்பம் விடவே வேணும்
சிவனுமையு மகாரவுகா ரந்தான்பாரே.

87

பாரேநீ இன்னுமொன்று சொல்லுகின்றேன்
பண்பான புளியுப்பால் காயசித்தி
நேரேதான் நாலுதிங்கள் கொண்ட பின்பு
நேராக நானறிந்தேன் பூரணத்தைச்
சேரேதான் சிதம்பரமும் வெளியாய்த் தோணும்
சிற்பையும் தெரிசனமுங் கிடைக்கும்பாரு

தாரேதான் கேசரங்கள் பாயுதற்குத்
தக்கதொரு குளிகைதனைக் கட்டினேனே. 88

தரு.

குளிகை கட்டுகிறேன் ---- ஆண்டே
குளிகை கட்டுகிறேன் குளி

குளிகை கட்டுகிறேன் மூலத்தி லேநின்று
கோதை யபிராமி பாதத்தை யேகண்டு
வெளியிற் பிறந்திடும் நாதமுந் தான் சேர்ந்த
விந்துப் புளியினால் மந்திரத் தோடேநான் குளி 89

அஞ்செழுத் தோடே அகாரந் தனைச்சேர்த்து
அவ்வுட னுவ்வும் அறிவினாற் கூட்டியே
தஞ்சமென் றேபுளி விந்துட நாதத்தில்
சதாசிவந் தன்னைச் சரியென் றெடுத்துநான் குளி 90

திங்கள் முகமல ரெங்கும்பிர காசிக்கத்
தேவி யபிராமி பாதத்தைப் பூசிக்க
வங்கண மான வயது பதினாறில்
வல்லிக் கொடுக்கநான் வாங்கி யனுதினம் குளி 91

காரமுடன் சாரம் வீரமுங் கூட்டியே
கருவா லெடுத்திடுஞ் சாரத்தி னாலுமே
தாராள மாக ரவியினிற் பக்குவந்
தந்திரமாய் வைத்துச் சிந்தை மகிழ்ந்துநான் குளி 92

வீருத்தம்

தேவிசிவ காமியபி ராமி வாலை
சிறுபிள்ளை மதலையெனத் தெரிந்துகொண்டு
தாவியே அவளிடத்தில் நாதம் வாங்கித்
தக்கபடி காரசா ரத்திற் சேர்த்து
மேவியே செய்துவரும் விபரந்தன்னை
விதமாகச் சொல்லிவிட்டே னதுபோல்நீயும்
ஓவியம்போற் குளிகைதனைச் செய்து கொள்ளு
உற்றதொரு சரக்குகளைக் கட்டிக்கொள்ளே. 93

நொண்டிச் சிந்து

கட்டினேன் குளிகைதனை நல்ல
கம்பி வெடியுப்புச் சீனமுடன்
கொட்டினேன் புளியுரமும் அதில்
கூடவே குடனும் பூரமுடன்

கற்ப நூல் திரட்டு

இட்டுத் திமிர்ந்துவைத்தேன்	பின்னும்
இனியசல் லமுதமும் கெந்தியொடு	
சட்டி நிறையவைத்து	அதில்
சரக்கு அறுபத்து நாலையுமே	
திட்டமுட னிட்டுவைக்க	அது
செக்கச் சிவந்திடும் பூரணத்தை	
மட்டாய்க் கலக்கிவைத்து	அதில்
வங்காளப் பச்சை வழலையிட்டு	
கட்ட யிவைகளையும்	போட்டுக்
காடை யொருபுட மிட்டெடுக்க	
வெட்ட வெளியாகக்	குளிகை
விரும்பியபடியே தானிருக்கும்	94

கொச்சகம்

தானிருக்கு மேகுளிகை தன்னை மறைத்துவைநீ	
மானிலத்தி லுள்ளோர்க்கு வாய்ப் பதரிதாகும்	
தேனிருக்கும் பூஞ்சுனையைத் தேடிமலைகளிலுங்	
காணி லலையாமற் கண்டேனே நேர்த்தியதாய்	95

நொண்டிச் சிந்து

நேர்த்தி யுடனெடுத்து	அதை
நேர்மையுடன் சாபந் தானீக்கி	
ஆத்தா ளபிராமி	அவள்
அன்பாகக் கொடுத்ததோர் பாலையிட்டு	
சேர்த்துமே ஊறவைத்து	நாலுதரஞ்
சிறப்பாகச் சாரணை தீர்ந்தவுடன்	
பார்த்து மகிழ்வடைந்து	அது
பத்துநூல் சாரணை தான்முடித்து	
தந்திர மாகவேதான்	வாயில்
தானிட்டுக் கொண்டுனே சரம்பாய்ந்தேன்	
இந்திரஜாலமல்ல	யார்க்கும்
இயல்பாய்க் கிடைப்ப தரிதாகும்	
மந்திர மிதுவாகும்	இந்த
மார்க்கந் தெரிந்தே னறிவாலே	
விந்தை யுடனேதான்	எனக்கு
வேண்டியே யீய்ந்தாள் பராபரையாள்	96

விருத்தம்

பச்சையாம் பசங்குழந்தை பாவையாளும்
பரிவுடனே தான்கொடுக்க வாங்கிவந்து
இச்சையுடன் தீட்சைவிதி பத்துஞ் செய்து
இயல்பான லேகியத்துக் காதியாக
அச்சமற மருந்துகளை யதிலே சேர்த்து
அன்பாகத் தானரைக்க வகையுங்கேட்டு
உச்சிதமாய் லேகியங்கள் செய்து கொண்டு
ஒருமனதாய்ச் சாப்பிடவு முகந்தேனாண்டே

97

கொச்சகம்

உகந்தபடி கொடுக்க உற்பனமா யெந்தனுக்கு
ஜெகந்தனிலே தாயாய்ச் ஜெனித்து மனம்போலே
சுகந்தந்து மிக்கச் சுந்தரம்போ லேயிருக்கப்
புகழ்ந்து கிளிபோலப் புகன்றெனக்குத் தந்தாளே.

98

வெண்பா

கிளிமொழியாள் காதல் கிடையா தெனக்கு
நளின முடன் ரசிதம் நல்கினாள்- புளியதனைத்
தின்றே னொருமனதாய்ச் செய்முறைகள் தப்பாமல்
நின்றேன் பரப்பிரமம் நேர்

99

கொச்சகம்

நேர்பெறவே நான்நான் நிச்சயமாய்ப் பூவுலகில்
சீர்பெறவே கற்ப தேகமாய்த் தானிருக்கத்
தார்பெறவே தந்து தாரணியில் பற்றோர்க்கு
ஏர்பெறவே சொல்லாதென் நிப்படியுஞ் சொன்னாளே.

100

கொச்சகம்

இப்படியே வாலை இன்பமுட னேயெனக்கு
தப்பிதங்கள் சொல்லாமற்றான் தந்தாள் தாயாரும்
கற்பனைகள் வாராமல் தான்கொடுத்த பூரணத்தை
அற்புதமாய்த் தான்வாங்கி யருந்தினேன் லேகியமே

101

தரு

லேகியம் கொண்டேனான் - ஆண்டே
லேகியம் கொண்டேனான்

கற்ப நூல் திரட்டு

லேகியம் கொண்டேனான் நெடுநா ளிருப்பதற்கு
வாகுடன் பராபரை வசனித்த படிக்குயான்

லே 102

பெற்றிடும் நல்ல மதலை நான்வாங்கிப்
பிசகாமல் நின்று ஒருமன தாகவே
சத்தி யிடித்ததொரு லேகிய மாகச்
சமைத்துக் கொடுக்கச் சகல வினைவிட்டு
முத்தி கொடுக்கும் பரைவிட்டி லேநின்று
மூலா தாரக் கருவி யறுத்துமே
வெற்றிய தாகக் குளிகை தனைக்கட்டி
மேலான கேசர மேறியே பாய்ந்திட

லே 103

வாசிக் குதிரையிலேறித் தினந்தினம்
வையாளி போடும் வயன மறந்தபின்
தேசி யெனுங்கருவி தொண்ணூற் றாறையும்
தீயினாற் சுட்டுச் சிதம்பரத்தில் வந்து
ஊசி முனைமேல் நெருப்பாறு தாண்டினான்
உற்ற மயிர்ப்போல மீதினிலேறியே
பூசிக்குஞ் சொர்ண கணபதி பாதத்தைப்
போற்றியே பூரணம் கேர்த்தியீதென்று நான்

லே 104

காயா புரியெனுங் கோட்டையுங் கொத்தளம்
காவற் காரர்கள் கடின மறிந்துநான்
மாயா வுடலை வலுக்கவே பார்த்திட
மகத்தாந் தனஞ்செயன் வந்தே குறுக்கிட
ஓயாத குண்டலி வட்டத்தி லேநின்று
உற்ற பரத்தின் நிலையை யறிந்துநான்
சாயாத வட்டத் திரிபுரை பாதத்திற்
சரணஞ் செய்தெந்தன் சாவைத் தொலைத்திட

லே 105

விந்துவிற் பூரண மாகவே சேர்த்து
வெட்ட வெளிதனி லிட்டுமே பார்த்து
புந்தியி லைம்பத்தோ ரகூர மாகவும்
பூமியி லுள்ளோர் புகழ்ந்து பணியவும்
அந்திப் புளியதைத் தானே யறியவும்
ஆதியில் நின்று அனாகதந் தன்னிலே
முந்திய காரண விந்தை யறிந்துநான்
முடித்த அவிழ்தத்தின் முத்தி தெரிந்திட

லே 106

கொச்சகம்

நேசவினைப் பாசமற்று லேகியத்தைக் கொண்டவுடன்
வாசியெனும் மவுனமதிற் வந்தே குடியிருந்தேன்
பேசி யிருக்கவொரு பேரானந் தத்தைவிட்டுத்
தூஷணைகள் வாராமற் சொல்லியே விட்டேனே. 107

நொண்டிச் சிந்து

வைத்தியஞ் சொல்லுகிறேன் இந்த
மானிலந் தனிலுள்ள யோகிகட்கு
பைத்தியம் வந்தாக்கால் நல்ல
பக்குவமான மருந்தைக்கேள்
சத்திபுளி தனையரைத்து முறையாகத்
தானுருட்டி யேயெடுத்து வகையுடனே
பத்திய மாகவேதான் மூன்றுநாள்
பண்பா யருந்திவரப் பறக்கும்நோய்கள்
விபரந் தனைக்கேளு சோகையொடு
மேலான சயித்தியங் காமாலையும்
கபவாத ஜன்னிகளும் வெடிகுலை
கண்டவுடனோடி விடும் பரையருளால் 108

விருத்தம்

பக்தியொடு மூலப்புளி யுண்ட பேர்க்குப்
பரிவாகத் தேகமெங்கும் பொன்னதாகும்
நித்தியமு மமுதரச முண்டபேர்க்கு
நீங்காது சடலமுந்தான் வலுத்துப்போகும்
முத்தியது பெறலாகுஞ் சாயுட்சியத்தில்
முடிவான பரம்பொருளை அறிந்தோனாவான்
சித்திபெறுங் காயகற்ப மருந்துவோர்கள்
சிரஞ்சீவி யாயுலகி லிருப்பாராண்டே 109

இருப்பார்கள் மூலப்புளி யுண்டபேர்கள்
இயல்பாக ஒருவருக்குந் தெரியாதப்பா
மருப்படாத் தேகமது கற்பதேகம்
வலுத்துவிடுங் கேசரத்தி லிருப்பாரப்பா
திருக்கான மானிடர்கள் வாய்வீணாகச்
செப்புவார் சித்தரெங்கே யிருக்காரென்பர்
செருக்கான மானிடரின் பேச்சைத்தள்ளு
தேவிமனோன் மணியைநீ பூஜைசெய்யே. 110

கற்ப நூல் திரட்டு

செய்யவே பரையினுட பூஜைதன்னைச்
 செய்தாக்கா லவள்மனது மிகக்குளிர்ந்து
 உய்யவே அவள்கொடுப்பாள் வாங்கிவந்து
 உறமான புளிசெய்து உண்டுபாரு
 மெய்யவே அகாரவுகா ரங்கள்வாங்கி
 விரும்பியே முப்புவை முடித்துக்கொண்டால்
 அய்யமில்லை வெகுசரக்கு நீறிப்போகும்
 அருளாகுங் குருவாகும் பறைசொன்னாளே.

111

நொண்டிச் சிந்து

அன்னமெனும் பராபரையாள்	அவள்
ஆணோட பெண்ணும் பிறந்தாளே	
என்னவென்று சொல்வேனான்	அது
எண்ணையில் லாப்பிள்ளை வண்ணமுண்டோ	
உண்ணவேணுங் காயகற்பம்	முன்னம்
ஊழ்வினை யின்படி தானறிந்து	
நன்னயமாய்த் தோஷமில்லை	மிக
நற்கருவை யறிந்து மருவவேணும்	
கரும்பா லிளமதலை	பாரு
கடித்து ரசத்தை யருந்தவல்லோ	
திரும்பா ததுகாயம்	இனி
தெகுட்டப் புகட்ட வகையறிந்தால்	
இரும்பாகு மேனியெல்லாம்	அண்டத்
திந்திரன் சந்திர னிணையோதான்	
விரும்பாம லேயிருந்தால்	உனக்கு
மேலான பதவியுங் கிட்டாது.	112

கொச்சகம்

கிட்டிடும் விதமனைத்துங் கெம்பீர மாகவுமே
 திட்ட முடன்பிரித்துச் செப்பினே னுந்தனுக்குச்
 சட்டமுடன் காயகற்பந் தானுண்டு வந்தாக்கால்
 அட்டாள தேசமுந்தா ணாண்டிருப்பார் நீபாரே.

113

நொண்டிச் சிந்து

முன்னாகக் கற்பலதை	வாங்கி
முக்கியமாய்ச் சாப்பிட்ட பிற்பாடு	
இன்னாளிற் காயகற்பம்	கொண்டால்
எந்நாளுஞ் சாகா திருந்திடலாம்	

காயகற்ப மின்னதென்று	வெளியாய்க்
காட்டி விட்டேனந்தப் பூட்டுத்திறந்து	
நேய முடனேதான்	மனங்கொண்டு
நேர்த்தியுட னுண்டுவரத் தேறிடுவாய்	
வாலைப் பிராயமதாய்	சிறு
வயதோ யீ ரைந்து மனோன்மணியாள்	
சேலை யுடுத்தறியாள்	இன்னுஞ்
செப்பு மதலை மொழியுடையாள்	
ஆலகால விஷத்தையுண்ட	நல்ல
ஐய ருடபாக மிருந்தவள்காண்	
வாலையபி ராமிதந்த	அமுதம்
மகத்துவ மல்லால் வேறுமுண்டோ.	114

விருத்தம்

பாரிலே பிறந்தகன்னி வடிவுள்ளாளாய்ப்
பண்புடனே வந்துதித்த காமரூபி
நேரிலே அவதரித்த மூலத்தாய்தான்
நேர்மையுடன் ஓங்காரத் துள்ளுதித்துத்
தாரிலே வன்னியெனும் வலையறுத்துத்
தகைமைபெற சிவாயமென வைத்துநீயும்
ஊரிலே கருணைகொண்ட மூலப்பெண்ணை
உண்மையுடன் காணுதற்கு வகையைக்கேளே. 115

வகையான வாலையுந்தான் பிள்ளையாகி
வந்துந்தன் னுடன்பிறப்புச் சீஷனாகி
நகையான குருவாகித் தாய்தானாகி
நலமான வேதைப்பெண் தானுமாகி
சிகையான பெண்ணாகி நிசப்பெண்ணாய்
சேருதற்கு அரிதரிது மிகவுநன்று
பகையான பெண்ணாகா நல்லபெண்ணாய்ப்
பார்த்துநீ அவளோடு கூடிவாழே. 116

கூடிவாழ்ந் திருப்பதற்கு வகையைக்கேளு
குலப்பெண்ணு தானாகும் பரவாயில்லை
தேடியே சாதிவகை பார்க்கவேண்டாம்
சிற்பரையி னருளாலே கிடைத்தபெண்ணை
நாடியதோர் அகாரஉகா ரத்தில்நாட்டி
நலமான தேவிபதம் பூஜைசெய்து

கற்ப நூல் திரட்டு

நீடியதோர் பூரணத்தில் மனதைநாட்டி
நீனிலத்தி விருக்கும்வரை உண்டுதேரே.

117

நொண்டிச் சிந்து

இருக்க மிகவும்நன்று மூலத்
தியல்பை யறிந்து நடக்கவென்று
பெருக்கமாம் பூரணத்தில் நாதம்
பிறக்கும் அகார உகாரமதில்
மருக்கொள்ளும் மூலத்திலே றீங்காரம்
மவ்வும் அவ்வும்ஓங் காரக்கம்பம்
செருக்கொள்ளுங் காரணத்தில் நாதவிந்து
திரண்டு கனியாகிச் சிவந்துவிழும்
முத்தியெழுஞ் குட்சத்துள்ளே ஆதார
முளைத்துக் கனியாகப் பழுத்துவிழும்
சத்தியதி லுக்கிரமதாய்த் தாமரைத்
தடாகத்தில் தண்ணீரு மிருப்பதுபோல்
தாட்டிக மாகவேதான் இவைகளைச்
சரிசெய்து ஒன்றாக வேசேர்த்துக்
கூட்டி யிடித்தல்லவோ உண்டைசெய்து
கொள்ளுகிற விதமினிச் சொல்லுவேனாண்டே. 118

கொச்சகம்

சொல்லுவே னிம்மருந்தைச் சொல்லமனம் கூசுதையோ
நல்லபடி யாகவிதை நான் சொன்னேன் பாகமது
எல்லோர்க்குந் தானும் எளிதாகத் தோணாது
வல்லபமாய்ச் சித்தருக்கு வாய்த்தபுளி தானாண்டே. 119

நொண்டிச் சிந்து

புளியொடு உப்புங்கூட்டி நல்ல
பூரணத் தோடுவெள்ளைச் சாரையுங்கூட்டிக்
களிப்போடு ஆதியுங்கூட்டி இன்னுங்
காமரூபிப் பழமதைத் தானுமே சேர்த்து
எளிதல்ல கொண்டுபாராண்டே அவர்கள்
என்றும் பதினாறா யிருப்பார்கள்
வெளியாகத் திறந்துசொன்னேன் இன்னுமொரு
விபரமுஞ் சொல்லுகிறேன் கேளாண்டே
காரமுடன் சாரமுஞ் சேர்த்து நல்ல
கம்பியுப்புப் புளியெனும் நாதமுங்கூட்டிச்

சாரமதில் வீரமுஞ் சேர்த்து அத்துடன்
சவுக்கார மதுசேர்த்துப் பின்னுங்கேளு
நேரமுடன் காலமறிந்து உண்டுவர
நிச்சியமாந் தேகமது வச்சிரமாகும்
சாரமுடன் பன்னிரண்டு ஆண்டு
சாப்பிட பதினாறு வயததுவாம் 120
கொச்சகம்

வயதுபதி னாறாக வருவார்க ளென்றேதான்
நயமாய் விரிந்துனக்கு நாட்டினேன் பூரணத்தைச்
செயமாகக் கண்டறியச் செப்பினநூற் கோர்வையிலே
பயமில்லா தேயெடையும் பாகமதில் காண்பாயே. 121

நொண்டிச் சிந்து

எடைபாகம் செய்பாகம் எல்லாம்
இயல்பாக ஆயிரத் தைந்நூறில்
தடையின்றிச் சொல்லிவிட்டேன் பின்பு
தக்கதொரு வைத்திய மெண்ணூறில்
விரிவா யெடுத்துரைத்தேன் அதைக்குறுக்கி
வேனுமென்று பஞ்சரத்னம் ஐந்நூறிற்
சரியாகச் சொல்லிவிட்டேன் கற்பமது
தான்தெரிய முந்நூறில் விரித்துரைத்தேன்
நாதாந்தச் சுருக்கம்பா நூறு
நலமாகச் சொன்னேன் வெகுசிறப்பாய்
வேதாந்தம் போல்நூறு நன்றாய்
விரித்துரைத் தேனது தேன்போலே
கற்பகுஸ் திரந்தானும் ஐம்பது
கருத்தாய்த் திறந்து வெளியில்விட்டேன்
அற்புத முப்புக்குத்திரம் இருநூறு
அருமை யுடனேசொன்னேன் பெருமைபெற
மலைமகள் முப்பதுவும் யீரெட்டும்
வாதகுத் திரஞ்சொன்னேன் தெளிவாக
நிலைபெறப் பத்தொன்று குட்சமுப்பு
நேர்மைபெறச் சொன்னேன் தெளிவாக 122
கற்பஞ் சாப்பிட்டடையும் பயன்
விருத்தம்

பாருலகிற் றிங்களொன்றிற் கடுமையாகப்
பார்ப்பாய் பேதியுண்டு காலமேதான்

கற்ப நூல் திரட்டு

வாருதியு மிரண்டுதிங்கள் சூடுண்டாகும்
 மகத்தான பேதியொடு மந்தமாகும்
 காரியமாய் மூன்றுதிங்க ளானபின்பு
 கனிவாயும் அபானம்வரை வெந்துபோகும்
 பேரிகைபோல் வாசியங்கே சிக்கிக்கொள்ளும்
 பேதமடா புத்திசற்று பிதற்றும்பாரே.

123

பாரடா நாலுதிங்கள் ஆண்மைவீழும்
 பதிவான காலுங்கை யசதிகாணும்
 சேரடா அந்திப்புளி யதனையுண்ணு
 திறமான பேதியுமே கட்டிக்கொள்ளும்
 ஆரடா யெந்நூலைப் பழுதுசொல்வார்
 ஆச்சரியந் திங்களைந்தில் அரட்டிமெத்த
 காரடா பூரணத்தை யறிந்துகாரு
 காற்றுபனி வெய்யலிலே கையாடாதே.

124

ஆடாதே ஐந்துதிங்கள் கடினமெத்த
 அடிவயிறு புண்ணாமா சனமும்வேகும்
 தேடாது பெண்மாயை உலகவாழ்கை
 சிறுநீருங் கடுத்துவிழுஞ் செவிகேளாது
 பாடான பாடுவெகு கடினமெத்தப்
 பாழிலே திரிந்தலைந்து பதறிப்போகும்
 ஈடேது அஞ்சுதிங்கள் செயித்தாராகில்
 எமனுக்கும் எமனுமா யிருப்பார்பாரே.

125

இன்னுமினிச் சொல்லுகிறேன் ஆறுதிங்கள்
 என்மகனே அன்னமினி ரெம்பக்கொள்ளும்
 பின்னுமது வெறுத்துவிடும் பொல்லாப்புண்டாம்
 பேதிக்கும் புளிப்போடும் பொருமல்காணும்
 சன்னுமது உடல்நோகம் நாவிவேகும்
 தயிரியமாய்த் திரிவதும்போம் நடையும்ஓயும்
 கன்னல்மெழு கதுவெயிலிற் காய்ந்தாற்போலக்
 காணுமடா காரசா ரந்தான்கொள்ளே.

126

கொள்ளடா காரமுடன் உப்புந்தள்ளிக்
 கொண்டிடுவாய் தினந்தோறும் பூரணத்தை
 தள்ளடா யெள்ளெண்ணெய் கடுகுகண்ணஞ்
 சாதித்து வருகையிலே பேதிகாணும்
 அள்ளடா மூலமென்ற புளியைத் தானும்
 அந்தியிலே சந்திவிட்டு அள்ளியுண்டு

கள்ளடா புறமயக்கங் காணும்பாரு
கடினமெத்த யேழுதிங்கள் கருதுந்தானே. 127

தானான யேழுதிங்க ளானபின்பு
சடலத்தில் திமிரேறும் அசதிகாணும்
வானான கால்கையும் வெளுப்புக்காணும்
வாயுவினாற் புளியேப்பம் மதங்கள்மீறும்
தேனான பெண்மேலே மோகமுண்டாஞ்
சிறுவலியா யடிவயிறு நோவதாகும்
சானான மூன்றுதிங்கள் கண்டாப்போலச்
சாற்றலா மேழுதிங்கள் சத்தியாமே. 128

இன்னும்நான் சொல்லுகிறேன் ஏழுதிங்கள்
இளைப்பேறும் பசிபோகும் ளரிவுகாணும்
அன்னமது தூஷணிக்கும் ஆளிவேகும்
அறிவழிக்கும் நினைவழிக்கும் அறட்டிமெத்த
முன்னமே சொன்னஜந்தாந் திங்கள்போல
முக்கியமாய் வியாதிகளும் மிகவேகாட்டும்
நன்னமாய்த் தானிருநீ பயப்படாதே
நற்கடலா மமுதரசம் பொங்கும்பாரே. 129

கடல்சிறந்த ஏழுதிங்க ளானபின்பு
கதிக்குமடா யிடுப்புலி கால்கைநோகும்
மடல்பெருகுஞ் சீதம்விழும் ரெத்தங்காணும்
வாய்வேகும் நெஞ்செரியும் வலியுண்டாகும்
தடமதிகக் கோபமது மிகவுண்டாகும்
சந்தியிலே புளிகொள்ளச் செளக்கியமாகும்
அடமிகுந்த பூரணத்தை யறிந்துபாரு
ஆத்தாளைப் பூஜைசெய்ய அறியலாமே. 130

பூஜையடா திங்களெட்டுக் கடந்தபின்பு
பொன்மேரு போலாகுந் தேகமப்பா
பாசையடா எலும்பிலுள்ள மூளைபோகும்
பதறாதே கைமுறையாய்ப் பதனம்பண்ணு
வாசமென்று மெண்ணாதே துவாலைபோடு
மகத்தான பூரணத்தை மருவிக்கொள்ளு
தோஷமது வாராது மலைக்காதேநீ
கந்தரமாய்ச் ஜோதிவொளி காணும்பாரே. 131

காணுமென்று சொல்வதென்ன மெய்யோபொய்யோ
கண்வாயுங் குய்யமுடன் ஆறாதாரம்

கற்ப நூல் திரட்டு

தோணுமடா பச்சைப்புண் ணாகவேகுந்
 துடைகளெல்லாம் விறுவிறுத்துத் துயரங்காணும்
 பூணுமடா பெற்றோர்க்கு மனம் புண்ணாகும்
 பூரணத்தில் நாதவிந்து புனிதமாக
 ஆணுவந்தா னிளந்தேங்காய் போலேகாணும்
 அந்திசந்தி உச்சியொடு முறையாய்முட்டே.

132

மூட்டுவது இப்படித்தான் மூட்டினாக்கால்
 மூன்றுதிங்க ளேழுதிங்கள் மோசம்மெத்த
 காட்டுவது அஞ்சுதிங்கள் போலேயுண்டாம்
 கைவிட்டுப் போகாமற் காருகாரு
 தேட்டுவது திங்களொன்ப தானபின்பு
 செத்தபிணம் போற்கிடக்குந் திகைக்காதேநீ
 நாட்டிலுள்ள பேர்களுட வாசம்விட்டு
 நமாவெனவே ஒதுஜெய நாமமாச்சே.

133

ஆச்சடா திங்களது பத்துமானால்
 அணியாய்ப் பேதியினா லசதிமிக்க
 மூச்சடா மூச்சேறி வாய்வுகாணும்
 முறமுறப்பு முன்போலப் பொருமலுண்டாம்
 நீச்சடா பெருநீச்சு கடக்கவேணும்
 நெருப்பிலிட்ட நெய்போலப் பொங்குந்தேகம்
 பாச்சடா தனஞ்செயன்தா னோடிக்குத்தும்
 பரிவாகச் சந்துவலி அதிகமாமே.

134

சந்துவலி யிடுப்புநோய் கைகால்குத்தும்
 சண்டாளந் தனஞ்செயன் செய்யுங்கூத்து
 நொந்துவிடும் மண்டையிடித் தோடிப்போகும்
 நுணுக்கமாய்ச் சுவாசமது நெருக்கிவாங்கும்
 முந்தவே சொல்லிவைத்த முறையைப்பாரு
 முக்காலும் பூரணத்தில் முழுக்கிக்கொள்ளும்
 தொந்தமே எங்களுக்குத் தெய்வம்வாலை
 சுக்கிலத்தை யறிந்திங்கே சொல்லுவேனே.

135

சொல்லவோ வாயதுவுங் கூசுமேதான்
 சொல்லினாற் றலைவெடிக்கும் கொஞ்சங்கொஞ்சம்
 மெல்லவே சொல்லுகிறேன் அறிந்துகொள்ளு
 வேதாந்தத் தாயவளும் தசமாதத்தில்
 நல்லதொரு சிறுமதலை தருவாளாகில்
 நலமாகத் தான்வாங்கி வைத்துக்கொண்டு

வல்லவனாய் நீயிருந்து அதனைத்தானும்
மகிமைபெற தீட்சைசெய்து அருந்தித்தீரே.

136

நொண்டிச் சிந்து

ஐயிரண்டு திங்களிலே	பரைக்கு
அன்பாகப் பாலன் பிறந்திடுவான்	
மெய்யாகத் தான்வணங்கி	அங்கு
வேண்டிய பூரணந் தான் வாங்கி	
சிவனை மனதிருத்தி	அஷ்ட
திக்குள்ள பாலகரை தோத்தரித்து	
தவமது தான்பெருக	நல்ல
சாரமுங் காரமுஞ் சமனாக்கி	
ஒன்றாய்ச் சமூலமதை	வெகு
உண்மைய தாகப் பிடித்துருட்டி	
நன்றாக வேயெடுத்து	அதை
நலமாகச் சிமிழி லெடுத்தடக்கி	

தென்பாக வேதானும்	அதை
தினமோர் கழஞ்சியா யுண்டுவந்தால்	
அன்பாய் நரைதிரைபோம்	பின்பு
ஆணவ மாயை யொடுங்கிவிடும்	
விதமாகக் கொண்டவர்க்கு	சித்தி
மென்மேலு முண்டா மறிவீரே	
இதமாய்த் தனஞ்செயனும்	அப்போ
ஈராறு திங்கள் கடந்தபின்பு.	137

கொச்சகம்

கடந்தபின்பு தானறியாக் கண்மயக்க முங்காணும்
திடத்துட னீராறு திங்க ளதுகழிந்தால்
படபடப்புத் தான்மாறிப் பக்குவமு முண்டாகிச்
சடமும் பெலக்குமதி தான்போலு மாகுவையே.

138

நொண்டிச் சிந்து

மதிபோல் வெளுத்துவரும்	பின்பு
வாய்குளறும் மூர்ச்சையு முண்டாகும்	
பதின்மூன்று திங்களிலே	தேகம்
பார்வைக் குடம்புசத் தேவலுக்கும்	

விதியா னதுபோச்சு	தேகத்தில்
வேர்வையந் நேரம் வெளியாகும்	
எதிராக அப்போதான்	எலுமிச்
சம்பழம் போல்மேனி தான்காட்டும்	
எட்டாறு திங்களிலே	தேகத்
தினிமையாய் ரோமங்களு மினுமினுக்கும்	
திட்டமுடன் பதினைந்தில்	சடலம்
சீராக வேயிருக்கும் வலிமைமிகும்	
பதினாறு திங்களிலே	சிறு
பாலன் வயிறு மதமதத்துக்	
கைகா லசதிவிடத்	தினமும்
கன்னியின் பாலைக் குடித்துவந்தேன்.	139

கொச்சகம்

வந்தே பசும்பாலில் வாகாக வேதானும்
 சிந்தை மகிழ்வாகத் தேனதுவுங் கொஞ்சம்விட்டுச்
 சந்தேக மில்லாமற் சாப்பிட்டு வந்தபின்பு
 முந்தப் பன்னாறு முடிந்ததுகாண் பத்தியமே. 140

நொண்டிச் சிந்து

பத்தியுட னேயிருந்து	நல்ல
பதினேழு திங்களுஞ் சென்றபின்பு	
பதினெட்டாந் திங்களிலே	யோக
பக்குவம் வந்து வலுத்ததுகாண்	
அறுநான்கு திங்களிலே	கால்கைகள்
அசதி கொடுத்து மிகவலிக்கும்	
கருவான தேகமெங்கும்	விருவிருப்பு
காட்டு மதற்குநீ யஞ்சாதே	
தத்து நடைதொடுத்து	உற்ற
தாய்பதம் போற்றிச் சரணஞ்செய்து	
சித்து விளையாண்டேன்	மேலோர்
தெய்வ மிவனென்று செப்பிடவே	
உலகந் தனைமறந்தேன்	வரும்
ஊழ்வினை யாவுந் தொலைத்துவிட்டேன்	
கலகந் தனையறுத்து	வரும்
காலனைச் சுட்டுவிட மனத்துள்ளைத்து	

மருமம தாகவேதான்

ஆயி

மனோன்மணி பாதத்தைப் போற்றிசெய்து

பொருமை யுடனேதான்

இந்த

பூமியில் வீற்றிருந் தேனாண்டே.

141

விருத்தம்

பொருமைதனைப் படைத்திருந்தேன் பூமிதன்னிற்

பூரணத்தில் வாழ்ந்திருந்தேன் புதுமையாக

மருவுபுகழ் கருக்குழியில் நாதவிந்து

மனோன்மணியைப் பூஜைசெய்து வாங்கிவந்து

உரிமையுடன் கற்பத்தின் காரசாரம்

உற்பனத்தாய் நற்பதத்தை யுகந்துபோற்றி

அருமறைக்கு மெட்டாத ஜோதிதன்னில்

அனுதினமுங் குடியிருந்தே னாண்டேகேளே.

142

இருந்தபின்பு மும்மூலம் புளிதானுண்டேன்

இனிமையுடன் பத்தியமா யிருந்துவந்தேன்

பொருந்துகின்ற தேகமது பொன்போலாச்சு

பூதலத்தோர் காணாம லிருந்துபின்பு

அருந்தவே தேகமது வெளுத்துப்போச்சு

அன்னையெனும் பராபரையைப் பூஜைசெய்து

திருந்தவே மறுபடியும் உண்டுவந்தேன்

தீவினைகள் யாவுந்தான் தீர்ந்துதாண்டே.

143

ஆண்டேகேள் முதல்வருட முடிந்துதானால்

அப்பனே வருத்தமில்லை ஞானியாவான்

வேண்டியே இரண்டுவரு டங்களானால்

மெஞ்ஞானி யிவனாகும் ஜோதிதோனும்

தாண்டவங்க ளாடுமந்தச் சிவனுமாவான்

தனியாக வேயிருப்பான் கெவுனம்போவான்

நீண்டநாள் தானிருப்பான் மருந்தருந்தான்

நெடுநாளும் யோகியாய் வாழ்வான்றானே.

144

தானேதான் மூன்றுவரு டங்களானால்

தவயோகி யாயிருப்பான் சவம்போல் வாழ்வான்

நானென்று ஒருவரிடம் பேசமாட்டான்

நாலுவரு டங்கள்சென்றால் மௌனமாவான்

வானென்ற சத்திசிவ பூஜைசெய்வான்

மகத்தான ஐந்துவரு டங்களாகில்

தேனென்ற சித்தனுக்குள் சித்தனாவான்
தீரமுட னாறுவரு டங்கள்பாரே. 145

பாரப்பா ஆறுவரு டங்கள்சென்றால்
பண்பான சகலகலைக் கியானந்தோன்றும்
நேரப்பா ஏழுவரு டங்களாகில்
நிலையான வாதவித்தை கைக்குள்ளாகும்
பேரப்பா மலசலங்க ளெதில்பட்டாலும்
பிரபலமாய் வேதையுருக் காட்டும்பாரு
சீரப்பா யிருநான்கு வருடமாகில்
சித்தனென்ற பேரிவனுக்குண் டாம்பாரே. 146

உண்டாகும் ஒன்பதாம் வருடமாகில்
உத்தமனுக் குத்தமனா யிருப்பானப்பா
கண்டாலும் ஒருவரோ டிணங்கமாட்டான்
கருவரிந்து அட்டமா சித்திசெய்வான்
துண்டான குகைகளிலே வாசஞ்செய்வான்
சுகமாக வேயிருப்பான் வடிவுண்டாகும்
பண்டான காரியத்தை நினைக்க மாட்டான்
பசிதீர்ந்து பாரிலே திரிவான்பாரே. 147

தீர்ந்தபின்பு பத்துவரு டங்களாகச்
செய்பாகத் தோடேயோ கத்திருந்தேன்
ஆர்ந்தபதி னோர்வருடஞ் சென்றபின்பு
அதிகமாய் மலசலம்பே திக்கலாச்சு
வார்ந்ததொரு தேகவுப்பு மாறிப்போச்சு
வடிவான ஜோதிபோ லிருக்கலாச்சு
ஓர்ந்ததொரு மனதாக விருக்கும் போது
உடம்பெல்லாம் விருவிருப்பாய் வந்ததாண்டே. 148

விருவிருக்குந் திமிரெடுக்கும் பனிரெண்டாண்டில்
வெம்பியே வலியாது யெலும்பினுள்ளே
மருவிருக்கு மூளையெல்லாம் கருகிப்போகும்
மாவாசி தானேறி வலுக்குந்தேகம்
பெருவிரற்கும் முடிவரைக்குந் துவாரம்போலப்
பேசாம லோடிவிடும் வாசிதானும்
குருவிருந்து சொல்லவுந்தான் வேனுமோபார்
கோடிரவி போற்காந்தி பார்க்கலாமே. 149

பார்க்கவே பன்னிரண்டு வருடமானால்
பாடுகிறேன் காயசித்தி பண்பாகத்தான்

சேர்க்கையிலே நினைவறிந்து சேர்க்கவேணும்
 திறமாக இதுவரைக்கும் நாடிசுத்தி
 மூர்க்கமுள்ள காயகற்பஞ் சொல்லக்கேளு
 மூதண்ட லேகியந்தான் முடிக்கவேணும்
 ஏர்க்கையுடன் விந்துதனைக் கலிதம்பண்ணும்
 இயம்பான கிழங்கதவும் வாங்குவாயே.

150

வாங்குவாய் சமூலமதை மையதாக்கி
 மருவியதோர் காய்ந்தபுளி யிடித்துத்தூவி
 ஓங்கியதோர் லேகியமா யுருட்டிக்கொண்டு
 உற்பனமாய்க் காலமேதான் கொள்ளவேணும்
 தூங்கியலை யாதேபனி ரெண்டின்மேலாய்ச்
 சுகபோக பூரணமே கிடையாதப்பா
 வாங்கிமுன்னே காயவைத்துத் தூள தாக்கி
 வகையுடனே உண்டுவர வண்மைதானே.

151

தானென்ற நாதவிந்து கிடைக்கும்போது
 சாதகமாய்க் கிடையாது மும்மூலந்தான்
 தேனென்று முன்னெடுத்து உலரவைத்துத்
 திறமான பீங்கானிற் பதனம்பண்ணி
 மானென்ற அந்தியினிற் கொண்டாயானால்
 மகாசித்தி யோகமடா வலுக்குந்தேகம்
 பானென்ற பொன்போலே மின்னும்பாரு
 பாரிலுள்ளோர் வந்துன்னைப் பணிசுவாரே.

152

பணிந்திடுவாய் நாதம்விந்து இரண்டும் வாங்கிப்
 பதனமதாய் வைத்துநன்றாய்ப் பகரக்கேளு
 கனிந்திடவே மூலமென்ற புளியை வாங்கிக்
 காயவைத்து உரலிலிட்டு யிடித்துத் தூளாய்
 அணிந்திடவே புளித்தைல மதிலே விட்டு
 அழகாகப் பிசைந்துகிண்டி எடுத்துக்கொண்டு
 துணிந்திடமுன் னுரைத்த அண்ட லேகியந்தான்
 சுகமாய்க் கொண் டிடமுடியுஞ் சூடலாமே.

153

சூடியந்த லேகியந்தா னருந்திக் கொள்ளச்
 சுகமாய் முப்பத்திரண்டு நரம்புதானும்
 ஆடியது தான்வலுக்கும் பின்புபாரு
 ஆதியந்த மாய்ச்சிறந்த தாண்டே கேளாய்
 தேடியகற் றிரவியமும் வேண்டாதாச்சு
 வெகுசுளுவு வெகுசுளுவு வேதை மெத்த

கற்ப நூல் திரட்டு

நாடியிந்தப் படியறியக் காயசித்தி
நலமாகும் கைலாசம் நமக்குத்தானே.

154

நொண்டிச் சிந்து

நாட்டினி லதிசயத்தைச் சொல்வேன்
நலமுட னைம்பத்தோ ரட்சத்தில்
கூட்டிய சுழிமுனையில் கணபதிக்
குஞ்சரன் பதத்தினி லுகந்துகொண்டேன்
தேட்டெனத் தேடுகின்ற ஞானச்
செயல்தனை நன்றாய்த் தெளிந்துகொண்டேன்
ஏட்டுச்சர்க் கரைபோலச் சொல்லவில்லை
ஏகபராபரமு மிதுதான் பார்
சங்கையுந் தொலைந்தது காண் மெத்தச்
சாவாகு மந்தவிதி தொலைந்ததுகாண்
அங்கமது வலுத்ததுகாண் பின்னும்
அதிருப மானவடி வமைந்ததுகாண்
மங்கலத் தாளம்போலே வாக்கியம்
மதிமுக மானதிந்த வாராண்டே
தங்கம்போல் மேனிமின்னும் யோக
சாதனமு மிதிலே முடிந்ததப்பா 155

கொச்சகம்

வாரான பின்பு மதிமயக்கந் தான் போகும்
நேராகச் சோதி நிலைமையுட னேதெரியும்
ஆரா வமுதம் அதில் வரவே கண்டவுடன்
சீராக வந்நாளிற் றேடிவெளிச் செல்லாதே 156

நொண்டிச் சிந்து

தேடிய பசிபோச்சு மிகவும்
தெள்ளிய பெண்களின் மாயைபோச்சு
கூடிய சனம்போச்சு என்றும்
கொள்ளுகிற நித்திரையுந் தள்ளிப்போச்சு
ஆடியபாம்பதுவுங் கையில்
அமர்ந்தது ஆதிவிந்து உரைந்ததுகாண்
நாடிகளும் நரம்புகளும் வீணைபோல்
நன்றாக வேவலுத்துச் சுத்தமாச்சு

கொக்கிறகு போலவுமே	உக்கிரமுள்ள
கோரவினை நரைகளும் கோகிலம்போல்	
பக்குவம தாகித்தானே	ரோமம்
பரிவாய்க் கருத்து மினுமினுக்கும்	
திக்குத் திசைகளெல்லாம்	குளிகையால்
கெடிணமதிற் போய் வரலாம் பதமாக	
முக்கியமாய் முடிந்ததப்பா	பூரண
முடிவாகிக் கண்ணுக்குத் தொக்காச்சே	157

கொச்சகம்

தொக்காச்ச பூரணமே சொல்லாச்ச ஜோதிமதி	
திக்காச்ச எந்தனுக்குச் ஜெயமாச்ச யோகமுமே	
மெக்காச்ச தன்னருளால் விந்துவென்ற பாம்பதுவுங்	
கொக்காச்ச தானதனைக் குய்யமில்லா தேபிடிப்பாய்	158

விருத்தம்

குய்யமென்ற மூலமதில் மனதைவைத்துக்	
கூசாமல் மனம்புத்தி கசகாமற்றான்	
பையரவைக் கண்டுமே வழலையெல்லாம்	
பக்குவமா யன்றாடம் வாங்கியுண்ணச்	
செய்யடா எலும்பிலுள்ள மூளைக்கும்	
திருவாயிற் கபம் போல் தானேஏறும்	
மெய்யடா நாடிசுத்தி யானபின்பு	
வெகுசுறுக்குக் காயசித்தி மேவிப்பாரே.	159

பாரடா பிறப்பிடத்திற் சிங்குவைத்துப்	
பக்குவமாய் லகுவாகத் துன்னிநீயும்	
தேரடா அனலிவிந்து பலிதமாகும்	
சிதறாமல் ஆவியது வெளிபோகாமல்	
ஆரடா அவையுண்ண நரம்பெல்லாந்தான்	
அந்திபகல் வெங்கலம்போ லமுந்தும்பாரு	.
தாரடா முன்னுரைத்த நாடிசுத்திக்	
காதரவு சொல்லிவிட்டேன் கருதிப்பாரே.	160

வழலைச் செயநீர்

பார்க்கவே யுன்னுமொரு செய்திகேளு	
பத்தியுட னாதவிந்து ரெண்டும் நேராய்	

கற்ப நால் திரட்டு

ஏர்க்கவே ரேசித்து அமுரியுப்பை

இயல்பாகப் மதினாறுக் கொன்றுதாவ
மூர்க்கமுள்ள சலமாகும் வழலையப்பா
மூடிவைத்துப் பின்னுமதை யுண்டாயானால்
சேர்க்குமடா பரவெளிச்சம் ஞானமார்க்கம்
செகமயக்க மற்றுப்போந் திறமைதானே.

161

தானென்ற வழலையிலே வீரம்பூரந்

தனிச்சீனம் புழுகோடு உறமும்நேராய்
மானென்ற விந்துவினா லரைத்துநன்றாய்
மதியமுத நீரதனிற் கரைத்துக்கொண்டு
தேனென்ற அமுரியுப்புக் கற்கண்ணாம்பு
திறமாகச் சமனிடையா யதனிற்போட்டுக்
கோனென்ற ரவிமுகத்தில் வைத்தாயானால்
கொடியசண்ணங் கடுங்காரக் குருவாங்கானே.

162

காணப்பா குருவெடுத்து வைத்துக்கொண்டு

கருவான சவாதோடு கோஷபீஷம்
ஆணப்பா கிழங்கதனா லரைத்துமைபோல்
அடியுப்பு புளியோடு அமுரிக்குள்ளே
பூணப்பா கரைத்துநன்றாய்த் தெளிவைவாங்கிப்
பூரணந்தான் சமனாகப் புகட்டியும்
தோணப்பா ரவியில்வைக்க உப்பதாகுஞ்
சுருக்கான வேதையிது சொல்லொண்ணாதே.

163

கொச்சகம்

சொல்லப்போ காதுஒன்றுஞ் சுகபோக வேளையிலே
வெல்லப்போ காதுகண்டாய் வேதக் குருமுறையை
அல்லப்போ வென்றுலகில் அலைந்தால் வருவதுண்டோ
வல்லபமா யிப்பொழுது வாய்த்ததுபார் எத்திசையும்

164

எத்திசையும் புகழ்விளங்கும் ஏலேலா உனக்குரைத்த
புத்தினை மற்றோர் புகழ்ந்துமே தான்கேட்டுச்
சக்தினை விட்டுலகிற் சார்ந்து தவசிருந்தார்
வெத்திபெற்ற கொங்கணர்க்கு விரித்துரைத்தேன் கற்பமதை

165

தரு

காயகற்பம் பாடுகிறேன் ----- ஆண்டே
காயகற்பம் பாடுகிறேன்

காய

காயகற்பம் பாடுகிற உபாயமது வேயறிந்து நேயமாகச் சொல்லுகிறேன் நிஷ்டைதனிலேயிருந்து	காய	166
சித்திதனை யேயறிந்து முத்திபெற வேமிகுந்து புத்திதனி லேநினைந்து பூரண மதிலிருந்து	காய	167
நாடிமிகுந் தேயறிந்து நாவிலோப மேமிகுந்து சாடிதனி லேநிறைந்து சாதிசூல மேதவிர்ந்து	காய	168
விந்துநாத மேகலந்து சொந்தமதி லேவளர்ந்து அந்திபக லாயருந்தி ஐயிரண்டு திங்களுக்குள்	காய	169

கொச்சகம்

ஐயிரண்டு திங்களுக்கு ளைம்பத்தோ ரக்ஷரமும் பையனென்று பேர்விளங்கிப் பாருலகில் வந்ததுகாண் மெய்யரவம் பூண்டதிரு மேனியர னாருரைத்த சையனவே உண்டுமுன்னே சாவைத் தொலைத்தேனே		170
முன்னுரைத்த நாடிசுத்தி மூவுலகிலுங் கிடையா இன்னும் பெரியோர்க ளிருந்து மயங்குகிறார் சொன்ன மொழிபிசகாச் சொற்பனத்தும் வாராது அன்னை யுரைத்தகுரு வறிந்துமே சொன்னேனே.		171
குருவென்று சொல்லிக் கொடுப்பா ரெவருமில்லை கருவென்று யிப்புவியிற் காணவந்த காரணமே மருவிருக்கு மேயிடத்தில் வண்டதுவும் வந்ததுபோல் திருவிருக்கு மேயிடத்திற் சென்றுவந்த தாயாமே.		172
தாயார் கலைமகளாம் தந்தையே நான்முகனாம் மாயா வுலகமதில் வந்தார் கலைவேதம் ஓயாக் கவலையிலே உற்றுழன்று மாளாமற் காயாம்பு மேனியினைக் கண்டேன் கருத்தினுள்ளே.		173

வெண்பா

கண்டேன் கருத்தினுள்ளே காயகற்பஞ் சொல்லுகிறேன் உண்டபடி யானுரைத்த வுண்மைகேள் - தண்டமிழ்சேர் கொங்கைமின் னாருங் கொடுத்தவிந்து வுங்கலந்து தங்கப் புளியுடனே தான்.		174
நாடிசுத்தி தானும் நவிலுகிறேன் காயசித்தி கூடிவெகு நாட்கலந்து கொண்டபின்னே - தேடிக்		

கற்ப நூல் திரட்டு

கலவியதிற் றானும் நமிதிரண்ட பின்பு
குலவியதைத் தானரைத்துக் கொள். 175

கொச்சகம்

கொள்ளு வதற்குக் குருவேணு மென்றெண்ணி
யுள்ளங் கலங்கா துரைக்க வுலகிலுண்டோ
கள்ளமல்ல விந்நூல் கனிந்த குருவாகும்
வள்ளுவனென் மெய்யுரையாய் வையகத்திற் பாடினனே. 176

பாடினோர் முன்னோர் பலபலவாய் வேதமெல்லாந்
தேடினா லுங்கிடையா தேனமுதைச் சித்தரெல்லாம்
ஆடினா ரம்பலத்தில் ஆதிப்புளி யைமறைத்துக்
கூடினார் ஏமவித்தை கொள்ளையிட்டார் வாதமதை. 177

வாதக்கா லாயிருந்த வண்மையினிச் செல்வேன்யான்
வேதக்கால் தொந்தொமென்று வேடமிட் டாரிருபேர்
போதக்கால் தானுமுண்டு பூரணத்தைப் பார்த்ததினால்
சாதக்கால் மன்றுள் சபைதனிலே ஆடினாரே. 178

ஆடினசந் தேகம் அடியேனைக் கேட்கவந்த
வேடிக்கை யென்று வெளியிடவு மாட்டாமல்
ஓடி யிருபெரும் உன்சேதி யென்னவென்று
நாடியே கேட்க நலமெனக்குச் சொல்லினரே. 179

விருத்தம்

சொல்லுவது உலகதனி லெவருமில்லை
ஜோதிமதி பூரணமே சொந்தமாக
வல்லபம் தாயெடுத்து உண்டேனப்பா
வாய்த்துதையா யெந்தனுக்கு மனைவிதானும்
இல்வறமுந் துறவறமு மெனக்கேசித்தி
இருதயமுங் கலங்காம லேறிப்பார்க்க
நல்லபொரு ளிதுவென்று நாடினேன்யான்
நாதாந்தத் திறவுகோல் தன்னைப்பாரே. 180

நொண்டிச் சிந்து

முன்னுரைத்த மொழிகளெல்லாம் நாடிசுத்தி
முதன்மைய தாகவே சொல்லிவிட்டேன்
இன்னமொரு சேதியுண்டு ரகசியம்
ஈன மடையர்களுக் கெய்திடாதே

சொன்னபடி கற்பங்கொண்டால்	வருடமது
சுகமுடன் பனிரெண்டு மானபின்பு	
அன்னமது வேண்டாது	காயமும்
அலக்காக வேமெத்த உலக்களிக்கும்	
தன்னினைவு தான்மாறும்	விந்துவுந்
தன்னைவிட்டுத் தனியே பிரிந்துவிடும்	
உன்னியே சனிகையிட்டு	சேர
உற்பனம் தாகுமந்த நாதமுந்தான்	
தழைத்திட்ட நாதமதில்	சனிகையிடந்
தையிய மாயமுதந் தான்வாங்கி	
குழைத்தமை போலரைத்து	வெருகடி
கொண்டாயே யாமானா லுன்தேகம்	181

கொச்சகம்

தேகம் பரிமளமாய்ச் சீர்பெறவே தான்மணக்கும்	
பாகமுடன் பத்தாநாள் பசும்பொன் போற்றானாகும்	
தாக மிகுமதற்கு சந்தேக மேதுமில்லா	
ஏகப் பசும்பாலை இளைப்பிலா துண்டிடுவாய்.	182

நொண்டிச் சிந்து

இழைத்திட்டுச் சந்தனம்போல்	வாசனை
ஏகபரிமளம் தாய்வீசம்	
அழைத்திட்ட சீடரெல்லாம்	வந்துவந்து
அடிபணிந் தேற்றித் தொழுதிடுவார்	
தொழுதிடும் வேளையிலே	புழுகுடன்
சொல்லுகிறேன் மூலப் புனிதனையும்	
வினாதிடும் அமுரிதனிற்	குழைத்து
மெய்யினிற் பூதியுருட்டிவிட	
தேகம் பொன்னிறமதாய்	வெகு
சீராகவேயிருக்கும் நேராகவே	
பாகந் தவறாமற்	செய்துவரப்
பரிவான நரம்பெல்லாம் வலுத்துவிடும்	
அறைவீடு தனிலிருந்து	கற்பம்
அன்பாகக் கொண்டவர்க்குத் தென்பாகவே	
பறையி னருளாலே	வெயிற்
படாம லிருந்து தீர்த்தமாடுவாய்	183

கற்ப நூல் திரட்டு

அறைவீட்டுக் குள்ளிருக்க ஐயாறு திங்கள் தனிற்
குறையொன்று மில்லாக் குழந்தை வடிவாகும்
துறையான சேதியிது சொல்லிவிட்டே னுள்ளபடி
பரையாதே சொல்லிற் பழிபாவ மெத்தவுண்டே 184

மெத்தவுண்டாம் பத்தியத்தை விள்ளுகிறே னாண்டே கேள்
பத்தியுட னாவின்பால் பச்சரிசி தன்னுடனே
புத்தியாய்ப் பாசிப்பயறு போட்டுமே கஞ்சிவைத்து
ஒத்திருந்து காலமறிந் துண்ணுவாய் சொன்னேனே. 185

சொன்னேனே ஏலேல சுந்தரனே பூரணத்தை
அன்னை யிடம்வாங்க அறிவித்தே னுந்தனுக்கு
உன்னமன மில்லா துலுத்தரைநீ சேராதே
தன்னா லறிந்துண்பாய் சாற்றும் புளிதனையே 186

புளியை யருந்திப் பூரணத்தைப் பூஜைசெய்தால்
அழியா தவன்தேகம் அவனியுள்ள காலமட்டும்
தெளிவுடனே தானருந்திற் சேரலாம் நல்லகெதி
வழியுடனே யுந்தனுக்கு வல்லமையாய்ச் சொன்னேனே. 187

வல்லமையாய் வாரவிதம் வண்மையெலாந் தானறிந்து
நல்லமன மாச்சு தென்றால் நாதவிந்து மூட்டுவனே
சல்லாப மானமுறை தான்மறைத்தார் முன்னோர்கள்
எல்லா மறிந்தோர்கள் இதைவிட்டுப் பேசுவாரோ. 188

விட்டதினாற் பூவுலகில் வீணருக்குத் தோணாது
சிட்டர் மனத்தோன் திருடாகச் செய்தொழிலை
விட்டகுறைக் காரருக்கு வேதமெல்லாந் தான்றோணுந்
திட்டமுடன் சாவுவரா தென்று உரைத்தேனே. 189

விருத்தம்

சாவதினாற் பலனென்ன ஒன்றுமில்லை
சமாதிகற்பஞ் சொல்லுகிற சார்புகேளு
ஆவதும் ஆதிபுளி யுப்பினாலே
அழிவதும் சுகபோகத் தாசையாலே
பாவமது உண்டுடுத்தும் வகையினாலே
பாழான கும்பிதனைச் சித்திசெய்து
நாவதுமெய்ஞ் ஞானச்சுழி முனையிலேற்றி
நாட்டில்வெற்றிக் கொடியதனை காட்டினேனே. 190

தரு

வெற்றிக்கொடி கட்டிவிட்டேன் ---- வேதாந்தசார
வெற்றிக்கொடி கட்டிவிட்டேன்

வெற்றிக்கொடி கட்டிவிட்டேன்
மற்றுமுள்ளோர்க் குந்தெரியப்
பற்றுதலை நீக்கிவிட்டு
உற்றபரை நாதத்தாலே

வெ 191

ஒங்காரவட் டத்திலிருந்து
தாங்கமுடி யாதுமையாள்
ஸ்ரீங்காரசத் தத்தில்வந்து
பாங்கா யமுதங்கொடுக்க

வெ 192

சற்பத்தை வெளியாய்ச்சொல்லி
உற்பனம தாயிருக்க
அற்புதமாய் லேகியமும்
கற்பனையி லாதுசொல்லி

வெ 193

முப்பொருளை யின்னதென்று
உப்பெடுக்கும் வழிகண்டு
முப்புமுறை தன்னையுமே
தப்பிதமி லாதுசெய்து

வெ 194

கொச்சகம்

நித்தியமுங் கற்பமதை நேராக வுண்டுவந்து
சித்தியது பெற்றுச் ஜெகமாயை தானகன்று
முத்தி வழிகண்டு மூவுலகோர் தானறிய
வெத்திக் கொடிகட்டி விட்டேன் தெரிந்திடவே.

195

விருத்தம்

வெத்தியென்ற கொடிதனையே கட்டியானும்
விபரமுட னுந்தனக்கு வுரைத்தேன்கண்டாய்
முத்திதரும் பரைவீட்டில் வந்தேனந்த
மும்மலமும் முச்சுடரும் மூச்சுக்கீழாய்ச்
சத்தியுட தாளிணையைப் பணிந்துமூலச்
சதாசிவனைக் கண்டடியேன் சரணமென்று
சித்திதருஞ் சிதம்பரத்தின் ஒளியினுள்ளே
சிவஞான போதகத்தைத் தெரிசித்தேனே.

196

கற்ப நூல் திரட்டு

நொண்டிச் சிந்து

திங்களும் பன்னிரெண்டில்	சிவ
தீட்சையு முடிந்தது உகாரதீட்சை	
திங்களும் முப்பத்திரண்டு	சத்தி
தீட்சையுஞ் சரியான பிற்பாடு	
திங்களுந் தப்பாமற்	கொள்ளத்
தேசிக னாகுஞ் சித்தாகும்	
திங்க ளறிகுறிந்தால்	நல்ல
தீர்க்காயு ளென்றுமே செப்புவர்காண்	
நெஞ்சு வலிகாணும்	குடல் வெந்து
நெருப்பது போலுட லதுகாணும்	
பஞ்சுபோற் றொண்டை வெடித்து	நல்ல
பழுவெலும் பெல்லாம்நூல் போற்றுஞ்சி	
துஞ்சிமெத்த வலிகாணும்	கருவி
சுட்டு அருத்தெல்லாங் சுட்டுவிடும்	
அஞ்சிநீ பிளையாதே	பின்பு
அசையாத யிரும்புத்தூண் போலாகும்	197

கொச்சகம்

ஆகுமென்று முன்னம் அறைந்தேன் தெளிவாகப்	
பாருடனே கற்பம் பதமாகக் கொண்டவுடன்	
வாகுடனே நோய்கள் மாளும் புளியாலே	
ஏகுமென்று நீயு மிருப்பாய் சிவந்தேடி	198

நொண்டிச் சிந்து

தேடியலை யாதேசொன்னேன்	இந்தச்
ஜெகத்தனிற் கைமுறைகள் கிடையாதே	
நாடிகள் நரம்பெலும்பு	பிகுவாய்
நாட்டிய குண்டலி வட்டத்துள்ளே	
தேடியே தினம்பார்த்தால்	கற்புரத்
தீபச் சுடரொளி போற்காணும்	
வாடிநீ யலையாதே	பூரண
வாலைபாதம் நிதமும் போற்றிசெய்வாய்	
உற்றதொரு புளியுடனே	கற்புர
உப்புடனே சாரம் பூரணமாய்ச்	

கற்ப நூல் திரட்டு

சுத்தியது மிகவறிந்து	செய்து
சூரிய புடமிட்டுச் சாப்பிடுவாய்	
அதினாள் வருங்குற்றம்	யாவையும்
அன்புடனே சொல்லுகிறேன் நான் தெரிந்து	
மதிநற் கதிகொடுக்குங்	கொஞ்சம்
மண்டை யிடிகள்வரும் மலையாதே.	199

கொச்சகம்

மண்டையிடி நெஞ்சவலி வாய்குழறும் நீர்வடியும்
தொண்டை யிடுப்புவலி தோளும் விறுவிறுக்கும்
மண்டை வியாதியெனப் பண்பாய் நினையாமல்
தண்டையிடு மென்தாயைத் தஞ்சமென்று போற்றுவையே. 200

தரு திருப்புகழ்ச் சந்தம்

மனந்துணிந்துநீ செய்வாயே	நிழ	
லிருந்து யோகமு முய்வாயே	பல	
ஜனங்கள் யாவரு மறியாமல்	மனச்	
சலிப்பு யாதென்று மில்லாதேசெய	நலமாமே	201
செய்தபின்புநீ மலையாதே	பல	
தினமுநல் லுணவையு மருந்தாதே	பூவி	
லுய்யும்படிசெய் யொருவேளை	யுட	
லொடுக்கி யிருப்பது நல்வேளையிது	பதமாமே	202
பாலைவனத்தினிற் செல்லாதே	இந்தப்	
பாங்கையொருவருக்குஞ் சொல்லாதே	தினங்	
காலைமாலைபூஜை செய்வாயே	பெருஞ்	
சாற்றிலா விடமதி லிருப்பாயேயிது	முடிவாமே	203
சாதிபேதகமு மெண்ணாதே	பல	
சரக்குமருந்துக ளுண்ணாதே	பறை	
நாதமமுதத்தைக் கொள்வாயே	பல	
நாளும் விடாமல்நீ செய்வாயேசரி	முறையோடே.	204

கொச்சகம்

முக்கோண வாசலிலே மும்மலமும் முப்பொருளாய்
அக்கோண வீதிதனி லைம்பத்தோ ரட்சரமாய்
சட்கோண வாலையுட தாளிணையைப் போற்றிசெய்து
எக்கால முந்திருவா யென்று மிருப்பாயே. 205

கற்ப நூல் திரட்டு

விருத்தம்

திருவான ஆதார மூலாதாரத்

திருந்துமே கருநெல்லிக் காடுகண்டு

அறிவான வெண்சாரை தான்பிடித்து

அருந்தினேன் பனிரெண்டு வருடமாகத்

தருவான கற்பகத்தின் விருட்சங்கண்டேன்

சாயுச்ய வாலைதனைத் தானுங்கண்டேன்

உருவான சத்தியைநான் போற்றிசெய்தேன்

உண்மையாய் நாதமது வாங்கினேனே.

206

வாங்கிமனந் தளராமல் ஏலேலாநீ

வருந்திச்சிவ பூஜைகளைச் செய்துபாரு

தூங்கிநீ திரியாதே யப்பாசொன்னேன்

துரியமடா அதிதவித்தை ஜோதியாக

வீங்கிவயிற் வெடித்திறந்து போகாமற்றான்

வேதாந்தம் நாதாந்தம் விரித்துச்சொன்னேன்

பாங்கியுட னொத்திருந்தே உலகுதன்னிற்

பார்த்தவரே வேதாந்தப் பெரியோராண்டே.

207

வேதாந்த மாவதுபூ ரணமேயாகும்

வேண்டியது உன்னுக்குள் மெத்தவுண்டு

மாதாந்த மானதொரு பூவைவாங்கி

வரிசையுடன் மையதுவாய் வைத்துக்கொண்டு

தேசாந்திரம் போயலைந்து திரியவேண்டாம்

தேவியுட பாதமதைத் தெரிசித்தேநீ

வாதாந்தம் பேசாதே அந்திசந்தி

மாட்டுவாய் இருவேளை வரிசைதானே.

208

தானென்ற வருடம்பன் னிரண்டேயானால்

சதாசிவனு மிவன்றானே சாவோயில்லை

மானென்ற மாதருட ஆசைவிட்டு

மானிலத்தோ ராசையுட மயக்கம்விட்டுத்

தேனென்ற சிவகலையா லுலகமேமுந்

தேடாமற் பார்க்கமனத் தெளிவுண்டாக்கிக்

கோனென்ற பூதமைந்தின் கருவைக்கண்டு

குவலையத்தில் வாழ்ந்திருக்கக் கூவினேனே.

209

கொச்சகம்

கூவினேன் இன்பங் குருவுள்ள வித்தையிது

ஆவியென்ற பூதம் அலையுந் துணியாது

காவியென்ற யிந்திரியப் பாம்பு பிடியாமல்
தாவியே பூரணத்தைத் தான்னதொடவு மாட்டாரே
தொட்டாலு முட்டுஞ் சுடுகாடு புக்காமல்
தட்டாலுந் தட்டித் தலைகிழியப் பாயுமென்றேன்
அட்டாள தேசம் அலைந்து திரிவாரைக்
கட்டாமற் கட்டக் கயர்நாதங் கண்டேனே.

210

விருத்தம்

நாதவிந்து பூரணத்தோ டுண்மை சொன்னேன்
நன்மையுள்ள புளியுப்பு நன்றாய்ச் சொன்னேன்
குதறிந்து வழலையுட மார்க்கஞ் சொன்னேன்
சுண்ணமதாற் சரக்கெல்லாம் நீறுஞ் சொன்னேன்
சாதனையாய்க் கற்பமுண்ண முறையுஞ் சொன்னேன்
சடலமது படும்பாடு தானுஞ் சொன்னேன்
வேதமெனத் தெரியாமல் மாண்டோர் கோடி
வெரும்பேச்சுப் பேசியே உருண்டார் பாரே.

211

உருளாம ளிருப்பதற்குக் கற்பமுண்டு
உண்மையுள்ள குருபதத்திற் றொண்டுசெய்து
வெருளாதே முன்னுரைத்த முறையைப்பார்த்து
விட்டுவிட்டால் கெட்டுவிடும் விந்துபாழாம்
இருளான கருவியுன்னைக் கொல்லுங்கொல்லும்
எவர்தேறப் போறார்க ளென்றெண்ணாதே
மருளாம ளிருப்பவரே பெரியோராகும்
மாதருடன் வையகத்தில் வாழலாமே.

212

வண்ணச் சந்தத் தரு

மனதுத்தம னான சீடர்கள்
வகையுற்றிட வந்து கேட்டிடில்
சினமெப்படித் தானே மின்னிய
திறமட்டிகள் போலே பூரணம்
செயலெப்படித் தானே வேறொரு
திறமொத்திடு ஞானத் தெளிவிது
எனமுற்றவர் தன்னுடன் கூடியே
இயல்பாகவே நாடிக் கண்டுமே.

213

இணைபிரி யாமலேதுணைமற வாதேநீ
பிணைவழி மாதர்கள் தனையுமகற்றிடு

மன 214

விடையத்துரு வாகிய நகைவிழி
மிகநெற்றியில் வேர்வை கழன்றிடும்
துடையிட்டற மேல்வயி றுப்பலும்
சுகமாகிய அமுதக் கலசமும்

நடைமெத்த நடந்து பிலுக்கியே
நவில்சாயல்கள் காட்டி மயக்கியே
உடைகட்டியே மையல்க னூட்டியே
உலகத்தையே சாம்பல்க ளாக்கிடும்

ஒருவழி யில்லாமற் பெருவழி காட்டிடுங்
கருவுள மாதர்கள் வரும்வழி சொல்லாதே.

மன 215

கொச்சகம்

வரும்வழிகள் சொன்னேன் மகிழ்வா யமுதமது
தரும்வழிகள் கண்டு தான்பூனை கொண்டவுடன்
பெருவழியைத் தானும் பேணியினிப் பார்க்கணுமோ
உரிமைவழி யீதென்று உகந்துமே கூடினேனே.

216

வண்ணச் சந்தத் தரு

கூடிய பூரண மேதெய்வங் கூறிய சக்கர முள்மூலம்
ஆடிய பாதமே பொற்கோவில் ஆறா தாரமே மெய்ஞ்ஞானம்
நாடியவிற்து சந்திரனாம் நாதாந்த வேத பராயரனாம்
தேடிய நக்சத் திரமதனில் தெளிவா யிருந்தாள் திரிபுரையே

217

ஆதி சொரூபம் புளிமூல மனைவோர்க்குந் தெரியும் வெளிமூலம்
ஜோதிச் சுடரே சந்திரனாந் துலங்கும் நாதஞ் சதாசிவமாம்
நீதிய தான அண்டக்கல் நேரா மிடியி னுற்பனவாம்
பாதி மதியணி பரமசிவன் பாக்கியமாகத் தந்ததுவே.

218

உந்திச் சுழிமுனை வேறாகும்
உற்ற சுழிமுனை தன்னிலேதான்
அந்தி வண்ண னிருப்பிடமாம்
அம்பிகை வாலை சேர்ந்தயிடஞ்
சந்தி யறிந்து அமுதமதைத்
தானே வாங்கி யருந்திடிலோ
முந்திச் செய்த தோஷமும்போம்
முப்பு முடிந்த யிடமிதுவே.

219

பரிசுத் தமதாய் நீ தானும்
பார்பிங் கலைதனை யனுதினமும்
தெரிசித் திடுவாய் சந்திரனைச்
சேரச் செய்வாய் சூரியனில்
வரிசைப் படியே மெய்ஞ்ஞானம்
மௌன சமாதி தனில்நின்று
குறியே தவறா திருப்போர்கள்
கோடியி லொருவர் தான்பாரே.

220

விருத்தம்

ஆறிலோர் கடமை கொண்டே அம்பரத் தேறிப் பார்த்து
வேறிலோர் கடமை கொண்டு விட்டதோர் குறையிருந்து
மீறியே யுலகோருக்கு விரும்பிமுந் நூறுஞ் சொன்னேன்
சீறியா யிரத்தைந் நூற்றிற் றெறிந்திடு முறையைத்தானே.

221

தரு கண்ணிகள்

வாலையபி ராமி மாதுமை பாதத்தைப் பாடும்- திரு
வள்ளுவன் நான்சொன்ன வசனப்பிர காரஞ் சேரும்
ஞானத்தி லேறியே மூலமுனைச்சுழி பாடும் - இந்த
நட்சத்திர வீட்டினில் நாதவிந்து தனைச்சேரும்.

222

குத்து வலியுங் குடைச்சல் மிகவே காணும் மலக்
குய்ய மிகுந்துபல் கூச்ச மதிகமாய்த் தோணும்
தொத்து வருக்குஞ் சொருகு மயக்கமுங் காணும் உந்தித்
தொப்புள் தனிற்குத்தி கெற்ப வலிபோலத்தோணும்

223

இஞ்சி தின்றகுரங் காகிடும் வாயும்புண் ணாகும் - பொல்லா
தீளையுங் காசமிருமலுங் கோழையுண்டாகும்
சஞ்சல மில்லா திருக்கையில் நாவது வேகும் - எளி
தல்ல மெத்தயிடை யூறுபோல் வந்துதான் சேரும்

224

பாலான வாலையைப் பூசிக்க யிற்பாவம் போகும் - மிக
பக்குவ மாகையில் தாபசோ பங்களு மாகும்
மேலான கற்ப முறையுண்ண வக்கால மாகும் - முன்பு
வேண்டிநீ செய்த வினையிருந் தாலது மாகும்.

225

விருத்தம்

எளிதான வித்தைகள்தா னுலகிலுண்டோ
எவரறியப் போறார்க ளிந்தக்கூறு

தளியான களிச்சுண்ணம் வகார மார்க்கங்
கைமுறையுஞ் செய்முறையுங் கருவாய்ப்பாரு
புளியான புளியதுவைப் பின்னேயுண்ணு
பூரணத்தின் பெருமைதனைப் புகழ்வாருண்டோ
அழியாம லிருப்பவரே பெரியோரையா
ஆதியுப்பால் வாதமதை யடக்கினாரே. 226

கொச்சகம்

வாதமிது வேயுலகில் வாய்ப்பேச்சி னால்வருமோ
சாதனையாய்க் கற்பமுண்டால் தான்வருமே யல்லாது
வேத மறிந்தோர் வெகுசித் தடைந்தார்கள்
நீதமுடன் விட்டகுறை நிச்சயமென் றெண்ணாண்டே. 227

விட்டகுறை யாலுலகில் வேதமிக வேதேடிக்
கட்டறிய மாட்டாமற் காசினியி லேயலைவார்
பெட்டியதில் வைத்த பொருள்போலே சொல்லிவிட்டேன்
திட்டமுடன் கண்டவர்கள் செய்தறிவா ரிப்படியே. 228

வெண்பா

இப்படியே பூவுலகி லேங்கினா ரெல்லோரும்
தப்பிதமி லாதிந்நூல் சாற்றினேன் - இப்பொழுது
உந்திச் சுழிமுனையி லுற்பனவாய் நின்றிலங்கும்
சந்தித்த பூரணமே தான். 229

தரு கண்ணிகள்

அஞ்செழுத் தைம்பூத மைம்பத்தோ ரகூரந்தோறும் - நிதம்
அண்ட பிண்டமும் அகார வெளியில்நீ பாரும்
பஞ்சணை மீதினிற் படுத்துறங் காமலே காரும் பின்னும்
பத்தியத் தோடாவின் பாலுடன் அன்னத்தைச் சேரும் 230

குன்றி கழஞ்ச யெடைவீத மூலத்தைத் தானும்-இன்பங்
கூடிய பூரணம் விந்துவை யுட்கொளக் காணும்
நன்றி யுடனே பராபரை பாதமுந் தோணும்-அந்த
நாதாந்த சத்தியின் நாதத்தைக் கண்டிட வேணும் 231

கற்பூர தீபச் சுடர்முனை பார்த்துநீ கூடு-மனக்
கர்ம வினையுங் கருவி யறுத்திடத் தேடு
உற்பன மான குழியையுந் தள்ளிவிட்டோடு-பின்
ஹற்றா ருறமுறை யார்களையுந் தள்ளிப் போடு 232

குண்டலி சத்தியின் நாத மறிந்திட வேண்டும்-வெகு
கோலா கலமாக யிருந்து யுகங்களைத் தாண்டும்
வண்டர்களோடு இருந்துநீ கெட்டுவிடாதே-இந்த
மர்மந் தெரிந்து ஒருவர்க் கிடமுங்கொ டாதே.

233

விருத்தம்

பூவாகிப் பிஞ்சாகிக் காயுமாகிப்
புத்தியறிந் துற்பனமாய்க் கிழங்குமாகிச்
சாவாத பிழைப்பாகிச் சராசரமுமாகிச்
சங்கையுட னிங்கிதமாய்ச் சைவமாகி
மாவான மவுனபுளி யுப்புமாகி
மகத்தான சமாதிகற்ப வடிவுமாகிப்
பாவான நூலாகிப் பஞ்சமாகிப்
பழுத்தமயிர் கருத்துவரும் நாடிப்பாரே.

234

நாடிநரம் பெலும்புடனே வலுத்துத்தேகம்
நட்டுவைத்த கற்போலாம் நரையிராது
குடியதோர் பூவாக விந்துவட்டச்
சுழிமுனையிற் பாய்ந்துரைந்த நிதமாக
ஓடிவெகு பேர்கள்வந்து பணிவார்பாதம்
உயர்வீணை போலுமிவன் சத்தந்தானும்
தேடியவர் தனைக்காணக் கடினமெத்தச்
சிவசிவா நிஷ்டையிலே சேர்வாராண்டே.

235

தரு நாதநாமக்கிரியை

உற்பனஞ் சொல்லுகிறேன் --- ஆண்டே
உற்பனஞ் சொல்லுகிறேன்
உற்பனஞ் சொல்லுகிறேன் மூலாதா ரத்தினில்
ஓங்கார வட்டச் சுழிமுனை மீதினில்
விற்பன மாகமேல் மூலத்தி லேயொரு
வெட்ட வெளியின் விசாலத்தி லேநின்று

உற் 236

கற்பூர தீபச் சபாமண்ட பராஜன்
காளியின் நிர்த்தன மாடிடும் வேடிக்கை
வெற்பூத மாகவே விண்டவர் கண்டிலர்
வேத மிதுவறி யாமற்றா னாண்டையே

உற் 237

நாட்டிய குண்டலி வட்டத்தின் மேலேதான்
நாற்சதுர பீடம் நகார மதினுள்ளே

கற்ப நூல் திரட்டு

- ஊட்டிய சந்திர கோணத்தில் முக்கோணம்
உத்தம ஞானப்பிர காச மதனுள்ளே 238
- பூட்டிய சூரிய சக்கரத் தினுள்ளே
பூரண வாலைய மாதிக ஞமங்கே
கோட்டிகள் மெத்தக் குருவரு ளாலேதான்
கூடினே பேர்க்குக் குறையிலலை யாண்டேபார் உற் 239
- சாகாத 'காலுஞ் சவுக்கடிக் குள்ளேதான்
தந்திர மாகச் சதுர்கோண மீதினில்
வேகாத் தலையும் அமுத மதுவுண்ண
வெட்ட வெளியாகும் வேத பரஞ்ஜோதி 240
- வாகாக வேஅறு கோணத்தின் மீதேறி
மாதளம் பூநிற வாலையின் பாதத்திற்
பாகமுடனே பணிந்துற வாடிடிற
பார்பதி னாறாம் பருவம் பாராண்டே. உற் 241

கொச்சகம்

- நாடியுரு வட்டமுனை நாதாந்த விந்துவைத்தான்
குடியதோர் பூரணத்தைச் சொல்லுவே னுற்பனமாய்
கூடிமிகுந் தேயலைந்து கூவினதா லாவதில்லை
மூடியந்த வட்டம் முனைசுழியைப் பாராண்டே. 242

தரு

- விட்டறிவு சொல்லுகிறேன் ----ஆண்டே
விட்டறிவு சொல்லுகிறேன்
விட்டறிவு சொல்லுவேன் நான்
பட்டதுய ரத்தை யல்லோ
நட்ட மரம் புத்தியிலே
சுட்டெரிந்த கொள்ளி யாச்சு விட் 243
- குத்துமிதி போலக் கடுக்கும் சரீர மெல்லாம்
குடைச்ச லதிகமிருக்கும் மயிர் சிலிர்த்து
மெத்தவே தலையு மிடிக்கும் கண்ணொரிச்சலும்
விரிந்துபுண் ணாகுந்தொண்டை யாறாதாரமும்
- பத்தியெரி யுங் குடலும்
பதைக்கு மீரல் துடிக்கும்
எத்தனை நா ளிப்படிக்கு
இருக்கு மென் றெண்ணிடாதே விட் 244

ஆவியு மலையு மேநொந்து உடற் கருவில்
அல்குலும் புண்ணாக விரிந்து எலும்பினுள்ளே
நீலியே கடுக்குமே நைந்து தேகங்க ளெல்லாம்
நெட்டு நெட்டாய் வருமதை நினைக்காதே

மேவியஞா னங்க ளெல்லாம்
பாவி கட்டுக் கிடையாது
தாவித் தாவி யலைந்தாலும்
தன்மைவெளி யாகுமோ போம் விட் 245

திட்டமதாய்க் கட்டடங் கண்டு அதற்குள்ளே
சென்றிருந்து கண்டதை விண்டு சொல்லாமற்றானும்
பட்டப் பகலோர் வேளையுண்டு யுறங்கிடாதே
பக்குவமாய் வாசிவழி யமுதவரும்

நட்டனைக ளொன்றில் லாமல்
நாரியர் கண்ணிற் படாமல்
விட்ட குறை யாலுலகில்
மேதினியிற் கிட்டினதால் விட் 246

விருத்தம்

சொல்லுகிறேன் பூரணத்தை நன்றாய்த்தானுஞ்
சோதிமதி யாயிருந்த குகைமெல்லாம்
வெல்லுவேன் கற்பமுறை தன்னைத்தானும்
விரித்துரைத்தே னிந்தமுந் நூறுதன்னில்
வல்லபமாய்ச் சொல்லவில்லை பார்த்துத்தேரு
வகைவிபரங் கற்பவிதி மார்க்கமெல்லாம்
நல்குவேன் பட்டசன மெத்தவுண்டு
நன்மையுடன் மேனிரைப்பார் நவில்வேனாண்டே. 247

நொண்டிச் சிந்து

மேனியும்வெ ளுத்துவந்ததே தேகம்
மெத்தவுமே சந்திரன்போற் காந்தியானதே
ஞானியென்று சொல்லுவார்களே அன்னியில்
நற்பதவி யின்னதென்று தெரியார்களே ஒருவரும்
என்னசெய்வேன் மானிலத்தில்
இதையறி யாமலே பிறந்தார்கள்
சொன்னாலுங் கேளார்கள் சாஸ்திரச்
சுருக்கத்தை யறியாமற் றவிப்பார்கள்

கற்ப நூல் திரட்டு

ஆயிரத் தைந் நூற்றில்	மெத்த
அற்புத மாகவே விற்பனத்துடன்	
தாயுந் தந்தையு மிருந்து	புத்தி
தான்சொன்ன பாவனை போலச்சொன்னேன்	
கற்ப முறைகளெல்லாம்	மறையாமல்
கழறினேன் யாவருக்குந் தெரியவேதான்	
சிற்பறை யருளாவே	ரத்தின
சிந்தாமணி யெண்ணூறு தெளிவாக	
உரைத்தேன் புவிமீதில்	வழிதெரிய
உண்மைபஞ்ச ரத்தினமைந் நூறுசொன்னேன்	
நிரைத்தயிந் நூலுக்கெல்லாம்	குருவாக
நேத்திரமா மிந்தநூல் குஸ்திரமாகும்	
சகலமும் வெளியாக யாவருக்கும்	
தான்தெரிய வேணுமென்று மேன்மையுடனே	
இகமதிற் கற்பமுறையை	வழியாக
இயல்புடன் முந்நூற்றில் தெளிவாக	
விரித்துநான் சொல்லிவிட்டேன்	இந்நூல்
மேதினி யோர்கட்குக் கிடைத்தாக்கால்	
கருத்துடை யோனாவான்	இந்தக்
காசியினிற் சித்தனென்று பேரும்பெறுவான்	248

விருத்தம்

பூரணத்தை யின்னதென்று காணமாட்டார்	
புளிவழலை யின்னதென்று அறியமாட்டார்	
காரணத்தை யறிவதற்குக் கருத்தைக்காணார்	
கயிலாச மின்னதென்று காணமாட்டார்	
ஆரணத்தை யறிந்தவனே யோகசித்தன்	
அறியாம லலைந்தவனே லோகபித்தன்	
வாணரத்தாய் பதம்பணியக் குருவுமாச்சு	
மவுனமென்று சந்ததமு மறியாராண்டே.	249

சந்ததமு மவுனமுற்றே யிருக்கும்போது	
தலையுமொரு புறம்வலிக்கும் தவனமாகும்	
வெந்துவிடும் நீர்த்தாரை விரிந்துபுண்ணாம்	
மேனியுமே அசந்துமெத்த வெளுப்புண்டாகும்	
நோந்துவிடும் மோகமுமே அதிகமாகும்	
நுணுக்கமிதை நினைக்கையிலே நோயுண்டாகும்	
பந்துதனப் பாவையர்மே லிச்சைகாணும்	
பலங்குறையுந் குடலிரையும் பண்பாய்ப்பாரே.	250

குடலிரைச்ச லுடனேபு ரணத்தைத்தானும்
 கூடியனு பவிக்கையிலே கூகுவென்ன
 மடைதிறக்க வொட்டாது மூலாதாரம்
 வாய்குன்றி யுள்ளிருந்து வருகும்பாரு
 பபடத்து மேனியெல்லாம் வேர்க்குமூச்சைப்
 பத்தியல்லோ யெறியுமந்த லிங்கந்தானும்
 சடலமது படும்பாடு முன்னேசொன்னேன்
 சாந்தமாய்ப் பாந்தமாய்த் தானுய்வாயே. 251

கலித்துறை

பந்தாடும் பூமுகை வந்தாலும் நல்ல பருவத்திலே
 நொந்தா னூடம்பு நுகர்ந்தா ளறிவினில் யுகமெல்லாம்
 தந்தால் பெருத்துச் சடைத்தாளம் மாயத்தைத்தட்டிப் பின்பு
 எந்தாய் தெரியும் புகழ்தா மனதிலென்ன இன்பமென்றே 252

தரு கண்ணிகள்

வாதவிதி சொல்லுகிறேன் ---- ஆண்டே
 வாதவிதி சொல்லுகிறேன் வாத

வாதவிதி யிதுவென்று நாத னுரைப்படிக்கு
 பூததய வுள்ளுழைந்து நாதமதைத் தானெடுத்து வாத 253

இப்போ துலகமதில் யெவரு மறியார்கள்
 முப்பூவும் பூரணமு முறிக்க ஜலமதாகும் வாத 254

சரக்கு மறுபத்தினால் சரக்கு வகைகளெல்லாம்
 இருக்கும் வகைமெழுகு மென்றும் உருத்தெரிய வாத 255

அறுபத்து நால்சரக்கும் ஆகமெழுகு சுண்ணம்
 மறுவற்ற ஜலமதில் மாதாவெனக் குரைத்தாள் வாத 256

அடியு முடியுமோடுங் கொடியும் வெடியுங்கூட்டி
 மடியு மதிர்சரக்கு மாதாமையாள் பூரணத்தி வாத 257

துருசை யதிற்றுவைத்துச் சூரியனில் வைத்தெடுக்க
 மருவற்ற நீராகும் வாய்க்கும் பத்தரைமாற்று வாத 258

குதவித்தை யாலேதானும் வாதவித்தை யாகவேணும்
 நாதசத்தி நீர்வடிந்தால் நவலோகம் பொன்னதாகும் வாத 259

விருத்தம்

மலஜலமும் பாணையிலே பிடித்து வைத்து
வாலையது வைத்துமே மருவிக் காய்ச்சு
நிலம்புகழப் பன்னீர்போற் ஜலமும்வீழும்
நிச்சயமாய்ப் பீங்கானில் வாங்கிக்கொண்டு
தலம்புகழச் சரக்கனைத்தும் துவைத்துப்போடத்
தனித்தனியே சுண்ணமொடு பற்பமாகும்
பலம்புகழ வாதமிதி லடக்கிப்போட்டேன்
பாருமினி வந்தவழி பகர்வேனாண்டே

260

கொச்சகம்

சந்துவலி யோடுந் தலைநோயுந் தானெடுக்கும்
விந்தைவிந்தை யாகவுமே மெய்யெல்லாந் தானோகும்
முந்தவுடல் கைகால் முகமெரிச்சல் தான்காணும்
இந்தவிதம் ஆர்படுவா ரென்றியம்பி னேனாண்டே.

261

தரு

இன்னமுந்தா னென்ன சொல்லுவேன் ----- ஆண்டே
இன்னமுந்தா னென்ன சொல்லுவேன்

இன்னமிதி லென்ன சொல்வேன்
முன்னஞ் சொன்ன கற்பமுண்ண
நன்னயமாய்த் தேகமது
பொன்மயம்போ லாகுமேபார்

இன் 262

துய்யவே கைகா லசருமே
சுருக்கி யிழுத்துப் பாயுமே
மெய்யறிவு வினைமுற்றுமே
விரிந்து குவிந்துபாயுமே

நாடிநரம்பு
எந்நேரமும்
மனது
பத்தியகாலம்

தொய்யுமே மனமுமெத்தச்
சோம்புமே துயரமாகி
வையகத்தி லிந்தவார்த்தை
வாகுடன் சொல்லுவே னாண்டே

இன் 263

துத்திப்பூப் போல்விரியுமே
தோலிலேவேக் காடுகாணுமே
பத்தியிழுத் தேவருகுமே
பார்க்குதே சுருங்கவிடாமே

லிங்கத்தைச்சுற்றி
சனிகையாசை
மனம்விரிந்து
இதுபோலாக

கற்ப நூல் திரட்டு

எத்திசையும் காணேனந்த
நத்தியதோ ரணிகளால்
சத்தியமாய்ப் பட்டபாட்டைத்
தாரணியிற் சொல்லிவிட்டேன்

இன் 264

அன்னமது வேண்டுதேயில்லை
அரைநாட் பொருக்குதுயில்லை
சொன்னதுபோல் பசிமீறுமே
சொக்கியேகின் றுடல்சோருமே

யிளம்பசியும்
முன்னமேநான்
சுனைமறவிச்
படபடத்து

நன்னயமாய் நாவறண்டு
நாடியுந் தழன்று பின்பு
பொன்னாகுந் தேகமினிப்
பூரணத்தில் விந்துறையும்

இன் 265

வெண்பா

விந்து வுறைந்ததுகாண் மேனி சிவந்ததுகாண்
கந்தவிழிக் கக்கிஷும்போற் காணுதுகாண் --- சந்தயமோ
வீணைத் தொனிகாணும் மேனி பெலமாகும்
நாணயமாய்ச் சொன்னேன் நயந்து.

266

வைத்தியமுப்பு
பூநீரெடுக்க விருத்தம்

நல்லதை மாசிபங் குனியிலேதான்
நலமான பூநீரு எடுக்குங்காலம்
வல்லபமாய்ப் பூநீரு விளைவிடத்தை
மகிழ்வாகக் கண்டுதை மாதந்தன்னில்

267

மெல்லவே தானேகி யிடத்தைப்பார்த்து
வேணுமென்ற இடந்தனையுங் குறிப்பிட்டேதான்
கல்லவே குடிசையொன்று கட்டிக்கொண்டு
காத்திருந்து பூநீற்றை யெடுக்கக்கேளே.

268

கேளேநீ எடுப்பதற்கு வகையைச்சொல்வேன்
கிருபையுடன் அந்நிலத்தில் பனிவிழுந்தால்
தாளேபார் முறைபோலும் உப்புப்போலுந்
தான்பூத்துக் கொண்டிருக்குங் கதிர்காணாமுன்

269

நாளேதான் சாடியிலே யெடுத்துப்போட்டு
நலமாக வேணமட்டுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு
கோளொன்று மில்லாமல் வெயிலில்வைக்கக்

கற்ப நூல் திரட்டு

- கொடியுட்புப் பூத்திருக்கும் பார்த்துக்கொள்ளே. 270
- பார்த்துமே அதையெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
பண்பாக அடிமண்ணில் கங்கைவிட்டு
சீர்த்தியுடன் றான்பிசைந்து தெளிவிறுத்துத்
தெளிவதனை வெயிலில்வைக்க உப்பதாகும். 271
- ஆர்த்தியுடன் முன்பெடுத்த உப்போடேதான்
அன்பாக வேசேர்த்து வைத்துக்கொண்டு
நேர்த்தியுடன் பூநீரும் விளைந்திடத்தில்
நினைவாகத்தான் தோண்டிப் பாருபாரே. 272
- பாரேநீ மாதம்பத் தானகற்பம்
பண்பாக வேயிருக்கும் அண்டக்கல்லு
நேரேதான் சத்தியுட நாதமாகும்
நேர்மையுடன் தானுறைந்து கல்லதாச்சு 273
- சீரேதா னதைநீத்தி யுப்பெடுத்து
சிறப்பாக அதைத்தானும் வைத்துக்கொண்டு
தாரேதான் சத்தியிடம் பூஜைசெய்யத்
தருவாளே காயமென்னும் நாதம்வாங்கே. 274
- காயமென்றுங் கற்பமென்றுங் குளிகையென்றுங்
கருவென்றும் புளியென்றும் விந்துவென்றுங்
தாயகமா மும்முலப் புளிதானென்றும்
சத்தியுட நாதமென்றுங் குருவண்டென்றும் 275
- நேயமுப்புத் தானென்றும் பூரணமென்றும்
நிலைமைபெற்ற கற்பலே கியங்கென்றும்
வாயமாய்ச் சித்தர்களும் வெளியிடாமல்
மறைத்துமே சொல்லினது நாதந்தானே. 276
- நாதமுடன் விந்துவுங் கருக்குழியில்
நலமாகப் பாய்ந்தவுடன் கருவுமாச்சு
பேதமில்லா வருவாகித் திரளலாச்சு
பின்புநா ளுக்குநான் காயமாச்சு 277
- மாதமது பத்தானால் விழவுமாச்சு
மண்ணின்மேல் வந்தவுடன் மதளையாச்சு
சேதமொன்று மில்லாம லெடுக்கலாச்சு
தேவியுட அருளாலே வாங்கலாச்சே. 278
- வாங்கினபின்பூரணமென் றிதன்பேராச்சு

கற்ப நூல் திரட்டு

வகையுடனே தீட்சையது செய்தபின்பு
பாங்கான புளியாச்சு மூலமாச்சு
பக்குவத்தா லேகியமுங் குருவண்டாச்சு 279

நீங்காமல் தின்றதினாற் கற்பமாச்சு
நிலைபெறவே உண்டைசெய்யக் குளிகையாச்சு
தாங்காத காரஉப்புஞ் சாரஞ்சேர்த்துச்
சரியாக வைத்தியமுப் பூவுமாச்சே. 280

முப்புக் காயாதி முடித்தே னொருவாரு
தப்பிதங்க எல்லாமல் தான்சொன்னே னுந்தனுக்கு
இப்புவி யோருக்கு மியல்பாய் வயித்தியத்தின்
முப்புக் குருவையுநான் முடிக்கிறேன் பாராண்டே. 281

முப்புக்குரு
தரு

குருமுடிக்குகிறேன் வைத்தியக்
குருமுடிக்குகிறேன்
குருமுடிக்குகிறேன் கோடிசரக்கதை
அருமையுடனே அருளுடனீற்றிடக் குரு

மகரகும்ப மீன மாதத்திலே யன்று
வாகாயுப் பூனிரை யெடுத்துக் கொண்டுவந்து
அகரமுத லாய் ரைந்துதிட் சைசெய்து
அன்பான உப்பை யெடுத்துவைத் துக்கொண்டு குரு 282

கஞ்சி யுப்பைக் கரைத்துத் தசதிட்சை
கட்டாய மாய்ச்செய்து உப்பை யெடுத்துமே
அஞ்சாமல் வெடியுப்பை ஐந்துதரங் காய்ச்சி
அன்பாக வேதானுந் தென்புடன் வைத்துமே குரு 283

சங்கையாய் மூன்றுஞ் சரியிடை சேர்த்துமே
சத்திய மாய்ப்பழச் சாற்றினிற் போட்டுமே
மங்கள மாய்க்கொதித் துப்பின் னிறக்கியே
மாகில்லா தெண்ணெய்போய் நீறி வெழுத்திடக் குரு 284

சித்திதரு மூவர் வெள்ளைக்கல் தன்னையே
தீரமாய் நீற்றிநான் சுண்ணாம்பு தாக்கியே
பத்தியுடனே யிடைக்கிடை சாரத்தைப்
பண்பாக வேபோட்டு வீரம்பூ ரமிட்டுக் குரு 285

நற்பணி வைத்திட வேஜெய நீரதாம்
நாட்ட முடனே யதையெடுத்த துவைத்து
பொற்பணி யாகவே மூன்றுப்புங் கல்வத்தில்
பூரண மாய்ச்ஜெய நீர்விட் டரைத்துமே

குரு 286

அரைத்ததோ ருப்பையும் வில்லைகள் தட்டியே
அன்பாய் ரவியி லுலர்த்தி யெடுத்துமே
நிறை தவறாமல் பத்து யெருவினில்
நேராக வைத்துப் புடமிடச் சுண்ணமாய்

குரு 287

இந்தநற் சுண்ணத்தை யெல்லாச் சரக்கிலும்
இட்டுப் புடமிட்டுச் சுண்ணங்க ளாக்கியே
சிந்தை மகிழ்வாக வேண்டுஞ்சுண் ணங்களைச்
செய்துநான் பார்த்துச் சிறப்புட னேதானும்

குரு 288

விருத்தம்

முப்பூவு முடிந்ததப்பா பாருபாரு
மூதண்டச் சரக்குகட்குக் கொஞ்சமீயத்
தப்பிதங்க ளில்லாமல் நீறிப்போகும்
தடையின்றிச் செய்தறிந்து பார்த்துக்கொள்ளு
எப்பொருளும் வகைவிபரந் தெரியவென்றால்
எண்ணூறும் ஆயிரத்தி ஐந்நூறும்பார்
அப்பொருளைக் கண்டறிந்தால் வாதியாவாய்
அதீதமுப்பூ இதுதானே அறிவாய்நீயே.

289

அறிவாய்நீ யோகமது செய்வதற்கு
அன்பாகப் பதினாறு வயதின்மேலாய்ச்
சிறியதொரு பருவமதே நல்லதாகும்
சிறப்பான வயதுமுப் பதுக்குள்ளன்று
குறிபோலே முப்பதுக்கு மேலேதானும்
குலவுநாற் பதுக்குள்ளே சமமதாகும்
நெறியாகும் நாற்பதுக்கு மேலேதானும்
நேரமைம் பதுவரைக்கும் வருத்தமாமே.

290

வருத்தமது ஐம்பதுக்கு மேலேதானும்
வயதறுப தாகிடிலோ பெலனோகொஞ்சம்
திருத்தமுட னறுபதுக்கு மேலேயப்பா
செய்தாலுஞ் செய்தபலன் கிட்டுமப்பா
பொருத்தமிலா எழுபதுமேற் கூடாய்ப்போகும்
பொருந்தாது மறுஜெனனம் வாய்க்கும் யோகம்

கற்ப நூல் திரட்டு

அருத்தமுடன் பன்னிரெண்டு வருடஞ்செய்து
அதுமுடிந்த பிற்பாடு கற்பங்கொள்ளே.

291

கற்ப முப்பு

கற்பமது கொள்ளுதற்கு மார்க்கங்கேளு
கருவாக யோகமது புரிநாட்கொண்டு
அற்புதமாய்ப் பன்னிரெண்டு வருட மாறி
அதுமுடிந்த பிற்பாடு கற்பங்கொண்டால்
கற்பனைக ளொன்றுமில்லை தேவிகிட்டத்
தானிருந்து நாதாந்தந் தானுங்கொண்டு
விற்பனமாய்க் கற்பங்கள் லேகியங்கள்
வேணுமென்ற மூலப்புளி தானுஞ்சேரே.

292

சேரே நீ தேகமது வலுத்துப் போகும்
சிவனும் நீயாவாய் வேறொன்றல்ல
நேரே நீ கவனமது செய்யலாகும்
நிலையுள்ள சித்தனென்ற பேரதாகும்
பாரே நீ யுலகமதை வெறுக்கலாகும்
பண்பான உணவுகளை நீக்கலாகும்
தேரே தான் உந்தேகம் பொன்னதாகும்
சித்தி முத்தி யின்னதென்று செப்பலாகும்.

293

இன்னமொன்று சொல்லுகிறேன் அப்பாகேளு
இல்லாலு மாகா தென் றியம்புவார்கள்
கன்னலாய் யோகமது செய்யும் போது
கனிவான பெண்ணவளு மாகாதப்பா
நன்னயமாய்ப் பன்னிரெண்டு முடித்தபின்பு
நலமான முதற்சாதிப் பெண்ணாய்ப்பார்த்து
சொன்னபடி விவாகமது செய்து கொண்டால்
தொல்லையில்லை காரியங்கள் சுருக்கில்லாமே.

294

ஆமேதான் கற்பமது கொள்ள மட்டும்
அடியாளும் இருந்திடவும் வேணுமப்பா
தாமேதான் கற்பமது முடிந்தபின்பு
தள்ளிவிடு பிற்பாடு தேவையில்லை
நாமேதான் விவரமாய்ச் சொல்லி விட்டோம்
நன்மையுள்ள காரியத்தை முடித்துக் கொள்ளு
வாமே தான் அந்தந்த விஷயந்தன்னை
மாறாமற் செய்பவனே சித்தனாமே.

295

சித்தனென்ற பேருபெற வெகுநாட் செல்லும்
சிவஜோதி வடிவம் வந்தால் சிவனுமாவான்
பத்தனென்ற சொல்லுவர வெகுநாள் வேண்டும்
பார்த்திடலாஞ் சில நாளின் பருவத்துள்ளே
அத்தனென்ற சொல்லுவர அநேக நாள் தான்
ஆகுமென்று குருமுனியைப் பதிலே சொன்னார்
எத்திசையும் கீர்த்தி பெற்றே இருப்பதற்கு
இந்நூலா முந்நூறு இயம்பினேனே.

296

*திருவள்ளுவ நாயனார்
முந்நூறும் முற்றும்*

புலஸ்தியர் கற்பம் 300

அரும்புத உரை

1 மதிரவி - சந்திரன் சூரியன், இலகுசெஞ்சடையில் - பிரகாசிக்கும் தலையுச்சியில் மாதவத்தோழர்கள் - தவவன்மை கொண்டவர்கள். அருபமாஞ்சொருபம் - உருவற்றதும் உருவம் கொண்டதும், பரஞ்சுடர் - பரஞ் ஜோதி, மூலப்பொருள் கும்பமுனி - அகத்தியர், சுருதிவாருதி - வேதத்தால் உணர்த்தப்படும் சித்தாகாச பொருள், (ஆகாச)

2 வாருதிகமலம் - ஆகாயத்தாமரை! சோமனிரவியிற் சேர - சந்திரனானது (நாடியானது) சூரியனில் (நாடியில்) அடங்கினால்.

3 இக்கருவை - இந்தமுறையை, நிகழ்த்திட - வெளிப்படையாக சொன்னால், கயிலாசமிடங் கொளாதீதம் - கயிலாயத்திலும், இடம் இல்லாத அளவிற்கு (சித்தர்மயமாகிவிடும்)

4 மாமறை யோரருளுபதேசம் - வேதம் அறிந்த பெரியோர்களின் முடிவான உபதேசமிது.

குருவினையடுத்து - குருவிற்கு தொண்டு செய்து

5 மலர் முடியாலயமதனில் - அதாவது சகஸ்ராரத்துள் உச்சியிலே உள்ள ஆலயம்

6 வெண்சாரை - அமுரி

7 அமுரிகற்பம் தொடர்ந்து கொள்வதால் தேகம் வலுத்து நிலைக்கும் முறையை விளக்கமாக கூறுகிறார்.

8 இப்பாடலில் மூலப்புளி இன்னதென்றும், அமுரி உப்பு இன்னதென்றும் தெளிவாக கூறுகிறார்.

9 தேகவச்சிரமே - தேகம் வைரம்போலாகும்.

10 சட்டையொன்றகன்று - சட்டை அகலுதல் என்றால் பழையதோல் உரிந்து புதிதாக உண்டாதல் என்று பொருள்.

14 இந்த பாடலில் மூன்றாம் ஆண்டு செய்யவேண்டிய தீட்சை முறை விளக்கப்படுகிறது. மேலும் அதனால் ஏற்பாடு பயனும் கூறப்பட்டுள்ளது.

15 மூலமதனிற் - மூலாதாரத்தில், தண்டவரையில் - தலைஉச்சிவரை, சாகரம் - சமுத்திரம்.

16 அமுரி என்றால் என்ன? என்பதைபற்றியும் அதன் வேறு பெயர்களும் இங்கே விவரிக்கப்படுகிறது.

17 இப்பாடலில் மகாரதீட்சை கூறப்படுகிறது.

19 சிரந்தெரிக்குங்-, அமுரியின் முழு விபரத்தை வெளிப்படையாக யார் சொன்னாலும் அவருடைய தலை வெடித்துப் போகும்.

20 சாவல்- சாவல்புடம், புடம்போடும் முறையில் ஒன்று.
வெண்வெளுப்பாம் - வெளுத்து சுண்ணமாகும்.
ஆக்கை - உடல். குவலயத்தோர் - உலகத்தோர்.

21 யம லபி யகற்றும் - எமன் எனப்படும் கூற்றனையும், லபி எனப்படும் தலை எழுத்தையும் மாற்றும். (விலக்கும்)
இளவயதாகிடும் - தேகம் இளமையாகும்
(பாலப்பருவத்திற்குரிய தோற்றம் உண்டாகும்).

27 இப்பாடலில் கற்பசாதனையின் பொழுது தள்ள வேண்டிய வஸ்துக்களை பற்றி விபரமாக கூறப்படுகிறது.

28 இப்பாடலில் கற்பசாதனையின் பொழுது உட்கொள்ளவேண்டிய பொருட்களைப் பற்றி விபரமாகக் கூறப்படுகிறது.

29 ஒழுங்காக கற்பம் கொள்வதால் ஏற்படும் நல்ல பலன்களைப் பற்றி இங்கே கூறப்படுகிறது.

35 மேதினி - உலகத்தில், வேடம் பூண்டிருந்து - சிவயோகியார்போல் கபடமாக வேஷம் போட்டுக் கொண்டு (உண்மையில் அவ்வாறு இல்லாமல்).

38 சண்டன் - எமன். கூற்றன்.

41 தாக்கி - இடித்து,

42 தசநாள் - பத்து நாள், சம்பழம் - எலுமிச்சம் பழம்.

44 இங்கே கல்லுப்பின் வேறு பெயர்கள் சொல்லப்படுகிறது.

45 திரிதினம் - மூன்று நாள், ரவிமுகந்தாக்கி - சூரிய ஒளிபடவைத்து, தசவிசைமற - இதேபோல் பத்து முறை செய்ய.

48 கல்வமேற்றாக்கி - கல்வத்திலிட்டு அரைத்து, ஈராறு - பன்னிரண்டு.

50 சுருக்காம் - சுலபமான வழியாகும், அதீதமாங்காரம் - கடுங்காரம் கொண்டதாய்.

54 கசடது மறுத்து - அழுக்கு (வினைகள்).

55 கமலமாயிரத்தெட்டிதழ் - தலைஉச்சி (ஸகஸ்ராரம்)

64 ஈரைந்து - பத்துமுறை, தீட்சை - சுத்தி.

67 முடிச்சந்துணர்ந்தே - சீலை செய்யும் பொழுது சந்துகள் இல்லாமல், சரியான முறையில் பார்த்துச் செய்யவேண்டும்.

69 கலிநீங்கும் - கலியுகத்தில் (கலியால்) ஏற்படும் அனைத்துவித துன்பங்களும் விலகும்

71 குதிரையினடி, பெருந்தும்பை, } போன்ற நான்கும் கரியுப்பைப்
தாழை, மேனி (குப்பமேனி) } கட்டும் மூலிகைகளாகும்.

73 பரிசுவேதை - உப்பு பட்ட மாத்திரத்திலேயே லோகங்கள் பொன்னாகும்

74 அருணன் - சூரியன்.

79 பொட்டுப்பு - வெடியுப்பு சீனம் - ஒருவகை வைப்பு உப்பு.

82 பிரிதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம் இவை முறையே மண், தண்ணீர், தீ, காற்று சத்தமுமாகும். இவை உலோகத்தில் பிரிதிவி - தங்கம் அப்பு - வெள்ளி தேயு - செம்பு, வாயு - இரும்பு, ஆகாயம் - காரீயம்.

101 மகாராஜயோகம், ராஜயோகம், (குண்டலினி யோகம்).

இரண்டாம் காண்டம்

12 அபானன் - தசவாயுக்களில் ஒன்று, இது மலவாய்க்கு அருகில் இருந்துகொண்டு மலத்தையும் சிறுநீரையும் வெளியேற்றும்.

23 சமானன் - தசவாயுக்களில் ஒன்று. தேகத்தை சரி நிலையில் நிற்க செய்கிறது. (குறைவு தாழ்வு இல்லாமல்)

24 தனஞ்சயம் - தசவாயுக்களில் ஒன்று. இறந்த உடலை விட்டு எல்லா வாயுக்களும் சென்றபின் உடலை உப்பவைத்து அழுகச் செய்து பின்னர் கபாலத்தைப் பிளந்து கொண்டு வெளியேறும்.

32 வியானன், கூர்மன், நாகன், - இவை மூன்றும் தசவாயுக்களைச் சேர்ந்தவையாகும்.

94 குக்குடம் - கோழிப்புடம் (புடம் போடும் முறைகளில் ஒன்று).

(கடைக்காண்டம்)

- 1 நிர்மலம் - அழுக்கற்ற (குறைவற்ற பரம் பொருள்)
- 2 நிரந்தரம் - எக்காலத்திலும் உள்ள.
நிராதாரம்- எந்தவகை பிடிப்பும் அற்ற, ஆதாரமில்லாத
ஆதாரம் இல்லாமல் உள்ள பரம்பொருள்
குஞ்சரமுகவன் - யானைமுகத்தோனாகிய
வினாயகப்பெருமான்.

6 ஏழாயிரத்திருநூறு - வாசியின் கணக்கு அதாவது மூலாதாரத்தில் சென்றடையும் மூச்சின் எண்ணிக்கை.

7 இருபத்தோராயிரத்துநூறு - நாம் ஒரு நாளை விடும் மூச்சின் எண்ணிக்கை.

கவனிக்க : இந்த நூலில் கூறியுள்ள அமுரி என்ற பரிபாஷைச் சொல்லின் முழுப்பொருள் இன்னதென்று அறிய முடியவில்லை. ஏனெனில் சில இடங்களில் நடுவணை அமுரி என்று கூறுகிறார். நடுவணை அமுரி என்றால் மூலாதாரத்தில் உள்ள வாசியாகும். (மூச்சு காற்றாகும்) சில இடங்களில் இவரே அமுரியை, கடல் நீர் என்றும் சிறுநீர் என்றும், கூறுகிறார். ஆகையால் சரியான பொருள் தெரியாததால் முழுமையான விளக்க உரை எழுதப்படவில்லை என்றறிக.

திருவள்ளுவர் கற்பம் 300

அரும்பத உரை

1 பராபரையாள் - பார்வதி தேவி. அகிலம் - உலகம். ரவி - சூரியன். மதி - சந்திரன். கந்தன் - முருக பெருமான். பாதிமணியீசன் - சந்திர கலையை தலையில் வைத்திருக்கும் சிவபெருமான்.

2 முக்கோண சத்தி வாலை - மூலாதாரத்தில் வீற்றிருக்கும் தேவியான வாலை, வாலை - சிறு பெண் வடிவம் கொண்ட பராபரையின் அம்சம்.

3 சுழிமுனை - நாடிகளில் ஒன்று புருவமையம்.

4 வல்லபை - விநாயகப் பெருமானின் இச்சா சக்தி (கணபதியின் மனைவி). ஐங்கரன் - ஐந்து கைகளை கொண்ட விநாயக பெருமான்.

5 ஆதியுமந்தம் - முதலிலிருந்து கடைசிவரை. (தோற்றம் முதல் ஒடுக்கம் வரை).

கற்ப நூல் திரட்டு

6 சதுர்மறை - நான்கு வேதங்கள்.

7 மெய்ப்பொருளே - உண்மையான தெய்வமே, ஆதிபரை - மனோன்மணி. நெஞ்சில் - இருதய கமலத்தில். சோதனை - தடங்கல், தடை. (இந்தப் பாடல் மூலாதாரத்தில் உள்ள கணபதியைத் துதிக்கும் பாடல்).

8 இந்தப் பாடல் சுவாதிஷ்டானத்தில் உள்ள பிரம்மனை துதிக்கும் பாடல். வேதம் வகுத்தவனே - உண்டாக்கியவனே, படைத்தவனே, (வேதத்தை உண்டாக்கிய பிரம்ம தேவனே).

9 இந்தப் பாடல் மணிபூரகத்தில் உள்ள மஹாவிஷ்ணு லக்மியை துதிக்கும் பாடல். பிறைவீட்டில் - மணி பூரகத்தில், தீவினை - கெடுதல் செய்யக்கூடிய கர்ம வினைகள்.

10 இப்பாடல் அநாஹதத்தில் உள்ள ருத்திரனையும் ருத்திரியையும் துதிக்கும் பாடலாகும். கலிதீரும் - கலிபுருஷனால் உண்டாகும் தீமைகள் விலகும்.

11 ரூபா ரூபம் - பல வகையான வடிவினள், அநேக விதமான ரூபம் கொண்டவள். சத்துரு - தேவ சத்துருக்கள் - அசுரர்கள். சங்காரம் - வதைத்தல், வதம் செய்தல், அழித்தல், சாயுட்சயம் - தான் தானாயிருத்தல் ஜீவன் களங்கமற்ற பிரம்மத்துடன் ஒன்றி நின்றல் (நான்கு வகை மோட்சங்களில் ஒன்று).

12 பங்கமில்லாமல் - ஊனம் இல்லாமல், குறைகள் ஏதும் இல்லாமல், பாரில் - உலகில். பிரபலிக்க - பிரகாசிக்க.

13 இப்பாடல் விசுத்தியில் உள்ள மகேஸ்வரியை துதிக்கும் பாடலாகும். பூரணி - எங்கும் குறையில்லாமல் நிற்பவள், இருள் - மாயை, அக்ஞானம், என்னையாள் - என்னை தடுத்தாட்கொள், காப்பாற்றுக.

14 இப்பாடல் ஆக்ஞா சக்கரத்திலுள்ள சதாசிவனையும் மனோன்மணியையும் துதிப்பதாகும்.

20 கஞ்சமலர் - தாமரை மலர்.

24 சுழி பருதிமதி - சுழிமுனை, சூரிய நாடி (பிங்கலை) சந்திர நாடி (இடகலை) ரேசகபூரகக் கும்பகம் - மூச்சை வெளிவிடுதல், உள்ளிழுத்தல், வெளிவிடாமல் நிறுத்தல் (இவை மூன்றும் பிராணாயாமத்தின் அங்கங்களாகும்)

- 25 ஆயிரத்தி ஐந்துநூர் - "ஞானவெட்டியான் - 1500"
- 28 கற்பமுறை - உடலை அழியாமல் பாதுகாத்துக் கொள்ளும் முறை.
- 42 ஆதி பிரான் - சிவபெருமான்.
- 42 பிரபை - ஒளி.
- 47 வயதீரெட்டில் - பதினாறு வயதில்.
- 48 ராஜயோகம் - குண்டலினி யோகம், (மூலாதாரத்தில் உள்ள ரீங்கார வாலையின் இருப்பிடம்).
- 49 ஏலேல சிங்கன் - திருவள்ளுவரின் மாணாக்கர்.
- 50 நாதவிந்து - நம்முடலில் உள்ள ஆதிவஸ்து, சிரமேல் - தலையின் உச்சி, (வாசி - மேல்கூறிய நாத விந்தின் கலப்பால் ஏற்படும் ஓர் வஸ்து). வசமான பின்பு - சித்திபெற்ற பின்பு யோகத்தில் வெற்றியடைந்த பின்பு.
- 51 அறைக்கதவு - சுழிமுனையின் வாசல், சுழிமுனைக்கண். பூரணம் - ஆதிவஸ்து மூலப்பொருள்.
- 52 அண்ணாக்கு - உள்நாக்கு. (மேல்புறம் மணிபோல் இருக்கும்). ஆவின்றெய் - பசுவின் நெய், கையாந்தகரை - ஓர் வகை மூலிகை. (கரிப்பான், கரிசாலை).
- 53 வலது பெருவிரல் - வலது கையில் உள்ள கட்டைவிரல்.
- 54 அடைத்த சவ்வு - மாசுக்கள் சேர்ந்த ஒரு தொகுதி; இதை சளி என்றும் கபம் என்றும் வழலை என்றும் கூறுவதுண்டு. (இதைப் பற்றி துளியும் வித்தியாசம் இல்லாமல் போகர் - முதலாம் ஆயிரத்தில் "வழலை வாங்க" என்ற தலைப்பில் கூறியுள்ளார்).
- 56 பருதிகண்ட பனி - சூரியனைக் கண்ட பனிபோல்.
- 58 பேசினேன் - சொல்லியுள்ளேன், கூறியுள்ளேன்.
- 59 வெளியாகாட்டால் - புரியவில்லை என்றால், தெரியவில்லை என்றால் வெட்டவெளியாக - வெளிப்படையாக.
- 60 குருநூலைம்பது - இது திருவள்ளுவரால் எழுதப்பட்ட மற்றோர் நூலாகும்.

கற்ப நூல் திரட்டு

61 நந்தி - மூலாதாரத்தில் உள்ள ஜோதி. தீர்த்தமது தானாடி - குளித்து....பூத சுத்தி செய்து கொண்டு

62 அவனிதனில் - இவ்வுலகத்தில்

64 லகுவல்ல - லேசானதல்ல, சுலபமானதல்ல, மிகவும் கடினம், ஐந்து திங்கள் - ஐந்து மாதங்கள், கொண்ட பின்பு - சாப்பிட்ட பிறகு, கருவி-தத்துவங்கள், (இவை 96 வகைப்படும்). படும்பாடு-அடையும் துன்பம்.

65 அற்பமல்ல-சாதாரணமானதல்ல. மங்கை-பெண். கூடியே-சேர்ந்தே! ஸம்போகித்தே! மாண்டிறந்து-உயிர் பிரிந்து, அருந்தி-உட்கொண்டு.

74 காலமே-காலையில்.

76 ஆவின்பால்-பசுவின் பால். அம்பலம்-இருதய குகையில் உள்ள சித்தாகாசம்.

77 மலசலத்தை-அமுரியை, சூதம்-பாதரசம், வாதம்-இரசவாதம். (இவ்விடத்தில் உடலைப் பொன்னாக்கும் மருந்து என்று பொருள் கொள்ளவேண்டும்).

78 சூதம்-பாதரசம்.

79 மணியோசை-ஓங்கார நாதம்.

81 கதலி-வாழை.

87 புளி - என்றால் மூலப்புளி என்று பொருள். (இதன் உண்மையான பெயரை சித்தர் வெளிப்படையாக சொன்னதில்லை).

104 நெருப்பாறு -

மயிர்ப்பாலம் - பரிபாஷைச் சொற்கள்

111 முப்பூ - காயசித்திக்காகவும், லோகங்களை நீற்றவும், நவலோகங்களை பொன்னாக்கவும், சகல விதமான நோய்களை விரட்டுவதற்காகவும், சித்தர்கள் பயன்படுத்திய ஒரு வகை குரு மருந்து.

129 தூஷணிக்கும் - வெறுப்புண்டாகும்.

134 தனஞ்செயன் - தசவாயுக்களில் ஒன்று.

கற்ப நூல் திரட்டு

- 141 அறுநான்கு திங்கள் - இருபத்து நாலாடி, பாதம், காலன் - எமன்-கூற்றன்.
- 144 கெவுனம் - ஆகாயத்தில் பறக்கும் வித்தை.
- 154 வெகுசுளுவு - மிகவும் சுலபமானது.
- 155 குஞ்சரன் - யானை முகத்தோன்.
- 159 குய்யம் - மலத்வாரம், மூலாதாரம்
கசகாமற் - அலையாமல், அலைப்பாயாமல். (ஒரு மனதாக).
- 160 பிறப்பிடத்தில் - ஸ்வாதிஷ்டானம், (மர்மஸ்தானத்தில், குறியில்).
துன்னி - மனதை நிலைநிறுத்தி.
- 161 வழலை - அமுர்தம். ஜெகமயக்கம் - உலகப்பற்று.
- 177 ஏமவித்தை - லோகங்களை பொன்னாக்கும் வித்தை.
- 178 சனிகை - பெண் (மனைவி).
- 186 உலுத்தர் - கெட்ட நடத்தைக் கொண்ட மனிதர்கள்.
- 190 கும்பி - காயம், தேகம், உடல்.
- 199 சூரியபுடம் - சரக்கை அரைத்து சூரிய வொளிபடும் இடத்தில்
காலை 8 மணி முதல் மாலை 5 மணி வரை வைத்தெடுக்கும் முறைக்கு
சூரியபுடம் என்று பெயர்.
- 206 வெண்சாரை - இது ஒரு தனி கற்ப முறை. இதைப் பற்றி
புலஸ்தியர் கற்பம் முன்னூறு என்ற நூலைப் பார்க்கவும்
- 208 அந்தி சந்தி - காலை மாலை யிருவேளை.
மாதருட - பெண்களின் மேல் (உள்ள ஆசை).
- 210 இப்பாட்டில் சந்திர நாடியை சூரிய நாடியில் லயம்
செய்யவேண்டும் என்கிறார். (சந்திர நாடியை சூரியனில் லயம் செய்ய
பிரணாயாம பயிற்சியில் நல்ல தேர்ச்சி பெற்றிருக்கவேண்டும்). முறையான
பயிற்சியால சமாதி நிலை கிட்டும்.
- 232 உற்பனமான - பிறந்த இடம் (பெண்களின் மர்மஸ்தானத்தின்
மேல் ஆசை வைக்காமல் தள்ளிவிட வேண்டும். அப்பொழுதுதான்
யோகத்தில் முன்னேற முடியும்.)

கற்ப நூல் திரட்டு

239 கூவினதாலாவதில்லை - வாய் பேச்சால் அடைய முடியாது.
'(வாயினால் படித்தால் மட்டும் போதாது. முறையாக அப்பியாசமும்
'செய்யவேண்டும்).

244 நாரியர்-பெண்கள், பெண்டிர்.
விட்டகுறை-ஊழியப்பயன், (பிராப்தம்).

246 நவரத்தின சிந்தாமணி 800 } இவை இரண்டும் திருவள்ளுவரால்
பஞ்சரத்தினம் 500 } எழுதப்பட்ட நூல்களாகும்.

258 இவ்விடத்தில் அமுரி திராவகம் செய்யும் முறை கூறப்படுகிறது.

266 கதிர்காணாமுன்-சூரியன் உதிப்பதற்குமுன்.

270 மதளை-சிக, குழந்தை.

274 மகரகும்ப மீன மாதத்திலே- தை, மாசி, பங்குனி மாதத்தில்,
ஈரைந்து தீட்சை - பத்து முறை சுத்தி செய்து

275 கஞ்சியுப்பை-கறியுப்பை, (கறி உப்பு).

277 வெள்ளைக்கல்- அண்டக்கல், பிரம்மக்கல்.
வீரம் பூரம் - இவையிரண்டும் வைப்பு சரக்குகளாகும்.

278 ஜெயநீர் - சரக்குகளை மெழுகாக்கவும் சுண்ணமாக்கவும்
பயன்படும் ஒருவகை நீர் (இரசாயன நீர்).

288 குருமுனி - அகத்தியம்
ஐம்பதிலே - "முப்பூ- 50" என்ற நூலில்.

அருஞ்சொற் பொருள் விளக்கம் முற்றிற்று

ஓம் - தத் ! ஸத் ! !

உ

பரமபதி துணை.

**பதினெண் சீத்தர்களில்
தெய்வத்தன்மை பொருந்திய
போகர் கற்பம் 300**

காப்பு

தானான காயசித்தி சொல்லக்கேளு
சனகாதி நால்வருட பதத்தைப் போற்றி
பானான பாட்டர்திரு மூலனாயன்
பதமெந்தன் சிரசில்வைத்துப் பணிந்துபோற்றி
கானான காலாங்கி அய்யர்பதம் போற்றி
கற்பத்தின் வகைகளெல்லாங் கருதித்தின்று
தேனான சித்திபெற்ற படியேசொன்னேன்
சிதைவில்லாக் கற்பமுண்டு யோகம்பாரே.

1

பத்தியம்

யோகமாம் புளியுப்பு யெண்ணெய்சுண்ணம்
உரிசையா மாங்கிஷங்கள் மச்சமாகா
மோகமா மோரோடு கடுகுஉள்ளி
முதிரான காரமொடு பெருங்காயந்தான்
போகமாய்ப் பெண்ணினுட புணர்ச்சியோடு
பேரான நித்திரையுஞ் சோம்பல்தள்ளி
வாகமாம் வாசிதனை மறிந்துக்கொண்டு
மறவாம லிரவுபகல் மனதுஉன்னே.

2

உன்னியே பாலோடு நெய்யைக்கூட்டு
ஒருசேரை சமைத்துண்டு ஒருபோதய்யா
பன்னியே ராமாறு பாலைக்கொள்ளு
பணியாரஞ் சிறுபயறு பழமுந்தேனாம்
குன்னியே கோரக்கர் கற்பமாகும்
கொடியதான வஸ்துவொடு குக்கிடந்தான்
வென்னியே வெள்ளாடு மரைமானாகும்
விதமான காடைகவு தாரியாமே.

3

ஆமென்ற வாசனையா லுப்புத்தேடில்
அழுத்தமாய்க் கட்டியதோ ருப்புக்கூட்டு

போமென்ற புளிமேலே ஆசையானால்
புளியாரை புளியரணை சீயக்காய்க்கொளுந்து
நேமென்ற நெல்லிக்காய் பசலிக்கீரை
நித்தியமாய்க் கூட்டியே கற்பமுண்ணு
ஆமென்ற பயறோடு இள நீருங்கரும்பும்
ஆகாது குளிர்ந்ததண்ணீர் தானுங்கானே

4

தாம்பூலச் சுண்ணம்.

காணவே தாம்பூலந் தின்பதற்குக்
கற்பூரச் சிலைசுண்ண முத்துச்சுண்ணம்
பாணவே பவளத்தைச் சுண்ணம்பண்ணு
பரிச்சுண்ண மண்டத்தின் சுண்ணமாகும்
தாணவே தலைமுழுக்கு பசுவின் நெய்தான்
தடவியே பசும்பயறு அரப்பாய்ப்பண்ணி
ஊணவே பட்சத்துக் கொருக்கால்தானும்
உத்தமனே முழுக்குதற்கு உண்மைகளே.

5

முழுக்கு விபரம்

உண்மையாய் மிளகோடு மஞ்சள்நெல்லி
உத்தமமாங் கடுக்காயும் வேப்பம்வித்து
தன்மையாய்ச் சமமாக நிறுத்துக்கொண்டு
தனித்துநின்ற ஆவின்பால் விட்டுஆட்டி
திண்மையாய் தலைதனிலே தேய்த்துவைத்து
சிறக்கவே ஒருசாம மானபின்பு
வெண்மையாய் வென்னீரில் முழுகிப் போடு
விரைந்தோர் பட்சத்துக் கொருக்கால்தானே.

6

வழலை வாங்க

தானான காலையிலே வழலைவாங்க
சாதகமாய்க் கரிசாலைச் சாற்றினோடு
ஆனான ஆவின்றெய் சமன்கலந்து
அங்குஷ்ட விரல்தன்னில் தோய்த்துக்கொண்டு
ஊனான உண்ணாக்கின் மேலேசுத்த
ஒங்கியதோர் சிரசில்நின்ற கபந்தான்வீழும்
கானான சங்கிலிபோல் கபந்தான்வீழ்ந்தால்
காயசித்தி யோகசித்தி கடிசிலாச்சே.

7

கடிசான குஞ்சனத்தில் கருவைக்கேளு
கையான தர்ச்சனையாம் விரல்தன்னுள்ளே

எடிசான யேரண்டத் தெண்ணெய்தோய்த்து
 இடசாரி வலசாரி திருப்புநூறு
 கடிசான பழமலங்கள் கழன்றுபோகும்
 பறவைபோல் காலையுன்னிப் பண்பாய்வாங்கு
 நெடிசான வாமமெல்லாங் கழன்றுபோகும்
 நிசயோக சித்தியொடு காயசித்தே.

8

அஞ்சனம்

சித்தாகக் கண்ணுக்கு அஞ்சனத்தைக்கேளு
 செங்கடுக்காய் சுட்டகரி விராகனொன்று
 துத்தாகத் துருகதன்னைச் சீலைக்குள்வைத்து
 சிதறாமல் சுட்டபின்பு தூளைவாங்கி
 வத்தாக விராகனிடை நிறுத்திக்கொண்டு
 மடையன்தான் விராகனிடை அஞ்சனமப்படியே
 குத்தாக வெண்ணெய்து பலமும்போட்டுக்
 கொட்டியே கண்ணியிலே காவிச்செம்பே.

9

செம்பாலே அரைத்திட்டு வெண்ணெய்போட்டு
 திறமாங்கோ ரோசனைதான் விராகனிட்டு
 நம்பாலே நால்சாம மரைத்துமைபோல்
 நல்மாட்டின் கொம்பென்ற சிமிழில்வாங்கு
 அம்பாலே அந்திசந்தி எள்ளுப்போலே
 அழகாக கண்ணிலிட ஒளியோமீறும்
 உம்பாலே உள்பார்வை ஒளிவுங்காணும்
 ஓராண்டு யிப்படித்தான் உகந்துபோடே.

10

ஆக்கிராணம்

யோடவே மூக்குக்குப் பொடியைக்கேளு
 பெரிதான வறச்சுண்டி வேரைவாங்கி
 நீடவே நிழலுலர்த்திப் பொடியாய்ப்பண்ணி
 நேரிசையாய் சீலைவடி கட்டிக்கொண்டு
 தேடவே குடுக்கைதனி லடைத்துக்கொண்டு
 சிறிதாக நுனிவிரலிற் பிடித்துக்கொண்டு
 வாடவே வாசியோ டேத்திவாங்கில்
 மவுனமாஞ் சிகாரத்தால் ரேசிப்பாயே.

11

ரேசித்தால் நிராதாரத் தடைப்புநீங்கி
 நிற்மலமாம் ஆதித்தன் ஒளியோமீறும்

தூசித்தால் சுழிமுனைதான் நெட்டிட்டேறும்
தூசான அழுக்கெல்லாஞ் சிந்திவீழும்
காசித்த கபாலமது கெட்டியாகும்
கண்ணொளிதான் கேசரத்தில் நின்றுபார்க்கில்
ஆசித்த அடுக்காரும் உருவிக்காணும்
அந்தரத்தி னொளியெல்லாம் அருகுமாமே.

12

வயசுக்குத் தக்கபடி

ஆமென்ற வயசங்கே யிருபதாகில்
ஆச்சரியங் கடுக்காயை யிருபதுநாள்கொள்
மூமென்ற வயதங்கே முப்பதாகில்
முயற்சியா லிருபத்தி ஐந்து நாட்கொள்
நாமென்ற வயதங்கே நாற்பதாகில்
நலமாக முப்பது நாள் கடுக்காய் கொள்ளு
தேமென்ற வயதங்கே ஐம்பதனால்
திறமாக முப்பத்து ஐந்துநாளே.

13

நாளான வயதங்கே அறுபதாகில்
நாற்பதுநாள் கடுக்காயை உண்டுவா நீ
ஏழான வயதங்கே யெழுபதாகில்
ஏத்தமாய் நாற்பத்து ஐந்து நாட்கொள்
தாளான வயதங்கே எண்பதாகில்
சதிராக அன்பதுனாள் கடுக்காய்கொள்ளு
தேளான யெண்பதின்மேல் சித்தியில்லை
திரமறிந்து யிப்படியே கற்பங்கொள்ளே.

14

கடுக்கா யுற்பத்தி

கொள்ளவே கடுக்காயி னுற்பத்திகேளு
கூராத விசைய னுரோ கணியுமாகும்
புள்ளவே பிருதிவியும் அமுர்தை சீவந்தி
பேரான திருவிரதை அபயன்தானாம்
அள்ளவே அமுர்தந்தான் கடைந்தயின்பு
ஆழியா னமரர்களுக் கமுர்தமீய்ந்து
உள்ளவே கைதனையே உதறும்போது
உற்றதுளி மண்ணில்விழ மரமுமாச்சே.

15

மரமாகி யேழுவகைப் பேதமாச்சு
மகத்தான விசையனென்ற கடுக்காய்குரணித்து

அரமாகி வெருகடிதான் அமுரிதன்னில்
அளாவியே கொண்டாக்கால் வாதம் போகும்
புரமாகிக் பேய்ச்சுரக்காய் போன்றிருக்கும்
பெரிதான வாதமகா சித்தியாகும்
நரமாகி நாற்பதுனாள் கொண்டிட்டாக்கால்
நாதமாம் வாதமது நலங்கிப்போமே.

16

போமென்ற ரோகணியின் பிறவிகேளும்
பெரிதாகு மொன்றினால் கீத்துமாகும்
காமென்ற காய்துவராங் கணக்கைப்பார்த்து
கலந்திடித்துச் சூரணமாய்ச் செய்துகொண்டு
ஆமென்ற அமுரிதனில் குழப்பிக்கொண்டு
அதிகமாஞ் சீதமறும் கிறுமினாசம்
வாமென்ற மண்டலந்தான் கொண்டால் கேளு
வன்னியே மிகத்துலங்கி மருவும்பாரே.

17

மருவியே பிருதிவியின் குணத்தைக்கேளு
மருவுகின்ற மேல்தொலிதான் சிறுத்துக்காணும்
தருவவே சதைதானும் பருத்திருக்கும்
தனித்திட்ட கடுக்காயைச் சூரணித்து
அருவவே அமுரியினால் கலக்கிகொள்ளு
ஆமமெல்லாங் கழன்றுபோங் கிருமிவீழும்
நருவவே னாற்பதுனாள் கொண்டாயானால்
நாடிசுத்தி தேகசுத்தி யாகும்நாடே.

18

நாடவே அமிர்தையெனுங் கடுக்காய்க்குத்தான்
நலத்தசாதை பெற்றிருக்கும் நிறமுமஞ்சள்
வாடவே காலநோய் தனையகற்றும்
மருவியதை யிடித்துநன்றாய்ச் சூரணமேசெய்து
ஆடவே அமுரிதனில் கலக்கிக்கொள்ள
அடைவாக மண்டலந்தா னுண்டாயானால்
தாடவே சதையிலுள்ள ரோகமெல்லாம்
சாடுமே சுயம்பாட வாக்குமாமே.

19

வாக்கான சீவந்திக் கடுக்காய்க்குத்தான்
மகத்தான யேமத்தின் வர்ணமாகும்
ஏக்கான திதையிடித்துச் சூரணமே செய்து
ஏத்தமா மமுரிதனை முன்பின்தள்ளி
வாக்கான மண்டலந்தான் கொண்டுவந்தால்
மகத்தா மூலமது வெளியாய்த்தோணும்

கற்ப நூல் திரட்டு

நீக்கான வியாதியெல்லாம் நீறாய்ப்போகும்
நிலவரமாய்ச் சடந்தானும் நிற்குந்தானே. 20

நிற்குமே திருவிருதை யெனுங்கடுக்காய்
நிறந்தானும் பஞ்சவர்ண மாயிருக்கும்
தக்குமே யிடித்து நன்றாய்ச் சூரணமே செய்து
தாக்கான சீலைவடி கொண்டுதானும்
நக்குமே மண்டலந்தான் அமுரிதன்னில்
நலமாக வெருகடிதான் கொண்டுவாநீ
தக்குமே சடந்தானும் கற்பாந்தகாலம்
தனித்துநின்ற வாதபித்த சிலேதம்ம் போமே. 21

போமென்ற அபையனாங் கடுக்காய்தானும்
பெரிதான கருப்புவர்ண மாயிருக்கும்
ஆமென்ற யிதைஇடித்து அரித்துக்கொண்டு
அமுரிதனில் மண்டலந்தான் கொண்டாயனால்
வேமென்ற மும்மலமுங் களிம்புபோகும்
விரைந்துநின்ற நாடி யெல்லா முறுக்குமேறும்
ஏமென்ற யெண்பதுக்குள் கொள்ளலாகும்
ஏத்தமாம் அபையனென்ற கடுக்காய்தானே. 22

தானென்ற கருங்கடுக்காய் கையிருக்கில்
சகலபூ தப்பிரேதஞ் சங்கைசெய்யும்
ஆனென்ற அனேகநாள் சடமிருத்தி
ஆயுகதான் மிகவுண்டா யமுந்துந்தேகம்
தேனென்ற சிவன்தானும் நிருத்தஞ்செய்வார்
சித்தியாய்ச் சாஷ்வதந்தான சிறக்குந்தேகம்
பானென்ற சீலனாய்ப் பத்தியுண்டாய்
பகர்ந்ததோர் கடுக்காயின் அபையநன்றே. 23

கடுக்காய் உற்பத்தி

நன்றான விசையனென்ற கடுக்காய்தானும்
நலமான விந்தியதே சத்துற்பத்தி
கன்றான ரோகினி யெனுங்கடுக்காய்
கன்னியா குமரிதனி லுற்பத்தியாகும்
பொன்னான பிருதிவிதான் செளராஷ்டதேசம்
பேரான அமுர்தந்தான் காகியாகும்
தின்னான சீவந்தி திருவிரைநெண்டும்
செயலான மச்சியதே சந்தானென்றே. 24

என்றான அபையனென்ற கடுக்காய்தானும்
எழிலான தேசத்தில் அபூர்வமாய்க்கிடைக்கும்
கன்றான கருங்கடுக்காய் தெரிசித்தாக்கால்
காசிதனைத் தெரிசித்த பலத்துக்கொக்கும்
பன்றான பரிசிக்கில் சிவசிந்தையாகும்
பண்பான ஆக்கிராணம் பண்ணினாக்கால்
தன்னான சடத்திலுள்ள நோயெல்லாம்போகும்
தாயான மனோன்மணியுந் தயைசெய்வாளே.

25

கற்பவிதி

தயையான கருங்கடுக்காய் கிடையாவிட்டால்
சமரசமாம் பொற்கடுக்காய் தூளாய்ப்பண்ணி
அயையான ஆனிமுதல் ஆடிநெண்டும்
அரிதான வெல்லத்தி னுடனேகொள்ளு
பியையான ஆவணியுங் கன்னிதானும்
பெரிதான யிந்துப்பு கால்வாசிகூட்டி
குயையான அமுரிதனில் கலக்கிக்கொண்டால்
கொடியதோரு ஆமமெல்லாங் கழன்றுபோமே.

26

கழன்றுபோம் அற்பிசியுங் கார்த்திகைக்கும்
கலந்துமே சக்கரையி னூடேகொள்ளு
மழன் றுபோம் மார்கழியுந் தைக்கித்தானும்
மாசற்ற சுக்குகிஷா யத்திற்கொள்ளு
தழன்றுபோம் மாசிபங் குனிக்குத்தானுஞ்
சமரசமா யமுரிதனில் கலக்கிக்கொள்ளு
திழன்றுபோஞ் சித்திரைவை காசிக்குந்தான்
சிறுகுறுஞ்சி தேன்தன்னில் திரட்டிஉண்ணு.

27

செங்கற்றாழை

உண்டுமே கடுக்காயைத் தள்ளிப்பின்பு
உவப்பான சிவப்பாங்கத் தாளாதன்னை
மண்டுமே மண்டலந்தான் கொண்டாயானால்
மகத்தான திரிதோஷுஞ் சாடிப்போகும்
பூண்டுமே முன்கொண்ட உப்புயெல்லாம்
முறிந்துமே சடத்தில் நில்லா வெளியிற்போகும்
கண்டுமே சிவப்பான கத்தாழைதன்னை
கருதியே தின்றாக்கால் சாவுபொய்யே.

28

பொய்யாகப் போகாமல் கத்தாழைதன்னை
பொருந்தியே சோறெடுத்துக் கடுக்காய்த்துளை
கய்யாரக் கலக்கியே தெளிவிறுத்து
கரண்டிக்குள் ரசம்வைத்துச் சுருக்குப்போடு
மெய்யாக ரசம்கட்டி மணியுமாகும்
மிறளாதே காரமிட்டு உருக்கிப்பாரு
துய்யாச்சு சுப்பிரமாய் கண்விட்டாடும்
துணையாக நாலிலொன்று தங்கம்போடே.

29

நாகக்கட்டு

போடவே நாகமது பலந்தானாலு
பொரிகாரம் பலம்ரெண்டு சாரமொன்று
நாடவே நாகத்தை உருக்கிக்கொண்டு
நற்சிவப்பாங் கத்தாழைச் சாற்றில் சாய்ப்பாய்
மாடவே பொரிகாரம் சாரம்ரெண்டும்
வளமாகப் பொடிபண்ணி மேலேதாவு
நாடவே யிப்படித்தான் யிருபத்தொன்று
எழிலாக சாய்ந்திடவே கட்டிப்போமே.

30

சாய்க்கவே தங்கமது ரவியுமாகும்
தாதுவென்ற அறுபத்து னாலுங்கட்டும்
வாய்க்கவே உபரசங்கள் சத்துமாகும்
மருவி நின்ற நாகமது உருகும்போது
காய்க்கவே கனகமது கால்தான்போடு
கட்டுகின்ற நாகமப்படியேபோடு
தேய்க்கவே தாளகமுங் கெந்தியொடுசிலையும்
சிறப்பான வெங்காரப் பொடியுங்காலே.

31

காலோடு நாலையுந்தான் கத்தாழைநீரில்
கலந்தரைத்து உண்டைபண்ணிக் காயவைத்து
சாலோடு சரக்கெல்லா முருகும்போது
தாக்கிடுவாய் ஒவ்வொன்றா யுண்டைதன்னை
நாலோடு தயிலத்தை உண்டை வாங்கி
நலமான களங்காகும் நூற்றுக்கொன்று
வேலோடு வெள்ளியிலே குடுத்தாயானால்
விரைந்து நின்ற மாத்ததுவு மெட்டதாமே.

32

எட்டாத செங்குமரி கிடையர்விட்டால்
ஏத்தமாம் வரிக்குமரிச் சோறுதானும்

தட்டாத சதுரக்கள்ளிக் காய்தானைந்து
தனித்துரெண்டும் அமுரியிலே கரைத்துக்கொள்ளு
வெட்டாத மண்டலந்தான் விரைந்துகொள்ளு
வியந்துடம்பின் நின்றபுளி வீழ்ந்துபோகும்
கட்டாக முன்சொன்ன கற்பந்தானும்
காலமே கொண்டபின்பு கருதிக்கேளே.

33

மயக்கம் தியக்கம் மாற கஷாயம்

கருதியே கருவேம்பு முருங்கையிர்க்கு
கற்கண்டு சுக்கோடு நாலுதானும்
அருதியே அரைப்பலந்தா னிருத்துக்கொண்டு
அறிந்துமே ரெண்டிர்க்கும் வறுத்துபோடு
நருதியே ரெண்டையுந்தா னறுக்கிக்கொண்டு
நல்லதண்ணீர் தனில்காய்ச்சி நாலிலொன்றாய்
மருதியே மாலையிலே கொள்ளவேதான்
மயக்கமொடு தியக்கங்கள் மாறிப்போமே.

34

மாறியே கடுக்காயை உண்ணும்போது
மறவாமல் வழலைதனைத் தினமும் வாங்கு
காறியே காயசித்தி யென்பதுக்குள்ளன்று
கைகடந்தா லாகாது கடினமெத்த
ஆறியே கடுக்காய்க்கு மலம்போகாட்டால்
அரகரா வாதபித்த தேகமாகும்
தேறியே சிலபேற்கு போகாமற்சிக்கும்
திறமாகக் கழியாட்டால் சித்தியில்லைதானே.

35

சிவதைச் சூரணம்

தானான சிவதைதனைப் பாலிற்போட்டு
தனித்துமே அடுப்பேத்தி யெரித்துக்கொண்டு
ஊனான துலர்த்தியே யிடித்துநய்ய
உறுசிலை வடிகொண்டு சூரணமே செய்து
கானான கடுக்காய்த்தூள் ரெண்டுபங்கு
கலர்சிவதைச் சூரணந்தான் ஓர்பங்காக்கி
கூனான அமுரியிலே குளப்பிக்கொள்ளு
கூட்டோட ஆமமெல்லாங் கழன்றுபோமே.

36

மிளகு கற்பம்

போமென்றே யிதைவிட்டுக் கற்பங்கேளு
புகழாக ஐந்தைந்தாய் மிளகையேற்றி

ஏமென்று யிருபதுநாள் கொண்டுவாநீ
இறக்கியே அமுரியிலே யிருபதுநாள் கொள்ளு
வாமென்ற மாலையிலே அறுகம்பேரு
வண்மையாய் ஒருபலந்தா னிடித்துநய்ய
வேமென்ற மிளகதுதா னிருபத்தைந்து
மிக்கான தண்ணீரில் எட்டிலொன் றாயக்காய்ச்சி
பாமென்று யிறக்கையிலே பாக்களவுவெண்ணை
பாலித்துப் பாங்காகக் கொண்டிடாயே.

37

மலங்கழற்சீ தூரணம்

கொண்டிடுவாய் மண்டலந்தான் குவிந்தபின்பு
குஞ்சரத்து மலத்தையெல்லாம் கழட்டுதற்கு
முண்டிடுவாய் முன்சொன்ன படியேதீரு
முசிந்தபின்பு மிளகுண்ட பின்புகேளு
கண்டிடுவாய் கடுக்காய்தான் பலமும்நாலு
கருதியதோர் திப்பிலியுஞ் சுக்கோடொக்க
ஒண்டிடுவாய் சீரகமும் ஓமம்யிந்து
உருக்கியாம் நருக்கென்ற மூலந்தானே

38

மூலந்தான் வகையொன்று பலந்தான்கூட்டி
முனிந்திடித்துக் கடுக்காயின் விரையத்தள்ளி
தூலந்தான் சீலைவடி கட்டிக்கொண்டு
துப்புரவாய் வெறுகடிதான் வெந்நீரில்கொள்
ஆலந்தான் அபானமது கீழேனோக்கும்
ஆடையிலும் ஓடையிலும் மூலத்துண்ணு
தாலந்தான் சஞ்சார சமாதியாகும்
தனித்தபின்பு அன்னத்தின் பொடியைக்கேளே.

39

கேளுமே மிளகோடு திப்பிலியுஞ்சுக்கு
கெடியான சீரகமு மதியினுப்பும்
காளுமே கருவேம்பி னிலையினோடு
கலர்சமனாய் வகையொன்று பலந்தானொன்று
தாளுமே பெருங்காயம் பலமுங்கால்தான்
தனித்துமே சூரணித்து வைத்துக்கொண்டு
ஆளுமே அன்னத்தின் நடுவேவைத்து
ஆவின்நெய் விட்டுமே பிடித்துஉண்ணே

40

உண்ணவே அபானமது கீழேனோக்கும்
உத்துப்பார் லெச்சயங்கள் உருவித்தோற்றும்

கற்ப நூல் திரட்டு

எண்ணவே கடுக்காயு மிளகுதொட்டு
கைமுறையா யுண்ணயிலே முறிந்தானால்
தண்ணவே சயமெடுக்கும் தங்கக்கற்பம்
தாக்காக வுண்டுடனே தீருந்தீரும்
துண்ணவே உதரத்தில் நோய்கள்வந்தால்
சகமாக அப்பிரேகக் கற்பங்கொள்ளே.

41

கற்பம் சாப்பிடுவதால் ஏற்படும் மாறுதல்களுக்குப் பரிகாரம்.

கொள்ளவே மலஜலமுங் கட்டித்தானால்
குறிப்பாக காந்தமென்ற கற்பங்கொள்ளு
அள்ளவே உடம்பசந்து வீங்கிற்றானால்
ஆதியா மிரும்பினுட கற்பங்கொள்ளு
கள்ளவே கண்மயங்கி மறைந்துதானால்
கலங்காதே கற்பூர சத்தைத்திண்ணு
உள்ளவே கடிவிஷம்போ லுடம்பில்வீழ்ந்தால்
உருதியாங் கற்பத்தை உரைக்கக்கேளே.

42

கற்பமுறிந்தால்.

உரைக்கவே வீழிவேர் சூரணித்து
உறுதியாய் சூதகற்பம் வைத்துக்கொண்டால்
பரைக்கவே பதினெட்டுக் குட்டம் போகும்
பாங்கான கல்பத்தால் வந்ததோஷம்
புரைக்கவே போகவொரு கர்ப்பங்கேளு
போக்காக அப்பிரேகச் சத்துதானும்
தரைக்கவே வொருபலத்தில் அரைப்பலமாந்தங்கம்
தாக்கியே ஒன்றாக உருக்கிக்கொள்ளே.

43

உருக்கியே தங்கமிடை செய்குதம்போட்டு
உத்தமமாங் கெந்தகத்தை சுத்திபண்ணி
மருக்கியே யிடைக்கெல்லாஞ் சரியதாக
மாசற்ற கெந்தகத்தை ஒட்டிலிட்டுருக்கி
நருக்கியே மருந்தெல்லாம் பொடியாய்ப்பண்ணி
நலமான தயிலத்தில் பிசறிக்கொண்டு
பெருக்கியே பொடிபண்ணி மேருக்கேற்றி
பெரிதான வாலுகையி லொதித்திடாயே.

44

எரித்திட்டுப் பனிரெண்டு சாமந்திப்போட்டு
இதமாக ஆறவிட்டு யெடுத்துப்பாரு

அரித்திட்டு அருணநிற மாயிருக்கும்

ஆயிரத்துக் கொன்றிடவே அதிகவேதை
மரித்திட்டே னென்பார்க்கு மார்பிலாணி
வகையாகப் பணவிடைதான் தேனிலுண்ண
உரித்திட்டு உகாந்தவரை யிருக்குந்தேகம்
யோகசித்தி காயசித்தி உறுதியாமே.

45

உறுதியாய்ப் பணவிடைதான் தேனிலுண்ண
உத்தமனே முறிந்தகற்ப முற்றுந்தேறும்
குறுதியாய்க் கற்பத்தால் முறிந்த தோஷம்
கோடிவித மானாலுங் குலாவித்தீரும்
வறுதியாய் வாசனையில் நினைவுவேறாய்
வரிசையா யேறாட்டால் கொழுக்கிக்கொள்ளும்
நிறுதியாய்ச் செந்தூர முண்டாயானால்
நிற்பிஷந்தான் மருவயிலே நிசமுமாமே.

46

பத்தியக்குறை விபரம்

நிசமான கற்பங்கள் திண்ணும்போது
நீக்கான சடத்துக்கு வருத்தமேது
கசமான கற்பத்தைத் தின்றுகொண்டு
காயத்தில் நோயெல்லாம் தீர்த்தபின்பு
புசமான பெண்ணோடே புணர்ச்சிசெய்தால்
பேரான சயரோகம் பண்ணும்பாரு
பசமான கற்பமுண்போன் பத்தியத்தை விட்டு
பயறோடு பழுவகைகள் தின்றால்கேளே.

47

கேளப்பா நீர்கட்டு மலமுங்கட்டும்
கெடியான தோளோடு கைகால்சோரும்
தூளப்பா தும்பைச்சார் கொண்டாயானால்
துளித்துமே யிறங்கிரது துறந்துவீழும்
வேளப்பா கற்பமுண்போன் புளிதின்றாக்கால்
மிடுக்கான பெறுவயறா யுப்பலாகி
காளப்பா கால்கைக ளதைப்பயேறி
கால்கடுப்பு கைத்திமிரு மாகுந்தானே.

48

தானென்ற கற்பமுண்டோன் கிழங்குதின்றால்
தன்னுடம்பில் சோகையொடு பாண்டுவாகும்
மீனென்ற மாங்கிஷங்கள் மீறித்தின்றால்
மிக்கான மயக்கமொடு சுரமுமாகும்

கற்ப நூல் திரட்டு

மோனென்ற தாகத்தில் மோருகொண்டால்
மிகையான குன்மவலி மிடுக்குமாகும்
பானென்ற பச்சையுப்பு தின்றானானால்
பட்டுதடா கண்ரெண்டும் பரிந்துகாணே.

49

சிவகரந்தைக் கற்பம்

காணவே நாறுகின்ற கரந்தைதன்னை
கலங்காமல் சமூலந்தான் பிடுங்கிவந்து
பூணவே நிழலுலர்த்திக் கொண்டுநீதான்
உகந்துமே யிடித்துநன்றாய்ச் சூரணமேசெய்து
பாணவே பால்நெய்யில் தேனிற்கொள்ளப்
பாங்கான திங்களொன்றில் சடநாற்றம்போம்
வாணவே திங்களரெண்டில் வாதம்போகும்
மருவுகின்ற மூன்றுதிங்கள் பித்தம்போமே.

50

போகுமே நாலுதிங்கள் குஷ்டமெல்லாம்
புகழான ஐந்துதிங்கள் வன்னிமீறும்
நாகுமே ஆறுதிங்கள் ஞானமீறும்
நலமான ஏழுதிங்கள் தேகம்பொன்னாம்
ஏகுமே யெட்டதனிற் சட்டைபோகும்
ஏத்தமாய் ஒன்பதிலே ககனங்கொள்ளும்
பாகுமே பரமசிவன் சடையில்வைத்தார்
பாங்கெல்லாங் கண்டுணர்ந்த படிதானென்றே.

51

என்றான கரந்தையைத்தான் கொண்டுவந்து
யிடித்துபடி சாறுவடி கட்டிக்கொண்டு
கன்றான கரண்டிதனைத் துப்புரவாய்விளக்கி
களிம்பகற்றிச் சூதத்தை அதிலேவிட்டு
தன்றான கரியோட்டில் வைத்துஊதி
சாறுதான் சுருக்கிட்டு நாலுசாமம்
பன்றாகக் கட்டியது வெண்ணெய்யாகும்
பாங்கான வெண்ணெய்யெலாம் வாங்கிக்கொள்ளே.

52

வாங்கியே உண்டைபோல் வைத்துக்கொண்டு
மறுபடியு மிலையரைத்துக் கவசங்கட்டி
தாங்கியே பத்தருவில் புடத்தைப்போட்டுத்
தப்பாமல் மறுபடியு மிலையரைத்து
தேங்கியே பத்துவிசை புடத்தைப்போடே
திரண்டுமே மணிபோலக் கரியிலாடும்

ஒங்கியே உண்டைதனைக் குகையிலிட்டு
உருகையிலே நாலிலொன்று தங்கம்போடே. 53

தங்கத்தி னிடையொக்க நாகம்போடு
தாங்கியே கலந்தொன்றாய் உருக்கிவாங்கி
பங்கத்தின் கல்வத்தி லதனைவிட்டு
பாங்காகப் பொடித்திட்டு பொடிக்குப்பாதி
லிங்கத்தைக் கூட்டியே தாளகமுங்கெந்தி
நேரான சிலையோடு கால்வாசிகூட்டி
அங்கத்தின் கரந்தையென்ற சாறுதன்னால்
அரைத்துமே பொடியாக்கி மேருக்கேற்றே. 54

ஏற்றியே பனிரெண்டு சாமந்தீயை
எளிலான கதிராலே கிண்டிப்பாரு
மாற்றியே மாதளம்பூப் போலேநிற்கும்
மாசற்ற நவலோகம் நூற்றுக்கொன்று
கோற்றியே கொடுத்தாக்கால் கனகமாகும்
கூர்ந்துமே பணவிடைதான் கரந்தையிலேயுண்ணு
தேற்றியே மண்டலந்தான் னுண்டாயானால்
சிவந்தெழுந்த சூரியன்போல் முகமாந்தேறே. 55

வெண்கரந்தை

தேறியே சங்கநிற மாங்கரந்தை
தேடியே பாக்களவு பாலிலுண்ணு
மாறியே மண்டலந்தான் உண்டாயானால்
மாசற்ற சந்திரன்போல் முகமுமாகும்
வீறியே வெள்ளைமயிர் காகமயிராகும்
மேனியுமோ சிக்கென்று சிவந்துமின்னும்
ஊறியே அமுர்தந்தான் யோகத்திற்பார்த்து
உத்தமனே அமுர்தத்தை உண்ணுஉண்ணே. 56

உண்டுமே உமிழ்ந்தாக்கால் கல்லோடுபழுக்கும்
உகந்தகண்கள் செண்பகத்தின் கண்போலாகும்
அண்டுமே வெண்கரந்தை கொண்டுவந்து
அதிகமாம் படிசாறு பிழிந்துவைத்து
தொண்டுமே அயக்கரண்டி சுத்திசெய்து
சுத்தித்த சூதத்தை அதிலேவிட்டு
நண்டுமே நால்சாமஞ் சுறுக்குப்போட
நலமாக வெண்ணெய்யாம் வழித்துவாங்கே. 57

கற்ப நூல் திரட்டு

வாங்கியே கிழிபோலே கட்டிக்கொண்டு
 மாசற்ற குடனுட தீயிலிட்டு
 ஆங்கமாம் ஆரையிலைக் குள்ளேவாட்ர
 அதிகமா மத்தங்காய்க் குள்ளேவாட்
 மூங்கியே முன்கரத்தை கவசங்கட்டி
 மூன்றுபுடம் போட்டெடுத்து உருக்கிப்பாரு
 தாங்கியே தங்கம்போ லுருகியாடும்
 தகர்த்துடைத்தால் வைரம்போல் தளுக்காம்பாரே. 58

பாரென்ற குதமணி யெடுத்துப்பார்த்தால்
 படிகத்தின் ஒளிபோலப் பத்திப்பாயும்
 காரென்று உருக்கினால் கண்விட்டாடும்
 கதித்தெடுத் துடைத்தக்கால் நொறுங்குந்தாளாய்
 கூரென்று குகையில்வைத்து உருகும்போது
 கொடிதான நவலோகம் நீட்டினாக்கால்
 தாரென்று தவளையைப்போல் விழுங்கிப்போடும்
 தனித்தபச்சைச் சரக்கூட்டில் தங்கிப்போமே. 59

தங்கிப்போம் பால்மதுதேன் தன்னையுண்ணும்
 சாராயந் தனையருந்தும் விஷம்பட்சிக்கும்
 மங்கிப்போ மாதருட ருதுபொசிக்கும்
 மாசற்ற சூரியன்போல் வர்ணமாகும்
 தங்கிப்போம் பூரணதெரி சனமுமாகும்
 செம்பபண்ணில் யெழுக்கோடி மந்திரமுஞ்சித்தி
 உங்கிப்போம் சிவவிந்தைக் கட்டினோர்க்கு
 ஒருக்காலுஞ் சாவில்லை உண்மைதானே. 60

உண்மையாங் குளிகையைச் செந்தாரம்பண்ணு
 உற்பனமாய்க் குருபண்ணு களங்குபண்ணு
 வண்மையாய்ச் செந்தாரம் பணவிடை தானிறுத்து
 மண்டலந்தான் வெண்கரந்தை தன்னிலுண்ணு
 தின்மையாஞ் சிவன்தின்று சடையில் வைத்தார்
 சிறப்பாக யான்தின்ற அனுபோகத்தை
 எண்மையா யிந்நூலில் எழுதிப்போட்டேன்
 எனைப்போலே யாகவென்று யிசைத்திட்டேனே. 61

கருங்கரந்தை

இசைத்திட்ட கரந்தையைத்தான் கருப்பாய்ப்பண்ணி
 இதமாக நிழலுலர்த்தி குரணமேசெய்து

நசைத்திட்ட நாலிலொன்று கெந்திகுதம்
 நாட்டியரை கருப்பான் கரந்தைதன்னால்
 புசைத்திட்டுக் கருப்பாகப் பொடியாய்ப்போகும்
 போட்டுமே குரணத்தில் பிசைந்துகொண்டு
 திசைத்திட்ட தேனாலே அரைத்துமைப்போல
 சிறுகவே உண்டையது சுண்டைக்காயே.

62

சுண்டக்கா யளவுமண் டலந்தான்கொள்ள
 சோபமில்லை தாபமில்லை மயக்கம் போச்சு
 பண்டக்காய் காயத்தில் பதைப்புபோச்சு
 பருத்திட்டுக் கண்ரெண்டும் பார்வையாச்சு
 உண்டைக்காய் உதரத்தில் கிருமிபோச்சு
 உயர்ந்திட்ட வாசனைத்தான் சடத்திலாச்சு
 மண்டைக்காய் சிரசுதனில் வருத்தம்போச்சு
 மாசற்று வெண்டதுபோல் சடமுமாச்சே.

63

கொட்டைக்கரந்தை

ஆச்சுதே கொட்டை யாங் கரந்தைதன்னை
 அதிகமாய் சமுலந்தான் பிடுங்கிவந்து
 வாச்சுதே நிழலுலர்த்தி வைத்துக்கொண்டு
 வடிகட்டி நாலிலொன்று கற்கண்டுசேர்த்து
 வேச்சுதே வெருகடிதூள் வெந்நீரில் கொள்ள
 மிடுக்காகும் கால்கைக்கிப் பெலனுண்டாகும்
 ஏச்சுதே வாசியென்ற குதிரைதன்னை
 யேத்தியே முளைகட்டி யிருக்குந்தானே.

64

தானான கொட்டையாங் கரந்தைதன்னை
 சமுலந்தான் பிடுங்கிவந்து சாறுவாங்கி
 ஆனாக அயக்கரண்டி தன்னில்குதம்
 அமுந்தவிட்டு மேலாகச் சுருக்குப்போடு
 நானான நால்சாமஞ் சுருக்கிட்டாக்கால்
 நல்லவெள்ளிக் கம்பிபோல் ரசமுமாகும்
 கானான யிலையரைத்துக் கவசங்கட்டி
 காரியமாய் லெகுபுடமாய்ப் போட்டிடாயே.

65

போட்டிடுவாய்ப் புடம்பத்து யிலைக்கவசங்கட்டி
 போரான குகையிலிட்டு உருக்கிக்கொண்டு
 நாட்டிடுவாய் தங்கமது நாலுக்கொன்று
 நாகந்தான் தங்கத்தி னிடையேகூட்டி

கற்ப நூல் திரட்டு

காட்டிடுவாய் கல்வத்தில் நொருக்கிக்கொண்டு
கரந்தையென்ற சாற்றாலே அரைத்துமைபோல்
பூட்டிடுவா யுலரவைத்துப் பொடியாய்ப்பண்ணி
பேரிதுக்குச் சரிகெந்தி கூட்டிக்கொள்ளே.

66

கொள்ளவே ஓட்டிலிட்டு கெந்தகத்தையுருக்கி
குறித்தமுன் பொடிபோட்டு வறுத்துப்போடு
கள்ளவே கல்வத்திற் போட்டுக்கொண்டு
காணிக்கி யெட்டிலொன்று தாளகமுஞ்சிலையும்
வள்ளவே கரந்தை யென்ற சாற்றரைத்து
வாகாக உலரவிட்டுப் பொடியாய்ப்பண்ணி
தெள்ளவே காசியென்ற மேருக்கேற்றிச்
சிலாகையிட்டு சிவந்தபதம் தீயையாத்தே.

67

மாத்தியே மண்டலந்தான் செந்தூரத்தை
மதுதன்னில் குழைத்துபண விடைதானுண்ணு
தேத்தியே சிவந்தகதிர் போலேதேகம்
சிறப்பான லோகத்தில் ஆயிரத்தொன்றிய
பாத்தியே பத்தரையே மாத்துக்காணும்
பதினாறு வயசாகும் பலிப்பாம்பாரு
யேத்தியே வாசியென்ற யோகம் பார்த்தால்
யிருந்திடுமே கற்பாந்த காலத்தானே.

68

சிகப்பு கொட்டைக்கரந்தை

தானென்ற செங்கரந்தைக் கொட்டை தன்னை
தனிச்சாறு படிசெண்டு அளந்துகொண்டு
நானென்ற நாகமது பலந்தானெட்டு
நவச்சாரம் வெங்காரம் பலந்தானொன்று
ஏனென்ற பொடிபண்ணி வைத்துக்கொண்டு
யேற்றமாம் யிலுப்பைநெய் விட்டுருக்கி
வேனென்ற வெங்காரப் பொடிமேல்தூவி
விரைந்து நின்ற சார்தன்னில் சாய்த்திடாயே.

69

சாய்த்திட்டுப் பதினொருக்கால் பின்பு நீ தான்
தகடுதட்டி லேசாகச் சதுரமாக்கி
காய்த்திட்ட கல்லுப்பு நாகமிடையெடுத்து
கல்லுப்பைச் செங்கரந்தைச் சாறுதன்னால்
ஆத்திட்டு அரைத்துமே தகட்டிலப்பி
அசையாம லகலிலிட்டுப் புடத்தைப்போட

மாய்த்திட்டு ஆறவிட்டு கல்வத்திட்டு
மருவியரைத் தொன்றாக வில்லைகட்டே. 70

கட்டியே ஐம்பதெரு அடுக்கிப்போடு
கனல்குளிர்த பின்புதா னெடுத்துக்கொண்டு
கொட்டியே கல்வத்திற் சாறதனாலரைத்து
கூர்ந்துமே பத்துவிசை போட்டெடுத்து
திட்டியால் பார்த்தாக்கால் சிகப்புமாகும்
சிறந்திதுக்கு நாலிலொன்று குதங்கட்டி
வெட்டியே வெங்காரப் பொடியோடுசிலையும்
மீறாமல் குதமிடை கூடப்போடே. 71

போட்டுமே லெகுபுடமாய் ஐந்துபோடு
பேரான வெள்ளியிலே நூற்றுக்கொன்று
நீட்டுமே பத்தரையே மாற்றுக்காணும்
நிலைத்துண்ணு செங்கரந்தை தன்னில்வைத்து
மாட்டுமே மண்டலந்தான் கொண்டாயானால்
வாசியெல்லா முள்ளடங்குஞ் சாவோயில்லை
தூட்டுமே காலாங்கி நாயன்செய்த
குட்சமாங் கற்பத்தை திறந்திட்டேனே. 72

விஷ்ணு கரந்தை

திறந்திட்ட விஷ்ணுகரந்தை தனைக்கொணர்ந்து
செப்பமாய் மண்டலந்தான் பாலிலரைத்துண்ணு
மறந்திட்ட நினைவெல்லாம் மருவியுண்ணும்
மாசற்ற யெலும்புக்குள் கரந்தான் போகும்
கறந்திட்ட தேகமது கருத்துமின்னும்
கண்ணொளிதான் யோசனைதூ ரந்தான்காணும்
பிறந்திட்ட சுவாசமெல்லா மிறுகியேறும்
ஏற்றமாஞ் சுழிமுனையுந் திறந்துபோமே. 73

வெள்ளை விஷ்ணு கரந்தை

போமென்ற வெள்ளைவிஷ்ணு கரந்தைதன்னை
பிடுங்கிவந்து நிழலுலர்த்தா யுணர்த்திக்கொண்டு
ஏமென்று யிடித்துச் சூரணமேசெய்து
எழிலாக மண்டலந்தான் தேனிலுண்டு
சாமென்ற சாவுபொய்யாஞ் சதுர்முகவன் படைப்பு
தப்பியே சதாகோடி தரித்திருக்கும்
காமென்ற கருவூரார் கொண்டகற்பம்
காரணமா மடியார்க்குக் கருதினாரே. 74

கற்ப நூல் திரட்டு

கருதியே வெள்ளைவிஷ்ணு கரந்தை தன்னை
 கனமாகப் பிடுங்கிவந்து வைத்துக்கொண்டு
 அருதியே அயச்சட்டி அடுப்பிலேற்றி
 அதிகமாய்க் காரீயந் தன்னைவைத்து
 மருதியே உருகவிட்டு வாங்கிக்கொண்டு
 வருத்திடுவா யிலைபோட்டு யிரும்பினாலே
 நருதியே நால்சாமம் வருத்தாயானால்
 நாட்டமாம் செம்பருத்தப் பூப்போலாமே. 75

பூப்போல செந்தூரம் பொருமிப்போகும்
 பேராக ஆறவிட்டு வாங்கிக்கொண்டு
 தீப்போலா மனோசிலையும் நாலத்தொன்று
 செயமான வெங்காரப் பொரிதான் கூட்டு
 தூப்போலச் சூதமது நாலிலான்று
 சுத்தமாங் சுத்தாழஞ் சாற்றிலாட்டு
 மூப்போலே மூன்றுபுடம் போட்டெடுக்க
 முதுமையாய் ரவிதனிலே நூற்றுக்கொன்றே. 76

நூற்றுக்கு ஒன்றான செந்தூரத்தை
 நுகர்ந்துமே மண்டலந்தான் தேனிலுண்ண
 பார்த்துக்கொண்டே பெண்ணைத் திரிந்திடாதே
 பாழான மனதுதனைப் பரவொட்டாதே
 கார்த்துக் கொண்டேயிருநீ வாசியோடே
 கலந்துமே கேசரியில் கருத்தையுண்ணு
 மாற்றுக்கொண் டேறிவிடுஞ் சடமுந்தானும்
 மகத்தான சித்தியிது மருவிப்பாரே. 77

சூரியகாந்தி விபரம்

பார்பருதி காந்தியென்ற பூவைவாங்கி
 பண்பாக நிழலுலர்த்திச் சூரணமேசெய்து
 நேராவின பால்தனிலே வெருகடிதான்கொள்ளு
 நிசமாக மண்டலந்தான் கொண்டாயானால்
 கார்கருகி யிடியிற்குள் பயமோயில்லை
 கலந்துநின்ற கேசரத்தி லாடலாகும்
 வார்கருகிச் சட்டைகக்கி மதன்போலாகும்
 மகத்தான அமுர்தமுண்ட மார்க்கந்தானே. 78

அயச்செம்பு

மார்க்கமாய் அரப்பொடிதான் புதிதாய்வாங்கி
 மகத்தான பழச்சாற்றி லூரவைத்து

கற்ப நூல் திரட்டு

கார்க்கமாங் களிம்பெல்லாங் கழுவிப்போட்டு
 காரியமாய்ச் சூரியகாந் தியதன்பூவை
 தீர்க்கமா யிடித்துமே பிழிந்துகொண்டு
 சேந்தஅரப் பொடிதன்னை ஊரவைப்பாய்
 ஆர்க்கமா யைந்துநா னூறப்போட்டு
 அதினோடே வெங்காரங் கூட்டக்கேளே.

79

வெங்காரக் கட்டு

கூட்டவே வெங்காரப் பலகைகேளு
 குறித்த உத்தாமணியின் சாறுவாங்கி
 தாட்டவே பலகைதனில் தோய்த்துத்தோய்த்து
 சமத்தான ரவிதனிலே போட்டுவைப்பாய்
 பாட்டவே பத்துநாள் போட்டபின்பு
 பாங்கான லிங்கமது சுருக்குப்போட
 தூட்டவே சூரியகாந்தி யிலைச்சார்தன்னில்
 சுருக்கிடவே நால்சாமங் கட்டிப்போமே.

80

கட்டியதோர் லிங்கமது பலந்தானொன்று
 கல்லான காரமது பலந்தானொன்று
 மட்டியதோர் பூச்சாற்றி லரைத்துமைபோல்
 வளமாக மூன்றுபங்கு பண்ணிக்கொண்டு
 ஒட்டியதோர் முன்வைத்த அரப்பொடிதானாலில்
 உறுதியாய்ப் பிசைந்துவைத்து ஒருநாள் தானும்
 தெட்டியதோர் குகையிலிட்டு சில்லுப்போட்டு
 திரளவே சரவுலையி லுருக்கியாட்டே.

81

ஆட்டையிலே களிபோலே உருகும்பாரு
 அடித்தரமே அயமெல்லாம் பொறுக்கிக்கொண்டு
 மூட்டையிலே முன்மருந்து பிசரிவைத்து
 முதிர்ந்துமே உருக்கினால் மணியுமாகும்
 பூட்டையிலே பின்பொருக்கால் மருந்திட்டாட்டு
 பேரான சூரியன்போல் ரவியுமாகும்
 காட்டையிலே மதிதன்னில் பத்துக்கொன்று
 கனகமது ஐந்தாகுங் கண்டுதீரே.

82

தீரவே செந்துரஞ் செய்யக்கேளு
 சிறப்பான அயச்செம்பு உருகும்போது
 தாரவே தங்கமது நாலுக்கொன்று
 தாக்கியே உருக்கியபின் தகடுதட்டி

கற்ப நூல் திரட்டு

ஆரவே அதின்மேலே பூசக்கேளு
 அரிதாரஞ் சிலைகெந்தி சூதத்தோடு
 வேரவே வீரமொடு அரைக்கால்வாசி
 மிகக்கூட்டி அயச்செம்புத் தகட்டிற்பூசி
 மூரவே புடம்போட்டு பின்புதானும்
 முன்மருந்து பூசியே புடத்தைப்போடே. 83

புடம்போடக் கருப்பாக நொறுங்கிப்போகும்
 பொாரிகாரம் பொரித்தெடுத்து நாலத்தொன்று
 மடம்போட்ட மனோசிலையும் நாலத்தொன்று
 மாசற்ற சூதமது நாலத்தொன்று
 கடம்போட்ட காந்திப்பூச் சாற்றரைத்து
 கசகாமல் சில்லிட்டுச் சிலைசெய்து
 நடம்போட லெகுவாகப் புடத்தைப்போடு
 நவலோகம் நூற்றிய யேமமாமே. 84

ஓரிலைத்தாமரை

ஏமமாம் ஓரிலைத்தா மரைசமூலம்
 இணைத்துமே சூரணித்து நெய்யிற்கொள்ள
 சேமமா யுடம்பில்நின்ற வேகமெல்லாம்
 சிதைந்துமே போய்விடுஞ் சிறுநீர்தானும்
 காமமாய்க் குளிர்ந்துவிடும் கண்புகைச்சல்
 காமாலை வறச்சியொடு கடியபித்தம்
 வாமமாய்ப் போடுவிடுமண் டலந்தர்கொள்ளு
 மகத்தான ரோகமெல்லாம் மாறிப்போமே. 85

விடத்தலைவோர்

மாறவே விடத்தேரின் வேர்ப்பட்டைவாங்கி
 மருவநன்றா யிடித்தரித்துச் சூரணமாக்கி
 தாறவே பலம்நாலு நிறுத்துக்கொண்டு
 தளுக்கான சூதமது பலந்தானாலு
 கூறவே குலாமல்லிச் சாற்றினாலே
 குலாவியரைத் தெண்சாமம் பொடியாய்ப்பண்ணி
 தேறவே நாற்பதுநாள் தேனிற்கொள்ளு
 சில்விசமாம் பதினெட்டுக் குட்டம்போமே. 86

சீந்திவிபரம்

போமென்ற பொற்சீந்தி யானால்நன்று
 புகழான சிகப்புநன்று கருப்புநன்று

கற்ப நூல் திரட்டு

நாமென்று கிடையாவிட்டால் நல்லசீந்தி
 நறுக்கியே துண்டுதுண்டாய்க் கிழித்துப்போடு
 ஏமென்று நிழலுலர்த்தி யிடித்துத்தூளாய்
 ஏத்தமாய் வடிகட்டிச் குரணமேசெய்து
 தாமென்று நாலிலொன்று சக்கரையைக்கூட்டி
 சமத்தாக வெருகடிதூள் மண்டலந்தான்கொள்ளே. 87

கொள்ளவே குன்மமொடு சத்திவிக்கல்
 கொடிதான அத்திசுரம் மெய்மறத்தல்
 விள்ளவே வெகுழுத்தி ரக்கிரிச்சம்
 மிக்கநீர்க் கடுப்போடு மேனிகன்னல்
 தெள்ளவே சிரசிலுள்ள வாய்வெல்லாந்தான்
 சிறந்துமே அமுர்த்தத்தால் நாடிசுத்தி
 கள்ளப்பா காமப்பா லுடம்பிலூறும்
 கணக்கான அமுர்தசஞ் சீவிதானே. 88

வேம்பு

சஞ்சீவி யாகும்நூ றாண்டின்வேம்பின்
 சதைப்பட்டை வெட்டிவந்து நிழலுலர்த்தி
 துஞ்சீவி யிடித்துச் குரணமேசெய்து
 சுத்தமாங் கருங்குன்றிச் சாறுவாங்கி
 பஞ்சீவி ஐந்துவகை பாவுகமேபண்ணி
 பருதிமுன்னே பரப்பியே வடிகட்டிக்கொண்
 டஞ்சீவி கற்கண்டு நாலிலொன்றுசேர்த்து
 நலமாக மண்டலந்தான் கொண்டிடாயே. 89

கொண்டிட்டால் வயிரம்போ லிருகுந்தேகம்
 குறிப்பான கண்ரெண்டுஞ் சிகப்புமாகும்
 முண்டிட்டா லுரழிவினைப் பயனும்போகும்
 உகாந்தமாங் கற்பவரை இருக்குந்தேகம்
 நின்றிட்டால் நரம்பதுவு முறுக்குமாகும்
 நரைதிரையு மாறுமே ஞானமுண்டாம்
 ஒன்றிட்டால் யோகத்தி லுறுதியாகும்
 ஒருக்காலுஞ் சாவில்லை உண்மைதானே. 90

கருவேம்பு

உண்மையாய் கருப்பாக வேம்புண்டாக்கி
 உகந்துமே மண்டலந்தான் கொண்டாயாகில்
 வெண்மையாஞ் சரீரமது கருவண்டுபோலாம்
 மேனியினில் ரோமமெல்லாம் நிமிர்ந்தெழும்பும்

கற்ப நூல் திரட்டு

தன்மையாய்ச் சடந்தானுங் கற்பாந்தகாலம்
 சமாதியிலே யிருக்கலாந் தழுக்காய்க்காணும்
 ஒண்மையா யிருட்டரையி லிருந்தாயானால்
 உதிக்கின்ற கதிர்போலே யிருக்கும்பாரே.

91

சர்க்கரை வேம்பு

பாரென்ற மலைதோறுஞ் சர்க்கரைவேம்புண்டு
 பட்டைதின்றால் கற்கண்டு போலேயாகும்
 காரென்ற யிலைதின்றால் கரும்புபோலாம்
 காய்தின்றால் மாம்பழத்தின் ரசனையாகும்
 வேரென்றால் கஸ்தூரி வாசம்வீசும்
 விரைதின்றால் மிக்கநெல்லிக் கனிபோலாகும்
 தாரென்ற சமூலந்தான் சூரணமேசெய்து
 தனியாவின் பால்தனிலே சமத்தாயுண்ணே.

92

உண்ணவே மண்டலத்தில் கெவுனசித்தி
 யோகசித்தி லோகசித்தி உயர்ந்தசித்தி
 விண்ணவே வேர்தன்னிற் சூதங்கட்டும்
 மிக்கான இலைதன்னில் நாகங்கட்டும்
 கண்ணவே காயதனில் செம்புநீறும்
 கடியதொரு விரைத்தயிலம் தாதுகட்டும்
 பண்ணவே பட்டைதனி லுப்புக்கட்டும்
 பாங்கெல்லாம் யான்சொன்ன படியேபாரே.

93

படியான சர்க்கரையாம் வேம்பின்காயை
 பக்குவமா யிளம்பிஞ்சு பருவம்பார்த்து
 கடிதான திடித்துமே சாறுவாங்கி
 காய்ச்சியே கொலுதன்னைத் தோய்த்திட்டாக்கால்
 எடியான அயந்தானும் யேமமாகும்
 ஏத்தமாம் பூச்சாற்றில் செம்பேயாகும்
 நெடியான பழச்சாற்றில் காரீயம்யேமம்
 நிச்சயமாய்ப் பார்த்தபடி யான்சொன்னேனே.

94

பொற்றலையையான்

சொன்னதொரு பொற்றலையின் சாறுவாங்கி
 செம்புதனைத் தகடுதட்டிச் சாற்றில்தோய்ப்பா
 பண்ணவே காய்ச்சியே பதினொருக்கால்
 பருவமுடன் தோய்க்கவெல்லா மதராய்வீழும்

அன்னவே அதரெல்லா மரைத்துமைபோல்
அடைவான லேசான வில்லைதட்டி
பொன்னதோ ரண்டோடு பொடித்துழுடி
பொருந்தகலி லாயிரமா மெருவிற்போடே. 95

எருவிலே புடமிட்டு ஆறவிட்டு
யெடுத்தாக்கால் குருபற்ப மென்றுபேரு
அருவிலே அணுகினால் சூதங்கட்டும்
அணுகினால் மதிதனிலே யேமமாகும்
பொருவிலே பொற்றலையி னிலையரைத்து
பேரான பாக்களவு பணவிடைதான்பற்பம்
மருவிலே மண்டலந்தா னுண்டாயாகில்
மாணிக்க வொளிபோலே வடிவுமாமே. 96

கிளிமூக்கு மரம்

வடிவான கிளிமூக்கு மரமதொன்று
மகாஉயர்த்தி யாயிருக்கு மகத்தான தூலம்
இடிவான யிலையதுவும் அரிசிபோலிருக்கும்
ஏத்தமாம் பூப்பூத்த மற்றநாள்பழமாம்
படிவான பழத்தையுண்டால் சாமத்தில்சித்தி
பண்பான கேசரத்தி லாடலாகும்
நெடிதான பழமரிது கிடைக்கவென்றால்
நேர்ந்தங்கே சமாதியுற்றால் நேருந்தானே. 97

கரிசலை

நேர்ந்தபின்பு கரிசலை குப்பைமேனி
நேர்சிறிய செருப்படியுங் கருப்பாய்ப்பண்ணி
ஏர்ந்தபின்பு யிடித்துநன்றாய் குரணமே செய்து
ஏற்றதாந் தேன்தனில் கிண்டிவைத்து
கார்ந்தபின்பு அந்திசந்தி கழஞ்சிகொள்ளு
கண்காண மண்டலந்தான் கொண்டாயானால்
தார்ந்தபின்பு தசையிலுள்ள தோஷம்போகும்
சகல நூல் கருவெல்லாந் தோணும்பாரே. 98

தோணுமே சுயம்பாட வாவைவாக்காம்
சுத்தமாய்ப் பொன்னிறம்போ லாகுந்தேகம்
காணுமே மன்மதன்போ லழகுண்டாகும்
கஞ்சமலர் போல்கண்கள் சிவப்புமாகும்

வேணுமே பெண்களனு போகந்தானும்
விரைந்துநின்ற மாயத்தில் சிக்கவேண்டாம்
தாணுமே துரும்பாகும் பெண்ணரவுகடித்தால்
சொல்லிவிட்டேன் சித்தியெலாம் விழலாய்ப்போமே. 99

விழலாகப் போகாமல் கரிசாலைகரந்தை
மிக்கான பொற்றலையும் நீலிவல்லாரை
பழலாகப் பாக்களவு பாலிற்கொள்ளு
பாங்கான மண்டலந்தா னுண்டாயானால்
கழலாகக் காயந்தான் ஆயிரத்தியெட்டு
கனகம்போல் சடலமது கனிந்துமின்னும்
மழலாக வார்த்தையது கின்னரத்தினொலியாம்
மகத்தான வாசியது யிருகும்பாரே. 100

சிவனார் வேம்பு

இறுகுமே சிவனார்தன் வேம்பினோடு
ஏற்றமாய் வாலுமுனை சமனாய்க்கூட்டி
நறுகுமே யிடித்துநையப் பூப்படத்தில்தயிலம்
நலமாக வாங்கியே வைத்துக்கொண்டு
திறுகுமே சீரகமுஞ் சர்க்கரையும்போட்டு
திறமாகக் கலக்கியதில் வைத்துக்கொண்டு
தறுகுமே கால்கழஞ்சி அந்திசந்தி
தனமான மண்டலந்தான் கொண்டிடாயே. 101

கொண்டிட்டால் வாதபித்தங் கபத்தைச்சாடும்
கொடியான தாதுவெல்லாம் பருத்திருக்கும்
கண்டிட்டால் கோடைரவி காந்தியில்லை
காலுரக்கும் யெத்தாரம் நடந்திட்டாலும்
தண்டிட்ட சமாதிக்கு எரிந்தாற்கேளு
சாங்கமா யுரைப்புண்டாந் தளர்ச்சியில்லை
விண்டிட்ட சரசோதி நிர்த்தஞ்செய்வாள்
வேதாந்தம் பார்த்து நித்தம் விரவிடாயே. 102

வெள்ளைத் தூதுவனை

விரவுவெள்ளைத் தூதுவனை யிலையினோடு
விரிவான தக்கோலஞ் சாதிக்காயும்
வரவுவா லுமுனையென்ற விரையினோடு
மகத்தான கொடுவேலி வேரின்பட்டை

நிரவுநிலப் பனைக்கிழங்கு பொற்கொன்றைப்பூ
நேரான ஐங்கோல விரையினோடு
தரவுசம னாகவே பொடியாய்ப்பண்ணி
சமத்தாக வெருகடிதான் முள்பன்னிநெய்யில்
உரவுவொரு மண்டலந்தான் கொண்டாயானால்
உகாந்தவரை சடந்தானு மிருக்கும்பாரே. 103

பாரென்ற பராபரமா மூலநாயன்
பாட்டர்பதஞ் சிரசில்வைத்து வணக்கஞ்செய்து
தேரென்ற திருமூலர் ஐநூற்றுள்ளே
சொல்லிவைத்தார் சிக்காகத் தெளிவாய்த்தானும்
ஏரென்ற ஏழுஆ யிரத்தில்தானும்
எளிதாகச் சொல்லிவைத்தே னறியவென்று
காரென்ற காலாங்கி அய்யர்தின்ற
கற்பத்தை அடியேற்கு கருதினாரே. 104

கருதியதோர் சங்கத் தூதுவளைதன்னை
சமூலந்தான் பிடுங்கிவந்து சாறுவாங்கி
பருதியதோர் படிசாறு அளந்துகொண்டு
பாங்கான பூநீறு பலந்தான்போட்டு
அருதியதோர் அயக்கரண்டி தனைத்துலக்கி
ஆசில்லாச் சூதமது பலந்தான்விட்டு
சருதியதோர் சாறதனைச் சுருக்குப்போட
சமரசமாய்க் கட்டியே மணிபோலாமே. 105

மணிபோல நின்றதொரு சூதந்தானும்
வாட்டியே மத்தங்காய் தன்னிந்தானும்
துணிபோலே சூடனிட்ட தீயில்வாட்டி
சுயமான கரண்டிதனி லுருக்கிக்கொண்டு
கனிபோல தங்கமது நாலத்தொன்று
தங்கத்தி னிடைதானும் நாகம்போடு
வினிபோலே வெங்காரஞ் சிலையுங்கூட்டி
வெளுப்பான தூதுவளைச் சாற்றாலாட்டே. 106

ஆட்டியே வெகுபுடமா யைந்துபோடு
ஆண்மையாஞ் சூதமது குருவுமாகும்
மாட்டியே வெள்ளியதில் நூற்றுக்கொன்று
மருவிடவே மாத்தேழு காணுங்காணும்
பாட்டியே பாக்களவு யிலையரைத்து
பற்பமது பணவிடைதான் பாலிற்கொள்ள

கற்ப நூல் திரட்டு

நாட்டியே நாற்பதுநாள் கொண்டாயானால்
நலமான சூரியன்போல் முகமுமாமே.

107

அமுரி முறிக்க

ஆமென்ற அமுரிதன்னை முறிக்கக்கேளு
அடிகனத்த தேத்தான்வேர் கொண்டுவந்து
பாமென்ற பாத்திரம்போல் கடைந்துவாங்கி
பக்குவமா யமுரிதனை முன்பின்தள்ளி
நாமென்ற பாத்திரத்தில் நடுஅமுரிவிட்டு
நந்தேத்தாம் வித்தொன்று பொடித்துப்போட்டு
காமென்ற கால்நாழி வைத்துவைக்கக்
கசடதுவுள் சுத்தமாய் முறிந்துபோமே.

108

முறிந்துபோ மூத்திரத்தின் தோஷம்போகும்
முயற்சியாங் கற்பமெல்லா மிப்படியேகொள்ளு
தெரிந்துபோம் நூற்றாண்டின் வேப்பம் வேரில்
நுணுக்கமாய் பாத்திரந்தான் பண்ணிக்கொண்டு
வரிந்துபோங் காந்தமென்ற பாத்திரமாகும்
காணிந்தப் பாத்திரம்பால் நெய்தேனுக்காம்
வெரிந்துபோங் கற்பங்கள் தின்னும்போது
வெட்டைமேல் கொண்டாக்கால் விபரங்கேளே.

109

கேளுநீ தேத்தாவேர் பாத்திரந்தான்
கிளர்ந்தெழுந்த அமுரிக்கு வைத்துக்கொண்டு
மாளுநீ வேம்பினுட பாத்திரந்தான்
மருந்தென்ற நெய்தேனுக் காகுமாகும்
காளுநீ காந்தமென்ற பாத்திரத்தில்
கற்பத்திற் குண்கின்ற ஊனுக்காகும்
தாளுநீ யிந்தமுறை தப்பாமல் நின்று
சத்தியமாய்க் கற்பத்தைத் தாக்கியுண்ணே.

110

கற்பத்தால் ஏற்பட்ட துடுக்குக் கஷாயம்

உண்ணவே கற்பத்தில் காந்தல் கொண்டால்
உயர்கின்ற மயக்கமொடு சோபதாபம்
முண்ணவே மூர்ச்சையொடு சுரங்கள் கண்டால்
மூர்க்கமாய் கிஷாயமொன்று சொல்லக்கேளு
தண்ணவே தாளிசபத் திரியுஞ்சுக்குந்
தனியான மதுரமொடு சீரகந்தான்

துண்ணவே சிறுதேக்கு கற்கண்டோடே
சிறப்பாக வகைக்குக்கால் பலமேகூட்டே.

111

கூட்டியே நீர்விட்டு யெட்டிலொன்றாய்க்
குறுகவே காய்ச்சியே பாத்திரத்திலுண்ணு
மாட்டியே மயக்கமொடு தாபசோபம்
வருத்தமாஞ் சேத்துமமுஞ் சுரங்கள்மூர்ச்சை
ஏட்டியே காய்ச்சலொடு எரிவுஅஸ்தி
யினிமையாம் வாய்த்துவர்ப்பு யெல்லாந்தீரும்
மாட்டியே பஞ்சகற்பந் தேய்த்துவைத்து
மருந்தென்ற நீர்தன்னில் முழுகிப்போடே.

112

வெந்நீர் குளிக்க

முழுகவே பற்படாகம் நிழல்நாகல்தான்
முதிராத மருதிலையும் பழம்பாசிகூட்டு
நழுகவே செம்பரத்தை யிலையினோடு
நற்குளத்தி குளறியென்ற யிலையினோடு
உழுகவே ஓரிலைத்தா மரையின்வேரு
உத்துமே சம்பாகந் தண்ணீரில் போட்டு
கழுகவே வெந்நீரில் முழுகிப்போடு
காந்தலெல்லாந் தீர்ந்துவிடுங் கற்பமுண்ணே.

113

நிலஞ்சோதி

உண்ணவே நீலமாஞ் சோதிதானும்
உயர்கின்ற கெந்தகமுஞ் சரியாய்க்கூட்டி
துண்ணவே சூதமது கெந்தகத்தினிடதான்
துடியான திப்பிலியும் ஏலங்கூட
அண்ணவே ஐந்தையுந்தான் சம்பாகமாக்கி
அதட்டியரைக் கல்வத்தில் அவுரிச்சாற்றால்
கண்ணவே நால்சாம மறைக்கமையாம்
காயவைத்துக் கால்கமுஞ்சி தேனிலுண்ணே.

114

உண்ணவே வாயுவென்ற தளத்தைச்சாடும்
ஒடுகின்ற வாசியெல்லா முள்ளேதாக்கும்
தண்ணவே சமாதிக் கு ளசைத்திடாது
சாங்கமாய்ப் பொறிகளெல்லாந் தன்மையாகும்
விண்ணவே கேசரத்தி லாடும்போது
மிக்கான மயக்கமொடு தாபமில்லை

அண்ணவே ரோமமெல்லாம் அண்டங்காக்காய்
அதினுடைய யிறகுக்கு அதிகங்கானே.

115

பிரமி

அதிகமாம் பிரமியுட சாறுபடியொன்று
ஆவிநெய் படியொன்று சமனாய்ச்சேர்த்து
நிதிகமா யடுப்பில்வைத்துக் காய்ச்சிக்கொண்டு
நேர்நாட்டுச் சர்க்கரைதான் நாலத்தொன்று
விதிகமா மிளகோடு திப்பிலியுந் துப்பு
மிக்கான சுக்கோடு நெல்லிதான்றி
பதிகமா மஞ்சளொடு சமனாய்ச்சேர்த்து
பாங்காக வகைக்கியொரு பலந்தான்கூட்டே.

116

பலமாக யிடித்துநன்றாய்ச் சூரணமேசெய்து
பாங்கான முன்னெய்யிற் கிளறிக்கொண்டு
குலமாக அடிதொடுத்துக் கற்பந்தின்று
கூர்ந்துமே மிளகுதின்னுங் காலந்தன்னில்
கலமாகக் கிஷாயமெல்லாம் ராமாறுகொள்ளு
கடிசான செந்தூரம் காலையிலேதின்றால்
மலமாக நெல்லிக்காய்ப் பிரமாணந்தான்
மாலையிலே யிம்மருந்தைக் கொண்டிடாயே.

117

கொண்டிடவே பதினாறு வயதுமாகும்
குறிப்பாய்ப்பெண் கொண்டாக்கால் கெற்பம்நாடு
அண்டிடவே அடுக்காறு முறுவிக்கானும்
அந்தரத்தில் மீனெல்லாம் பகலிற்கானும்
விண்டிடவே வெள்ளொழுத்து மாறிப்போகும்
மேல்கொண்ட வாசியெல்லா மீண்டுபுக்கும்
கண்டிடவே காமப்பா லுடம்பிலூறும்
கடிதான செந்தூர வேகம்போமே.

118

கல்பிரமி

வேகம்போங் கல்லுக்குள் பிரமிதன்னை
விரைந்திடித்துப் பூரணமாய்ச் செய்துகொண்டு
தாகம்போம் தேன்தன்னில் குழைத்துண்டாக்கால்
சடந்தானுங் கருங்கல்லாய்த் தளுக்குமாகும்
காகம்போங் கத்தியால் வீசினாக்கால்
கலீரென்று வெங்கலத்தின் ஓசைகானும்

மாகம்போம் அந்திசந்தி மண்டலந்தான் கொள்ளு
மலையிலுள்ளோ ரெல்லாருங் கொண்டிட்டாரே.

119

கொண்டிட்ட கல்பிரமிச் சாறுவாங்கி

குகையரைத்து யிலைதன்னைச் சூதம்விட்டு
ஒண்டிட்ட ஒட்டில்வைத்துச் சுருக்குப்போட
ஒருசாமந் தனில்தானும் உண்டையாகும்
பண்டிட்ட தங்கமிட்டு நாகமிட்டு
பரிவாகக் குகையிலிட்டு உருக்கிக்கொண்டு
கண்டிட்ட கல்வத்தில் பொடியாய்ப்பண்ணி
கனமான சிலைகெந்தி காரங்கூட்டே.

120

கூட்டியே கல்பிரமிச் சாற்றாலாட்டி

குறிப்பாக காசியென்ற மேருக்கேற்றி
ஆட்டியே பனிரெண்டு சாமந்தியை
ஆறவிட்டு யெடுத்தாக்கால் அருணன்போலாம்
நாட்டியே நவலோகம் ஆயிரத்துக்கோடும்.
நயந்துமே பணவிடைதான் பாலிலுண்ணு
மாட்டியே மண்டலந்தா னுண்டாயானால்
மாசற்ற வயிரம்போல் தேகமாமே.

121

நெல்லி

வயிரமாம் நெல்லிமுள்ளி தன்னைவாங்கி

மருவநன்றா யிடித்துமே சூரணமாக்கி
அயிரமாம் அப்பிரேகச் செந்தூரந்தான்
அதற்கெட்டுப் பங்குக்கு ஒன்றுசேர்த்து
துயிரமாந் தேன்தன்னில் குழைத்துண்ணு
சுகமாக மண்டலந்தா னுண்டாயானால்
கயிரமாங் காயமது கருங்காலிக்கட்டை
கனல்போலே சோதியாய்க் காணுங்காணே.

122

காணவே நெல்லிப்பூ தன்னைவாங்கி

கண்காண நிழலுலர்த்திச் சூரணமாக்கி
பாணவே பால்தன்னிற் குழைத்துக்கொண்டு
பாங்காக மண்டலந்தா னுண்டாயானால்
தோணவே தீயெரிப்புச் சலக்கழிச்சல்
தூய்தான யிரணங்கள் சோகைபாண்டு
ஊணவே லோகபற்பம் வைத்தேயுண்ணு
ஓடலாம் வெகுதூர மூச்சாடாதே.

123

கற்ப நூல் திரட்டு

நெல்லிப்பட்டை

- ஆடாத நெல்லிவேர்ப் பட்டைவாங்கி
 அதையிரவி தனிலுலர்த்திப் பானைக்கிட்டு
 மேடாத மேல்முடி சீலைசெய்து
 மிக்கஅடித் தூர்தன்னில் துருவும்போட்டு
 பூடாத பூப்புடத்தில் தயிலம்வாங்கி
 பேரான அயப்பொடிசுத் தித்துக்கொண்டு
 மாடாத தயிலத்திற் பிசறிவைத்து
 மனோசிலையும் வெங்காரம் யெட்டுக்கொன்றே. 124
- எட்டுக்கு ஒன்றுதான் கல்வத்திட்டி
 யிழுத்தரைத்து மூன்றுபங்கு பண்ணிக்கொண்டு
 உட்டுக்கு ஒருபங்கு அரப்பொடியிற்சேர்த்து
 உருக்குநீ குகையிலிட்டுச் சரஉலையிற்றானும்
 நட்டுக்கு உருகின்றாய் மணியுமாகும்
 நறுக்கியே உடைத்திட்டு முன்மருந்துகூட்டி
 முட்டுக்கு மூன்றுருக்கு உருக்கிப்பாரு
 முதிர்ந்து அயம் ரவியாகயிருக்கும்பாரே. 125
- இருக்கின்ற அயச்செம்பில் யெட்டுக்கொன்று
 ஏத்தமாம் தங்கத்தை உருகையிலேயீவாய்
 நருக்கின்ற நாகத்தை தங்கயிடைபோட்டு
 நலமாக உருக்கியே தகடுவார்த்து
 மருக்கின்ற மனோசிலையும் லிங்கங்காரம்
 மாழவே யெட்டொன்று தயிலத்தாட்டி
 தருக்கின்ற தகட்டின்மேல் பூசிப்பூசி
 சார்வாக அகலிலிட்டுப் புடத்தைப்போடே. 126
- போடவே நொறுங்கியது தூளுமாகும்
 பேரான மதிதன்னில் நூற்றுக்கொன்று
 மாடவே மாத்துயே ழரையேகாணும்
 மகத்தான புடசெயந்தான் மாட்டிப்பாரு
 பாடவே பணவிடைதான் தயிலத் துண்ணு
 பண்பான சடந்தானுஞ் செம்புநிறமாகும்
 காடவே மதிக்காப்பு கையிலிட்டால்
 கற்பத்தின் வேகமதால் யேமமாமே. 127

கருநெல்லி

- ஏமமாங் கருநெல்லி மலைதோருமுண்டு
 எளிதாகக் கிடையாட்டால் கருப்புப்பண்ணி

நாமமாம் நாற்பதுநாள் பாலிற்கொள்ளு
நமன்வந்து நாடாமல் நடுங்கிப்போவான்
தாமமாஞ் சட்டையெல்லாங் கக்கிப்போடும்
தங்கம்போல் மேனியுமாய் தளுக்காய்க்கானும்
ஆடவே கருநெல்லிப் போக்குச்சொல்ல
அரன்காணார் யான்தானுங் கண்டிலேனே.

128

கற்பூரவில்வம்

கண்டிலேன் கற்பூர வில்வந்தானும்
கடிந்தரைத்துப் பாக்களவு பாலிலுண்ணு
அண்டில்லா அக்கினியைத் தானவிக்கும்
அமுந்துகின்ற மேகமெல்லாஞ் சாடிப்போகும்
மண்டிலேன் வாதபித் தத்தைநீக்கும்
வாய் நீர்தான் மிகஊரல் வற்றிப்போகும்
வெண்டில்லா மேனிசர சரப்புபோகும்
மிக்கான வெள்ளெழுத்து மீறிடாதே.

129

கெந்திதயிலம்

மீறிடாப் பூப்பறித்து யிடித்துச்சாறு
மிகப்பிழிந்து கலசத்தில் வைத்துக்கொண்டு
நாறிடாக் கெந்தகத்தைக் கரண்டிதனிலுருக்கி
நறுநெய்யாம் பன்றியுட நெய்தான்குத்தி
தாறிடாச் சாறதனில் முப்பத்தொன்று
சாய்க்கவே கெந்தகந்தான் கட்டிப்போகும்
பாறிடாப் பன்றிநெய் விட்டரைத்து
பாங்காக நால்சாமம் பண்பாய்வாங்கே.

130

வாங்கியே காசியென்ற மேருவிலேபோட்டு
வளமாகக் குப்பிக்கிக் கதம்பைவைத்து
தாங்கியே சட்டிதனில் பொத்தலிட்டு
சாங்கமாய்க் குப்பிநுனி தலைகீழாய்நிற்க
ஆங்கியே அடுப்பேற்றி அடுப்புக்குள்கிண்ணி
அகலமாய் வைத்துமே சட்டியில்தீப்போடு
தேங்கியே கிண்ணிக்குள் தயிலம்வீழும்
சிறப்பான மதித்தகட்டில் தேய்த்திடாயே.

131

தேய்த்துமே புடம்போட்டு ஆறிப்பார்த்தால்
சிவந்தெழுந்து பத்தரையாம் யேமந்தானும்

சாய்த்துமே தயிலத்தை பணவிடைதானெடுத்து
சர்க்கரையிற் கொண்டிடவே தாதுவிர்த்தி
மாய்த்துமே மனந்தன்னை மாயந்தன்னில்
மருவாமல் மதியென்ற மண்டத்திற்புக்கு
தோய்த்துமே அமுர்தந்தான் தாரையாகும்
சோமப்பால் தனையுண்ணச் சோதியாமே.

132

சோதியாய் நூறாண்டின் மரத்தைப்பார்த்துத்
சோதித்து வயிரமுண்டு வெட்டிவந்து
மேதியாய் மெல்லியதாய்த் தூளாய்ப்பண்ணி
மிகக்கொழுந் திலைச்சாற்றால் அரைத்துமைபோல்
பாதியாய்க் குகைபோலே பண்ணிக்கொண்டு
பருவமுடன் சுத்தித்த சூதம்வார்த்து
ஆதியா யகலில்வைத்து மேலகலுமுடி
அசையாதே பத்தெருவிற் புடந்தான்போடே.

133

போடவே சூதமது யேமமாகும்
பிரித்துயிதை விற்றாக்கால் பிரமைகொள்வார்
ஆடவே கம்பிபண்ணிக் குளிகைகோர்த்து
அடையாள மாய்மார்பு தன்னில்போடு
மாடவே மாற்றென்ன ஐம்பத்தொன்று
மாத்திரைக்கோல் தனக்குத்தான் வளையம்போடு
காடவே குண்டலங்கள் வளையல்பண்ணு
கண்கொள்ளாச் சோதியது காணலாமே.

134

வில்வப்பழம்

காணலா மென்றவில்வப் பழத்தைத்தேடி
கனமாகப் பொறுக்கியே சதையைவாங்கி
வேணலாம் வெயிலில்வைத்து உலர்த்திக்கொண்டு
மிக்கான பூப்புடத்தில் தயிலம்வாங்கி
ஆணலாம் சூதத்தை அயத்திலவைத்து
அதீதமாய்ச் சுருக்கிடவே கட்டிப்போகும்
தோணலா முன்போல் செந்தூரம்பண்ணி
சுத்தமாந் தயிலத்தில் குழைத்துஉண்ணே.

135

உண்ணவே மண்டலத்தில் நரையேமாறும்
உகாந்தமெல்லாஞ் சடந்தானுமுகந் துகாணும்
பண்ணவே தயிலத்தில் நாகஞ்சாய்க்கப்
பாங்கான புகைஐந்துங் கட்டிப்போகும்

அண்ணவே அயமுருகி யீயமாகும்
 அறுபத்து நாலான பாஷாணந்தான்
 தண்ணவே சாமத்தில் கட்டிப்போகும்
 தனித்ததோர் உபரசங்கள் சத்துமாமே.

136

ஐவணை

சத்தாக ஐவணைப்பு தன்னைவாங்கி
 சமரசமாய்ச் சாறிடித்துப் பிழிந்துகொண்டு
 பத்தாகச் சாதிலிங்கஞ் சுருக்குப்போட
 பாங்காகப் புகைகட்டி மணியுமாகும்
 அத்தாக யிடைரெண்டு அரப்பொடியைச்சேர்த்து
 அதிகமாம் வெங்காரஞ் சிலையுங்கூட்டி
 நத்தாக நாலிலொன்று சேர்த்துக்கொண்டு
 நமனாகும் பூச்சாற்றில் அரைத்திடாயே.

137

அரைத்திட்டு ஐந்துதர முருக்கிப்போடு
 அதிகமாம் நாகம்போல் சத்துமாகும்
 பரைத்திட்ட நாகத்தை நாலுக்கொன்று
 பாங்காகக் கொடுத்திட்டால் உள்ளேகொள்ளும்
 நரைத்திட்டு தங்கமிட்டுச் சூதமிட்டு
 தனியான சிலைகாரங் கெந்திகூட்டி
 திரைத்திட்ட செந்தூரம் பண்ணிக்கொண்டு
 சிறந்தநவ லோகத்தில் ஆயிரத்துக்கொன்றே.

138

ஒன்றான செந்தூரம் பணவிடைதான்தேனில்
 உத்துமே மண்டலந்தான் கொண்டாயானால்
 குன்றான மலைபோலக் கைகளாகும்
 குத்தினால் தவிடுபொடி கூழாங்கற்கள்
 வென்றான சடமாகும் வாசிதானும்
 விடுக்காமல் கும்பிக்கும் சாமந்தானும்
 பன்றான பருதிக்கு ளோடும்போது
 பாங்கான ரவிகாந்தி பனிபோலாமே.

139

மருதோன்றி

பனிப்போலா மருதோன்றி யிலையிடித்துப்
 பாங்கான கிட்டிகட்டிச் சாறுவாங்கி
 தனிப்போலாம் எருமையுட சாணந்தன்னை
 சாங்கமாய்க் கிட்டிகட்டிச் சாறுவாங்கி

இனிப்போலா மிரண்டுபடி ஒன்றாகக்கலக்கி
ஏத்தமாம் வெடியுப்பு பலமும்நாலு
தினிப்போலாஞ் சீனமது பலமும்நாலு
சிந்தாத கல்லுப்பு பலமும்நாலே.

140

நாலாகப் பொடிபண்ணிச் சாறதனில்கலக்கி
நலத்ததோர் காரீயம் பலந்தானெட்டு
ஆலாக அயக்கரண்டி தனிலுருக்கி
அதுக்குள்ளே சாய்த்திடுவாய் சாறுவற்றுமட்டும்
போலாகப் புரட்டியே அகலிலிட்டு
பெரும்புடமாய்ப் போட்டுக்கல் வத்திற்கொட்டி
மாலாக மருதோன்றி யிலைச்சாற்றாலரைத்து
மாளுமட்டு மூன்றுபுடம் போட்டிடாயே.

141

போட்டெடுக்க மாதளம்பூ நிறமாகும்
பேரான கற்கண்டில் பணவிடைதான்கொள்ளு
ஆட்டெடுத்த அருணநிறம் போலாமேனி
ஆயிரத்துக் கொன்றிடவே அதிகமத்தாம்
நீட்டெடுத்த மேனியுமோ லேசாய்க்காணும்
நிலையான வாசியெல்லா முள்ளேயாடும்
காட்டெடுத்த கைசிவந்து அறிவுபேர்ச்சு
கனகத்தைக் கண்டாலுங் கரியாய்ப்போமே.

142

பலாக

போகாமல் பலாகனுட கற்பங்கேளு
புகழ்ந்தவேர்ப் பட்டையிலே காய்ப்புவோடு
நோகாம நிழலுலர்த்தா யுலர்த்திடித்து
நேரிசையாய் வடிகட்டிச் சூரணமேசெய்து
வேகாமல் வெள்ளாட்டுப் பாலிற்கொள்ளு
விரைந்துமே மண்டலந்தான் கொண்டாயானால்
சாகாம விருக்கலாஞ் சதுர்முகவன்படைப்பு
தகர்ந்துபோம் சமாதியினி விருந்திடாயே.

143

வெண்புரசு

இருந்திட்ட வெண்புரசுப் பூவைவாங்கி
யிதமாகப் படிசாறு பிழிந்துகொண்டு
தருந்திட்ட தாளகமும் பலந்தான்நாலு
தாக்கான கற்கண்ண நீறிற்போட்டு

கற்ப நூல் திரட்டு

துருந்திட்டு மூன்றுநா னூரவைத்து
 சுப்பிரமாய்க் கழுவியே சுருக்குப்போடு
 பொருந்திட்ட பூவரைத்துக் கவசங்கட்டி
 புரசுபட்டைச் சாம்பல்வைத்து அமுழ்த்திடாயே.

144

அமுத்தியே தீயெரிப்பாய் நாலுசாமம்
 ஆறவிட்டுப் பார்த்தாக்கால் சங்குபோலாம்
 பழுத்தியே பணவிடைதான் பாலிற்கொள்ளு
 பருதியதி னொளிவாரு மேனிதானும்
 நழுத்தியே நாற்பதுநாள் கொண்டாயானால்
 நாதாக்கள் சாபமது நாடிடாது
 தழுத்தியே சர்ப்பங்கள் கடித்திட்டாக்கால்
 தனக்குத்தான் கேடென்று நாடிச்சாமே.

145

நாடியே நவலோகத் தீய்ந்தாயானால்
 நாட்டமாய்ப் பதினைந்து மாற்றுமாகும்
 தூடியே துருசியின்மேல் பொட்டுப்போட்டால்
 சுக்கான்போல் பொருமியே நீறுமாகும்
 நீடியே யிந்நீறு லிங்கமேலே
 லேபித்தால் முழுக்கட்டாம் வீரத்துக்கு
 மாடியே லேபித்துப் புடத்தைப்போட
 மணிபோலே நின்றுமே உருகும்பாரே.

146

பொற்கொன்றை

பாரென்ற பொற்கொன்றைப் பூச்சாறுவாங்கி
 பாங்கான மனோசிலைக்குச் சுருக்குப்போடு
 நாரென்ற நால்சாமஞ் சுருக்குப்போட
 நலமான பவளம்போ லிருகிக்கட்டும்
 நேரென்ற காரீய முருகும் போது
 நினைவாகக் காரத்தோ டய்ந்தாயானால்
 தேரென்று நொறுங்கியே தூளாய்ப்போகும்
 நேர்ந்திதுக்கு நாலிலொன்று தங்கம்போடே.

147

தங்கத்தி னிடைபோடு லிங்கந்தன்னை
 தங்கயிடை சுத்தித்த கெந்தகந்தான்
 அங்கத்தின் கத்தாமுஞ் சாற்றிலாட்டி
 அகலிலிட்டுப் புடம்போடக் களங்கமாகும்
 பங்கத்தின் ரவிமதியி லிருபதுக்கொன்றிய
 பாங்கான மாத்தேழு பரிந்துகாணும்

கற்ப நூல் திரட்டு

வங்கத்தின் வேலையென்றால் புடசெயந்தான்
மறவாதே மண்டலந்தான் பானத்துண்ணே. 148

உண்ணயிலே லகிரியது உள்ளேமீறி
உற்றாறு தலங்கெல்லா முருவாய்த்தோற்றும்
வண்ணவே வாசிசற்றும் நழுவிடாது
மறவாதே பகலிரவு வாசிமாட்டு
துண்ணவே காமமென்ற பேயைத்தள்ளு
சுகானந்தத் தனுபோகத் துன்னுநேசம்
கண்ணவே சொல்முறைகள் கருவைப்பாரு
கலந்தோடித் திரிந்தாக்கால் கசடனாச்சே. 149

மந்தாரை

ஆச்சென்ற வெள்ளைமந் தாரைப்பூவை
அமுத்தியே யிடித்துத்தான் சாறுவாங்கி
வேச்சென்ற வெள்ளைப்பா ஷாணத்துக்கு
மிடுக்காக னால்சாமம் சுருக்குப்போடு
பூச்சென்ற பூவரைத்துக் கவசங்கட்டி
புளிப்பறணிச் சாம்பலுக்குள் பொருந்தவைத்து
நாச்சென்ற நால்சாமம் கமலத்தீயால்
நாட்டியே யெரியிட்டு நலமாய்வாங்கே. 150

நலமாக வாங்கியே ரவியிலீய
நல்மாற்று தசமாற்று ஆனவெள்ளி
பெலமான ஈயத்துக் கசைந்திடாது
பேணிப்பார் லெகுவான வித்தையாகும்
வலமாக மந்தாரை வெள்ளைப்பூவை
வாங்கியே நிழலுலர்த்தி யிடித்துத்தாளாய்
குலமாக வெருகடிதூள் தேனிற்கொள்ளக்
குஷ்டமது பதினெட்டும் ஒடிப்போமே. 151

வெள்ளை நீர்முள்ளி

ஒடியே வெள்ளை நீர்முள்ளி தன்னை
உற்றயிலை தானரைத்துப் பாக்களவுபாலில்
மாடியே மண்டலந்தான் கொண்டாயானால்
மாசற்ற மதிபோலே முகமுமாகும்
தேடியே காமத்தில் சிதையவேண்டாம்
சிவயோக மார்க்கத்தில் சிந்தையுன்னு

காடியே பெண்மாய்கை தன்னில்கண்ட
காரணத்தை நினைவுன்னிக் கருத்தாய்ப்பாரே. 152

கருவான நீர்முள்ளிச் சாறுவாங்கி
கரண்டிதனில் ரசம்விட்டுச் சுருக்குப்போட
நெருவான நீர்வற்றிக் கட்டிப்போகும்
நிலவரமாய்ச் சூடனுட தீயில்வாட்டு
உருவான குகைதன்னி லுருக்கிக்கொண்டு
உகந்துமே நாலிலொன்று தங்கங்கூட்டு
தருவான தங்கமிடை நாகம்போட்டு
தகர்த்துமே கல்வத்தில் பொடியாய்ப்பண்ணே. 153

பொடியான மருந்துக்குப் பாதிசெந்தி
பொடித்துமே ஓடதனி லுருக்கிக்கொண்டு
தடியான தயிலத்தில் பொடியைப்போட்டு
சமர்த்தாக வறுத்திடுவாய் சூரியாலே
கடியான கரிபோலே தூளுமாகும்
கலரிதுக்குள் மனோசிலையுங் காரந்தானும்
பிடியான பொடிபண்ணி மேருக்கேற்றி
பெரிதான வாலுக்கையி லெரித்திடாயே. 154

யெரித்திட்ட செந்தூரம் பவளம்போலாம்
மிதமான வெள்ளைநீர் முள்ளிதன்னை
அரித்திட்ட யிலையரைத்துப் பாக்களவுதானும்
பாலிலே மிகக்கரைத்துப் பருகினாக்கால்
நரித்திட்ட நரையெல்லா மாறிப்போகும்
நாதாந்தப் பெருவெளியில் நாட்டங்கூடும்
உரித்திட்ட ஒன்பதிலும் நூற்றுக்கோடும்
உயர்ந்திட்ட மாற்றாகு முண்மைதானே. 155

உண்மையாய்ச் செம்பெடுத்துத் தகடுதட்டி
உற்றநீர் முள்ளியிலைச் சாற்றில்தோய்ப்பாய்
பண்மையாய்ப் பதினொருக்கால் தோய்த்தாயானால்
பட்டைவிட்டுச் செம்பெல்லாம் நொறுங்கிப்போகும்
கண்மையாய்க் கல்வத்தி லரைத்துக்கட்டி
காகபோல் வில்லைபண்ணிக் காயப்போடு
விண்மையாய் மூன்றுதர முலர்த்திச் சாறு
விட்டரைத்து ரவிதனிலே காயப்போடே. 156

காயந்தபின்பு யிலையரைத்துக் கவசங்கட்டி
கனக்கவே புடம்போடக் கடியநீறாம்

தாய்ந்தபின்பு யிடைக்கிடைதான் சூதஞ்சேர்த்து
தாக்கான வாய்நீரால் மத்தித்தேதான்
வேய்ந்தபின்பு வெய்யலில்வை கடிசைதானும்
வெண்ணீறாய்ப் பொருமியே விரிந்துபோகும்
நாய்ந்தபின்பு வீசமிடை பாலிலுண்ணு
நாற்பதுநாள் மறவாம லுண்டிடாயே.

157

மறவாமல் மதிதன்னி லீய்ந்தாயானால்
மாசற்ற தங்கமுமாம் ஆயிரத்துக்கோடும்
பறவாமல் சூதத்தைக் கவ்விக்கொல்லும்
பாஷாண மென்றதெல்லாம் படுத்திப்பற்றும்
துறவாமல் வாழையென்ற பழத்தைவாங்கி
துரும்பாலே தொட்டந்தப் பழங்கிரிவைக்க
அறவாமல் சாமந்தான் கழித்துப்பார்க்க
அமுந்தாது பச்சைக்கா யாகும்போரே.

158

பாரென்ற காய்தன்னைத் தோலைச்சீவி
பக்குவமாய்ச் சமைத்துண்ணு அன்னத்தோடே
காரென்ற காயந்தான் தளர்ந்ததெல்லாம்
கதித்திறுகிப் பதினாறு பிராயமாவாய்
கூரென்ற குருவாலே சூதங்கட்டி
கொடிதான சாரணைதான் தீர்த்துக்கொண்டு
ஆரென்ற அண்டரண்ட கடாகங்கள்பார்த்து
ஆராய்ந்து அடுக்குச்சோ திக்குங்கானே.

159

மூலிகை உற்பத்தி விபரம்

காணவே சிகப்புச்சித் திரமூலந்தான்
கடுஅருணன் ரதந்தன்னை ஊரும்போது
வேணவே வேருவைதான் நிலத்திற்சிந்தி
மிக்ககடு மூலிகைதான் நாலுசாதி
ஆணவே சிகப்பு அயா மார்க்கத்தோடு
அனலான வெள்ளெறுக்கு ரெத்தக்கள்ளி
ஊணவே யிதுநாலு முற்பத்தியாச்சு
உறுதிகடு மூலிகைதா னுசத்திதானே.

160

சிகப்பு சித்ரமூலம்

உசத்தியாஞ் சிவப்புச்சித் திரமூலந்தான்
உறுகிடித்துப் பஞ்சாக்கி வைத்துக்கொண்டு
கசத்தியாங் காரீயஞ் சட்டியிலேபோட்டுக்
கலரிதுக்குள் பதினாறுக் கொன்றிணங்கள்

தசத்தியாஞ் சட்டியிலே உருக்கிக்கொண்டு
தாக்கிடுவாய் வெடியுப்பு முன்னேதானும்
குசத்தியாம் ஆதண்டக் கழியினாலே
குத்தியே கடைந்திடுவாய் குறிப்பாய்த்தானே.

161

தானென்ற சிகப்புசித்ர மூலந்தன்னை
தயங்காதே போட்டுமேல் கழியால்கிண்டு
தானென்ற யிப்படிதான் நாலுசாமம்
நலமாக ஆதண்டங் கழியால்மத்தி
தேனென்ற செந்தூரம் ரவிதான்தோற்கும்
சிறப்பாகக் கைமுறையாய்ச் செய்துபாரு
ஆனென்ற செந்தூர மாயிரத்துக்கோடும்
ஆயியுட நெற்றிதனில் பொட்டுமாச்சே.

162

ஆச்சுதே மண்டலந்தான் வீசமிடைதூக்கி
ஆவிநெய் தேனிலுண்ண ஆண்மைமெத்த
ஏச்சுதே யிடிவிழுந்தால் சடத்தின்மேலே
எழும்பியே பந்துபோல் அப்பால்வீழும்
போச்சுதே ஆகாச கெவுனமோடில்
பொளிச்சென்று மின்னலுடன் ஒளிபோற்காணும்
காச்சுதே வாதமடம் வங்கங்கம்பம்
கட்டுதற்கு மதயானை குதங்கட்டே.

163

குதத்தை வங்கமென்ற மரத்தில்கட்டி
துப்புரவாய் பரியான விலங்கைமாட்டி
தீதத்த கெந்தகத்தைத் தீனியுட்டி
சிறப்பாகப் பலகாயம் சிலையுங்காரம்
வேதத்தை வெள்ளியென்ற குடிசில்சென்று
விடுபட்டு பத்தமாய் வெளிக்கேசென்று
காதத்தைக் கடையினிற்சென் றேறிவித்து
கனமாகச் சிவசொத்தை நீத்திட்டாரே.

164

இரத்த அபாமார்க்கம்

நீத்திட்ட ரெத்த அபா மார்க்கந்தன்னை
நிட்சயித்துப் பாக்களவு பாலிலுண்ணு
தேத்திட்ட செழுங்கஞ்சம் போலாந்தேகம்
சிதையாது யிடிக்கொண்ட பஞ்சச்சுமையாகும்
நாத்திட்ட நாகத்தை யிலுப்பெண்ணெய்குத்தி
நலமாகச் சாய்த்திடுவாய் ஐம்பத்தொன்று

வேத்திட்ட வெங்காரஞ் சாரஞ்சேர்த்து
மிஞ்சாமல் பொடிபண்ணி மேலேதூவே.

165

தூவியே சொன்னபடி சாய்த்திட்டாக்கால்
துத்தனா கந்தானுஞ் செம்புமாகும்
ஆவியே போகாமல் செந்தூரித்துண்ணு
ஆயிரமா மாத்தாகு முன்தேகந்தான்.
கூவியே திரியாதே ஒருவரோடே
குறிகெட்டா னென்றுசொல்லிக் குளைந்துபேசு
சாவியே பித்தன்போல் சமாதிக்குள்ளே
தனித்துமே மவுனத்தைத் தாக்கிடாயே.

166

வெள்ளெறுக்கு

தாக்கிட்டு வெள்ளெருக்குப் பூவைவாங்கிச்
சமத்தாக யிடித்துமே சாறுவாங்கி
பாக்கிட்ட பால்வேறே வைத்துக்கொண்டு
பாஷாணந் தனுக்குத்தான் சுருக்குப்போடு
வீக்கிட்ட பாலோடு சாறுதானும்
மிகமாறி மாறியே விரைந்துபோடு
தூக்கிட்ட விரையரைத்துக் கவசங்கட்டி
சுத்தமாய் வேரரைக்கப் பழுப்புச்சாறே.

167

சாறினால் வேரரைத்துக் குகைபோற்பண்ணி
தாங்கியே கவசத்தை அதுக்குள்ளைத்து
மாறினால் மேல்மூடி மண்ணுஞ்செய்து
மகத்தான கெசபுடமாய் மருவிப்போடு
தேறினால் பாஷாணங் கட்டியாக
சிறந்து நிற்கும் குகைதனிலே வெள்ளீயமுருக்கி
தாறினால் சமனாகப் பாஷாணமீய்ந்தால்
சமரசமா யுருகியொன்றாய்த் தகர்ந்துபோமே.

168

தகந்துநின்ற இடைக்கி அயப் பொடியைக்கூட்டி
சாங்கமாய்க் காரமிட்டு உருக்கியாட்டி
மகந்துநின்ற மதிதானும் அதற்குநேராய்
மாட்டியே உருக்கியபின் கல்வத்திட்டு
புகந்துநின்ற பொடியாக்கிச் சூதங்கூட்டி
புகழான காரம்வெள்ளைப் பாசாணந்தானும்
உகந்துநின்ற பொடிக்கிக்கால் வாசிகூட்டி
மூர்க்கமாம் பால்விட்டு அரைத்திடாயே.

169

அரைத்துமே வில்லைதட்டிக் காயப்போடு
ஆதியாம் பூநீறுக் குள்ளேவைத்து
நரைத்துமே நால்சாமங் கமலம்போல
நலமாக யெரியிடவே களங்கமாகும்
பொருத்துமே ரவிதன்னில் ஐம்பதுக்கொன்று
பொருந்தவே கொடுத்தாக்கால் மதியுமாகும்
மரைத்துமே ரசிதமல்ல சீனவெள்ளி
மாயிசொல்லச் சீஷர்களு மகிழ்கின்றாரே.

170

இரத்தக்கள்ளி

மகிழ்கின்ற ரத்தமாங் கள்ளிதன்னை
மண்தோண்டி யதின்வேரை வளையவெட்டி
நெகிழ்கின்ற கலையம்வைத்து வெட்டுவாயில்
நிசமான துருசுகுரு பணவிடைதான்பூசி
துகிழ்கின்ற கலசத்தில் மண்வீழாமல்
துப்புரவாய் மேல்முடி தூரில்தானும்
எகிழ்கின்ற வரகுவைக்கோல் கொளுத்திப்போட
ஏத்தமாம் ரசமெல்லா மிறங்கிப்போகும்.

171

இறங்கியதோர் பால்தானுந் தண்ணீர்போல
இருந்திடுமே பீங்கானி லெடுத்துவைத்து
மறங்கியதோர் மண்டலந்தா னுண்டபின்பு
மகத்தான அமுரிதனி லோகம்போட்டால்
பறங்கியதோர் மாற்றதுவும் பனிரெண்டாகும்
பாங்கான அமுரிதனி லெல்லாங்கட்டும்
தறங்கியதோர் பால்தன்னில் தங்கநாகம்
தாதுவகை உபரசங்கள் செம்புமாமே.

172

கருந்துளசி

செம்பான கருந்துளசி யிலையரைத்து
சிறப்பான பாக்களவு தேனிலுண்ணு
கம்பான காயந்தான் கல்துணாகும்
கனமான மூச்சாடும் உள்ளுக்குள்ளே
வம்பான சுக்கிலந்தான் கீழோடாது
மதியென்ற சந்திரனில் வாசியுது
அம்பான அருவிபோல் அமுர்தந்தானும்
அண்ணாக்கில் விழுந்ததைநீ அருந்துவாயே.

173

கற்ப நூல் திரட்டு

அருந்தவே யிலைச்சாற்றில் குதந்தன்னை
 அரைக்கவே வெண்ணெய்யாங் கிளிபோற்கட்டி
 திருந்தவே படிசாற்றில் சுருக்குப்போடு
 சிதறாமல் குடனுட தீயில்வாட்டு
 அருந்தவே குகையில்வைத்து உருக்கஆடும்
 அதிலொக்கக் கால்வாசி தங்கமூட்டு
 நருந்தவே கால்வாசி னாகமூட்டு
 நயந்தபொடி சரிக்குத்தான் கெந்திகூட்டே.

174

கூட்டியே கருந்துளசிச் சாறுவிட்டு
 குலாவியே வெங்காரஞ் சிலையுங்கூட்டு
 பூட்டியே பொடிபண்ணி மேருக்கேற்றி
 புகழாக வாலுக்கைவைத் தெரித்தபின்பு
 ஆட்டியே ஆறவிட்டு யெடுத்துக்கொண்டு
 ஆயிரத்துக் கொன்றிடவே அதிகவேதை
 நாட்டியே நவலோகத் தீய்ந்தாயானால்
 நலமாகக் பதினாறு மாற்றுமாமே.

175

குழலாதண்டை

மாத்தான வெண்டு ஆ தண்டைதன்னை
 மண்வெட்டிக் கலசத்தில் யெண்ணெய்வைத்து
 யேத்தான யேரண்ட யெண்ணெய்தானும்
 யிதமாகத் தோண்டிவே ரண்டைவைக்க
 கோத்தான கொதித்துமே யெண்ணெய்தானும்
 குமுளியிடும் பக்குவத்தில் கொண்டுவந்து
 காத்தான காகிடைதான் கொள்ளவேதான்
 கடிதான கட்டியெலாங் கரைந்துபோமே.

176

போமென்ற யிலைதானும் பொன்னிறமேயாகும்
 புகழ்கோம்பு கொறுக்கையினற் குழல்போல்காணு
 வேமென்ற வேரதுவுஞ் சிவப்புமாகும்
 மிக்கான பழமதுதான் வெளுப்புமாகும்
 காமென்ற காயதுவும் பச்சையாகும்
 கண்டிந்தக் குணங்குழலா தண்டையாகும்
 சாவென்ற திதைக்கண்டால் ஒருநாளாமில்லை
 சமத்தான பேரென்றால் கிட்டும்பாரே.

177

கிட்டுமே யிலைபறித்துப் பொடியாய்பண்ணி
 கிளர்ந்தெழுந்து மண்டலந்தான் தேனிற்கொள்ளு

அட்டமா சித்தியெல்லா மாடலாகும்
அதிகமாய்ச் சந்திரனி லோடிப்பாரு
குட்டுமே குளிர்ச்சியில்லை வெதுப்புமில்லை
குறுகிநின்று சந்திரனோ டடுத்துப்பேசி
துட்டுமே சோமனென்ற குளிகைவாங்கி
சொர்னமழை மாரியென்ற துன்னிடத்திலாமே. 178

ஆம்வெண்டு தனைவெட்டு சாண்தானீளம்
அடித்துண்டில் குதம்விட்டு அடைக்கக்கேளு
ஓமுகிக் காந்தத்தை வெண்கருவிலாட்டி
உருட்டியா யிருபுறமு மடைத்துப்போடு
ஏமென்ற யிலைதன்னை யிலுமிச்சம்பழத்தால்
யிழுத்தரைத்து அதின்மேலே கவசங்கட்டி
நாம்நாற்ப தெருவடுக்கிப் புடத்தைப்போட
நாகம்போற் குதமது கட்டியாமே. 179

கட்டியாஞ் குதத்தில் சாரணையோசெய்தால்
கடுவேக மதியளவு கண்டுமீளும்
ஒட்டினால் செந்தூரம் ஆயிரத்துக்கோடும்
உருதியாய் முன்போலே செந்தூரம்பண்ணு
திட்டியாய் மண்டலந்தான் தேனிலுண்டு
சிறிதாகச் சட்டைகக்கி சிகப்புமாகும்
துட்டினால் தொந்தித்தால் நூறுதொந்தமேறும்
சொல்லரிது ஆதண்டைச் சூட்சந்தானே. 180

கருவீழி

சொல்லான கருவீழி மலைதோருமுண்டு
குட்சமாய் சாறுபடி துவைத்துவாங்கி
மல்லான நாகத்தை உருக்கிச்சாய்க்க
மாசற்றுக் கண்விட்டு மறுகும்பாரு
வெல்லான தங்கமிட்டுச் சூதமிட்டு
மிக்கான சிலைகெந்தி வெங்காரந்தான்
நல்லான நாகத்தில் நாலிலொன்றுகூட்டி
நருக்கியே நல்வேளைச் சாற்றிலாட்டே. 181

ஆட்டியே வில்லைதட்டி அகலிலிட்டு
அசகாமல் மூடியே சீலைசெய்து
கூட்டியே கெசபுடமாய்ப் போட்டெடுக்க
கொடிதான மாதளம்பூ நிறமாகும்

கற்ப நூல் தீரட்டு

வீட்டியே வீசமிடை வீழிதனிலுண்ணு
 மேருவெங்குஞ் சுற்றுதற்கு மேனிதிடமாகும்
 பூட்டியே அடுக்காறும் புகுந்துவந்து
 பொன்மலையில் பூரணத்திற் புக்கலாமே. 182

புக்கவே கருவீழி தனையரைத்துப்
 பொருந்தவே பாக்களவு பாலிற்கொள்ளு
 தக்கவே உகாந்தவரை சடந்தான் நிற்கும்
 சமாதிக் குளிருக்கலா மூச்சாடாது
 பக்கவே பதினாறு வயதுமாகும்
 பாலையா முன்தேகம் சாவுபோச்சு
 நிக்கவே நிலையாறு தலங்களெல்லாம்
 நிச்சியமாய் நினைவுறைக்கும் அறிவுமாமே. 183

பசவுக்கு உபதேசம்

அறிவுண்டாய் சுரபிசன்மா ஆரண்யத்தில்
 ஆயன்தான் மேய்க்குகின்ற காலந்தன்னில்
 நெறியுண்டாய் புலியொன்று ஆவின்மேலே
 நீச்சாகப் பாய்ந்திடவே ஆவுதப்பி
 மறியுண்டாய் மலைமுழைஞ்சில் புகுந்துபோச்சு
 மாடதனை யிடையன்தா னெங்குந்தேடி
 வெறியனாய்த் தேடியே காணாமல்தான்
 மீண்டுவந்து மனச்சலிப்பாய் விரைந்திட்டானே 184

விரைந்தபின்பு ஆவுக்கு யிரையில்லாமல்
 விழுதியென்ற யிலைதன்னைத் தின்றுகொண்டு
 அரைந்தபின்பு அநேகநாள் பொசிக்கும்போது
 ஆவுக்குப் புலிபாயி லப்போதானும்
 முரைந்தபின்பு மூன்றுதிங்கள் வயிற்றில்கெற்பம்
 மூர்க்கமா யிலைதின்று யேழுமாதம்
 கரைந்தபின்பு கன்றீன்று பெரிதுமாகி
 கருப்பான விழுதியிலை தின்னும்பாரே. 185

தின்றுமே உகாந்தவரை சடமிருக்கில்
 சிறப்பான மூலிகையால் சித்தியாச்சு
 என்றுமே யிப்படியா யிருக்கும்போது
 ஏகமாய் நானொருநா ளிலைக்குப்போனேன்
 கன்றுமே கருவிழுதி தனைப்பரிக்கில்
 கருதியே தாய்பிள்ளை ரெண்டும்வந்து

அண்ணியே யெனைமோந்து அடியில்நிற்க
ஆதரவா யனுபூதி உரைத்திட்டேனே. 186

உரைத்திடவே வாய்பேசிப் பூர்வவிருத்தாந்தம்
உரைக்கவே மனமகிழ்ந்து தாய்பிள்ளைக்கும்
புரைத்திடவே பூரணத்தின் விலாசஞ்சொல்லி
புகழான கற்பத்தின் விபரமார்க்கம்
பிரைத்திடவே சமாதியொடு ஞானங்கூறி
பிரமநிஷ்டை யோகத்தைப் போதித்தேனான்
நிரைத்திடவே யோகத்தில் நின்றதேறி
நிலையான காயசித்தி யோகசித்தியாச்சே. 187

யோகசித்தி ஆவிரண்டும் பண்ணிக்கொண்டு
உற்றபசி யடக்குதற்கு வீழியாகும்
தாகசுத்தி சுனைத்தண்ணீர் தனைக்குடித்து
தாய் முலைப்பால் தன்னையே கன்றுக்கீய்ந்து
ஆகசித்தி அநேகமாங் கோடிகாலம்
அடுக்கான மலைமுழைஞ்சில் புக்கிநின்று
காகசித்தி போல்பறந்து காமதேனாய்
கற்பாந்தந் தாய்பிள்ளை யிருந்திட்டாரே. 188

இருந்திட்ட படியாலே கருத்தவீழி
ஏத்தமா மலைதனிலே யிருக்குமெத்த
கருந்திட்ட கருவீழி கொண்டுதானும்
கடியதொரு அண்டமெல்லாஞ் சோதித்தேன்பார்
பருந்திட்ட கருவீழி பாட்டர்கொண்டார்
பயின்றெடுத்த காலாங்கி பருகித்தின்றார்
உருந்திட்ட கருவீழி உயர்த்திமெத்த
உயர்த்தியா மூலியெல்லா முரைக்கக்கேளே. 189

மூலிகை விபரம்

கேளென்ற கருநெல்லி கருத்தநொச்சி
கெடியான கருவீழி கருத்தவாழை
காளென்ற கரியகரு சாலையோடு
கருப்பான நீலியொடு கரியவேலி
கோளென்ற கருமத்தை தீபச்சோதி
கொடுத்திரணச் சோதியொட சாயாவிருட்சம்
ஏளென்ற யெருமைகணைச்சான் ரோமவிருட்சம்
ஏற்றமாஞ் சுணங்கவிருட்சஞ் செந்திராயே. 190

கற்ப நூல் திரட்டு

செந்திராய் செங்கள்ளி செம்மல்லியோடு
 சிவந்தகத் தாழைசெஞ் சித்திரமூலம்
 நந்திராய் சிவப்புஅபா மார்க்கத்தோடு
 நலமான கல்பிரமி கல்சேம்பாகும்
 பந்திராய் கல்லுத்தா மரையினோடு
 பாய்ந்தகுழ லாதண்டை மகாபொற்சீந்தி
 வெந்திராய் வெண்புரசு வெள்ளைத்துத்தி
 மிகுவெள்ளைத் தூதுவளை மிடுக்குமாமே.

191

மிடுக்கான குண்டலமாம் பாலையோடு
 வெள்ளைநீர் முள்ளிவெள்ளை விஷ்ணுகிராந்தி
 கடுக்கான வெண்கண்டங் காரியோடு
 கசப்பான பசளையோடு மதுரவேம்பு
 கிடுக்கான கிளிமூக்குத் துவரை அழகண்ணி
 கெடியான பொன்மத்தை மதுரக்கோவை
 படுக்கான பொன்வண்ணச் சாலியோடு
 பாங்கான கருந்தும்பை மதனத்தண்டே.

192

தண்டோடு மூவிலையாங் குருந்தினோடு
 தணலான சிவந்ததில்லை கருத்தவேம்பு
 இண்டோடு இவ்வகைகள் நாற்பத்தைந்து
 ஏத்தமா மலைகளிலே மெத்தவுண்டு
 பண்டோடு பாஷாண மறுபத்துனாலும்
 பட்டுடனே கட்டுண்டு படுதீப்பற்றும்
 துண்டோடு சூதமது கட்டுமாகும்
 சுயம்பான உபரசங்கள் சத்துமாமே

193

சத்தான மூலிகையில் சுருக்குச்சுற்றி
 சாப்பிட்டால் மண்டலந்தான் சாவோயில்லை
 மத்தான மன்மதன்போல் தேகமாகும்
 மாசற்று நரைதிரைக ளெல்லாமாறும்
 எத்தான வாசியெல்லா மிருகிப்போகும்
 ஏறலாங் கெவுனத்தில் ஏற்றமாக
 அத்தான அடுக்கெல்லாஞ் சென்றுயேறி
 அண்டரண்ட பதமெல்லா மறியலாமே.

194

அண்டக்கற்பம்

அறியவே அண்டத்தின் கற்பங்கேளு
 ஆக்கமாங் கருங்கோழி சாவலுடன்பேடு

கற்ப நூல் திரட்டு

வறியவே வளர்த்தந்த முட்டைவாங்கி
 மாசற்ற கல்லுப்பைப் பொடியாய்ப்பண்ணி
 பறியவே பாண்டத்தில் பாதிபோட்டு
 பதித்துமே முட்டையைத்தான் மேலும்போட்டு
 செறியவே ஆகாசக் கெருடனான
 கிழங்குச்சாறு படிவிட்டு மூடிப்போடே. 195

மூடியே யிருபதுநாள் கழித்தபின்பு
 முசியாம லெடுத்துப்பார் கட்டிப்போகும்
 ஓடியே ஒவ்வொன்று கிழங்குச்சாற்றில்
 ஊறவிட்டு நீர்வற்றக் காய்ச்சிக்கொண்டு
 தேடியே மேலோடு தள்ளிப்போட்டு
 சிறப்பாக ரெண்டாக்கிப் பாதி கொள்ளு
 ஆடியே அந்திசந்தி மண்டலந்தான்
 அண்ணாட மண்ணாட மவித்துக்கொள்ளே. 196

கொள்ளவே மண்டலந்தா னந்திசந்தி
 குத்தினால் காயத்தில் தைத்திடாது
 கள்ளவே கருங்கல்லாஞ் சடலந்தானும்
 கற்பாந்த காலந்தான் மசகமாச்சு
 துள்ளவே நித்திரைதான் கொள்ளொட்டாது
 சோபமில்லை சாபமில்லை துற்பசியும்போச்சு
 விள்ளவே சுக்கிலந்தான் கீழோடாது
 வேண்டியதோர் பெண்ணோட மருவலாமே. 197

மூலிகை கருப்பேற்றுதல்

மருவவே கருப்பாக மூலிதன்னை
 வைக்கிறதோர் முறைதானும் வண்மைகேளு
 கருவவே கரம்பைமண்தான் அரையளவுவிட்டு
 கதித்துநன்றாய்ப் பரப்பியே பாத்திகட்டி
 திருவவே சேங்கொட்டை முழையரம்போட்டு
 சிறப்பாக வெட்டிவிட்டால் மூன்றுதிங்கள்
 தருவவே முழுக்கொட்டை ஆறுதிங்கள்
 ததும்பாமல் விட்டுவரத் தண்ணீர்தானே. 198

தானான சேங்கொட்டை அமுகியதின்பின்பு
 தண்ணீரை விடாமல்தான் காயப்போடு
 பானான பத்துநாள் காயவிட்டு
 பாங்காகக் கொத்தியே ஆறப்போட்டு

கற்ப நூல் திரட்டு

வானான பாத்தியெல்லாம் வரிசையாக்கி
வைக்கின்ற மூலிகைதான் கரியசாலை
தேனான கரந்தையொடு செருப்படைஓமம்
செப்பரிய வல்லாரை நீலிதானே.

199

தானான கருவீழி கருத்தவாழை
தாக்கான கருநெல்லி கருத்தநொச்சி
கானான கருவேம்பு கருத்தவேலி
கருத்தமணித் தக்காளி கருலுமத்தை
பானான அறுக்கீரை கருங்கடுக்காய்
பாங்கான கஞ்சாவும் மற்றுமூலி
வேனான வேர்விரைகள் கொடிகள்கொம்பு
விதித்துவைத்துக் காய்ந்தபின்பு விரையைவாங்கே.

200

வாங்கியே முன்போலே சேங்கொட்டைபோட்டு
வாகாக அமுகிமண்ணில் சேர்ந்தபின்பு
மாங்கியே மண்காய்ந்த பிறகுநீயும்
வகுக்கின்ற போதுதான் இரட்டித்தேபோடு
வேங்கியே விரைதெளித்துப் பயிருண்டாக்கி
விரைமுதிர்ந்த போதுதான் மருவிடத்திற்போடு
தாங்கியே நாலுதரம் போட்டுத்தீர்ந்தால்
சமரசமாய் முழுக்கருப்பு ஆகும்பாரே.

201

பாரென்ற பார்பரம் விருட்சத்துக்கெல்லாம்
பாங்காக குழிவெட்டி ஆள்உயரம்போடு
மூரென்ற முதல்தரமா மூலிகையைக்கொள்ளு
முதிர்ந்தபின்பு இரண்டான மூலிகையைக்கொள்ளு
தாரென்ற மூன்றான மூலிகையைக்கொள்ளு
தண்மையாய் முழுக்கருப்புப் பின்னேகொள்ளு
நாரென்று நரைதிரைகள் மாறிப்போகும்
நலமாகும் பரிட்சையது பார்த்துக்கொள்ளே.

202

பார்த்துமே கொக்கிறகு தன்னில்தானும்
பரிவான யிலைச்சாறு மூன்றுதரந்தடவி
வேர்த்துமே வெய்யிலினில் போட்டுவைக்க
மிக்கான காகத்தி னிறகேயாகும்
நீர்த்துமே யிப்படித்தான் நிலமைபார்த்து
நிச்சயித்துக் கருப்பான மூலிகையைக்கொள்ளு
சேர்த்துமே சித்தர்கள்தான் கொண்டமார்க்கம்
திறமையாய் திட்டந்தான் செப்பினேனே.

203

செப்பினேன் பாட்டர் திரு மூலனாயன்
 சிறப்பான கரிசாலைக் கற்பமுண்டு
 ஒப்பிலெழு பதுகோடி யுகமிருந்தார்
 உகந்துயெனை யீன்றகா லாங்கினாயன்
 கப்பினேன் கரந்தையென்ற கற்பமுண்டு
 கண்திறவாச் சமாதியிலே கற்பாந்தம் நின்றார்
 அப்பினேன் அடியேன் தான் ஒமமுண்டு
 ஐந்துயுகம் பிள்ளைகட்கு அருள் செய்தேனே. 204

செய்ததொரு செருப்படையின் கற்பமுண்டு
 சிறுபாட்டர் பதஞ்சலியார் வியாக்கிரமர் தானும்
 அய்ததொரு அம்பலத்தில் அனந்தங்கோடி
 அதிகமாய்த் தவமிருந்து ஆடல் கண்டார்
 மய்ததொரு மச்சமுனி வல்லாரையுண்டு
 மௌனமாஞ் சமாதியிலே கோடியுகம் நின்றார்
 கொய்ததோர் கூர்மமுனி கருவீழியுண்டு
 கோடியுகஞ் சமாதியிலே கூர்ந்திட்டாரே. 205

கூர்ந்திட்ட சித்தர்கள்தான் கோடாகோடி
 குறிப்பாகக் கற்பமுண்டு கொடிதாளுனம்
 ஆர்ந்திட்டு அதீதத்தில் லகித்துப்போனார்
 அதிகமாய் லிங்கத்தில் புக்கினோர்கோடி
 ஓர்ந்திட்ட தாதியிலே ஒன்பதுபேர்சித்தர்
 ஒருகோடி நவகோடி கோடாகோடி
 பூர்ந்திட்டுப் பூரணத்தி லகித்தோர்கோடி
 பேரான நாதாக்கள் சித்தினாட்டே. 206

கரிஉப்புக்கட்டு

ஆட்டான அன்னத்தில் உப்புக்கூட்ட
 அடைவெல்லாஞ் சொல்லுகிற னறிந்துகொள்ளு
 பூட்டான கல்லுப்பைப் பாக்குக்கபோல் பொறுக்கி
 பெருங்குப்பை மேனியோடு கல்லுருவியோடு
 நீட்டான சாரிடித்துப் பிழிந்துகொண்டு
 நீக்கான யெட்டிலொன்று பழச்சாறுகூட்டி
 கட்டான கல்லுப்பில் பிசிறித்தானும்
 காயவே போட்டிடுவாய் ரவியில்தானே. 207

ரவியிலே அடிக்கடிக்குப் பிசறிப்போட
 நலமாக ஏழுநாட் கழித்தபின்பு

கற்ப நூல் திரட்டு

புவியிலே வெங்காரம் மனோசிலையும்லிங்கம்
 பொருந்தவே உப்புக்கு யெட்டிலொன்று
 தவியிலே சாற்றரைத்து நாலுசாமம்
 தண்ணீர்போல் குளப்பியே வைத்துக்கொண்டு
 கெவியிலே பாயும்போ லுள்ளேசெல்லக்
 கெடியான கல்லுப்பில் பிசறிப்போடே.

208

போட்டுமே காய்ந்தபின்பு ரெண்டிலையும்ரைத்துப்
 பேராகக் கவசமாய்க் கட்டித்தானும்
 நீட்டுமே நூறெருவிற் புடத்தைப்போடு
 நுணுக்கமா யாறவிட்டு யெடுத்துக்கொண்டு
 மூட்டுமே சாறுவிட்டு முன்புபோல
 மூன்றுநாள் பிசறியே ரவியிற்போடு
 நாட்டுமே வெங்காரம் மனோசிலையும்லிங்கம்
 நலக்கரைத்து முன்னிலையைக் கவசங்கட்டே.

209

கட்டியே கனபுடமாய்ப் போட்டுத்தீர்ந்தால்
 கரியில்வைத்து உருக்கிப்பார் கண்விட்டாடும்
 நட்டியே யிந்தஉப்பைப் பொடியாய்ப்பண்ணி
 நவமாகக் கறிசோற்றி லுண்டுவாநீ
 கெட்டியே உன்னுடம்பு இரும்புத்தூணாம்
 கிளர்ந்தெழுந்து அமுரியிலே யிறங்காதுப்பு
 மட்டியே பச்சையுப்புத் தின்றாயானால்
 வாய்த்திருந்த சித்தியெல்லா மண்ணாய்ப்போமே.

210

நாகக்கட்டு

மண்ணான நாகத்தைக் கட்டக்கேளு
 வழக்கமாம் வெடியுப்புப் பலந்தானெந்து
 தண்ணான யெண்ணெய்சவுக் காரமைந்து
 சமரசமாய்ப் பொடிபண்ணி சட்டியிட்டு
 அண்ணான அடுப்பேற்றி யெரித்தாயானால்
 அழன்றுமே வெந்துருகிச் சுண்ணமாகும்
 உண்ணான சுண்ணத்துக் கிடைதான்பாதி
 உகந்தண்டம் பொடியாக்கி உணர்வுகேளே.

211

வங்கச்சுண்ணம்

உணர்வான காரீயம் வங்கம்ரெண்டும்
 உறவாகச் சட்டியினி லுருக்கிக்கொண்டு

இணர்வாக இருவங்கத் திடைக்குத்தானும்
 யியல்பாகப் பொடியிட்டு வருத்துக்கிண்டு
 அணர்வான பொடிபோட்டு அடிக்கடிக்கி
 அயத்தினால் கிண்டிடவே சுண்ணமாகும்
 நணர்வான நாகத்தைச் சுத்திபண்ணி
 நலமாக வில்லைபோல் வார்த்துக்கொள்ளே.

212

வார்த்துநின்ற வில்லைக்குச் சமனாய்த்தானும்
 வங்கத்தின் சுண்ணாம்பைக் கவசங்கட்டி
 சேர்த்துநின்ற உலைதன்னில் சிவக்கஊதி
 சிறக்கவே ஆறவிட்டுக் கவசம்வாங்கி
 வார்த்துநின்ற மறுசுண்ணங் கவசங்கட்டி
 வண்மையா யிப்படியே ஐந்துதரம்ஊது
 கார்த்துநின்ற கலசத்தை வாங்கிப்போடு
 காரசா ரம்போட்டு உருக்கிடாயே.

213

உருக்கியே லேசாக வில்லைதட்டி
 உருகியா யிலுப்பைப்புண் ணாக்குதன்னை
 நருக்கியே பழச்சாற்றா லரைத்துமைபோல்
 நயமாக அடைதட்டி ரெண்டுதானும்
 அருக்கியே நாகத்தை அதில்பரப்பி
 அடைமூடி யெருவடுக்கிக் கெசுபுந்தான்
 கருக்கியே போட்டெடுக்க னாகங்கட்டி
 கரியிலின்று கண்விட்டு ஆடுந்தானே.

214

வெங்காரக்கட்டு

தானான வெங்காரப் பலகைதானும்
 தனித்தெருதின் சாணியிலே கழுவிப்போடு
 ஊனான மணியென்ற சாற்றில்தோய்த்து
 உருவெய்யில் தனில்போடு வாரந்தானும்
 ஆனான அடிக்கடிக்கித் தோய்த்துத்தோய்த்து
 அதிகமாம் ரவிதன்னில் தினமும்போடு
 வேனான தினந்தோறும் ரவியில்தானும்
 மிரளாதே தோய்த்துமே போட்டிடாயே.

215

போட்டிட்டு யெட்டுநா ளானபின்பு
 பொருந்தவே மணியென்ற யிலையரைத்து
 காட்டிட்டுக் காரமேல் கவசங்கட்டி
 காதையாம் புடமொன்று போட்டெடுக்க

கற்ப நூல் திரட்டு

மாட்டிட்டுக் காரமது மணியுமாகும்
 மனோசிலைதான் பலமொன்று நிறுத்துக்கொண்டு
 நீட்டிட்டுப் புளிப்பான காடிதன்னில்
 நிட்சயமாய்க் கிளிஞ்சியென்ற சுண்ணம்போடே.

216

மனோசிலை சுத்தி

சுண்ணந்தான் காடியிலே கரைத்துக்கொண்டு
 டோளைகட்டி யெரித்திடுவாய் சாமந்தானும்
 சுண்ணந்தான் கத்தாழஞ் சோறுவாங்கி
 கடுக்காய்த் தூளிட்டுமே தெளிவிறுத்து
 வண்ணந்தான் மனோசிலைக்குச் சுருக்குப்போடு
 வங்கமாஞ் சுண்ணாம்புக் கவசங்கட்டி
 திண்ணமாய்க் கரியோட்டில் சிவக்கவாட்டி
 சிறப்பாக வைத்துமே அரபொடியைவாங்கே.

217

வாங்கியே பழச்சாற்றி லூரவைத்து
 மாசுகற்றிக் கழுவியே வைத்துக்கொண்டு
 தேங்கியே துருசியொரு கட்டிவாங்கி
 திறமாக முன்சொன்ன வங்கச்சுண்ணம்
 ஆங்கியே அதுமேலே கவசங்கட்டி
 அண்டத்தின் கடுசுண்ண மதின்மேல்கட்டி
 ஓங்கியே அண்டத்தின் கடுஞ்சுண்ணங்கேளு
 ஓடெடுத்துச் சுண்ணாம்புத் தண்ணீரில்போடே.

218

போட்டுமே யெரியிட்டுக் கழுவிப்போடு
 புகழ்ந்தபின்பு பழச்சாற்றி லரைத்துமைபோல்
 மூட்டியே கெசபுடமாய்ப் போட்டெடுத்து
 முயன்றுமே அகலோடே மூன்றுபுடம்போடு
 மாட்டுமே மறுபடியும் மரைக்கவேண்டாம்
 மாசற்ற சுண்ணாம்பு உபரசத்தின் சுண்ணம்
 தாட்டியே தாம்பூலந் திண்ணலாகும்
 சமரசமாங் கற்பத்துக் குறுதிதானே.

219

உறுதியாய்ச் சுண்ணாம்பைக் கவசங்கட்டி
 உவர்மண்ணில் வைத்துமே யெரிதான்சாமம்
 திறுதியாந் துருசியது சுண்ணமாகும்
 சிவப்பான செம்பரத்தைப் பூவில்போட்டு
 சறுதியாய்ப் பிசைந்துவைக்கச் சாமந்தானும்
 சத்தெல்லாங் கக்கியே சிவப்பாய்விழும்

கற்ப நூல் திரட்டு

நிறுதியாய் லிங்கத்தில் சுருக்கிட்டேதான்
நிலவரமா யெடுத்துவைத்து நேர்மைகேளே.

220

அயனாகம்

நேர்மையாய் முன்வைத்த அரைபொடியைநிறுத்து
நிசமாகப் பலம்நாலு நிறுத்துக்கொண்டு
தீர்மையாய் முன்கட்டு வெங்காரமொன்று
திறமையாய் முன்கட்டுங் கல்லுப்பொன்று
வார்மையாய் மனோசிலையாங் கட்டுஒன்று
மகத்தான துருசியென்ற சுண்ணமொன்று
தார்மையாஞ் சாதிலிங்கக் கட்டுஒன்று
தாக்கியெல்லாம் வாழைப்பால் தன்னாலாட்டே.

221

ஆட்டியே ஐந்துபங்காய்ப் பிரித்துக்கொண்டு
அரைபொடியில் ஒருபங்கு பிசறிவைத்து
வாட்டியே மறுநாள்தான் குகையிலிட்டு
வாய்மூடி உலையிலிட்டுத் துருத்திரெண்டால்
ஊட்டியே உருக்கிடிவா யுயர்ந்தஊத்தாய்
உடைத்துமே மறுபங்கு மருந்துகூட்டி
நீட்டியே ஐந்துதர முருக்கித்தீர்ந்தால்
நேரான அயந்தானும் நாகமாமே.

222

செம்புகத்தி

ஆமென்ற செம்புதனைத் தகடுதட்டி
அதீதமாம் பழச்சாற்றி லூரவைத்து
நாமென்ற நாலாநாள் கழுவிப்போட்டு
நல்லகட்டு சாதிலிங்கம் மனோசிலைவெங்காரம்
காமென்ற கட்டுப்புப் பழச்சாற்றிலரைத்து
கலந்தப்பிக் காயவைத்துத் தகட்டில்தானும்
ஆமென்ற ஆதண்டம்வேர்ப் பட்டைவாங்கி
அதீதமாம் வெண்ணொச்சிச் சாறுவாங்கே.

223

வாங்கியே பட்டைதனைச் சாறுதன்னால்
வார்த்தரைத்து மைபோலே தேங்காய்மட்டும்
ஆங்கியே அடைதட்டிச் செம்பைத்தானும்
அதில்பரப்பி மேலுமந்த அடையால்மூடி
தேங்கியே மண்செய்து புளிப்பரணியெருவுஞ்
சேர்ந்தடுக்கிக் கெசபுடமாய்ப் போட்டுவாங்கு

கற்ப நூல் திரட்டு

- தூங்கியே செம்பதுவும் நொறுங்கித்தூளாம்
சுத்தமா யெடுத்துவைத்துச் சொல்லக்கேளே. 224
- சொல்லவே முன்கட்டு உப்பைத்தானும்
சிவகரந்தை சாற்றரைத்து பூசைபண்ணி
பல்லவே உப்புக்குப் பாதிசூதம்
பகுந்தரைத்துச் சிவகரந்தைச் சாற்றினாலே
நல்லவே நால்சா மரைத்தபின்பு
நலமாக மூசையிலே வாரியிட்டு
மெல்லவே உப்பாலே மேலேமூடி
மீட்சியில்லா தகலில்வைத்து வெயிலில்போடே. 225
- வெய்யிலிலே போட்டபின்பு அகலால்மூடி
வெடியாமல் மண்செய்து புடமேபோடு
நய்யலிலே மெழுகாகும் பின்புகேளு
நலமான ஆறையிலை கவசங்கட்டி
கய்யாலே புடமைந்து போட்டபின்பு
கனமான குடனுட தீயில்வாட்டி
உய்யலிலே முன்கட்டு உப்புத்தானும்
ஒருபலந்தான் குகையிலிட்டு உருக்கிடாயே. 226
- உருகையிலே உப்புக்குக் கால்வாசிதங்கம்
உருகட்டு நாகமுங்கால் வாசிபோடு
நருகையிலே நாகயிடைசெம்புகாரம்
நல்காரத் திடைபோடு சூதந்தன்னை
பருகையிலே லிங்கமு மப்படியேபோடு
பரியோடே அயஞ்சேர்த்துக் கூடப்போடு
கருகையிலே மனோசிலையைப் போட்டுவாங்கு
கண்காண மயில்கழுத்துக் களங்கமாச்சே. 227
- களங்கத்தை ரவிமதியி லீயந்தாயானால்
கண்டிடுமே தசமாத்து கருதிப்பாரு
புளங்கத்தைக் கல்வத்தில் பொடியாய்ப்பண்ணி
பொற்றிலையின் சாற்றாட்டிப் போடக்கேளு
விளங்கத்த வெங்கார மனோசிலையும்லிங்கம்
மீறாமல் களங்குக்கு கால்வாசிகூட்டி
இளங்கத்த யேகத்தில் சரியாய்க்கெந்தி
யிளுத்தரைத்து பொற்றலையின் சாற்றாலாட்டே. 228
- ஆட்டியே ஓட்டிலிட்டு வறுத்துக்கொண்டு
அரைவாசி காசியென்ற மேருக்கேற்றி

வாட்டியே வாலுகையின் மேலேவைத்து
மறவாதே பனிரெண்டு சாமந்தியை
நீட்டியே ஆறவிட்டு யெடுத்துக்கொண்டு
நிட்சயமாய் ஆயிரத்துக் கொன்றுபோடு
மாட்டியே பனிரெண்டு மாத்துக்காணும்
மருவிநின்ற காயசித்தி யிதற்குள்ளாச்சே. 229

ஆச்சென்ற உப்பில்லா லோகவேதை
ஆகாது புடத்துக்கு உறுதியில்லை
மாச்சென்ற உப்பாலே வந்தவேதை
மசக்கில்லை மாசில்லை வழக்குமில்லை
காச்சென்ற காயசித்தி கடுதிலாகும்
கனமான உப்பென்ற செந்தூரந்தான்
பாச்சென்ற பணவிடைதான் தேனிலுண்ண
பத்தியந்தா னிதன்பின்பு யில்லைதானே. 230

தானென்ற பத்தியத்தை விட்டுநீயும்
சமரசமாய்க் கற்பமெல்லா முண்டுபாரு
வானென்ற வாசியைநீ அந்திசந்தி
மறவாதே லெட்சயத்தை மாட்டித்தீரு
பானென்ற ஞான வெள்ளந் தன்னையுண்டு
பாசான மனிதருட பழக்கம்விட்டு
நானென்ற ஆணுவத்தை நலியக்கொட்டி
நாதாந்தப் பெருவழியி னாட்டம்பாரே. 231

களங்குச் செந்தூரம்

நாட்டமாய் உப்பென்ற செந்தூரத்தை
நாற்பதுநாள் அந்திசந்தி கொண்டபின்பு
ஆட்டமா மரைபொடிதான் பலமும்பத்து
அதை நிம்பப் பழச்சாற்றி லூரவைத்து
மூட்டமாய் மூன்றாநாள் தண்ணீரில்கழுவி
முயற்சியாய் வாமப்பால் விட்டுவைத்து
மாட்டமாய் மனோசிலையுங் காரம்லிங்கம்
மருவியே யெட்டிலொன்று பொடித்துப்போடே. 232

பொடித்துமே மூன்றுநாள் போட்டபின்பு
பேரான குகையிலிட்டு உருக்கிக்கொண்டு
மடித்துமே மறுபடியும் நொறுக்கித்தாளாய்
மாசற்ற வாமப்பால் தன்னில்போட்டு

துடித்துமே முன்போல மருந்துகூட்டி
சுத்தமாய் மூன்றுருக்குத் தீர்ந்தபின்பு
வெடித்துமே வேறாக வைத்துக்கொண்டு
மீறியதோர் சாரத்தைக் கட்டக்கேளே.

233

சாரக்கட்டு

கட்டவே சாரமொரு பலந்தானாலு
கமுதையுட மூத்திரமோ படியும்ரெண்டு
புட்டவே பொடுதலையின் சாறுபடிரெண்டு
பூனீறு படியரைதான் கூடப்போட்டு
எட்டவே யேகமாய்க் கலக்கிக்கொண்டு
யிருத்துமே தண்ணீரு ஒன்றில்வைத்து
தட்டவே சாரமொரு பலந்தான்கூட்டி
தளஓட்டின் மேல்வைத்து சுருக்குப்போடே.

234

சுருக்கிடுவ தெப்படித்தா னென்றால்கேளு
துணிகட்டி கழிதன்னில் தோய்த்துக்கொண்டு
குருக்கிடுவ கொஞ்சமாய்த் தடவிக்காய்ச்சி
குத்தியே சீலையினால் புரட்டிக்காய்ச்சு
நருக்கிடுவ நால்சாமஞ் சுருக்குப்போடு
நயந்தபிஷ்டி தனையெடுத்துக் கவசங்கட்டி
சிடுக்கிடுவ சீலைசெய்து மண்மறைவுபுடந்தான்
செயமாகக் கட்டுமது சாரந்தானே.

235

கட்டுகின்ற சாரத்தில் சமனாய்தானும்
கடிகண்டர் சுண்ணத்தை கவசங்கட்டி
புட்டுகின்ற பூனீறுக் குள்ளேவைத்து
பூர்த்தியா யூதிடவே புஷ்பமாகும்
வெட்டுகின்ற வெங்காரப் பலகைகேளு
மீறுமுத்தா மணிச்சாறு தன்னில்தோய்த்துப்
துட்டுகின்ற ரவிதன்னில் தோய்த்துப்போடு
சுருக்காக யெட்டுநாள் கட்டுமாமே.

236

ஆமென்ற வெங்காரம் பலந்தான்ரெண்டு
அண்டோடு சுண்ணமது பலந்தான்ரெண்டு
காமென்று கட்டினதோர் சாரம்நாலு
கடிந்தரைத்து நெட்டடங்க மட்டுமாட்டு
பாமென்று வழித்தெடுத்துக் கலசத்திட்டு
பக்குவமாய்ப் புடம்போட்டுப் பனியில்வைக்க

தேமென்ற செயநீர்தான் சுருக்கரெம்ப
செப்பமாய்ப் பரணிதனில் சேர்த்திடாயே. 237

சேத்திட்ட செயநீரில் வீரம்பூரம்
சிறப்பான சவுக்கார சுண்ணந்தானும்
பூத்திட்ட பொடித்திட்டு லிங்கத்துக்குப்
பேராகச் சுருக்கிடவே கட்டிப்போகும்
மாத்திட்ட கெவுரி மனோசிலையுங்கூட்டு
மணிபோல நின்றாடும் வீரந்தானும்
ஆத்திட்ட செயநீரி லுறுபத்துநாலும்
அரகரா முழுக்கட்டு ஆகும்பாரே. 238

ஆகுமே அயம்நின்று உருகும்போது
அந்திடைக்கு நாலிலொன்று தங்கம்போடு
தாகுமே தங்கமிடை நாகம்போட்டு
தாக்கிடுவாய் அயத்தினிடை லிங்கந்தானும்
ஏகுமே உட்கொண்டு சரக்கெல்லாந்தான்
ஏத்தமாங் களங்கமாகும் கல்வத்திட்டு
போகுமே பொற்றலையின் சாற்றாலாட்டி
புடம்போட்டுத் தேனிலே பொருந்தஉண்ணே. 239

உண்ணவே மண்டலந்தான் அந்திசந்தி
உகாந்தவரை தேகத்துக் கழிவோயில்லை
கண்ணவே மேனியது கருங்கல்லாகும்
கத்தியால் வீசினால் தோலுமுரியாது
பண்ணவே சிங்கம்போல் பராக்கிரமமாகும்
பருதியா மண்டலத்திற் புக்கலாகும்
விண்ணவே மேனியுட ரோமமெல்லாம்
விடுபட்ட வேளத்தின் ரோமமாமே. 240

காந்தசத்து

ரோமமாங் கேசந்தான் பலமோபத்து
நுட்பமா மயிலிறகு பலமோபத்து
ஏமமாம் எள்ளுப்போல் நறுக்கிக்கொண்டு
யேத்தமா முலைப்பாலி லிதனைக்கொட்டி
கேமமாங் கெந்தகந்தான் பலமோஐந்து
கெட்டியா மனோசிலைதான் பலமுமுன்று
வேமமாம் வெங்காரம் பலமுமுன்று
வீரமது பலமொன்று துருசுபலம்நாலே. 241

நாலோடு கட்டியதோர் கல்லுப்பொன்று
நலமான சவுக்காரச் சுண்ணமொன்று
ஏலோடு யிதுவெல்லா மெருக்கம்பாலில்
யிழுத்தரைத்து மயிருதனில் பிசறிக்கொண்டு
வேலோடு வில்லைபண்ணி வெயிலில்வைத்து
மிக்கான பூப்புடத்தில் தயிலம்வாங்கு
பாலோடு பரணிதனி லடைத்துக்கொண்டு
பலம்பத்து காந்தத்தைப் பண்பாய்வாங்கே.

242

பண்பான ஊசியெட்டிப் பிடிக்குங்காந்தம்
பருபருக்கை யாயுடைத்துக் கிழிபோல்கட்டி
வெண்பான வெள்ளாட்டு உதிரந்தன்னில்
மிக்கான மூன்றுநா னூறவைத்து
கண்பான காடிதனில் கொதிக்கவிட்டு
கழுவினெல்லாங் கல்வத்தில் மருந்தையிட்டு
தண்பான நாலிலொன்று காரம்போட்டு
தாக்கியரை தயிலம்நால் சாமந்தானே.

243

சாமந்தா னரைத்தபின்பு குகையிலிட்டு
தாக்கியே துருத்தியது ரெண்டாயிட்டு
வாமந்தா ணாதிடவே கறடுமாகும்
மறுபடியுந் தயிலம்விட்டுக் காரம்போட்டு
பூமந்தான் குகைக்குள்ளே வாரியிட்டுப்
பொருந்தவே ஊதினால் மணியுமாகும்
ஆமந்தா னிப்படியே ஐந்துதரமது
ஆச்சுதே காயசித்தி யாண்மைதானே.

244

ஆண்மையாஞ் சத்திலே காரமிட்டு
அடிகனத்த கிண்ணியாய் மெழுகுக்கட்டிவாரு
கேண்மையாய் அமுரிகொள்ளு செந்தூரங்கொள்ளு
கெட்டியா முன்தேகம் சித்தியுண்டாம்
தாண்மையாய்ச் சட்டைகக்கி சந்திரபிம்பம்போல்
சதாகோடி வேதாந்தம் பார்க்கலாகும்
காண்மையாய்க் கரியுரித்தோன் நடனமெல்லாம்
கண்டுகொண்டு காட்சியா யிருக்கலாமே.

245

இருக்கவே காந்தமென்ற சத்துதன்னை
யிதமாகக் குகையில்நின்று உருகும்போது
தருக்கவே நாலுக்கு ஒன்றுதங்கம்
தங்கத்தி னிடைபோடு நாகந்தன்னை

நருக்கவே சத்திடைதான் சூதம்போடு
நனுகியதோர் சூதமிடை கெந்திபோடு
பொருக்கவே பொற்றலையின் சாற்றாலாட்டி
பொடிபண்ணிக் காகியென்ற மேருக்கேற்றே. 246

மேருக்கே யேற்றியே தீயைமூட்டு
விதமாகப் பனிரெண்டு சாமந்தானும்
ஆருக்கே ஆறவிட்டு யெடுத்துக்கொண்டு
அருணநிற மாயிரத்துக் கொன்றுயீவாய்
பேருக்கே நவலோகம் பொன்னுமாகும்
புக்கின்ற மாத்ததுவும் பனிரெண்டாகும்
மாருக்கே மண்டலந்தான் தேனிலுண்ண
வச்சிரம்போற் தேகமுமா மருவியுண்ணே. 247

உண்ணவே சமதிக்குள் எரிந்துகொண்டு
ஊழியாங் காலமெல்லா முண்ணலாகும்
கெண்ணவே கேசரத்தி லாடும்போது
கெடியான யிடிமின்னல் கிட்டஅஞ்சும்
வண்ணவே மாருதத்தில் சுழலொட்டாது
மதியளவு மோடையிலே குளிர்ச்சியில்லை
அண்ணவே நூற்றறுபதா மண்டத்தில்
அய்யரென்ற நந்தியடி யறியலாமே. 248

அப்பிரேகச்சத்து

அறியவே அப்பிரேகச் சத்துத்தானும்
அதிற்கேளு முதல்தரந்தான் யேமவர்ணம்
தெறியவே சிவப்புவர்ணம் ரெண்டாம்பட்சம்
செப்பக்கேள் கருப்பானால் மூன்றாம்பட்சம்
மறியவே வெளுப்பானால் நாலாம்பட்சம்
மகத்தான நாலுவகைச் சாதிதன்னில்
எறியவே யேமவர்ண அப்பிரேகந்தன்னை
யிடித்துநன்றாய் நவநீதம் பண்ணிக்கொள்ளே. 249

பண்ணியே கிளிபோலே கட்டிக்கொண்டு
பாங்கான கொள்ளோடே வேகவைத்து
திண்ணியே தினமொன்று வெந்தபின்பு
சோதினே வெங்காரம் பாதிதானும்
கண்ணியே கல்வத்திற் போட்டுக்கொண்டு
கருப்பான வெள்ளாட்டு ரெத்தத்தாட்டு

கற்ப நூல் திரட்டு

மண்ணியே மாளமட்டு மரைத்தபின்பு
மகத்தான வெண்ணெய்குன்றி வெல்லந்தானே. 250

தானான தேனோடு சிறுமீனெள்ளு
தாக்கான கோதும்பை உளுந்துமொச்சை
வேனான முசுலெலும்பு யெருமைக்கொம்பு .
வேகமாங் குதிரையுட குளம்புதந்தம்
வானான வாத்தவளை குக்கிலோடு
வகைக்கொன்று பலங்கால்தான் வளமாய்ப்போட்டு
கோனான அப்பிரேகம் பலந்தான்பத்து
கூட்டியெல்லாம் வெள்ளாட்டு ரத்தத்தாட்டே. 251

ஆட்டியே வில்லைபண்ணிக் காயவைத்து
அடுக்கடுக்காய் வங்கமென்ற நாளத்தாது
மூட்டியே முத்துப்போல் சத்துவீழும்
முறைமுறையா யுடைத்தெடுத்துக் கறட்டைவாங்கி
மாட்டியே முன்போல மருந்துகூட்டி
மறவாதே வங்கமென்ற நாளத்தாது
நீட்டியே மருந்திட்டு ஐந்துதரமுது
நினைவாகச் சத்தெல்லாம் பொருக்கிக்கொள்ளே. 252

பொருக்கியே சரக்கெல்லா முருக்கிக்கொண்டு
பேரான காரமொடு சாரஞ்சேர்த்து
தருக்கியே சாய்க்குகிற விபரங்கேளு
தனியான அதிமதுரம் யிலுப்பைப்பூவும்
தெருக்கியே தேனோடு நெய்யும்வெல்லம்
சீரான நல்லெண்ணெய் தேங்காய்ப்பாலும்
அருக்கியே ஆட்டுப்பால் சதுரக்கள்ளி
அடிப்பாலுஞ் சமனாகக் கலக்கிக்கொள்ளே. 253

கலக்கியே கலசத்தில் வார்த்துவைத்து
கைமுறையாய்ச் சத்துருக்கி அதிலேசாய்ப்பாய்
பலக்கியே பதினைந்து தரமேசாய்த்து
பார்த்தாக்கால் சருகைவெள்ளி போலாஞ்சத்து
தலக்கியே சத்துக்குச் சமனாய்த்தங்கம்
தாக்கியே பாத்திரம்போல் வார்த்துக்கொண்டு
அலக்கியே அப்பிரேகச் சத்துக்கிண்ணி
அட்செயமாம் பாத்திரமென் றறிந்துகொள்ளே. 254

அறிந்திட்ட பாத்திரத்தில் வஸ்துவைத்து
அருச்சித்து ஆத்தானை அஞ்சல்பண்ணி

பறிந்திட்ட வாசியெல்லா மிழுத்துவாங்கி
பாங்கான அறிவோட பானம்பண்ணி
நெறிந்திட்ட துவாதசத்தில் நினைவையுன்னி
நேர்மையெலா மறந்திடுவாய் நிலைத்துப்போகும்
தெறிந்திட்ட அப்பிரேகக் கிண்ணிதன்னில்
சிறப்பாக அடித்தூரில் சீலைசெய்யே.

255

சீலைசெய்து வாலுகையின் மேலேவைத்து
சிறந்திட்ட பாத்திரத்தில் சூதம்விட்டு
காலைசெய்து கருமத்தஞ் சாறுவிட்டு
கலந்தெறிப்பாய் நால்சாம்ங் கமலத்தீயால்
வேலைசெய்த வெண்ணெய்போல் குலைந்துபோகும்
மிக்காக வழித்தெடுத்துத் தண்ணீரில்போடு
ஆலைசெய்து ஆறையிலை கவசங்கட்டி
அடுக்காகப் பதினைந்து புடந்தான்போடே.

256

புடம்போடு பிராயினிலை கவசங்கட்டி
புகழாகப் பதினைந்து புடமும்போடு
திடம்போடு செந்திராய் கவசங்கட்டி
திறமாகப் பதினைந்து புடமுமானால்
அடம்போடு குளிகையுமா மதற்குள்கேளு
அபினோடு கஞ்சாவுஞ் சாதிக்காயும்
முடம்போடு பத்திரியுங் கிராம்புனாபி
முத்தியதோர் மதன்வித்து தேங்காய்தானே.

257

தேங்காயுங் கசகசா சாரப்பருப்பு
சிறப்பான மருள்மத்து யெட்டிவித்து
மாங்காயு மிதையெல்லா மிடித்துநைய
சாராயம் விட்டரைத்துச் சாமந்தானும்
வாங்காயுங் குளிகைக்குக் கவசங்கட்டி
மார்க்கமாம் புகைபோக்கில் கட்டிவைத்து
நாங்காயு மண்டலந்தான் கழிந்தபின்பு
ரவியிலே போட்டிடுவாய் தினந் தான்பத்தே.

258

தினம்பத்துக் கழித்தபின்பு வாயிலிட்டால்
ஹீகளுக்குத் தம்பனமாஞ் சுருக்குமெத்த
இனம்நூற்றி யெட்டுமணி தாவடமாய்க்கோர்த்து
யியல்பான ஐந்தெழுத்து ஆரெழுத்துமோத
மனம்பார்த்துத் தேவியொடு சிவன்தான்வந்து
மகத்தான யோகசித்தி காயசித்தியீவார்

தனம்பார்த்து வாதமுதல் சித்தியாகும்
சாங்கமாய் மனமுரைத்தால் சித்தியாமே.

259

சித்தியாம் ரசவாதி ஞானியோகி
செகசாலந் தனைமறந்து செம்மையாக
முத்தியா மனமுரைத்தா லவனேஞானி
ஊரிருந்தென் காடிருந்தென் மலையில்வாழ்ந்தென்
அத்தியாந் தான்வேறு பொருள்வேறென்று
அசத்தில்லா யெவ்வுருவும் ஒன்றையென்று
தத்தியாய் மனமுரைத்துச் சாங்கமாகிச்
சடமெடுத்த வித்தேது விந்துவாச்சே.

260

விந்துவாஞ் சூஸ்திரத்தில் மந்திரமோசித்தி
மேகத்தி லோடுகிற குளிகைசித்தி
உந்துவாம் யோகசித்தி ஞானசித்தி
உறுதியாங் காயசித்தி யோகசித்தி
சந்துவாஞ் சடத்துக்குள் ஆதாரஞ்சித்தி
சாஸ்திரத்திற் சொல்லாத கருவோசித்தி
அந்துவாம் அஷ்டாங்கம் சித்தியாகும்
ஆச்சரியஞ் சூதத்தைக் கட்டினோர்க்கே.

261

கட்டியதோர் சூதத்தில் சாரணைதானூட்ட
கண்ணிமைக்கு ளாயிரந்தான் காதம்போகும்
தெட்டியதோர் குளிகையில்லாக் காயசித்தி
சீக்கிரமாய்ப் பட்சத்தில் தெரிந்துபோகும்
குட்டியதோர் குளிகைதன்னை வாயில்வைத்துக்
குறிப்பாகக் கல்மண்ணில் ஓடுதன்னில்
குட்டியதோர் துப்பியே உருக்கிப்போடச்
சுயம்பாகும் பதினெட்டு மாற்றுத்தானே.

262

மாத்தான அப்பிரேகக் கிண்ணிதன்னை
வரிசையாய் நொறுக்கியே குகையில்வைத்து
ஊத்தான துருத்திவைத்து உருக்கிக்கொண்டு
ஊட்டிடுநீ தங்கத்தை நாலுக்கொன்று
நாத்தான நாகத்தைத் தங்கத்தைத்தானும்
நலமாகத் தொந்தித்து ரெட்டியூட்டு
காத்தான லிங்கமொடு காரந்தானும்
கால்வாசி ஊட்டிடவே களங்கமாமே.

263

கற்ப நூல் திரட்டு

களங்கத்தை ரவிமதியி லீய்ந்தாயானால்
 கண்டிடுமே திசமாற்று கருதிப்பாரு
 புளங்கத்தைப் பொற்றலையின் சாற்றாலாட்டி
 பேணியே புடம்போடு அரைத்தரைத்து
 முளங்கத்தை மூன்றுவிசை போட்டெடுத்தால்
 முதுமையாங் கோவையென்ற பழம்போலாகும்
 அளங்கத்தை ஆயிரத்துக் கொன்றுய்ந்தால்
 ஐயிரண்டு மாற்றாகு மறிந்துகொள்ளே.

264

அறிந்துகொள்ளு செந்தூரங் குன்றிதானும்
 அந்திசந்தி மண்டலந்தான் தேனிலுண்டால்
 முறிந்துநின்ற கற்பமெல்லா மீறிஊறும்
 மிடுக்கான வாசியது சொன்னபடிநிற்கும்
 கெறிந்துகொண்ட கெவுனத்தில் திரிந்துகொண்டு
 கெடியான துருவமட்டும் புகுதலாகும்
 பறிந்துநின்ற வயிரமது பளிச்சென்றாப்போல்
 பாங்கான உன்னுடம்பு மின்னுமாமே.

265

பூநாகச்சத்து

மின்னலாம் பூநாகச் சத்துக்கேளு
 விளங்கியதோர் செம்மண்ணாங் குளத்துக்குள்ளே
 குன்னலாங் குழிவெட்டி நீளத்தானும்
 குதிரைலத்தி பரப்பியே கொஞ்சமாக
 வன்னலாம் வரகுவைக்கோல் மேலேபோட்டு
 வாகாக வெல்லத்தைக் கரைத்துத்தூவி
 முன்னலா மூடிவைக்கப் பூநாகந்தான்
 முனையாக மேய்ச்சலுக்கு நிறையும்பாரே.

266

பாரென்ற தினம்பார்த்துப் பொறுக்கிக்கொண்டு
 பாறையிலே தினந்தோறும் உலரப்போடு
 நேரென்ற நூறுபலம் நிறுத்திக்கொண்டு
 நுணுக்கமாங் காரமது பலந்தான்பத்து
 சேரென்ற காரத்தைத் தேன்வார்த்தாட்டி
 திறமாகப் பிசறியந்தப் பூநாகத்தில்
 வாரென்ற பாண்டத்தில் வைத்துமூடி
 மண்செய்து மார்க்கமாய் அடுப்பிலேற்றே.

267

அடுப்பேற்றித் தீயெரிப்பாய் சாமம்நாலு
 அடையாகப் பூநாகம் பற்பமாகும்

கடுப்பேற்றி யிதையெடுத்துக் கல்வத்திட்டு
கதிப்பான தேனோடு வெல்லங்குன்றி
வெடுப்பேற்றி வெண்ணெய்யொடு காரங்கூட்டி
மிடுக்காக அரைத்துநன்றாய்த் தினந்தானொன்று
விடுப்பேற்றி வில்லைகட்டி வங்கம்நாளம்
மிக்கவே ஒவ்வொன்றாய்ப் போட்டுணதே. 268

போட்டுத மணிமணியா யிறங்குஞ்சத்து
பொருக்கியே கறடுமிந்தப் படியேஊது
வாட்டுது வந்ததெல்லா மெடுத்துக்கொண்டு
வாகாகக் காரமிட்டு உருக்கிநன்றாய்
ஆட்டுத அப்பிரேகஞ் சாய்த்தாப்போலே
ஆண்மையாய்ப் பதினைந்து தரமுஞ்சாய்த்து
சாட்டுதச் சத்தினுட மகிமைசொல்ல
சதாசிவனு முன்பின்னாய்த் தயங்கினாரே. 269

தயங்காத பூநாகச் சத்துதானும்
தாக்கியே குகையிலின்று உருகும்போது
வயங்காத வயிரமொன்று கொடுத்தாயானால்
மாசற்று உருகியே உள்ளே கொள்ளும்
துயங்காத சூதமொன்று கொடுத்துவாங்கி
சுகமாக மேற்பூச மருந்துகேளு
வியங்காத வீரமொடு புனுகுசீனம்
மேன்மையாய் பூரமொடு வழலைதானே. 270

வழலைதனை வாய்நீரா லரைத்துக்கொண்டு
மணிமேலே பூசியே உலரப்போடு
நிழலைதன்னைக் குகையிலிட்டுச் சில்லுப்போட்டு
சீலைசெய்து கெசபுடமாய்ச் சிறக்கப்போடு
பழலைதனைப் பரனீன்ற வயிரந்தானும்
பண்பாகக் குருவாச்சு பாருபாரு
அழலைதனை அடக்கிவிட்ட வாசிபோல
ஆச்சரிய மிதினவேதை அதீதந்தானே. 271

அதீதமாங் குருவொன்று சூதமொன்று
அரைத்திடுவாய் முலைப்பாலால் கடிகைநாலு
குதீதமாய்க் குகையில்வைத்துப் புடத்தைப்போடு
கூகைநீர் போலவது குருவுமாகும்
சுதீதமாஞ் சூதமது குருவுமாச்சு
சுத்தித்த சூதமது பத்துக்கொன்று

மூதீதமா முலைப்பாலா லரைத்துக்கட்டி
முன்போலே குகைவைத்துப் புடத்தைப்போடே. 272

புடம்போடு யிப்படித்தா நூறுதொந்தமேற்றி
போக்கான திதன்குணத்தைப் புகலக்கேளு
தடம்போடு தங்கத்தில் பத்துக்கொன்று
தாக்கிடவே தங்கமது செம்பேயாகும்
அடம்போடு தங்கரவி அதிகக்காந்தி
அறுபத்து நாலுதொந்தம் சேர்ந்தபின்பு
விடம்போடு வெள்ளியிலே நூற்றுக்கொன்று
மிடுக்கான தொந்தரவி யீய்ந்திடாயே. 273

ஈய்ந்திடவே பத்தரையே மாற்றுக்காணும்
இச்செம்பு செந்தூரம் வீரமிடையுண்ணு
பாய்ந்திடவே பட்சத்தில் சித்தியாகும்
பரையான பூரணத்தில்மருவப் பண்ணும்
ஆய்ந்திடவே ஆறுதல மடுக்குயெல்லாம்
அணுகிடிலோ அங்கமெல்லா மடுக்காய்க்காணும்
தோய்ந்திடவே துவாதசாந் தத்தில்நின்று
குட்சமெல்லாங் கண்டவர்க்குச் சளுவிலாமே. 274

ரசக்குளிகை

சுளிவாக அப்பிரேகச் சத்தில்தானும்
சுத்தித்த குதமது யீரெட்டுக்களஞ்சி
நளிவாக வாலுகையில் கிண்ணிவைத்து
நலமாகச் சுத்தித்த குதம்விட்டு
களிதாகக் கருமத்தன் சாறுவிட்டு
கமலம்போ லெரித்திடவே வேயிறுகிப்போகும்
மெளிதாக வெண்ணெய்யைத்தான் வாங்கிக்கொண்டு
மிக்கான ஆரையிலைக் கவசங்கட்டே. 275

ஆரையிலை பதினைந்து புடந்தான்போடு
அரசிலையில் பதினைந்து புடந்தான்போடு
பூரையென்ற பிராயிலையில் பதினைந்தாகும்
பெரிதான மத்தங்காய் பதினைந்தில்வாட்டி
தீரையிலே குடனுட தீயில்வாட்டி
தீவனந்தான் காண்பதற்குப் பூநாகச்சத்து
ஓரையிலே ஒன்பதுக்கு ஒன்றுஊட்டி
உருகவே விடுவிக்கச் சாரணைதானாமே. 276

சாரணைதான் குட்டியிதில் செய்தபின்பு
தயங்காத கெந்தகத்தின் சத்தைஊட்டு
காரணைதான் உபரசத்தில் கிடைத்தசத்து
கலங்காமல் விடுவித்துப் பாசாணச்சத்து
நாரணையாம் நவலோகச் சத்தையூட்டு
நவரத்தினச் சத்திட்டுச் சாரணையைத்தீரு
தாரணையாங் காரசா ரத்தையூட்டு
சாய்த்துமே சாரணையில் வைத்துக்கொள்ளே.

277

ரசக்கிணறு

வைத்துமே யிப்படித்தான் குளிகைரெண்டு
வாயிலொன்று கரத்திலொன்று வைத்துக்கொள்ளு
கெய்த்துமே கெவுனத்தி லோடுநீதான்
கெடியான கிழக்கெழுந்து கேசரத்தில்
எய்த்துமே ஈசான மூலைக்குள்ளே
ஏற்றமாம் ரோமபுரிப் பட்டணத்தில்
தெய்த்துமே தெற்காக விரதகூபந்
தேடியே ஆதிரசக் கிணற்றைப்பாரே.

278

கிணத்தடியிற் ராட்சதரைக் காவல்வைத்து
கிருபையதாய்த் தேவர்களும் காத்துநிற்கும்
மணத்தடியிற் குதத்தை மனிதர்சித்தர்
மகத்தான கெவுனிகள்தா னெடுப்பாரென்று
சணத்தடியிற் சதாநித்தங் காவலாகும்
தாக்கான பஞ்சகிருத்தியம் தாட்சியாக
நிணத்தடியிற் போகாமல் சிவன்தான்முன்னே.
நிறுத்தினார் காவலாய்க் கிணற்றில்தானே.

279

தானான ரிசிசித்தர் யோகிதானும்
தவசபண்ணி அநேகநாள் தங்கியேதான்
கோனான குளிகைக்கு ரசமெடுத்து
கெவுனத்திற் பாய்ந்துகிணற் றடியிற்போனேன்
தூனான குதமது கொடுஞ்சுருக்காய்த்
துடர்தெழுந்து பாய்ந்திடவே சுருக்காயோடி
நானான ரவிதனிலே சொக்கிக்கொண்டு
நாதாந்தாத் தாய்பதத்தில் நாடினேனே.

280

நாடியே தாய்தன்னைக் கேட்கும்போது
நாட்டமொன்று சொல்லிவிடவே நம்பியானும்

பாடியே பரமனைத்தான் தோத்தரித்ததுப்
 பாங்கான தம்பனமா மந்திரத்தை
 தேடியே செபம்பண்ணச் சூதந்தானும்
 துரத்தாம லடங்கிற்று சீக்கிரமாய்த்தானும்
 ஆடியே தேங்காயின் குடுக்கைக்குள்ளே
 அடைத்துமே கட்கத்தி லமைத்திட்டேனே.

281

அமைத்திட்டு கெவுனத்தி லெழும்பும்போது
 அளிம்பான கெவுனியவன் மறித்துக்கொண்டு
 சிமைத்திட்டுச் சிவனுடைய பொக்கிஷத்தைத்
 திருடியே போவானே னென்றுசொல்லி
 பமைத்திட்ட குளிகையைத்தான் பறிக்கவந்தான்
 பரிவான திருமூலர் பேரன்யான்தான்
 குமைத்திட்ட குளிகைகட்டக் கொண்டுபோறேன்
 கொடுமூலர் சாபத்தால் கல்லாவாயே.

282

கல்லானா ரநேகம்பேர் காவலுண்டு
 கைலையுரை சிவனுடைய பொக்கிஷத்தை
 எல்லாரு மெடுப்பார்க ளென்றுயெண்ணி
 யெங்களைத்தான் காவல்வைத்தா ரேற்றமாக
 தில்லானாற் சிவனுடைய உத்தாரப்படிக்கு
 செய்கிறதே யல்லாமல் மற்றொன்றில்லை
 வல்லானாற் கொடுபோநீ யென்றுசொல்லி
 மறிக்கவே அனைவருந்தான் வந்திட்டாரே.

283

வந்திட்டுச் சுற்றிலுமே வளைந்துகொண்டார்
 வசியமா மந்திரத்தை உச்சரித்தேன்
 அந்திட்டு அடிவணங்கி யெல்லோருந்தான்
 அய்யாநீர் யாருடைய மரபுயென்றார்
 முந்திட்டு மூலருட மூன்றாம்பேரர்
 முக்கியமாம் போகரென்று மொழிந்திட்டேன்யான்
 கொந்திட்டுக் கொடுமூலர் பேரனென்றால்
 குளிகையுட குணபாட்டைக் காட்டென்றாரே.

284

காட்டென்று சொல்லிடவே குளிகைதன்னை
 கடலில்விட்டுச் சங்கிலியைப் பிடித்தேன்நானும்
 ஒட்டென்று யோசனையாந் தூரந்தானும்
 உறக்குடித்து மண்தெரியப் பள்ளமாச்சு
 நாட்டென்று யெல்லோரும் நடுநடுங்கி
 நமக்கெல்லா மாக்கினைதா னேருமென்று

கற்ப நூல் திரட்டு

மூட்டென்று மனம்போலே யாகவென்று
முனிந்துமே தெண்டனிட்டு மொழிந்தார்காணே. 285

காணவே சுரபியென்ற குளிகைதன்னைக்
கசகாமல் சங்கிலியில் கயறுகட்டி
மூணவே முன்குளிகை தன்னில்விட்டேன்
முதிர்த்துநின்ற குளிகையைத்தான் சுரபிதிண்டி
தாணவே தண்ணீரெல்லாங் கக்கிமுன்போல்
சமரசமாங் கடல்யெப்போ தும்போலாச்சு
ஆணவே யெந்தனையு மடிவணங்கி
அஞ்சல்பண்ணிக் குளிகையொன்று கேட்டிட்டாரே. 286

கேட்கவே குளிகைபண்ணித் தாரேனென்று
கெட்டியாந் தேங்காயின் குடுக்கைதன்னில்
வேட்கவே வேணுமென்ற குதந்தானும்
விரைந்துகொடுத்தஞ்சலிதான் செய்துநின்றார்
வாட்கவே மண்டலத்தில் குளிகைகொண்டு
வாருமென் றடிதொழுது அனுப்பிவிட்டார்
தாட்கவே சமுத்திரத்தைத் தாண்டிப்பின்பு
சாங்கமாய்ப் பொதிகைக்கீழ் தரித்திட்டேனே. 287

பூனை நான்குவேதம் சொன்னது

தரித்திட்டுப் பானமொடு சமைத்துமுண்டேன்
தாகித்துத் தண்ணீர்தான் தேடிக்கொண்டு
விரித்திட்டு விப்பிராள் வீதிசென்றேன்
வேதந்தான் ஒதிவெகு விப்பிராள்நாள்
துரித்திட்டுச் சொல்லையிலே தண்ணீர்கேட்டேன்
துற்கெந்தம் வீசுதென்று பார்ப்பாரெல்லாம்
அரித்திட்டு ஆத்துக்குள் போய்விட்டார்கள்
ஆத்திரமாய்ப் பூனையொன்று அழைத்திட்டேனே. 288

அழைத்திட்ட பூனைதனுக் குபதேசித்து
அருள்செய்யப் பூனையது நான்குவேதம்
பழைத்திட்ட பார்ப்பார்போல் தீர்க்கமாக
படித்தவன்போல் நால்வேதம் பகரும்போல
சழைத்திட்ட பர்ப்பார்க ளோடிவந்து
சாங்கமாய்த் தெண்டனிட்டு அஞ்சல்பண்ணி
பிழைத்திடவே அடியேற்குப் புத்தியென்ன
போதிப்பீ ரென்குருவே போதிப்பீரே. 289

குருவென்றே தாகத்துக் கமுதமீய்ந்தார்
கொண்டுமே வஸ்துவொடு சுத்தியீய்ந்து
அருவென்றே பாத்திரங்க ளீய்ந்துயீய்ந்து
ஆயியுட உபதேச மனுக்கிரகித்து
தருவென்றே அவரவர்தன் வீட்டிலுள்ள
தவலைசெம்பு மண்வெட்டி உழவுபாரை
வெருவென்ற வேளைதனில் குவிக்கச்சொல்லி
விராட்டியது தனையடுக்கி நெருப்பிட்டேனே. 290

இட்டுமே சிவந்தபின்பு கொண்டுவந்தகுதம்
எள்ளளவு யெடுத்துமே திவலைவீச
கட்டுமே கனகந்தான் பத்தரையுமாச்சு
கணக்காக அவரவர்க ளெடுத்துக்கொண்டார்
வெட்டுமே குளிகைவிட்டுக் கெவுனமாகி
கெடியான பொதிகைக்கு நிருதிமூலை
துட்டுமே சுணங்கவிருட்ச மரத்தின்கீழே
சோதியாம் பருவதமுங் கிட்டத்தானே. 291

கிட்டவே பிள்ளைகளை வைத்துக்கொண்டு
கெடியான குளிகைகளைப் பண்ணிப்பண்ணி
தட்டவே சாரணையைத் தீர்த்தபின்பு
சாங்கமாய்ச் குதமெல்லாங் குகையில்வைத்து
எட்டவே குளிகைதனை யெடுத்துக்கொண்டு
ஏற்றமாங் குளிகைவிட்டுக் கெவுனமாகி
உட்டவே ரோமபுரிக் கடலில்வந்து
உதுட்டான சித்தனைத்தான் கண்டிட்டேனே. 292

கண்டிட்டேன் யெழுந்திரிந்து அஞ்சல்பண்ணி
கருத்தோட மனமொன்றிக் கருணைகூர்ந்து
அன்றுரைத்த மொழிப்படியே வந்தீரையா
அடியேன்தான் செய்தபிழை பொருத்திடென்று
பண்டுரைத்த மொழியெனக்குச் சந்தோஷமாச்சு
பாங்கான கூபத்தைப் பத்திரமாய்க்காத்து
தொண்டுபட்டுச் சிவனுக்குச் சேதிசொல்லு
சொருபமாங் குளிகையொன்று குட்டினேனே. 293

குட்டியே கைகொடுத்து வகையுஞ்சொல்லி
குதத்தின் திறமையைத்தான் சோதித்துக்காட்டி
ஒட்டியே ஒருவருக்குங் கொடாதேயென்று
உண்மைசொல்லிக் குடுக்கைதனில் குதம்வாங்கி

கற்ப நூல் திரட்டு

ஆட்டியே அவிடம்விட்டு அனுப்பிக்கொண்டு
 அய்யர்நந்தி பதம்பார்க்க அண்டத்தேறி
 நாட்டியே நூற்றறுபதா மண்டத்தில்
 நந்தியடி தனைப்போற்றி நாடினேனே. 294

நாடினேன் குளிகைக்கு வயனமெல்லாம்
 நந்திசொல்லக் கேட்டுமே மனமகிழ்ந்து
 ஆடினே னவிடம்விட்டுப் பொதிகைக்கிப்பால்
 ஆதியா மரசடியில் பாட்டர்பாதம்
 ஊடினே னினையடிக்கீழ் சரணம்
 உற்பனங்கள் குளிகைதனைக் குரையென்றேனான்
 பாடினேன் பாட்டர்மன மகிழ்த்தானும்
 பாங்கான கருணையினா லுரைசெய்தாரே. 295

செய்கின்ற வகைகளெல்லாந் தீர்க்கமாக
 செப்பியபின் கேட்டுமே மனமகிழ்ந்து
 பைகின்ற பாட்டரைத்தா னனுப்பிக்கொண்டு
 பயின்றெடுத்த காலாங்கி அய்யர்பக்கல்
 தைகின்ற பாதத்தைச் சரணம்பண்ணிச்
 சாங்கமாய்க் குளிகைசெய்யுந் தன்மைகேட்டு
 கைகின்ற கருவெல்லாங் களங்கமில்லாமல்
 கருத்துரைத்துக் கேட்டுமே களிகூர்ந்தேனே. 296

களிகூர்ந்து அய்யர்பதம் பணிந்துநிற்கக்
 கடாட்சித்துக் குளிகைதனைக் கட்டுமென்றார்
 அளிகூர்ந்து அய்யரைத்தா னனுப்பிக்கொண்டு
 அதீதமாஞ் சுணங்கவிருட்ச மரத்தின்கீழே
 எழில்கூர்ந்த சாஸ்திர மேழாயிரத்தை
 எடுத்துமே சோதித்து ஒவ்வொன்றாக
 வழிகூர்ந்து ஆயிரமா மாத்துமட்டும்
 மருவிநன்றாய்ச் சோதித்த மார்க்கந்தானே. 297

மார்க்கமாய்க் குளிகையது ஆயிரத்தியெட்டு
 வகையாகப் பண்ணியே சாரணையெத்தீர்த்து
 ஆர்க்கமாய் ஆயிரத்தெட் டண்டமெல்லாம்
 அமர்ந்தங்கே யிருந்திருந்து அதீதம்பார்த்து
 தார்க்கமாய் ஏழுகடல் தன்னைச்சுற்றி
 சமர்த்தான மூலிகையைத் தின்றபின்பு
 தீர்க்கமாய்ச் சமாதிதனி லிருந்துகொண்டு
 செயலழிந்தேன் கற்பாந்த காலந்தானே. 298

கற்பாந்தஞ் சமாதியிலே யிருந்திருந்து
கருத்தறியாப் பிள்ளைகளுக் குபதேசித்து
விற்பாந்த மேதினிக்குள் மேருவலம்வந்து
விடுபட்ட நதிகளெல்லாம் பார்த்துத்தேறி
வற்பாந்த உன்மனைத்தாய் வஸ்துய்யின்று
மார்க்கமெல்லாந் தாய்சொல்ல மறந்திடாமல்
குற்பாந்த குளிகையது ஆயிரத்தியெட்டு
கொடி கட்டி மலைமுழைஞ்சில் குறித்திட்டேனே. 299

குறித்திட்ட குளிகைதனை மலைமுழைஞ்சில்வைத்து
கொடிகட்ட ஜெயஸ்தம்பம் கூறினேன்நான்
பிரிந்திட்ட பிள்ளைகட்குக் குளிகையின்று
பேராக அங்கங்கே மடமுண்டாக்கி
பறித்திட்ட சோடிட்டுக் கெவுனந்தன்னில்
பாய்ந்துமே அண்டரண்ட பதங்கள்பார்த்து
அறித்திட்ட ஐந்துவரை தாண்டியேறி
ஆயியுட சிலம்பொலியில் மேவினாரே. 300

மேவியே சிலம்பொலியைக் கேட்டுநின்று
மீறிவந்த மிடுக்கான சீடர்தாமும்
தாவியே நூல்படித்துத் தாட்சியாகி
சமரசமாங் குணமுண்டாய் தற்கமில்லை
பாவியே குளிகையுட பருவமெல்லாம்
பயிற்றுவித்தேன் ஆயிரமா மாற்றும்ட்டுங்
தாவியே நூல்தனிலே சாங்கமாகச்
சமர்ப்பித்தேன் ஏழுஆ யிரந்தான்கானே. 301

காணவே யிந்தமுறை செய்வதாரு
கருத்தாகச் சாஸ்திரத்தை நம்பினோர்கள்
பூணவே சிவயோகி ரிசிகள்சித்தர்
புகழாகத் தரிக்கலாங் குளிகைதன்னை
வாணவே வாசிகண்ட ஞானிக்குத்தான்
வாமத்தே நின்றுரைத்த பூசையோர்கள்
வேணவே வெகுகாமி பெண்ணாசைகொண்டோன்
மிகையாகி நோயெய்தி மாள்வான்தானே. 302

மாளாதே தினந்தோறுங் சுற்பமுண்ணு
மங்கையர்பால் மனஞ்சற்று மருவிடாதே
கேளாதே யாரையுந்தான் வயிரமுண்ணு
கெட்டியா முடலிறுகி நரையோமாரும்

கற்ப நூல் திரட்டு

தாளாதே நோய்களெல்லாந் தலைகெட்டோடும்
தங்கம்போல் தேகமெல்லாஞ் சிவப்பதாகும்
தூளாதே மலைசிதறுங் கையால்குத்தில்
துப்புரவாய் வாசியது சோர்ந்தாடாதே.

303

கெந்தகச் சத்து

ஆடாதே கெந்தகத்தின் சத்துக்கேளு
அழுத்தமாம் நெல்லிக்காய்க் கெந்தகந்தான்
ஏடாதே யிரண்டுபத்துப் பலந்தான்தூக்கு
ஏற்றமாங் குறட்டையுட பழமும்போடு
கோடாதே கொன்றையுட பழமும்போடு
கொடியான முசுமுகக்கைப் பழமும்போடு
பாடாதே அழுக்கிறாப் பழமும்போடு
பாங்கான தக்காளிப் பழமும்போடே.

304

போடவே ஓரிதழ் தாமரையுங்கூடப்
புகழ்கண்டங் கத்திரியின் பழமுந்தானும்
தேடவே சிவந்து நின்ற மாம்பழத்தின்தோலும்
தேன்வெண்ணெய் குன்றிவெல்லம் பலமோரெண்டு
பாடவே வெங்காரம் பலமும்பத்து
பாங்காக அரைத்துநன்றாய் வில்லைகட்டி
வாடவே வங்கமென்ற நாளத்தூது
மணிமணியா யிறங்கியே சத்துமாமே.

305

சத்தெல்லாம் நொறுக்கியே யெடுத்துக்கொண்டு
தாக்கிநின்ற கறடெல்லாம் அரைத்துஊது
பத்தெல்லாம் பொருக்கியே உருக்கிக்கொண்டு
பாங்காக அப்பிரேகஞ் சாய்த்தாப்போலே
முத்தெல்லா மூவைந்து உருக்கிச்சாய்த்து
முனைந்தசத்து நாலுக்கு ஒன்றுதங்கம்
மெத்தெல்லா மெழுகுகட்டிக் கிண்ணிவார்த்து
மேலாகச் சூதமிட்டுத் தங்கம்போடே.

306

போட்டுமே திரிகுணசல் சவ்வீரங்கூட்டி
புகழான பொற்றலையின் சாற்றாலாட்டி
ஆட்டுமே அயத்துடுப்பால் கிண்டிக்கிண்டி
அருணன்போல் செந்தூர மானபின்பு
ஓட்டுமே ஒன்பதிலும் ஆயிரத்தொன்றோடும்
உற்பனமா மிருபத்து ஐந்துமாற்று

கற்ப நூல் திரட்டு .

காட்டுமே செந்தூரம் வீசமிடையுண்ணு
கனகம்போல் கண்கூசங் காந்திதானே. 307

காந்தியாஞ் சத்தெடுத்துக் காரமிட்டுக்
காந்தத்தை யிடைக்கிடைதான் சேர்த்துக்கொண்டு
வாந்தியாம் வங்கமென்ற நாளத்தூது
மாசற்று அருணன்போல் ரவியுமாகும்
சாந்தியாந் தங்கமது ஆயிரத்தில்
தாக்கினால் நவலோகம் செம்புமாகும்
ஏந்தியா மிச்செம்பு மதியிற்தானும்
யீரிரண்டு ஆயிரத்தில் செம்புமாமே. 308

சோழன் நடேசர் சிலைசெய்தது

செம்பான மதிதன்னை ஆயிரமாமதியில்
சேர்க்கவே ஒன்றுதான் கனகம்பத்தாம்
அம்பான அம்பலத்தில் நடேசரைத்தான்
ஆனந்த நிருத்தராய் வார்க்கச்சொல்லி
கம்பான ஆயிரஞ்சேர் கனகமீய்ந்தார்
கருத்துரைத்துச் சோழனென்ற ராசன்றானும்
தெம்பான சிற்பருக்கு அதிகவிர்த்தி
சிலவுகொடுத்த தனுப்பியே செய்யென்றாரே. 309

செய்யென்று சோழனென்ற ராசன்தானும்
சிற்பருக்குக் காவலாய் மனிதர்வைத்து
வெய்யென்று கேட்டதெல்லாங் கொடுக்கச்சொல்லி
வேலைக்கு மனிதரைத்தான் விரைந்துவைத்தான்
மெய்யென்று சிற்பருந்தான் மேன்மையாக
வெண்மெழுகு கருமெழுகு விரைந்தெடுத்து
நெய்யென்று நிருத்தமிட்ட நடேசரைப்போல்
சமைத்துமெழு கதனால்மண் கட்டினாரே. 310

கட்டியே மண்காய வைத்தபின்பு
கருக்காய்ச்சிக் கனகத்தை உருக்கிவார்த்தார்
எட்டியே பாயாம லிடிந்துபோச்சு
யிப்படியே கருக்கட்டி யேழுதரம்வார்த்தார்
ஒட்டியே சிற்பருந்தான் வார்க்கவார்க்க
உருக்குலையச் சிற்பருந்தான் ஒடுக்கமாகி
அட்டியே சிற்பருந்தான் கிலேசமுற்று
அதிக ஆலோசனையாய் அயர்ந்திட்டாரே. 311

கற்ப நூல் திரட்டு

அயர்ந்திட்ட சொற்பனத்தில் நடேசமூர்த்தி
 ஆண்டியொரு சந்நியாசி அந்திப்போது
 உயர்ந்திட்ட உங்கன்பக்கல் வந்தபோது
 உன்மனதின் துயரத்தை நீக்குவார்பார்
 துயர்ந்திட்ட சொற்பனத்தில் சொல்லிப்போட்டு
 திருமூலர் தனையழைத்துக் கடுக நீபோய்
 வியர்ந்திட்ட விக்கிரகம் வார்ப்பதற்கு
 விரைந்துநீ வார்த்திடென்று சொன்னார்கானே. 312

சொன்னதோர் அலுக்கிரகப் பலத்தினாலே
 திருமூலர் சிற்பரண்டை வந்துநின்று
 பன்னதோர் பசியாலே யிளைப்புமெத்த
 பண்பாக அன்னமிடப் பண்ணுமென்றார்
 தென்னவே சிற்பருந்தான் உன்பாடுஉனக்கு
 செயலழிந்து கிடக்கின்ற பாடெனக்கு
 அன்னதோர் ஆண்டிநீ போடாவென்றார்
 அதிலொருவன் சொற்பனங் கண்டோன்தானே. 313

தானென்ற அய்யரண்டை வந்துநின்று
 சாஷ்டாங்கம் பண்ணியே யென்னசொல்வேன்
 நானென்ற நடேசர்விக் கிரகம்வார்த்தோம்
 நலமாக உருவாக வில்லையையா
 ஏனென்று ஏழுதரம் வார்க்கவார்க்க
 யிடஞ்சலாய்ப் போகுதென்ன செய்வோமென்றார்
 ஆனென்ற ஆண்டியொரு காசளவுசெம்பு
 அதில்போட்டு வார்த்திடென்று யீய்ந்திட்டாரே. 314

ஈய்ந்திட்டுப் போனபின்பு தங்கத்திலிட்டு
 எழிலாக உருக்கியே கருவில்வார்த்தார்
 பாய்ந்திட்டு நடேசர் விக்கிரகமாச்சு
 பயந்தீர்ந்து சிற்பருஞ் சந்தோஷமாகி
 தோய்ந்திட்டு யிருக்கையிலே சோழன்வந்தான்
 சிற்பரெல்லாந் திரள்கூட்ட மாகநிற்கில்
 வாய்ந்திட்டு விக்கிரகம் வார்த்திட்டாயோ
 வகைகேட்க மனமகிழ்ச்சி யாய்ச்சொன்னாரே. 315

சொன்னதொரு மொழிகேட்டுச் சோழன்தானும்
 சீக்கிரமாய்க் கருவண்டை வந்துபார்த்து
 உன்னமொழி உளியாலே சீவிடென்றார்
 உற்றுமே பார்ப்பளவிற் செம்பதாச்சு

தன்னமொழி தங்கமெல்லாந் திருடிக்கொண்டு
சாதகமாய்ச் செம்பாலே வார்த்தாய் நீயே
அன்னமொழி உள்ளதைநீ சொல்வாயென்று
அதட்டியே ஆக்கினையாய்க் கேட்டிட்டானே.

316

கேட்டுடனே எழுந்திருந்து அஞ்சல்பண்ணி
கெட்டியாய் ஒருகாசு யெடுக்கவில்லை
ஊட்டுடனே உள்ளபடி ஆனாலொன்று
உண்மைதான் சொல்லுகிறோங் கேளுமையா
வேட்டுடனே விக்கிரகம் வார்க்கவார்க்க
வின்னமாய்ப் போகுதென்று நாங்களெல்லாம்
மாட்டுடனே மனக்கிலேச மாகும்போது
மகத்தான சொற்பனந்தான் கண்டிட்டேனே.

317

சொற்பனந்தான் யென்னவென்று கேட்பீராகில்
சிவவேடந் தாங்கியவன் வருவானாளை
உற்பனந்தா னவர்கொல்லை உறுதியாக
உண்மையாய்க் கேட்டாக்கா லுருவாமென்றார்
அற்பனந்தான் ஆண்டியும்ப் படியேவந்தார்
அவர்கொடுத்தார் காசுடைதான் செம்புதானும்
விற்பனந்தான் கூடயிட்டுக் கருவைவார்த்தோம்
வேறொன்று மில்லையுண்மை விசேஷந்தானே.

318

விசேஷந்தா னிம்பாட்டு மென்றுசொல்லி
மிடுக்கான சிற்பருந்தான் உண்மைசொன்னார்
திசேசந்தான் பொன்னெல்லாந் திருடிக்கொண்டு
திடமான மாறாட்டம் பண்ணுகின்றார்
அசேசந்தா னாக்கினைகள் பண்ணச்சொன்னார்
அடங்கலுந்தா னாலையத் திருக்கும்போது
நிசேஷந்தான் ஆண்டியவன் வந்தானப்போ
நேரமென்ன சிற்பரின்மேல் சொல்லென்றாரே.

319

சொல்லென்று சொன்னமொழி கேளுமையா
சுயமாக விக்கிரகம் வார்க்கச்சொன்னோம்
தல்லென்று தங்கத்தை யெடுத்துக்கொண்டு
தளுக்கான செம்பாலே வார்த்தானென்றார்
செல்லென்று சிற்பருந்தான் திருட்டுவித்தை
செய்யார்கள் நிசஞ்செய்வா ரென்றுசொல்லி
வெல்லென்று வெள்ளியைத்தா னுருக்கச்சொல்லி
விக்கிரகந் தனைச்சீவி மேல்போட்டாரே.

320

போட்டிடமு வாயிரத்தில் காணிதானும்

பொருந்தியதோர் வெள்ளியெல்லாந் தங்கமாச்சு
கோட்டிடவே திருமூலர் குளிகைபோட்டு

கொடுவேகங் கெவுனத்தில் மறைந்துபோனார்
மாட்டிடவே சோழன்மெத்த மனமகிழ்ந்து
மருவியே தவசியைத்தான் தேடிப்பார்த்தான்
காட்டிடவே காணாமல் நாதாக்கள்மகிமை
கரைகண்டு சொல்வதற்குக் கண்கொள்ளாதே.

321

கொள்ளாதே சிற்பருக்குக் கோடிகோடி

குறிப்பான வெகுமான மெல்லாமீய்ந்து
விள்ளாதே ஒருவருக்கும் விக்கிரகமகிமை
விரைந்துமே சீக்கிரத்தில் தீருமென்று
துள்ளாதே சோழருந்தான் விடுதிக்குப்போனார்
சிற்பருந்தான் சீவையிலே உளிகளெல்லாம்
புள்ளாதே பொறிந்துமே தேய்ந்துபோகும்
போராடிச் சீவியெல்லாங் கெட்டித்தாரே.

322

கெட்டித்துச் சாஸ்திர நிர்ணயப்படிக்கு

கெடியாக மூர்த்திகர மாக்கிவைத்து
துட்டித்துச் சோழருக்குச் சேதிசொல்லி
சிறப்பாக வெகுமானம் பெற்றுமீண்டார்
திட்டித்துக் கெந்தகத்தின் மகிமைசொல்ல
சித்தமகிழ்ந் துந்திகுளிர்ந் துடல்பூரித்து
இட்டித்துக் குளிகையது கைக்குள்ளாச்சு
ஏறலா மண்டரண்ட பதமுந்தானே.

323

தானென்ற செம்பாலே குளிகைபோடத்

தனித்ததோர் கிடாரங்கள் தட்டிப்பண்ணு
கோனென்ற குண்டலங்கள் பவுத்திரங்கள்
குறியான மோதிரங்கள் மாத்திரைக்கோல்
கானென்ற கைவளையல் உள்கட்டுக்குவளை
கடியதோ ராபரணங் கனமாய்ப்பண்ணு
தேனென்ற செம்புதனைச் செந்தூரித்துண்ணு
சிறப்பாகச் சட்டைகக்கிச் சிவப்புமாமே.

324

கெந்திச்செம்புச் செந்தூரம்

ஆமென்று முன்னெடுத்த கெந்திச்செம்பை

ஆச்சரியம் புளியிலைபோல் தகடுதட்டி

தோமென்று சுத்தித்த சூதமொன்று
சுத்தியாம் லிங்கமொன்று காரமொன்று
வாமென்ற மனோசிலையு மொன்றுகூட்டி
வாய்நீரால் மத்தித்துத் தகட்டில்பூசி
போமென்ற புடம்போட செந்தூரமாகும்
பொருந்தியே வீசமிடை தேனிலுண்ணே. 325

தேனிலுண்ண நோய்முன்றுஞ் சிதறியோடும்
சிந்துமே தாரைபோ லமுர்தந்தானும்
பானிலுண்ண ஆயிபதம் பரிந்துகாண்பாய்
பராபரத்தாய் கேட்டதெல்லாம் பாலிப்பாள்பார்
ஊனிலுண்ண வாசியெல்லா முள்ளொடுங்கும்
உறுதியா முகாந்தவரை சடமும்நிற்கும்
கானிலுண்ணக் காயமது இரும்புத்தூணாம்
கற்பாந்த காலமெல்லாங் கடிக்கையாமே. 326

கடிகையாஞ் சிவயோக ஞானிக்குத்தான்
காமாந்தர் கண்கெட்டுக் கடிகைமாள்வார்
குடிகைதான் வாமிக்காம் வாதிக்காகும்
குடிகெட்ட பொய்யருக்குக் கூறொண்ணாது
படிகையாம் வேதாந்தி பதத்தைநித்தம்
பாங்காகக் கைபிடித்தோன் சித்தனாவான்
மிடிகையா மிலேச்சருக்குக் கொடுத்தால்பாவம்
மிகையாகி வெறுமையினால் மாள்வான்தானே. 327

மாளாதே யிருக்கவல்லோ கற்பஞ்சொன்னேன்
மாண்டிறந்து போகநன்றோ மனுஷமாடே
கேளாதே மற்றொன்றுங் காதில் தானும்
கிணீரென்ற சிலம்போசைக் காதிற்கேளு
தாளாதே யெந்நேரஞ் சமாதியிலேநில்லு
சகலசெந்து சீவனையும் தன்னுயிர்போலெண்ணு
வாளாதே சித்தர்தனை வகைகள்கேளு
வளப்பமெல்லா முப்பாலே மகிழ்ந்துபாரே. 328

பாரென்ற காயசித்தி உப்பினாலே
பறந்தோடுங் குளிகையெல்லா முப்பினாலே
வாரென்ற வாதமெல்லா முப்பினாலே
வாசியுள்ளே ஆடுவதும் உப்பினாலே
பூரென்ற புட்செயமும் உப்பினாலே
பொன்னோடிப் பழுத்ததுவு முப்பினாலே

ஆரென்ற அஷ்டாங்கம் உப்பினாலே
அதீதமா முப்பாலே யெல்லாமாச்சே. 329

ஆச்சென்ற உப்பறிந்து கொண்டான்வாதி
ஆங்கார யைம்புலனை அறுத்தோன்யோகி
நீச்சென்ற ஆறுதல முருவியேறி
நிராதார மாரையுந்தா னறிந்தோன்ஞானி
கூச்சென்ற குளபதத்தில் அமுதவாரி
கொள்கியே பாணித்தோள் குருவுமாகும்
தீச்சென்ற விடங்கண்டு சிகாரத்தீயைச்
சேர்ந்திட்டோன் பிறவியே ரறுத்தோன்கானே. 330

மனத்திடம்

காணவே கற்பங்கள் தின்னும்போதும்
கனமான யோகங்கள் பார்க்கும்போதும்
வேணவே வெகுபாடாய் வெறுத்துக்காணும்
மிரளாதே மனத்திடமாய் மீறிப்பாரு
ஊணவே உளமகிழ்ச்சி அநேகங்காணும்
உற்றுமே பிடித்ததெல்லாஞ் சித்தியாகும்
ஆணவே வாதத்தி னதிசெயங்கள்
அடங்காது ஏடுதனில் முடிவாகாதே. 331

ஆகாத மனந்தன்னை மறித்துவெட்டி
அஞ்சரு வாணியைப்போல் அடித்துஊணு
போகாத பொறிவழியே போகும்பெண்ணை
பின்தொடர்ந்து மாயாதே காமத்தியால்
சாகாத காலேது வென்றுபாரு
தையியமாய் வேகாத தலையைப்பாரு
ஏகாத யெவ்வுயிருந் தன்னுயிர்போலெண்ணு
யேதேது விக்கினமு மிழந்துபோடே. 332

இழந்திட்டுச் சமாதியிலே யிருந்துகொண்டு
யெளிதாகக் கற்பத்தை விடாமலுண்ணு
ஒழிந்திட்டு ருசிதன்னை ஒழித்துப்போடு
உத்தமித்தாய் பதம்போற்றி பானம்பண்ணு
வழிந்திட்டு வாதத்தை வரிசையாக
வயணமா யடிதொடுத்து உயரயேறு
நழந்திட்டுக் கைமுறைகள் நழுவிடாமல்
நாடியே சாஸ்திரத்தை நன்றாய்ப்பாரே. 333

பாரென்றால் சும்மாதான் பார்க்கப்போமோ
பராபரையைப் பூசித்தாற் பார்க்கலாகும்
தூரென்றால் சாத்திரத்தை நிலைக்கொட்டாது
சுத்தசை தன்னியமாம் நூலைப்பாரு
காரென்றால் வாசியைநீ மறந்திடாமல்
காலுணி உரைத்தாக்கால் கருவெல்லாந்தோணு
வாரென்றால் மாய்கையைத்தா னுருந்திட்டாக்கால்
வாராது நித்திரையும் பசியுஞ்சோம்பே.

334

சோம்பலா யிருந்தாக்கால் காயசித்தியாமோ
சுணங்கனாய்த் திரிந்தாக்கால் வாதசித்தியாமோ
கூம்பலாய் மனம்போனால் யோகசித்தியாமோ
குளிகைக்குச் சாரணைதான் தீராயானால்
ஆம்பலா யாகாச கெவுனம்போமோ
அடியான வழலைவிட்டால் சித்தனாமோ
காம்பலாய்க் காமத்தின் வழியேசென்றால்
காலுன்றுஞ் சிவயோகக் கருத்துப்போச்சே.

335

கருத்தாகக் காயசித்தி பண்ணினாக்கால்
கருதியே வாதத்தைச் சித்தியாக்கு
வருத்தாக வாதசித்தி வகைக்குள்ளாக
மகத்தான யோகத்தில் மனதைப்பூட்டு
உருத்தாக யோகசித்தி உரைத்துக்காண
உற்பனமா மாயிபத முகந்துநாட்டு
திருத்தாகத் தேவிபதங் காணவென்றால்
சுத்தியொடு வஸ்துவைத்துத் தியானம்பண்ணே.

336

பண்ணியே லகிரிகொண்டு மேல்முலத்தில்
பாவினைகள் பலதீபம் பலகாரங்கள்
உண்ணியே மனதொட்டி உமையாள்பாதம்
உருகவே தம்பித்து விலங்குமாட்டி
அண்ணியே அர்ச்சனைக ளெல்லாம்பண்ணி
அநேக சோடச உபசாரத்தால்தானும்
எண்ணியே மனதொன்றி யேகரித்து
ஏற்றமாய் வாசிதனை யிருத்திடாயே.

337

இருத்தியே வாசியினால் பூசைபண்ணி
எட்டெட்டு அறுபத்து நாலுசித்து
வருத்தியே மனங்குவிந்தால் ஆயிபாதம்
மறவாமல் மனதொன்றி வாசிமாட்டு

திருத்தியே ஐம்புலனைச் சிதறவெட்டிச்
சிக்காம லாசையென்ற பாம்பையொட்டி
பருத்தியே நூல்காய்த்துப் புடவையான
பான்மைபோல் பலன்பெறலாம் பாருதானே. 338

பாரென்று யெனையாண்ட காலாங்கிநாதர்
பக்குவத்தி லுபதேசம் பண்ணிப்பின்பு
கோரென்று வாசியுட குறிப்புங்காட்டிக்
குளிகையுட விதங்காட்டி வாதங்கட்டி
தீடரென்று காயசித்தி சிறப்புங்காட்டிச்
செயலான மனோன்மணியின் விலாசங்காட்டி
காரென்று சதாநித்தம் கேசரியைத்தானும்
கைநெல்லிக் கனிபோலே காண்பித்தாரே. 339

காண்பித்த குருவான காலாங்கிநாதர்
கடாட்சத்தா லடியேனுங் கருத்துஉன்னி
ஏண்பித்த யெமுகாண்டம் வாதஞானம்
ஏற்றமாங் காயசித்தி யோகசித்தி
கூண்பெற்ற குளிகைசித்தி கெவுனசித்தி
கூறாத மந்திரந்தான் சித்தியெல்லாம்
நூண்பித்த நூலினுட நுட்பமெல்லாம்
நுன்னிமையாய் கருமறைப்பு சொல்லிட்டேனே. 340

சொல்லிவிட்டேன் காயசித்தி செய்யுமார்க்கம்
சோதித்து அடிதொடுத்து நுனிமட்டுக்கும்
சொல்லிவிட்டேன் யோகத்தின் பயிற்சியெல்லாம்
சுருதியா மனுபோகஞ் செய்தநேர்மை
சொல்லிவிட்டேன் சிந்திக்க வழலைவாங்கி
செயமான செந்தூரம் பண்ணுநேர்மை
சொல்லிவிட்டேன் காயசித்தி முந்நூறுஞ் சொச்சம்
திருபாடல் பாடினேன் சென்னிதானே. 341

தானான கற்பமது முந்நூறுஞ்சொச்சம்
தாய்சொன்ன படியுண்டு சாதித்தேனான்
கோனான காலாங்கி நாதர்சொன்ன
குறிப்பெல்லாஞ் சோதித்துக்கொண்ட மார்க்கம்
தேனான சிவயோக முனிவர்தானும்
சிறுபாட்டர் சொன்னபடி சித்தியானேன்
பராபரமாந் திருமூலநாயர்
சொன்ன படிதின்று முடித்திட்டேனே. 342
கார கற்பம் முற்றிற்று.

